

மனோன்மணியம்சுந்தரனார்பல்கலைக்கழகம்

திருநெல்வேலி

MANONMANIAM SUNDARANAR UNIVERSITY

TIRUNELVELI

தொலைநெறித்தொடர்கல்விஇயக்ககம்

DIRECTORATE OF DISTANCE AND CONTINUING EDUCATION

B.A TAMIL

இரண்டாம் பருவம்- **Semester II**

விருப்பப்பாடம்

செம்மொழித்தமிழ்

முனைவர் ரெ.சுகிதாராணி

உதவிப் பேராசிரியர்

தமிழியல் துறை

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழக

முதுகலைவிரிவாக்கமையம்

நாகர்கோவில்

அலைபேசி எண் : 9487185553

Email ID : suhitharani@gmail.com

Learning Objectives

- உலக மொழிகளில் செம்மொழித் தமிழினை அடையாளம் காணச் செய்தல்.
- செம்மொழிப்போராட்டத்தில் கலைஞரின் பங்களிப்பை உணரச்செய்தல்
- செம்மொழித் தமிழின் தகுதிகளைப் பிற மொழிகளில் கண்டறியச்செய்தல்.
- செம்மொழித் தமிழ் இலக்கியங்களைக் கற்பித்தல்.
- இன்றைய நிலையில் செம்மொழித் தமிழின் பயன்பாட்டினை உணர்த்துதல்,

செம்மொழித்தமிழ்

Unit-I - செம்மொழி -தகுதி

செம்மொழிகளின்தகுதிகள், அறிஞர்களின்கருத்துகள், செம்மொழி-

இலக்கணம், உலகச்செம்மொழிவரலாறு, கிரேக்கமொழி,

இலத்தீன்மொழி,சமஸ்கிருதம்,

ஹீப்ரூபோன்றசெம்மொழிகள்குறித்தஅறிமுகம்.

Unit-II - தமிழ்-செம்மொழிஏற்பளிப்பு

தமிழ்செம்மொழியாகஏற்கப்படுவதற்குத்தமிழ்அறிஞர்களின்பங்களி

ப்பு. இலக்கணஇலக்கியவளர்ச்சிஅறிவியல்தமிழ்,

இணையப்பல்கலைக்கழகம், தமிழ்ச்செம்மொழிவரலாறு,

மொழிஅறிஞர்களின்ஏற்பு, பரிதிமாற்கலைஞரின்முழக்கம்,

சங்கங்களின்தீர்மானங்கள், இந்திய அமைச்சகத்தின் ஏற்பு,

நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களின் முயற்சி,

தமிழக அரசின் செம்மொழி அறிக்கை,

தமிழ்ச்செம்மொழி மாநாட்டு உரைகள்.

பல்கலைக்கழகங்களின் பெரும்பங்கு - போராட்டங்களின் வெற்றி -

பயன்கள் - செம்மொழித்தமிழாய்வுமத்திய நிறுவனம்.

Unit- III இந்தியச் செம்மொழிகள்-அறிமுகம்

இந்தியச் செம்மொழிகள் சமஸ்கிருத மொழி, பாரசீக மொழி,

பிராகிருத மொழி, பாலி மொழி. அராபி மொழி-

வாழும் செம்மொழி தமிழ் -

தமிழ்ச்செம்மொழி தொடர்பாகச் செய்ய வேண்டுவன.

Unit – IV தமிழின்தொன்மை

தமிழின்தொன்மை- தமிழின் சிறப்புகள் முதல் மொழி தமிழ் -

தமிழ்ச்செம்மொழியின்பண்புகள் தமிழ் இலக்கியச் செம்மை -

தமிழ்ச்செம்மொழிஇலக்கியத்தின்பாடுபொருள்சிறப்புகள் -

தமிழ்ச்செம்மொழிஇலக்கியத்தின்கட்டமைப்பு.

Unit-V தமிழின்சிறப்புகள்

செம்மொழித்தமிழ்இலக்கியங்கள்செவ்விலக்கியங்கள்,இந்திய

ச்செவ்விலக்கியங்கள். தொல்காப்பியம்,

இறையனார்களவியல்உரை, சங்கஇலக்கியங்கள்,

இரட்டைக்காப்பியங்கள், பதினெண்கீழ்க்கணக்குநூல்கள்,

முத்தொள்ளாயிரம்செவ்வியல்இலக்கியக்கூறுகள் -

தமிழ்ச்செம்மொழிநூல்கள்தொகுப்புமுறைகள்பதிப்புமுயற்சிகள்

-

தமிழ்ச்செம்மொழிநூல்கள்குறித்தநினைவுக்குறிப்புகளும்அட்ட

வணைகளும்.

அலகு - 1

செம்மொழிகளின்தகுதிகள்

ஒருமொழிசிறந்தமொழியாகவும், உயர்ந்தமொழியாகவும் இருக்கலாம்.

அதிகமானமக்களால் பேசவும் எழுதவும் பயன்படுத்தப்பட்டுவரலாம். ஆனால்,

அது சிறப்பான மொழியாகக் கருதப்படுமே தவிர செம்மொழியாகக் கருதப்படாது.

ஒருமொழியைச் செம்மொழியாக ஏற்க அதற்கு மொழியியல் அடிப்படையில்

11 தகுதிகள் இருந்திட வேண்டும். அவை. 1. தொன்மை (Antiquity),

2. தனித்தன்மை (Individuality), 3. பொதுமைப்பண்பு (Common character),

4. நடுவுநிலைமை (Neutrality), 5. தாய்மைத்தன்மை (Parental kinship),

6. பண்பாடு, கலை, பட்டறிவு வெளிப்பாடு,

7. பிறமொழித்தாக்கமில்லாத தனித்தன்மை, 8. இலக்கியவளம் (Literary Process),

9. உயர்சிந்தனை (Noble ideas and ideals), 10. கலை,

இலக்கியத்தனித்தன்மைவெளிப்பாடு-பங்களிப்பு,

11.மொழிக்கோட்பாடு

(Linguistic Principles) ஆகியனவாகும்.

அறிஞர்களின்கருத்துகள்

கில்பெர்ட்சிலேட்டர்

பழங்காலத்தில்தமிழ்மொழிசெவ்வியல்நிலையைஎய்தியது.

இதுதிராவிடநாகரிகத்தின்தனிச்சிறப்பைஉலகத்திற்குக்காட்டும்சான்றாகநிலை

பெற்றுவிட்டது.

மேலும்,

கிரேக்கர்களோடுதமிழர்கள்தொடர்புகொள்வதற்குமுன்பே,

தமிழ்மொழிசெவ்வியல்நிலையைஅடைந்திருக்கவேண்டும்என்றும்கருத்துத்தொரி

வித்துள்ளார்.

கமில்சுவலபில்

சங்கஇலக்கியப்பாடல்கள்தேர்ந்தெடுத்ததன்னுணர்ச்சிப்பாடல்களோடுஒ

ப்பிடும்தகுதியுடையன.

உலகஇலக்கியப்படைப்புகளில்சங்கஇலக்கியத்தொடர்கள்,

உச்சநிலையைஎட்டிப்பிடிக்கின்றனஎன்றுகூறியுள்ளார்.

ஜார்ஜ்எல். ஹார்ட்

தமிழ்மொழிமிகவும்தொன்மைவாய்ந்தது.

இதுசமஸ்கிருதத்திலிருந்துஉருவாகவில்லை.

இதுஇந்தியாவிலேயேதோன்றியஇலக்கியமரபுடையது.

சமஸ்கிருதம்,

கிரேக்கம்,

இலத்தீன்,

சீனம்,

பாரசீகம்,

அரபுமொழிஆகியவற்றுக்குஇணையானசெவ்வியல்இலக்கியங்களைஇதுபெற்றுள்ளது.

நவீனஇந்தியாவின்பண்பாட்டுமரபுஆகியவற்றுக்குமுதன்மைஆதாரமாகத்தமிழ்

மொழிபயன்பட்டுவருகின்றதுஎனக்குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

ஏ.கே.இராமானுஜம்

இன்றுள்ளஇந்தியமொழிகளில்செவ்வியல்மொழியாகஅமைந்துஅதேசெ

ழுமையுடன்தொடரும்ஒரேமொழிதமிழ்என்றுசுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

தாமஸ்பர்ரோ

மொழிபழங்காலத்தில்தமிழ்மொழிலிலிருந்துஏராளமானசொற்களைக்கட
ன்வாங்கிக்கொண்டதுஎன்றுபெருமைபடகூறியுள்ளார்.

செம்மொழி-இலக்கணம்

ஒருமொழிசெம்மொழிஎனவரையறுத்தற்குரியதகுதிகளுள்மிகமுதன்மையா
னதுஅம்மொழிசெவ்விலக்கியங்களைப்பெற்றிருத்தல்வேண்டும்என்பதாகும்.

ஓர்இலக்கியம்செவ்விலக்கியமாஎனஅறிதற்கானஉரைகல்லாகத்தகுதிகள்சிலவ
ற்றைஅறிஞர்கள்குறிப்பிடுகின்றனர். அவை:

- 1.தொன்மை
2. பிறமொழிக்கலப்பின்மை (தூய்மை)
- 3.தனித்தன்மை
4. துல்லியம்
- 5.செறிவு
- 6.தனக்கேஉரிமையுடைமை
7. நேர்த்தி
8. எளிமை
9. கட்டுப்பாடு
10. உலகளாவியதன்மை
11. பலமொழிஇலக்கியங்களுக்குக்கொடை
- 12.பிற்காலஇலக்கியங்களுக்குவிதை (நீண்டமரபுடைமை)
13. உயர்ந்தகுறிக்கோள்
14. சமயம், இனம்முதலியசார்பின்மை

15. இயற்கைத்தனம்

16. முருகியல்

என்பனவாகும்.

செம்மைஅல்லதுசெவ்வியல்தன்மைஎன்பதற்குஆங்கிலஅகராதிகள்மிகஉயர்ந்ததரம்அல்லதுதகுதியைப்பெற்றிருத்தல் (having very high standrad or quality) என்றுவிளக்கம்தருகின்றன.

மேலேகுறிக்கப்பெற்றயாவற்றையும்இத்தகையவரையறைக்குள்அடக்கிவிடலாம்.

செம்மைஎன்னும்தமிழ்ச்சொல்லுக்கும்குறைவில்லாதநேர்த்திஎன்றுதான்பொருள் . முற்றிலும்முழுமையான (perfection)

இலக்கியங்களைச்செவ்விலக்கியங்கள்எனலாம்.

செவ்விலக்கியத்திற்கானஇப்பண்புகள்யாவற்றையும்உலகளாவியசார்பற்றதும், உயர்ந்தகுறிக்கோளைஉடையதுமானகருத்துக்களை,

செறிவானசொற்களால், எளியநடையில்விவரிக்கிற,

தொன்மைக்காலத்திலிருந்தேதனிவகைமரபாக,

ஒருகட்டுக்கோப்புக்குள்அமைக்கப்பெற்று,

தனக்குப்பின்தோன்றுகிறஇலக்கியங்களுக்குவிதையாகஇருக்கிற,

இயற்கைத்தனம்நிறைந்தஇலக்கியமேசெவ்விலக்கியம்என்றுதொகுத்துக்கூறலாம்.

தொடக்கக்காலத்தில்மேலைநாட்டினரிடமேசெம்மொழி,

செவ்விலக்கியம்எனமொழிகளையும்இலக்கியங்களையும்திறனாய்வுசெய்துகணிக்கும்போக்குக்காணப்பெற்றது. கிரேக்கம்,

இலத்தீன்மொழிகளைமட்டுமேசெம்மொழிகள்என்றும்,

அவற்றிலுள்ளஒருகுறிப்பிட்டகாலத்தில்தோற்றுவிக்கப்பெற்றஇலக்கியங்களைமட்டுமேசெவ்விலக்கியங்கள்என்றும்வரையறுத்தனர்.

பின்னர்இந்தவரிசையில்சமஸ்கிருதமொழியும்இலக்கியங்களும்உலகஅளவில்

சேர்க்கப்பெற்றன. தொடர்ந்துபாரசீகம், சீனம்எனச்செம்மொழிகள்,

செவ்விலக்கியங்களின்தொகைபெருகியது.

உலகச்செம்மொழிவரலாறு

உலகஅளவில்மிகத்தொன்மைக்காலத்திலேயேசெம்மொழிஎனும்சொல்லு

க்குஇணையானசொற்களைப்பெயராகக்கொண்டமொழிகள்இரண்டேஎனலாம்.

ஒன்றுதமிழ்,

மற்றொன்றுசமஸ்கிருதம்.தமிழில்செந்தமிழ்எனும்சொல்செம்மைப்படுத்தப்பட்ட,

செவ்வியல்தரம்வாய்ந்த,

சீராக்கப்பட்ட,

ஒழுங்குநெறிகளுக்குஉட்படுத்தப்பட்டதமிழ்எனப்பொருள்படும்.

சமஸ்கிருதம்என்பதும்அவ்வாறே.

செந்தமிழ்,

சமஸ்கிருதம்இரண்டும்மிகப்பழங்காலத்தில்வழங்கப்பெற்றமையால்அவற்றில்

பேச்சுமொழிகளும்இலக்கியவகைகளும்பல்கின.

எனவேஅவையாவற்றையும்ஒருவழிப்படுத்தி,

ஒருகட்டுக்கோப்பானஅமைப்பிற்குள்கொண்டுவந்தமுயற்சியின்விளைவேசெந்த

மிழ், சமஸ்கிருதம்எனும்இருசொற்களுமாகும்.

இந்நாளில்உள்ளவாறானசெம்மொழிஎனும்கருத்தியலைஐரோப்பியமொ

ழியறிஞர்களேஉருவாக்கினர்.

அவர்கள்கண்டறிந்ததகுதிகளின் அடிப்படையில் கிரேக்கமொழியும் இலத்தீன்

மொழியும் மட்டுமே செம்மொழிகள் எனப்போற்றப்பட்டன.

கி.பி.

பதினெட்டாம்நூற்றாண்டுவரையில் இவ்விருமொழிகளுமே செம்மொழிகள் என அ

றியப்பட்டிருந்தன.

ஆனால்பதினெட்டாம்நூற்றாண்டிற்குப்பின்னர்ச்செம்மொழிப்பட்டியலில்மேலும்
மசிலமொழிகள்சேர்க்கப்பட்டன.

வில்லியம்ஜோன்ஸ்,

மாக்ஸ்முல்லர்போன்றபேரறிஞர்கள்வடமொழியானசமஸ்கிருதத்தையும்அதன்

இலக்கியவளத்தையும்கற்று, உலகெங்கும்பரவச்செய்தனர்.

அம்மொழியின்இலக்கியங்கள்பலசெவ்வியல்தரம்மிக்குஇருத்தல்உணரப்பட்டது

. கிரேக்க,

இலத்தீன்மொழிகளைப்போன்றுசமஸ்கிருதமும்செம்மொழியேஎன்றுஏற்றுக்

கொள்ளப்பட்டது. பின்னர்மேலும்சிலமொழிகள்இத்தகையசிறப்பினைஎய்தின.

உலகமொழிகளுள்சிலசெம்மொழிகளாகஏற்றுப்போற்றப்படுகின்றன.

அவைதொடர்ந்துவிவரிக்கப்படுகின்றன.

கிரேக்கமொழி

ஐரோப்பியமொழிகளின்தாய்

உலகின்தொன்மையானநாகரிகத்திற்குச்சொந்தமானமாந்தர்களுக்கிரேக்

கர்களும்அடங்குவர். மருத்துவம். கணிதம், வானியல்,

தத்துவம்எனப்பல்வேறுதுறைகளில்மாபெரும்அறிஞர்கள்பலரைஉலகிற்குஈந்தம

க்கள்கிரேக்கர்கள்.

எனவேஇவர்களின்மொழியும்பல்வேறுதுறைகள்சார்ந்தசொல்வளத்தைநிரம்பப்
பெற்றுள்ளது.

கிரேக்கமொழிஆங்கிலம்,

இலத்தீன்போன்றஐரோப்பியமொழிகள்பலவற்றிற்குவளர்ப்புத்தாயாகிசொல்வ
ளத்தையும்இலக்கியமுன்மாதிரிகளையும்வாரிவழங்கியுள்ளது.

ஐரோப்பியமொழிகள்பலவற்றிற்குஇதுதாய்மொழியாகவிளங்குகிறது.

இம்மொழிமேலைநாட்டுமொழிகளில்மிகப்பழைமையானது.

கிரேக்கமொழிசமஸ்கிருதம்,

இலத்தீன்மொழிகளோடுசொல்லமைப்பில்ஒப்புமைஉடையது.

இம்முன்றிலும்சொற்கள்பலஒலியமைப்பில்பெரிதும்ஒத்துக்காணப்படுகின்றன.

ஐரோப்பியர்கள்கிரேக்கமொழியேஉலகிலுள்ளமொழிகளுள்அழகு,

நேர்த்தி,

இனிமைஉடையதுஎன்பர்.

இதன்எழுத்தொலிகள்இசைபோன்றுஇனிமையும்மென்மையும்உடையனஎன்று
கூறுவர்.

கிரேக்கமொழிமிகப்பழங்காலத்திலேயேசீரானஇலக்கியவளம்மிகுந்தசெம்

மொழியாகும்.

இதுஇந்தோ-

ஐரோப்பியமொழிக்குடும்பத்துக்கென்றம்என்னும்கிளையில்ஹெலனிக்பிரிவைச்
சார்ந்தது.

ஐரோப்பியப்பெருநிலப்பரப்பில்வழங்குகிறமொழிகளுள்பிறமொழிகளின்
உதவியின்றித்தானாகவேசெழித்துத்தழைத்தமொழி.கி.மு.2000

முதல்இந்நாள்வரையில்தொடர்ச்சியாகக்கிரேக்கமக்களின்தாய்மொழியாகவழங்
கிவருகிறமொழிஎன்பனகிரேக்கமொழிக்குரியதனிச்சிறப்பாகும்.

மாமன்னன்மகாஅலெக்சாண்டரும்அவரதுதந்தைபிலிப்பின்னனும்கிரேக்க
மொழியின்வளர்ச்சிக்குமுதன்மையானவர்கள்.

அலெக்சாண்டரின்பேரரசுபரவியிருந்தபோதுஎகிப்து, சிரியா, ஆசியாமைனர்,
கிரேக்கநாடுகளில்இம்மொழிஆழமாகவேருன்றித்தழைத்துச்செழித்துஉலகமொ
ழிஎனும்தகுதியைப்பெற்றிருந்தது.

கிரேக்கக்கிளைமொழிகள்

கிரேக்கமக்கள்கிரேக்கநாட்டில்

(கிரீஸில்)

வந்துகுடியேறுதற்குமுன்னரேகிரேக்கமொழியில்பலகிளைமொழிகள்இருந்தன
எனும்செய்திஸ்டிராபோமுதலியபழங்காலஅறிஞர்களால்கூறப்படுகிறது.

ஒவ்வொருகிளைமொழியிலும்வெவ்வேறுவகையானவாய்மொழிஇலக்கியங்கள்
வழங்கின.

அயோலிக்கிளைமொழியில்கவிதைகள்,டோரிக்கிளைமொழியில்உணர்ச்
சிப்பாடல்கள்,அட்டிக்கிளைமொழியில்உரைநடைஇலக்கியங்கள்எனஇலக்கிய
ங்கள்தழைத்தன.

கிரேக்கஎழுத்துக்கள்

கிரேக்கர்கள்நாகரிகம்,

பண்பாடு,

அறிவியலில்மேம்பட்டவர்கள்என்றுபாராட்டப்படுகின்றனர்.

ஆயினும்அவர்களதுமொழிக்குரியஎழுத்துக்கள்அவர்களுக்குச்சொந்தமானவை
அல்ல.அவர்களேமுயன்றுபடைத்துக்கொண்டவைஅல்ல. 24

எழுத்துக்களைச்செமிட்டிக்குடும்பத்தைச்சார்ந்தபிளீஷியமொழியிலிருந்துஅமை
த்துக்கொண்டனர்.

இவ்வெழுத்துக்களைக்கிரேக்கர்கள்முதலில்அராபிஎழுத்துக்களைப்போன்றுவல
மிருந்துஇடமாகஎழுதினர். பின்னாளில்கி.மு.

நான்காம்நூற்றாண்டிற்குப்பின்னர்இடமிருந்துவலமாகஎழுதினர். ஆங்கிலம்,

பிரஞ்சுமுதலாயஐரோப்பியமொழிகளின்எழுத்துக்களானஇன்றையரோமன்எழு

த்துமுறைக்குக்கிரேக்கமொழியேமுன்னோடிஆகும்.

கிரேக்கஇலக்கியங்கள்

கிரேக்கமொழியில்இந்நாளில்கிடைக்கப்பெற்றுள்ளமுதலாவதுஎழுத்து

மொழிச்சான்றுகள்கல்வெட்டுவடிவில்காணப்படுகின்றன. இவைகி.மு.

எட்டாம்நூற்றாண்டிற்குஉரியவை.

இவைடிப்ளான்கல்வெட்டுக்கள்எனப்படுகின்றன. ஏதென்ஸ்நகரில்உள்ளன.

தொடக்கத்தில்இலக்கியங்கள்எழுதப்படாது,

வாய்மொழிக்கவிதைகளாகவேஇருந்தன. ஹோமர்இலியட்,

ஒடிசிஎனும்இருபெருங்காப்பியங்களைக்கிரேக்கமொழியின்ஒருகிளையாகியஅ

யோனிக்மொழியில்எழுதினார். இவரேகிரேக்கமொழியின்'ஆதிகவி'

என்றுபோற்றப்படுகிறார்.

கி.மு.

நான்காம்நூற்றாண்டில்மாமன்னன்அலெக்சாண்டர்ஆட்சியின்போதுஆட்டிக்குள்

னும்கிளைமொழிஆதரிக்கப்பட்டது.பிறகிளைமொழிகள்நாளடைவில்மறையலா

யின. இலக்கியமொழிஎனும்எழுத்துமொழியாகஆட்டிக்குள்நம்பெற்றது.

அதுவேமக்களின்பொதுமொழிஆனது.

கிரேக்கநாட்டில்வழக்கிலுள்ளஇந்நாளையகிரேக்கமொழிகி.பி.

ஆறாம்நூற்றாண்டளவில்செப்பனிடப்பட்டுஉருவானதாகும்.

கிரேக்கஇலக்கியங்களின்பிதாமகர்எனஹோமர்போற்றப்படுகிறார்.

இவரதுகாவியங்கள்இரண்டும்தெய்வங்களின்போர்த்தொடர்பானவை.

டிராய்நகரமுற்றுகையைவிவரிக்கிறவீரயுகக்காவியங்கள்இவை.சமஸ்கிருதத்தி

ன்றிக்முதலானவேதங்களுக்குஅடுத்துமிகப்பழையானஎழுத்துவடிவங்களாக

இவைகருதப்படுகின்றன.

தொடக்கக்காலத்தில்கிரேக்கமொழியில்கவிதைவடிவிலேயேஇலக்கியங்க
ள்படைக்கப்பட்டன.

இலக்கியங்களைப்படைப்பதைமட்டுமேதொழிலாகக்கொண்டவர்கள்என்றுகூற
த்தகுந்தவர்கள்யாரும்இல்லை.

சமூகத்தின்பல்வேறுபணிகளைச்செய்தவர்களேபடைப்பாளிகளாகவும்இருந்தன
ர்.

இதுசங்ககாலப்புலவர்களுள்பல்வேறுசமூகஇனத்தவர்கள்இருத்தலைப்
போன்றதாகும். பின்னாளில்இலக்கியப்படைப்பாளிகளின்குழுக்கள்தோன்றின.
எங்கிலஸ்,

சோபக்கிளீஸ்போன்றநாடகப்பேரறிஞர்கள்பலநூற்றுக்கணக்கில்நாடகங்களை

எழுதிக்குவித்தனர்.

சைமனடீஸ்,

பாக்கிலிடீஸ்,

பிண்டர்முதலியபெருங்கவிஞர்கள்இசைப்பாடல்கள்பலவற்றையாத்தனர்.

சாக்ரட்டீஸ்,

பிளேட்டோ,

அரிஸ்டாட்டில்போன்றபேரறிஞர்களின்கருத்துக்கள்உரைஇலக்கியங்களாகவெளிவந்தன. பிளேட்டோஎழுதியகுடியரசுஎனும்நூல்உலகப்புகழ்பெற்றது.

கிறிஸ்தவர்களும்துருக்கியர்களும்படையெடுத்துக்கிரேக்கமொழியின்வளத்தைச்சிதைத்தனர். பெரும்பான்மைநூல்கள்தீக்கிரையாக்கப்பட்டன.

கிரேக்கர்களின்தொன்மையானசமயம்வீழ்ச்சிப்பெற்றது.

கிறிஸ்தவம்தழைத்தது.

எனவேகிறிஸ்தவசமயம்சார்ந்தபடைப்புக்கள்பலஉருவாயின.

கிரேக்கமொழியில்இக்காலத்தில்செம்மொழி(தூயமொழி),

மக்கள்மொழிஎனஇருவகைவழக்குகள்உள்ளன.

செம்மொழிபழையகிரேக்கமொழியைஒட்டியஎழுத்துமொழி. இதுகல்விமொழியாகவும்

கவும்அரசுமொழியாகவும்உள்ளது.

மக்கள்மொழியிலேயேஎழுத்தாளர்கள்கவிதைகளைஎழுதுகின்றனர்.

இம்மொழியில்பிறமொழிச்சொற்கள்தாராளமாகக்கடன்வாங்கிப்பயன்படுத்தப்ப

டுகின்றன.

இவர்கள் கருத்துக்களுக்கும் உணர்ச்சிகளுக்கும் முதலிடம் தருகின்றனர்.

இத்தகைய எழுத்தாளர்களைத் தூய மொழியைப் பயன்படுத்துகிறவர்கள் எதிர்க்கின்றனர்.

தமிழகத்தில் இருப்பது போன்று மொழிக்கலப்பு எதிர்ப்பு உணர்ச்சிக் கிரேக்கர்களிடமும் காணப்படுகிறது.

இலத்தீன் மொழி

கத்தோலிக்கப் போதனை மொழி

இலத்தீன் மொழிக் கிரேக்க மொழிக்கு அடுத்த சிறப்பிற்கு உரிய செம் மொழியாகப்

கப்போற்றப்படுகிறது.

இந்நாளில் பேச்சுவழக்கில் இல்லை.

முற்காலத்தில் கிறிஸ்தவம் பரவிய நாடுகளில் எல்லாம் இதுவும் தன் விழுதுகளை ஊன்றி இருந்தது.

கிறிஸ்தவம் பிளவுற்ற போது கத்தோலிக்கர்களின் சமயப் போதனை மொழியாகப் போற்றப்பட்டது.

இந்நாளில் இதற்கென உரிமையுடன்தேசத்தகுந்ததாக எந்தவொரு நாடும் இல்லை. கத்தோலிக்கர்களின் தலைமையிடமாகிய வாத் திகனிலும் கூட இம் மொழி முழுமை

யாகப்பேணப்படவில்லை.

பேச்சுவழக்கு அற்றுப்போன செம்மொழிகளுள் இலத்தீனும் ஒன்று.

வீரமாமுனிவர்

கி.பி.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுவரையில் இலத்தீனுக்குக்கத்தோலிக்கசமயத்தில் சிற

ந்த செல்வாக்கு நிலவியது.

சமயத்தைப் பரப்புதற்காக இத்தாலி நாட்டிலிருந்து தமிழகம் வந்த இயேசுசபை ஊழி

யர்கள் பலரும் தங்களது.

குறிப்புக்களையும் இலக்கியம்,

மொழிநூல்களையும் இலத்தீன் மொழியிலேயே எழுதினர்.

வீரமாமுனிவர்தமது நூல்களுள் பலவற்றை இம் மொழியிலேயே எழுதினார்.

அவரது செந்தமிழ் இலக்கணம்,

கொடுத்தமிழ் இலக்கணம்,

கிலாவிஸ் எனும் மூன்று இலக்கண நூல்களும் இலத்தீனிலேயே எழுதப்பட்டன.

கிலாவிஸ் இன்னும் மொழிபெயர்க்கப்படாமல் இலத்தீனிலேயே முடங்கிக்கிடக்கி

றது.

பலமொழிகளின்தாய்

இலத்தீன் கென்றம் எனும் கிளைக்குடும்பத்திலுள்ள இத்தாலிப்பிரிவைச்சார்

ந்த இந்தோ- ஐரோப்பிய மொழி. ரோமான்ஸ் மொழிகள் எனப்படும் ஸ்பானிஷ்,

போர்ச்சுக்கீஸ், போர்ச்சுக்கீஸ்கிரியோல், பிரஞ்சு, இத்தாலி,
ருமேனியன்முதலியமொழிகள் பலவற்றிற்குத்தாய்மொழி. ஆங்கிலம்,
பிரஞ்சுபோன்றஐரோப்பியமொழிகள் இலத்தீன்சொற்களைமிகுதியாகஉண்டு
கொழுத்துச்செழித்துள்ளன. திரேக்க, சமஸ்கிருதமொழிகளின்சொற்கள்,
இலக்கணஅமைப்புக்களுடன்இலத்தீன்மொழிக்குமிகநெருக்கம்உண்டு.

இலத்தீன்எனும்பெயர்

இலத்தீன்மொழியின்பிறப்பிடம்இத்தாலிநாடாகும்.

டைபர்ஆற்றங்கரையில்வாழ்ந்தலேட்டியமக்களின்தாய்மொழியாகப்பேசப்பட்ட
தால், இம்மொழிக்குஇலத்தீன் (லத்தீன்) எனும்பெயர்அமைந்திற்று.

ஆட்சிமொழி

இலத்தீன்கி.மு.

ஏழாம்நூற்றாண்டில்ரோம்நகரில்மட்டுமேஆதிக்கம்செலுத்தியது.

ஆனால்கி.மு.3ஆம்நூற்றாண்டில்ரோமானியர்களின்ஆட்சிபேரரசானபோதுஐ

ரோப்பியநிலப்பரப்பின்பலபகுதிகளில்பரவி,

அங்குப்பேசப்பட்டமொழிகள் பலவற்றிற்குஇறுதிஉண்டாக்கியது. பிரான்ஸ்,

ஸ்பெயின்,

டென்மார்க்,

போர்ச்சுகல் முதலிய நாடுகளில் இலத்தீன் மொழியே பேராட்சி செய்தது.

இலத்தீன் எழுத்துக்கள்

இலத்தீன் மொழியின்பழைய எழுத்துவடிவமாகக்கி.மு.

ஏழாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த கல்வெட்டு ஒன்று பிரென்ஸ்டியில் கிடைத்துள்ளது.

அதில் நான்கு சொற்கள் மட்டுமே காணப்படுகின்றன.

கி.மு.

ஆறாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த கல்வெட்டு ஒன்றும் கிடைத்துள்ளது.

அதில் எழுத்துக்கள் கீழிருந்து மேல் நோக்கிப் படிக்கும் முறையில் எழுதப்பட்டுள்ளன

கி.மு.

மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் பல் கல்வெட்டுக்கள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன.

அவற்றில் கவிதைகளும் வரலாற்றுக்குறிப்புக்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

இந்நாளில் ரோமன் எழுத்துக்கள் என்று கூறப்படுகிற

A, B, C, D.... எனும் எழுத்துக்களுக்குத்தாய்வடிவம் இலத்தீன் எழுத்துக்களே.

இவற்றை இலத்தீன் மொழி எத்துருஸ்கன்,

கிரேக்க மொழிகளிலிருந்து பெற்றுக்கொண்டது. ரோமன் எழுத்துக்களுள் 24

வடிவங்கள் எத்துருஸ்கனுக்குச் சொந்தமானவை என்பது குறிக்கத்தக்கது.

இலத்தீன்இலக்கியவரலாறு

ரோமஅரசர்கள்கிரேக்கநாட்டைவென்றபோது,

கிரேக்கத்திலிருந்துபலஅறிஞர்களையும்கலைஞர்களையும்தங்கள்நாட்டிற்குப்பிடித்துச்சென்றனர்.

அவர்களைஆசிரியர்களாகவும்நுண்கலைத்தொழிலாளர்களாகவும்பயன்படுத்திக்கொண்டனர்.

கிரேக்கமொழியைப்போன்றுதங்கள்தாய்மொழியையும்வளப்படுத்தஎண்ணினர்.

கிரேக்கக்கல்வியாளர்களைக்கவிதை, தத்துவங்கள்,

காப்பியங்களைப்படைத்திடத்தூண்டினர்.

தொடக்கக்காலஇலத்தீன்மொழியில்வசைப்பாக்களேஇலக்கியவடிவில்இருந்தன.

கிரேக்கமொழியின்தொடர்பினால்இம்மொழியில்பல்வேறுதுறைகளையும்சார்ந்தநூல்கள்பெருகின.

இலத்தீன்மொழியில்தொடக்கத்தில்கிரேக்கநூல்கள்மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. பின்னர்அவற்றின்தழுவலாகப்பலஇலக்கியங்கள்எழுதப்பட்டன.

இலத்தீனில்எழுதப்பட்டமுதலாவதுகாவியம்ஹோமர்கிரேக்கமொழியில்எழுதிய

ஒடிசிஆகும். - இதனை ஆண்ட்ரோனிக்கஸ்மொழிபெயர்த்தார்.

இதுகி.மு.மூன்றாம்நூற்றாண்டில்கிழந்தது.

இத்தாலியர்களுக்கும்ரோமானியர்களுக்கும்இடையேநடைபெற்றசமூகப் போர்இலத்தீன்மொழியின்வாழ்வுக்குவளமாகஅமைந்திற்று.

சமூகப்போர்க்காலம்தொடங்கிஅகஸ்டஸ்சீசரின்ஆட்சிவரையில் (கி.பி.

14வரையில்) இந்தவளம்நீடித்தது.

நேயஸ்நேவியஸ்என்னும்அறிஞர்கி.மு.

மூன்றாம்நூற்றாண்டில்கிரேக்கநாடகங்களைமுன்மாதிரியாகக்கொண்டுநாடகங் கள்பலவற்றைஎழுதினார்.

இவரதுநாடகங்கள்மேலைநாட்டுநிகழ்வுகளைக்கருப்பொருளாகக்கொண்டிருந்த ன. இவர்பியூனிக்போரில்கலந்துகொண்டவர்.

இந்தப்பியூனிக்போர்நிகழ்ச்சிகளைக்கருவாகக்கொண்டுவர்ஜில்எனும்ம காகவிஈனிடுஎனும்காவியத்தைப்படைத்தார்.

இக்காவியம்ஐரோப்பியமொழிகள்பலவற்றில்மொழிப்பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இலத்தீன்இலக்கியவரலாற்றில்குவிண்டஸ்ஈனியஸ்குறிக்கத்தக்கவர்.

இவர்கி.மு. மூன்றாம்நூற்றாண்டைச்சார்ந்தவர். துன்பியல்,

இன்பியல்நாடகங்கள்பலவற்றைஎழுதியவர்.

இவரதுபடைப்புக்கள்மக்களின்வாழ்வு, பண்பாடுபற்றியவை. இவரே

'இலத்தீன்இலக்கியத்தந்தை' எனும்பெருமைக்குஉரியவர்.

இலத்தீனில்.கி.மு.

இரண்டாம்நூற்றாண்டளவில்உரைநடைஇலக்கியங்கள்தோன்றிப்பெருகலாயின. டிஅக்ரிகல்சரஎன்பதுஇலத்தீனில்உள்ளமிகப்பழையஉரைநடைநூலாகும்.

இதுவேளாண்மைபற்றிஎழுதப்பட்டது.கி.மு.

இரண்டாம்நூற்றாண்டில்இலத்தீன்மொழிஇலக்கணத்தைவரோஜுஎன்பவர்எழுதினார்.

இலத்தீன்எழுத்தாளர்களுள்மிகவும்போற்றுதற்குஉரியவர்மார்கஸ்டல்லியஸ்சிசரோஆவார். கி.முஇரண்டாம்நூற்றாண்டின்தொடக்கத்தில் (கி.மு. 106-43)

வாழ்ந்தசிசரோஒருசட்டமேதை,தத்துவப்பேராசிரியர்,அணியியல்புலவராகவிள

ங்கினார். இவரதுபடைப்புக்கள்தத்துவம், இலக்கியம், கடிதம்,

சொற்பொழிவுகள்என800க்கும்மேற்பட்வையாகும்.

சீர்திருத்தவாதியானஇவர்மன்னன்அந்தோனியைஎதிர்த்து

14

சொற்பொழிவுகளைமுழுங்கினார். ஆட்சியாளரால்கொல்லப்பட்டார்.

அகஸ்டஸ் சீசரின் ஆட்சியின்போது இலத்தீன் மொழி உரைநடை நூல்கள்,

இதிகாசங்கள், கவிதைகள் எனப் பல்வேறுபடி மலர்ச்சிகளுடன் தழைத்து ஓங்கியது.

இக்காலம் இலத்தீன் இலக்கியத்தின்பொற்காலம் எனப்படுகிறது.

அகஸ்டஸ் சீசருக்குப்பின்னர் சில ஆண்டுகள் இலத்தீன் இலக்கிய வெள்ளிக்

காலம் எனப்படுகிறது.

இக்காலத்தில் செனிக்கா,

பிளினி எனும் பெரும் அறிஞர்கள் கட்டுரைகள்,

கடிதங்கள்,

வரலாறு என நூல்களை எழுதிக்குவித்தனர்.

பிளினி இயற்கை வரலாறு எழுதுவதில் வல்லவர்.

கி.மு.

இரண்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் கிறிஸ்தவ சமயத்தின் ஆதிக்கம் ஏற்பட்டது.

இலத்தீன் கிறிஸ்தவர்களின் புனித மொழியானது.

கிறிஸ்தவப் பள்ளிகளிலும் இம் மொழி ஆட்சி மடங்களிலும் செலுத்தியது.

கிறிஸ்தவத்தை ஒட்டி நூல்கள் பல எழுதப்பட்டன.

சீனமொழி

சீனஎழுத்துக்கள்

சீனமக்கள்தங்கள்எழுத்துக்களேஉலகில்மிகத்தொன்மையானதுஎன்றுகூறிகொள்வதில்பெருமைகொள்கின்றனர்.

சீனமொழியிலுள்ளஎழுத்துக்களையும்வேதங்களையும்கடவுளேபடைத்தார்என்பதுஅவர்களதுநெடுங்காலத்தையநம்பிக்கையாகும்.

சீனமொழிப்பற்றாளர்கள்தங்கள்எழுத்துக்கள்

10

இலட்சம்ஆண்டுகளுக்கும்முந்தையதுஎன்றுகூறுகின்றனர்.

சீனப்புலவர்கள்சிலர்கி.மு.முப்பதாம்நூற்றாண்டில்லட்சம்-

சிஎனும்அமைச்சரேஎழுத்துக்களைஉருவாக்கினார்என்கின்றனர்.

ஆனால்மொழியறிஞர்களோடல்ல-

சிஎன்பவர்அவருக்குமுன்னர்வழங்கியஎழுத்துக்களைச்சீர்மைப்படுத்தினார்என்றுகூறுகின்றனர்.

உலகமாந்தர்களுள்சீனர்கள்மிகத்தொல்காலத்திலேயேஎழுத்துக்களைஉருவாக்கிக்கொண்டனர். பழையஎழுத்துக்கள்இந்நாளில்வழக்கில்இல்லை. கி.மு. ஒன்பதாம்நூற்றாண்டில்லி-ஸுஎனும்அமைச்சரால்சீர்செய்யப்பட்டன.

சென்மோஎனும்அறிஞரும்சீர்திருத்தம்செய்தார்.கி.பி.1913ஆம்ஆண்டுசீனஅரசுள்

முத்துக்களில்சிலசீர்திருத்தம்செய்தது.

சீனமுத்துக்களைஉரோமன்முத்துக்களால்எழுதுகிறமுறையைஅரசுஅறிவிக்க

வேண்டும்என்றுஇயக்கங்கள்சிலவிரும்புகின்றன.

இவ்வாறுசீனமுத்துக்களின்வரலாறுஒருசீர்திருத்தவரலாறாகக்காட்சிதருகிறது.

சீனஇலக்கியங்கள்

சீனமொழிசீனநாட்டின்தேசியமொழியாகும்.

இதனைநூறுகோடிக்கும்மிகுதியானமக்கள்பேசுகின்றனர்.

இதுசீனோ-

திபெத்தியமொழிக்குடும்பத்தைச்சேர்ந்தஒருசெம்மொழி.

சீனப்படைப்புக்கள்பண்டையநூல்கள்,

வரலாற்றுநூல்கள்,

தத்துவநூல்கள்,

இலக்கியங்கள்எனநான்குவகைப்படும்.

பண்டையநூல்கள்பலஅவ்வப்போதுஅழிக்கப்பட்டுவிட்டன.

பேரறிஞர்கன்பூசியஸ்எழுதியநூல்களேமிகப்பழைமையானவை.

இவைகி.மு.

ஆறாம்நூற்றாண்டைச்சேர்ந்தவை.

இவற்றுக்குவிளக்கஉரைநூல்கள்பலஎழுதப்பட்டன.

தாவோகொள்கைகளைவிளக்குகிறநூல்களும்சீனமொழியில்ஏராளம்.

சீனமொழியில்நாடகம்,

கவிதை,

உரைவிளக்கம்எனப்பலவகைகளில்இலக்கியவளம்பெருகியுள்ளது.

சீனநாடகங்களும்பிறஇலக்கியங்களும்தொடக்கக்காலத்தில்கவிதைநடையில்எழுதப்பட்டன. பின்னாளில்கவிதையின்இடம்உரைநடைக்குக்கைமாறியது.

இக்காலச்சீனஇலக்கியங்கள்மேலைநாட்டுஇலக்கியங்களைமாதிரியாகக்கொண்டுபடைக்கப்படுகின்றன. சிறுகதைகள், புதினங்கள், இதழ்கள். பாடநூல்கள்எனமக்களின்பேச்சுமொழிஎல்லாத்தளங்களிலும்பேராட்சிசெலுத்திவருகிறது.

ஈப்ருமொழி

ஈப்ரு

(ஹீப்ரு)மொழிஎபிரேயமொழிஎன்றும்கூறப்படுகிறது.

இதுசெமிட்டிக்மொழிகளிலுள்ளஒருசெம்மொழியாகும்.

நெடுங்காலமாகமறைந்துபோனஇதன்பேச்சுவழக்கிற்குஇஸ்ரேயேல்அரசுபுத்துயிர்ப்புஅளித்துவருகிறது.

இஸ்ரேயேலிலும்பாலஸ்தீனநாட்டிலும்ஈப்ருஆட்சிமொழியாகிஉள்ளது.

ஈப்ருமொழியூதமக்களின்தாய்மொழிகி.மு.

மூவாயிரம்ஆண்டிற்குமுந்தையஇலக்கியவரலாறுஇதற்குஉண்டு.

யூதர்களின்சமயமறையாகியதால்மதுவும்கிறிஸ்தவர்களின்பழையஏற்பாட்டில்உள்ளமோசசுக்குக்கடவுளின்கட்டளைகளும்பழங்காலஈப்ருமொழியில்எழுதப்பெற்றவை. இயேசுகிறிஸ்துபேசியமொழிகளுள்இதுவும்ஒன்று.

யூதர்கள்பாலஸ்தீனநாட்டிலிருந்துவிரட்டப்பெற்றுவெவ்வேறுநாடுகளில்சென்றுகுடியேறினர்.

அங்குப்பேசப்பட்டமொழிகளின்கலப்போடுதம்தாய்மொழிஈப்ருவைப்பேசினர்.

அதனால்ஈப்ருமொழியில்பல்வேறுமொழிகளின்கலப்புஉண்டானது.

ஈப்ருமொழியில்பலஅராபிநூல்கள்மொழிபெயர்க்கப்பெற்றன.

அதனால்அராபிச்சொற்கள்மிகுதியாகக்கடன்வாங்கப்பெற்றன.

கி.பி.

பத்தொன்பதாம்நூற்றாண்டில்ஈப்ருமொழியைமீண்டும்பேச்சுமொழியாக்குதற்கு

முயற்சிமேற்கொள்ளப்பட்டது. அம்முயற்சிவெற்றியும்எய்தியது.

ஈப்ருமொழிஇலக்கியப்படைப்பாளிகளுள்சீதியாபென்ஜோசப், ஷெரீரா,

ராஷி,

ஜூடாஹாலெவிமுதலியோர்குறிக்கத்தக்கவர்கள்.

இவர்களுள்ஜூடாஹாலெவி'ஈப்ருக்கவிதைமணி' எனப்போற்றப்படுகிறார்.

தொடக்கக்காலத்தில்சமயக்கருத்துக்களேஇலக்கியங்களுக்குக்கருக்களாக இருந்தன.

ஆனால்இக்காலத்தில்பிறமொழிகளிலுள்ளதுபோன்றுஈப்ருவிலும்மேலைநாட்டு முறையில்இலக்கியங்கள்மக்கள்வாழ்வியலைமையப்பொருளாகக்கொண்டுஎழு தப்படுகின்றன. சிறுகதை,கவிதை, கட்டுரைஎனஇலக்கியவளர்ச்சிதொடர்கிறது.

வினாக்கள்

வ.எண்	ஐந்து மதிப்பெண் வினா	LOCF Mapping		
1	கிரேக்கஇலக்கியங்கள்குறித்துஎழுதுக.	K4	CO1	PO4
2	செம்மொழிகளின்தகுதிகள்யாவை?	K5	CO2	PO5
3	ஈப்ருமொழிகுறித்துவிளக்குக.	K3	CO4	PO1
4	கத்தோலிக்கபோதனைமொழியைப்புலப்படுத்துக.	K5	CO2	PO2
5	சீனமொழிகுறித்துவிளக்குக.	K3	CO4	PO3

வ.எண்	எட்டு மதிப்பெண் வினா	LOCF Mapping		
1	உலகசெம்மொழிவரலாறுபற்றிவிரித்துரைக்க.	K2	CO5	PO4
2	இலத்தீன்இலக்கியவரலாறுகுறித்துவிளக்குக.	K3	CO3	PO6
3	செம்மொழிகுறித்தஅறிஞர்களின்கருத்துக்களைவிவரிக்க.	K2	CO5	PO5
4	ஐரோப்பியமொழிகளின்தாய்கிரேக்கம்என்பதனைநிறுவுக	K5	CO3	PO6
5	செம்மொழிஇலக்கணம்குறித்துவிவரி	K3	CO3	PO3

அலகு - 2

தமிழ்-செம்மொழிஏற்பளிப்பு

தமிழ்மொழிஇனிமையும்நெகிழ்வாகியஎளிமையும்உடையமொழி.எனவே

இம்மொழிமாறிவருகிறகாலத்தின்பண்பாட்டுச்சூழலையும்,அறிவியல்வளர்ச்சி

யையும்தனக்குள்ஈர்த்துக்கொண்டுநிலைத்துநிற்கிறது.

காலச்சூழலுக்கேற்பச்சமூகத்தின்தேவைகளுக்குஏற்பமொழியமைப்பிலும்இலக்கி

யக்கொள்கைகளிலும்புதுமைகளைப்படைத்துவருகிறது.

'கடிசொல்இல்லைகாலத்துப்பாடினே'என்றுதொல்காப்பியம்கூறுகிறது.

இதனையே,

புதியனபுகுதலும்பழையனகழிதலும்

வழுவலகாலவகையினானே

என்றுநன்னூல்விவரிக்கிறது.

புதியனபுகுதல்,பழையனகழிதல்எனும்இவ்விருகொள்கைகளும்தமிழ்மொழிபல்

லாயிரம்ஆண்டுகளாகஅழியாஇளமையுடன்கன்னித்தமிழாகவளர்ந்துவருதற்குக்

காரணமாகும்.

இலக்கணஇலக்கியவளர்ச்சி

தமிழில்காலந்தோறும்புதிதுபுதிதாகஇலக்கணநூல்களும்இலக்கியச்செல்வங்களும்தோற்றுவிக்கப்பெற்றுவளம்தொடர்ந்துபெருகிக்கொண்டிருக்கிறது.

தொல்காப்பியம், வீரசோழியம், நேமிநாதம், நன்னூல், இலக்கணவிளக்கம், முத்துவீரியம், யாப்பருங்கலம், தண்டியலங்காரம், மாறனலங்காரம்எனமொழி, இலக்கியஅமைப்புக்களைவிவரிக்கிறஇலக்கணநூல்கள்முழுமையாகவும்பகுதியாகவும்பெருகிஇருத்தற்குக்காலத்தின்தேவையேகாரணம்ஆகும்..

இலக்கணப்பகுப்பிலும்மாற்றங்கள்ஏற்பட்டுள்ளன.

தொடக்கநிலையில்எழுத்து, சொல், பொருள்எனமூன்றுபிரிவுகள்மட்டுமேஇருந்ததற்குத்தொல்காப்பியம்சான்றாகநிற்கிறது.

ஆனால்அம்மூன்றனுள்அடக்கிவிவரிக்கப்பெற்றகருத்துக்கள்பின்னாளில்ஐந்தாகப்பிரிக்கப்பெற்று, விரிவாகக்கூறப்பெற்றன. பொருள்எனும்பகுதிபொருள், யாப்பு, அணிஎனமூன்றுபெரும்தனித்தனிஇலக்கணங்களாகக்கருதப்பெற்றன.

பொருளும்பின்னாளில்அகப்பொருள்,

புறப்பொருள்எனத்தனிப்பகுப்பினைக்கொண்டது. நம்பியகப்பொருள்,

புறப்பொருள்வெண்பாமாலைஎனும்சீர்மிகுஇலக்கணநூல்கள்இதனாலேயேதோற்றுவிக்கப்பெற்றன.

இத்தகையவளர்ச்சியாப்புஎனும்செய்யுள்இலக்கணத்திலும்உருவானது.

அதுயாப்பு,

பாட்டியல்எனத்தனித்தனியாக்கப்பெற்று,

பலபாட்டியல்நூல்கள்தோன்றி,

இலக்கியவகைகளின்இலக்கணத்தைவிவரித்தன.

தமிழ்இலக்கணக்கொள்கைகளில்தேவைக்கேற்பமாற்றம்ஏற்பட்டதைப்

போன்றுஇலக்கியங்களிலும்உருவானது,

தனிமனிதனின்அக,

புறஉணர்வுகளைவெளிப்படுத்துகிறதுண்டுப்பாடல்களாகச்சிலஅடிகளில்செறி

வானபொருள்கொண்டசிலசொற்களில்பண்டைக்காலப்புலவர்கள்பாடினர்.

செய்யுள்வடிவம்சிறிதாகவும்பொருண்மைஆழமாகப்பெரிதாகவும்இருந்ததால்உ

ள்ளுறை, இறைச்சிபோன்றபடிமங்களைவிவரிப்புமுறைகளாகப்புகுத்தினர்.

எட்டுத்தொகைப்பாடல்களில்இம்முறையைத்தெளிவாகக்காணலாம்.

ஆனால்நாளடைவில்விரிவாகக்கதைபோன்றுகருத்துக்களைக்கேட்கிறமா

ந்தரின்விருப்பம்முதன்மைபெற்றது.

அதனால்நூற்றுக்குமேற்பட்டஅடிகளைக்கொண்டபாடல்கள்சொற்கள்பலவற்றா

ல்ஆக்கப்பெற்றன.

பத்துப்பாட்டில்இடம்பெற்றுள்ளபாடல்கள்யாவும்இத்தகையன.

சிலப்பதிகாரம்,

மணிமேகலை,

கம்பராமாயணம் எனக்காப்பியங்கள் தோன்றின.

இக்காலத்தில் சீர்திருத்தச் சமூகக் கருத்துக்கள் மக்களின் தேவையாக இருந்தன.

சமயச்சார்பு அல்லது சார்பின்மையுடன் இவை விரிவாகக் கதைகளாகப் புனைபட்டன. இவ்வாறே அற இலக்கியங்கள், பக்தி இலக்கியங்கள், சிற்றிலக்கியங்கள்,

புதுக்கவிதைகள்,

ஐக்கூக்கவிதைகள்,

திரையிசைப்பாடல்கள் எனத் தமிழ்க் கவிதைகள் காலத்திற்கேற்பக் கருத்திலும் வடிவத்திலும் மாறுதல்களை ஏற்றுக் கொண்டு நிலைத்து நிற்கின்றன.

அச்சுப்பொறிகண்டறியப்பட்டு,

மக்களாட்சிப் பரவி நிலைத்த இந்நாளில் கல்வி இன,

பொருளியல்கட்டுப்பாடுகளைக் கடந்து மக்கள் அனைவருக்கும் பொதுச் சொத்தாக ஆயிற்று.

தங்குதடையின்றிக்கருத்துக்களை எடுத்துரைத்தற்கும் சுவைப்பதற்கும் ஏற்றதாக உரைநடை இருந்ததால்,

உரைநடை இலக்கிய இலக்கண உலகின் ஆட்சியைப் பற்றிக்கொண்டது.

சிறுகதை,

நெடுங்கதை,

கட்டுரைகள் எனயாவும் உரைநடையிலேயே எழுதப்படுகின்றன.

இந்நிலைதமிழில் மட்டுமன்றி,

உலகில் உள்ள அனைத்து மொழிகளிலும் காணப்படுகிற உண்மையாகும்.

அறிவியல்தமிழ்

இயல்,

இசை,

நாடகம் என மூன்று பெரும் பிரிவுகளாகத்தமிழ் இலக்கியங்களைப்பகுத்துப்பழந்த

மிக் அறிஞர்கள் போற்றினர்.

ஆனால் இந்நாளில் கவின்தமிழ்,

அறிவியல்தமிழ் எனும் பகுதிகளும் தோற்றுவிக்கப்பெற்று,

மக்களின் இக்காலத்தேவைய நிறைவு செய்யும் ஆற்றலைத்தமிழ் மொழி பெற்றுள்
ளது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தொடங்கி இந்நாள் வரையிலும் அறிவி

யலின் ஆதிக்கம் உலகமக்களின் சமூகத்தைப்பற்றிப்பிணித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

எனவே,

அறிவியல்தேவைக்கு ஏற்பத்தமிழும் தன்னை வளர்த்துக்கொண்டிருக்கிறது.

புதிய அறிவியல்கலைச் சொற்கள் ஆக்கப்படுகின்றன.

அறிவியல்துறை தோறும் பாடநூல்கள் எழுதப்பெற்றுவருகின்றன.

பள்ளி,

கல்லூரிகளில் அறிவியலைக்கற்பிக்கிறபயிற்றுமொழியாகத்தமிழ்வளர்ச்சிபெற்று
ள்ளது. பொறியியல்கல்வி,

மருத்துவக்கல்விபோன்றதொழிற்கல்விகளிலும்தமிழ்பயிற்றுமொழியாக்கப்படுத
ல்வேண்டும்என்பதேதமிழ்அறிஞர்களின்அவா.

இந்தஅவாநிறைவேறிக்கொண்டிருக்கிறது.

தமிழில்பொறியியல்பயிலும்மாணாக்கர்களுக்குஅரசுப்பணிகளில்முன்னு
ரிமைவழங்கப்படும்எனும்ஆணையைத்தமிழகஅரசுபிறப்பித்துள்ளது.

அரசுப்பொறியியல்கல்லூரிகளில்மாணாக்கர்கள்தமிழ்வழியில்பயிலுதற்குச்சேர்
ந்துள்ளனர்.

இணையப்பல்கலைக்கழகம்

கணிப்பொறிகண்டறியப்பட்டதன்விளைவாகமிகமேம்பட்டவளர்ச்சியைப்
பெற்றதுறைதகவல்தொடர்பியல்எனின்அதுமிகையாகாது.

கணிப்பொறியின்உதவியோடுஎண்ணற்றநூல்களைமிகக்குறைந்தகாலத்தில்கு
றைந்தபொருட்செலவில்அச்சேற்றிவெளியிடமுடியும்.

ஆனால்நூல்களேஇல்லாமல்மிகுதியானகருத்துக்களைக்கணினியில்உள்ளஇ

ணையத்தளத்தின்வழி அறிந்துகொள்ளஇயலும்.

இந்நாளில்எல்லாத்துறைகளும்இணையத்தின்ஆதிக்கத்திற்குஉட்பட்டுள்ளன.

தமிழ்மொழியும்இணையத்தைத்தனதுவளர்ச்சிக்குப்பெரிதும்பயன்படுத்திக்கொண்டுள்ளது.

உலகமொழிகளில்சீனமொழிக்குஅடுத்துஇணையத்தைமிகுதியாகப்பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறமொழிதமிழேஆகும்.

தமிழின்மொழி,

இலக்கியம்,

பண்பாடுஎனும்அனைத்துநிலைகளுக்கும்இணையத்தளங்கள்பலஉள்ளன.

தமிழ்இணையப்பல்கலைக்கழகம்ஒன்றுசென்னைமாநகரம்தரமணியில்உ

ள்ளது.

இப்பல்கலைக்கழகத்திற்கானஅறிவிப்பு

2000-

ஆம்ஆண்டுசூலைத்திங்கள்

5-இல்அரசிடமிருந்துவெளியானது.

மறுஆண்டுபிப்ரவரி 17-இல்இப்பல்கலைக்கழகம்செயல்படத்தொடங்கியது.

இணையப்பல்கலைக்கழகம்தமிழ்மொழிவளர்ச்சிக்கானதிட்டங்கள்பலவற்

றைச்செயற்படுத்திவருகிறது.

உலகஅளவில்இதற்குமுப்பத்தேழுமையங்கள்உள்ளன.

சான்றிதழ்,

பட்டயப்படிப்புக்களைத்தமிழுக்காகநடத்துகிறது. அயல்நாட்டுமாணாக்கர்கள்,

பலர்இதனால்பயனடைந்துகொண்டிருக்கின்றனர்.

அவ்வாறேஇதில்இளநிலைப்பட்டத்திற்கானவகுப்புக்களும்நடத்தப்பெறுகின்ற
ன.

இந்தப்படிப்பிற்கானசான்றிதழ்களையும்பட்டங்களையும்தஞ்சாவூர்தமிழ்ப்பல்க
லைக்கழகம்வழங்கிவருகிறது.

முதுகலைத்தமிழ்ப்படிப்பிற்கானமுயற்சியும்உள்ளது.

இணையப்பல்கலைக்கழகத்தின்தமிழ்ப்பணிகளுக்கலைச்சொல்அகராதித்
தயாரிப்புமுதன்மையானது.

பதினான்குதொகுதிகள்வெளியிடுவதுஇப்பணியின்இலக்காகும்.

இந்நாள்வரையில்பன்னிரண்டுதொகுதிகள்வெளியிடப்பெற்றுள்ளன.

தமிழ்இலக்கண,

இலக்கியங்கள்பெரும்பான்மையும்இணையத்தளத்தில்திவுசெய்யப்பெற்றுள்ள
ன.

திருக்குறளுக்குமேற்கொள்ளப்பெற்றிருக்கும்மொழிபெயர்ப்புகள்யாவும்இதில்ப
திவாக்கம்பெற்றுள்ளன.

மென்பொருள்கள்பலவற்றைத்தமிழில்உருவாக்கிவருகின்றனர்.

தவிர,

பிறர் உருவாக்குகிற மென்பொருள்களையும் தக்கவிலைகொடுத்து வாங்குகின்றனர்.
ர்.

அறிவியல்காலத்துச் சூழலுக்கு ஏற்பத்தமிழ் மொழியும் வளர்ந்து வருகின்றது.

இதன் வளர்ச்சி பல்வேறு ஆற்றான் நாள்தோறும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

தமிழ் மொழி துறை தோறும் வளரும். வளம் கொழித்து வளரும்.

தமிழ்ச்செம்மொழி வரலாறு

மொழி அறிஞர்களின் ஏற்பு

'சொல்லில் உயர்வு தமிழ்ச்சொல்லே' என்றும் 'உயர்தனிச்செம்மொழி'

என்றும் தமிழ்போற்றப்படுகிறது.

இயல்பாகவே நெடுங்காலத்திற்கு முன்னரே செவ்வியல் பண்புகளை -

தகுதிகளைப் பெற்றிருந்த தமிழ் மொழிக்கு செம்மொழி என்ற அரசின் ஏற்பினைப்

(அங்கீகாரத்தைப்) பெறுதலில் ஓர் வரலாறே முகிழ்த்து விரிந்து விட்டது.

தங்கத்தை அது தங்கமே என்று ஏற்றுக்கொள்ளுதற்குப் போராட்டம் நிகழ்த்தியதைப்

போன்றது தமிழ்ச்செம்மொழி ஏற்புப் போராட்டமும் எனலாம்.

அமெரிக்க நாட்டுக்கலிபோர்னியா பல்கலைக்கழகத்தில்தமிழியல்துறைத்த

லைவராகப் பணிபுரிகிற பன்மொழி அறிஞர் பேராசிரியர் ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட்,

'தமிழ் ஒரு செவ்வியல் மொழி'

என்றகருத்தைநிலைநாட்டுவதற்காகநான்இதைப்போல்ஒருகட்டுரைஎழுதவேண்டியுள்ளதுஎன்றஎண்ணமேஎனக்குஇயல்புக்குமாறானவிந்தையானதாகத்தோன்றுகிறது. இச்செய்திஎப்படிஇருக்கிறதுஎன்றால், 'இந்தியாஒருபெரியநாடு, இந்துசமயம்உலகின்மிகப்பெரும்சமயங்களுள்ஒன்றுஎன்னும்கூற்றைநிலைநாட்டுவதற்குமுற்படுவதுபோன்றுள்ளது' என்றுகூறுதல்இங்குக்குறித்தற்குரியது.

தமிழ்மிகத்தொன்மையானதும்நன்குசீர்செய்யப்பெற்றதுமானசெவ்வியல் தரமுள்ளமொழிஎன்பதனைமேலைநாட்டுமொழியறிஞர்கள்பலரும்அவ்வப்போதுகுறிப்பிட்டுள்ளனர்.

வீரமாமுனிவர்தமிழ்மொழிஇருவகைவழக்குகளானசெந்தமிழுக்கும்கொடுத்தமிழுக்கும்இலக்கணங்கள்எழுதியவர்.தேம்பாவணிஎனும்பெருங்காப்பியமும்பலசிற்றிலக்கியங்களும்அகராதிகள், உரைநடைநூல்கள்எனப்பலவகைஇலக்கியவளங்களைத்தமிழுக்குப்பெருக்கியவர்.

அவர்தம்நூல்களில்வாய்க்குந்தோறும்தமிழ்மொழியின்செவ்வியல்சிறப்புக்களையும்இலக்கியங்களின்விழுமியங்களையும்பாராட்டிஎழுதியுள்ளார்.

தமிழ்மொழியின்செவ்வியல்பண்புகளேவீரமாமுனிவரைஒத்தமேலைநாட்டுஅறிஞர்களைத்தமிழைஊன்றிப்பயிலவும்சுவைக்கவும்தூண்டின.

'திராவிடமொழிகளுள் தமிழ்மட்டுமே மிகமிகத் தொன்மைவாய்ந்ததும் பெரு

வளம்பொருந்தியதும் மிகவும் சீர்திருந்தியதுமான உயர்தனிச்செம்மொழியாகும்.

இம்மொழி சொல்வளம் மிக்கது.

அளவிட்டுக்கூறுதற்கு இயலாத தொன்மைக்காலத்திலிருந்தே வழங்கப்படுகிறது.

இதில் வகையாகவும், தொகுப்பாகவும், தனிப்பாடலாகவும் கணக்கிலா இலக்கியங்

கள் உள்ளன. அவையாவும் திருந்திய வடிவமான செந்தமிழால் ஆனவை.'

இவ்வாறு இந்தியாவின் மொழி ஆய்வு எனும் நூலில் அறிஞர் கிரியர் சன் விவரிக்கிறார்.

இவர் இந்திய மொழிகள் யாவற்றையும் கணக்கெடுத்து ஆய்வு செய்தவராவார்.

தமிழை மிகவும் தொன்மையும் மிகமிக உயர்ந்த செம்மையாக்கப்பெற்றதுமா

ன செம்மொழி என்று கால்டுவெல்குறிப்பிடுகிறார். இவ்வாறே வின்ஸ்லோ,

ஜி.யு.போப்,

கமில்சுவலபில் முதலிய அயல்நாட்டார்பலரும் தமிழ் மிகச்சிறந்த செம்மொழி என்று

விவரிக்கின்றனர்.

இந்திய மொழியியல்,

வரலாற்று அறிஞர்கள் பலர் தமிழ்பண்டைக்காலத்திலேயே செவ்வியல்தரம் மிகுந்து

விளங்கியதை விவரிக்கின்றனர்.

சுனிதிசுமார்சட்டர்ஜிவங்கமொழியின்பிறப்பு஡்வளர்ச்சியு஡்எனு஡்நூலில்

'முற்காலத்தில்தமிழ்இந்தியத்துணைக்கண்ட஡்முழுவதுமாகப்பேசப்பட்டது'

என்றும்

'தமிழ்ச்சொற்களரிக்வேதத்தில்கலந்துசமஸ்கிருதவளர்ச்சியில்பங்குபெற்றிருந்த

ன' என்றும்சான்றுகளுடன்விவரிக்கிறார்.

பரிதிமாற்கலைஞரின்முழுக்க஡்

தமிழ்ஒருபண்பட்டதொன்மையானசெ஡்மொழியாயினும்அதனைஉலகுக்

குளடுத்துரைக்கும்குரல்கள்ஓங்கிஎழவில்லை,

இந்தக்குறைமதுரைதமிழ்ச்சங்கநிறுவனர்வள்ளல்பாண்டித்துரைத்தேவர்,

தமிழவேள்உ஡ாமகேசுவர஡்பிள்ளை,

கா.சு.

பிள்ளை,

தேவநேயப்பாவாணர்போன்றதமிழறிஞர்கள்பலரின்றெஞ்சளவில்உறுத்திக்கொ

ண்டிருந்தது.

அதனைஅறிஞர்கள்நடுவிலும்அரசின்காதுகளிலும்ஓங்கிஓலிக்கச்செய்துஅடித்த

ள஡்அமைத்தவர்களுள்முதன்மையானவர்பரிதிமாற்கலைஞரேஎனின்மிகையாகா

து.

வி.கோ.

சூரியநாராயணசாஸ்திரிஎன்றுபெற்றோரும்உற்றாரும்த஡க்குச்சூட்டியபெயர்வ

டமொழிஎன்பதைஉணர்ந்துபரிதிமாற்கலைஞர்என்றுதமிழ்ப்படுத்திக்கொண்டவ
ர்.

அத்தமிழ்ப்பெரியார்தமிழைச்செம்மொழியாகச்சென்னைப்பல்கலைக்கழகம்ஏற்
றுஅறிவித்தல்வேண்டும்என்றுகுரல்எழுப்பினார்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின்வெளியீடாகியசெந்தமிழ்இதழில்பரிதிமாற்க
லைஞர்தமிழ்செம்மொழியாகஅறிவிக்கப்படவேண்டும்எனும்தம்கோரிக்கையை
எழுப்பினார்.

“தென்னாட்டின்கண்சிறந்தொளிரநின்றநம்அமிழ்தினுமினியதமிழ்மொழிஎ
வ்வாற்றானும்உயர்தனிச்செம்மொழியாம்என்பதுதிண்ணம்.

இத்துணைஉயர்வும்கிறப்பும்வாய்ந்தநம்அருமைத்தமிழ்மொழியைஉண்ணாட்டு
ப்புன்மொழிகளோடும்ஒருங்குஎண்ணுதல்தவிர்த்து,

வடநாட்டுஉயர்தனிச்செம்மொழிசமஸ்கிருதமெனக்கொண்டாற்போலத்தென்
னாட்டுஉயர்தனிச் "செம்மொழி"

தமிழெனக்கொண்டுவிதிகள்வகுத்தலேஏற்புடைத்தாம்"என்று

1902இல்எழுதினார்.

பின்னர்அவர்அடுத்தஆண்டில்எழுதிவெளியிட்டதமிழ்மொழியின்வரலாற்றில்,

செம்மொழி என்பதற்கானவரை விலக்கணத்தையும் அதனோடு தமிழ்மொழியைப்
பொருத்தியும் விவரித்தார்.

"வடமொழி,

இலத்தீன்,

கிரீக் முதலியன போலத்தமிழ்மொழியும் உயர்தனிச் செம்மொழியாம் என்பதை கா
ண்போம்.

தான்வழங்கும் நாட்டின்கண்ணுள்ள பலமொழிகட்குத்தலைமையும் அவற்றினும்மி

க்கமேதமையுமுள்ள மொழியே உயர்மொழி,

இவ்விலக்கணத்தால் ஆராயுமிடத்துத்தமிழ் -

தெலுங்கு முதலியவற்றிற்கு எல்லா ம்தலைமையும் அவற்றினும் மிக்கமேதமையும் உ

டைமையால்தானும் உயர்மொழியே என்க.

தான்வழங்கும் நாட்டில் பயிலும் மற்றைய மொழிகளின் உதவியின்றித்தனித்து இய

ங்கவல்ல ஆற்றல் சான்ற தேதனி மொழி எனப்படும்.

தான்பிற மொழிகளுக்குச் செய்யும் உதவி மிகுந்தும்,

அவைதனக்குச் செய்யும் உதவி குறைந்தும் இருத்தலே வழக்காறு.

தமிழ்மொழியின் உதவிகளையப்படின,

தெலுங்கு முதலியன இயங்காது. மற்றும் தமிழ் அவற்றின் உதவி இல்லாமலேயே சிறி

தும் இடர்ப்படுதல் இன்றித்தனித்து இனிமையாக இயங்கவல்லது.

இஃதுஇந்தியமொழிநூற்புலவர்கள்பலர்க்கும்அறியமுடிந்தது.

ஆதலின்தமிழ்தனிமொழியேதமிழ்என்க.

செம்மொழியாவதுயாதுஎனின்,திருந்தியபண்புஞ்சீர்த்தநாகரிகமும்,

பொருந்தியதூய்மொழிபுகல்செம்மொழியாம்என்பதுஇலக்கணம்.

இம்மொழிநூலிலக்கணம்தமிழ்மொழியின்கண்ணும்அமைந்திருத்தல்தேற்றம்.

இடர்ப்பட்டசொல்முடிவுகளும்பொருள்முடிவுகளும்இன்றிச்சொற்றான்கருதியபொருளைக்கேட்டான்தெள்ளிதின்உணரவல்லதாய்ப்பழையனகழிந்துபுதியனபுகுந்துதிருத்தம்எய்திநின்றலேதிருந்தியபண்பெனப்படுவது.

இதுதமிழ்மொழியின்கண்முற்றிலும்அமைந்திருக்கிறது.

நாட்டின்நாகரிகமுதிர்ச்சிக்கேற்பச்சொற்களும்ஏற்பட்டுப்பாஷைக்கும்நாகரிகநலம்விளைத்தல்வேண்டும்.

அவ்வாறுசொற்கள்ஏற்படுமிடத்துப்பிறபாஷைச்சொற்களின்றிதன்சொற்களேமிகுதல்வேண்டும். இவையும்உயர்தனிமொழிக்குப்பொருந்துவனவாம்.

ஆகவேதமிழ்தனிமொழிக்குப்பொருந்துவனவாம்.

தமிழ்தூய்மொழியேயாம்.

எனவேதமிழ்,

செம்மொழியென்பதுஉறுதி.இதுபற்றிஅன்றேதொன்றுதொட்டுத்தமிழ்மொழிசெ

ந்தமிழ்எனநல்லிசைப்புலவரால்நவின்றோதப்பெறுவதாயிற்று.

ஆகவேதென்னாட்டின்கண்சிறந்தொளிராநின்றஅமிழ்தினும்இனியதமிழ்மொழி
எவ்வாறுஆராய்ந்தவழியும், உயர்தனிச்செம்மொழியேயாம்என்பதுநிச்சயம்.

இவ்வளவுஉயர்வும்கிறப்பும்வாய்ந்தஅருமைத்தமிழ்மொழியைதனிச்செம்மொழி
எனக்கொண்டுவாழ்த்திடவேண்டும்.

சமஸ்கிருதத்திற்குஇணையாகக்கெம்மொழியாகக்கொள்ளாததோடு,
உயர்தனிச்செம்மொழியானதமிழ்மொழியைமலையாளம், தெலுங்கு, இந்தி,
பஞ்சாபிபோன்றஇலக்கியஇலக்கணச்சீர்மையில்லாதபுதிதாகப்பிறந்தமொழிக
ளுடன்ஒப்பக்கருதியதுபரிதிமாற்கலைஞரைப்பெரிதும்புண்படுத்திவிட்டது.

சென்னைப்பல்கலைக்கழகம்தெலுங்கு,
தமிழ்முதலியஇந்தியமொழிகளைப்பாடத்திலிருந்துநீக்குதற்குமுயன்றது.
அதனைக்கடுமையாகஎதிர்த்தபரிதிமாற்கலைஞர்தம்முடன்பணிபுரிந்தஅறிஞர்பூ
ர்ணலிங்கம்பிள்ளையுடன்சென்னை /

மாநகரின்இல்லந்தோறும்சென்றுஅக்கொடுமையைஎடுத்துரைத்தார்.
பல்கலைக்கழகம்தனதுமுயற்சியைக்கைவிட்டது.

சங்கங்களின்தீர்மானங்கள்

தமிழ்மொழியைச்செம்மொழியாகஅறிவிக்குமாறுசிலஅமைப்புக்களும்சுர
ல்எழுப்பின. சைவசித்தாந்தமகாசமாஜம் 1918ஆம்ஆண்டுமார்ச்சுத்திங்கள்

15ஆம்நாளில்சென்னைப்பச்சையப்பன்கலாசாலை (பச்சையப்பன்கல்லூரி)

மண்டபத்தில்கூடியது. ஏறக்குறைய 400

தமிழ்அறிஞர்களும்பட்டதாரிகளும்சுழுமினர்.

தமிழ்அகராதியைத்தயாரித்தசுழுவின்தலைவரானசாண்டலர்தலைமைஏற்றார்.

அக்கூட்டத்தில்தமிழைச்செம்மொழியாகஏற்றுப்பல்கலைக்கழகம்அறிவிக்கவே
ண்டும்என்றுதீர்மானம்நிறைவேற்றப்பட்டது.

அத்தீர்மானத்தில்தமிழின்செவ்வியல்பண்புகள்பலவிவரிக்கப்பெற்றன.

"திராவிடமொழிகளுள்சீர்மையும்தலைமையும்பெற்றுஒளிக்கின்றஉயர்த

னிச்செம்மொழிதமிழேஆகும். தமிழ்தொன்மையானஎழுத்துக்களைஉடையது.

தனக்கேஉரியஅகப்பொருள், புறப்பொருள்இலக்கியங்களைக்கொண்டது.

தொல்காப்பியம்வடமொழியிலுள்ளபாணினீயம்எனும்இலக்கணநூலைவிடவும்

பழைமையானது. இந்நூல் 2500 ஆண்டுகளுக்குமுன்புஎழுதப்பட்டது.

தமிழ்மொழியின்திருந்தியபண்பினைத்தொல்காப்பியத்தால்அறியலாம்.

பலஐரோப்பியமொழிகளில்மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளதிருக்குறள்போன்ற இலக்கியவளம்மிக்கமொழிதமிழ். இதுதெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளுமுதலியகிளைமொழிகளைஉடையது.

இத்தகுசிறப்புமிகுமொழியைஇலக்கணவரம்பில்லாதசிறுமொழிகளுக்குஇணையாகக்கருதாமல், செம்மொழிகளின்பட்டியலில்இணைத்துப்போற்றவேண்டும்.

இதுஅத்தீர்மானத்தின்தொகுப்புரையாகும். இத்தீர்மானத்தைவழக்கறிஞர்கா.

சுப்பிரமணியபிள்ளை (கா.சு. பிள்ளை) முன்மொழிந்தார். இரா.பி.

சேதுப்பிள்ளைமுதலியோர்வழிமொழிந்துபேசினர்.

மேலைச்சிவபுரிச்சன்மார்க்கசபையும் 1918-ஆம்ஆண்டுஏப்ரல் 7-

இல்தனதுஒன்பதாம்ஆண்டுநிறைவுவிழாவின்போதுதீர்மானத்தைஇயற்றியது.

அதில்தமிழைஉயர்தனிச்செம்மொழியாகஏற்று, ஐ.சி.எஸ்.

முதலியஉயர்பதவித்தேர்வுகளில்பாடமாகச்சேர்க்கவேண்டும்என்றுகோரப்பட்ட

து. இத்தீர்மானம்அரசுப்பிரதிநிதி, சென்னைஆளுநர்ஆகியோருக்கும்சென்னை,

கல்கத்தா, பம்பாய், அலகாபாத், காசி,

பஞ்சாப்முதலியபல்கலைக்கழகங்களுக்கும்அனுப்பப்பட்டது.

தமிழைச் செம்மொழியாக அரசும், பல்கலைக்கழகங்களும் ஏற்றுச்சிறப்புச்செ

ய்யவேண்டும் என்பதில் கரந்தைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின்பங்குமிகப்பெரிது.

அச்சங்கத்தின் மேம்பாடுகளுக்கு அருந்தொண்டாற்றிய தமிழறிஞர்கள் தமிழேள்
உமாமகேசுவரம்பிள்ளை,

நாவலர்வேங்கடசாமிநாட்டார்போன்றோர் இம்முயற்சியில் தீவிரமாக ஈடுபட்டன
ர்.

கரந்தைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஏழாம், எட்டாம் ஆண்டுகளின் விழாக்கள்

1919 ஆம் ஆண்டு மேதிங்கள் 24, 25 ஆகிய இரு நாட்களில் நடைபெற்றது.

தொன்மை, சீர்மை, செம்மை நிறைந்த தமிழ்மொழியை ஒரு செம்மொழியாக ஏற்று,
பல்கலைக்கழகத்தில் அதற்கு முறைப்படி முதலிடமும் உரிமைகளும் கொடுக்கவே
ண்டும் என்று அவ்விழாக்களின் போது தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

தீர்மானம் பல்கலைக்கழகத்தலைவர், துணைத்தலைவர், பதிவாளர்,

சென்னை ஆட்சி அமைச்சர் ஆகியோருக்கு அனுப்பப்பட்டது. இத்தமிழ்ச்சங்கம் மீ

ண்டும் மீண்டும் ஒவ்வோர் ஆண்டு விழாவின்போதும் இத்தகைய தீர்மானங்களை நிறை

வைவேற்றி,

இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் மாநில ஆட்சியாளர்களுக்கும் தொடர்ந்து அ

ஊப்பிக்கொண்டே இருந்தது. தமிழைச் செம்மொழியாக ஏற்றுக்கொள்ளாதல்,

ஒருகட்டாயப்பாடமாகப்பாடத்திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளாதல்,

கல்வியைப்பயிற்றுவிக்கும்மொழியாகச்செய்தல்,

ஐ.சி.எப்.

பட்டத்திற்குரிய ஒருபாடமாகச்சேர்த்துக்கொள்ளாதல் போன்ற கோரிக்கைகள் அத்

தீர்மானங்களில் எழுதப்பட்டிருந்தன.

கரந்தைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் முயற்சிகளுக்குச் சோமசுந்தரபாரதியார்,

திருக்கோவிலூர் ஆதீனம்,

திருப்பாதிரிப்புலியூர்திருஞானியார் அடிகள் போன்ற தமிழ்ப்பெரியோர்துணைநி

ன்றனர்.

1938 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற வெள்ளிவிழாவின் போது தலைமை ஏற்ற ஞானியார்

அடிகள்,

'இத்தகைய பெருமையும் இனிமையும் உடைய தமிழை உயர்தனிச்செம்மொழி என்

றநிலையில் அரசியலார்போற்றாதிருப்பது கவலைத்தரதக்கதாகும்"

என்று தம்கவலையை வெளிப்படுத்தினார்.

பிராமணர் அல்லாத இனத்தைச் சார்ந்த பெரியோர்பலர்

1919 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 23 இல் திருச்சி நகரில் மாநாடு ஒன்றை நிகழ்த்தினர்.

அம்மாநாட்டிலும் பழைமைச்சிறப்புமிருந்த இலக்கியவளமிக்க தமிழ் மொழியைப்
பாரசீகம் அராபி,

சமஸ்கிருதம் எனும் செம்மொழிகளோடு ஒப்பமதிக்கவேண்டும் என்றும் ஆட்சிப்ப
ணித்தேர்வுகளில் அதற்குரிய இடத்தை வழங்கவேண்டும் என்றும் கோரிக்கை விடுத்த
துத்தீர்மானம் இயற்றப்பட்டது.

மத்திய அரசின் மனிதவள மேம்பாட்டுத்துறையும் பல்கலைக்கழகமானியக்கு
ழுவும் தமிழைச் செம்மொழியாக ஏற்றுக்கொண்டு,

அதன்வளர்ச்சிப்பணிகளுக்காக நிதியை ஒதுக்குதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்
கொள்ளுமாறு தமிழக முதலமைச்சர் மாண்புமிகு மு.

கருணாநிதி அவர்கள் இந்தியப்பிரதம அமைச்சர்கள் மாண்புமிகு தேவகவுடா,

ஐ.கே.குஜ்ரால்,

அடல்பிஹாரி வாஜ்பயீ ஆகியோருக்கும் இந்திய மனிதவள மேம்பாட்டுத்துறை அ

மைச்சர்களுக்கும் கடிதங்கள் நினைவூட்டல்களும் அவ்வப்போது எழுதினார்.

தமிழ்ச்சங்கத்தின் தணியாத வேட்கை

தமிழைமத்தியஅரசின்ஆட்சிமொழியாகவும்செவ்வியல்மொழியாகவும்ஆக்
கவேண்டும்எனும்கோரிக்கையைமுன்வைத்து,
இந்தியநாட்டின்தலைநகர்தில்லியில்ஒருமாநாடு 2000ஆம்ஆண்டுஏப்பிரல் 29,
30 ஆகியநாட்களில்நடைபெற்றது. தலைநகர்த்தமிழ்ச்சங்கம்,
தில்லிதமிழ்ச்சங்கம்முதலியஅமைப்புக்கள்ஒருங்கிணைந்துஇம்மாநாட்டினைநட
த்தின. மாநாட்டில்தமிழறிஞர்கள், அரசியல்தலைவர்கள், கல்வியாளர்கள்,
தமிழகஅரசின்சார்பாளர்கள்எனப்பலதிறப்பட்டுட்பங்கேற்றனர்.

செவ்வியல்மொழிச்செயலாக்கக்குழுத்தலைவர்பேராசிரியர்திருமதி.சாலி
னிஇளந்திரையன்அம்மாநாட்டைமுன்னின்றுநடத்தினார்.
மாநாட்டிற்குவருகைபுரிந்தசார்பாளர்களைவரவேற்கும்பணியில்ஈடுபட்டிருந்த
போது, பேராசிரியர்சாலினிஇளந்திரையன்சாலைவிபத்தில்இயற்கைஎய்தினார்.
எனவேஅம்மாநாடுஅவரதுநினைவாகநடத்தப்பெற்றது.

செம்மொழிப்பேராட்டத்தில்தலைநகர்த்தமிழ்ச்சங்கம்ஆற்றியபணிஈடில்
லாதது. அச்சங்கம்பெங்களூர்தமிழ்ச்சங்கத்துடன்இணைந்து,
தமிழைஆட்சிமொழியாக்கவேண்டும்.

தமிழ்மொழியைச்செவ்வியல்மொழியாகஏற்கவேண்டும்.

திருக்குறளைஇந்தியநாட்டின்தேசியமொழியாகமுன்வைத்து,

2002-

ஆம்ஆண்டுமே

4,

5ஆம்நாள்களில்நடத்தியமாநாடு,

தமிழ்ப்பற்றுமிக்கசான்றோர்களைஒருங்கிணைப்பதாகக்காட்சிஅளித்தது.

இந்தியஅமைச்சரின்அங்கீகாரம்

இந்தியமொழிகளின்வளர்ச்சியைஊக்குவிக்கும்பொருட்டுஇந்தியஅரசா

கித்தியஅகாடமிஎனும்இலக்கியஅமைப்பினைஉருவாக்கியது.

1951-

ஆம்ஆண்டுமார்ச்சுத்திங்கள்

15-

இல்நடைபெற்றஅதன்அமைப்புமாநாட்டின்போது,

இந்தியாவின்முதல்கல்விஅமைச்சரானமாண்புமிகுமவுலானாஅபுல்கலாம்ஆசாத்

தொடக்கவுரைஆற்றினார்.

அவ்வரையில்தமிழ்ஒருசெம்மொழியாகஏற்கப்பெறுதற்கானதகுதிகளைக்

கொண்டமொழிஎன்பதனைச்சுட்டிக்காட்டினார்.

"சமஸ்கிருதத்தையும்தமிழையும்உள்ளடக்கியபதினான்குமொழிகள்அரசியல்சட்

டத்தினால்ஏற்கப்பெற்றுள்ளன. சமஸ்கிருதம்தனிமொழிஇனத்தைச்சார்ந்தது.

அதுமிகவும்வளம்செறிந்தசெம்மொழிகளுள்ஒன்றாகமுறைப்படிஏற்கப்பெற்றுள்

ளது.

தமிழ்மொழியும்செழுமையும்தொன்மையும்மிக்கஇலக்கியங்களைக்கொண்

டது.

தமிழ்க்கவிதைகள்அயல்நாட்டுமொழிகளில்மொழிபெயர்ப்புச்செய்தற்குத்தகுந்த

வை.

தமிழ்உண்மையிலேயேஒருசெம்மொழிஎன்பதைநாம்நினைவில்கொள்ளவேண்

டும்.

ஒருசெம்மொழியாகஏற்பதற்குத்தேவையானதகுதிகள்யாவற்றையும்தமிழ்பண்

டைக்காலத்திலேயேபெற்றிருக்கிறது.

இவ்வாறுகல்வியமைச்சர்தம்கருத்தினைவெளிப்படுத்தினார்.

இந்தியக்கல்வியமைச்சர்உரையளவில்தமிழ்ஒருசெம்மொழிஎன்பதனைஏ

ற்றுக்கொண்டார்.

பேராசிரியர்.தெ.பொ. மீ. வேண்டுகோள்

அண்ணாமலைப்பல்கலைக்கழகத்தில் 1955ஆம்ஆண்டுடிசம்பர்த்திங்கள்

26,

27,

28

ஆகியமூன்றுநாட்களும்அனைத்திந்தியக்கீழ்த்திசைமாநாடுநடைபெற்றது.

அம்மாநாட்டிற்குமுதுபெரும்மொழியறிஞரும்தத்துவஞானியுமாகியபேராசிரியர்

தெ.பொ.மீ.நாட்சிசுந்தரனார்தலைமைஏற்றார்.

அச்சமயம்தலைமையுரையில்இந்தியக்கல்விஅமைச்சர்மாண்புமிகுஅபுல்கலாம்
ஆசாத்தசாகித்தியஅகாடமிஉருவாக்கும்பொருட்டுநடத்தப்பெற்றமாநாட்டில்பேசி
யசெய்திகளைநினைவுகூர்ந்தார்.

தொடர்ந்துபேசும்போது,

"தமிழ்மொழிஒருசெம்மொழியேஎன்னும்அங்கீகாரத்திற்குரியநடவடிக்கைகளை
மேற்கொள்ளவேண்டும்என்பதுமட்டுமேஇந்தமாநாட்டிலுள்ளவர்களிடம்நான்வி
டுக்கிறகோரிக்கையாகும்.

அத்தகையஅங்கீகாரத்தைஇந்தக்கீழ்த்திசைமாநாட்டுஅறிஞர்கள்வழங்கவில்லை
எனின், வேறுயார்தாம்வழங்குவார்?" என்றுவினாத்தொடுத்தார்.

பாவாணரின்தமிழ்ச்செம்மொழித்தகுதிகள்

மொழிஞாயிறுதேவநேயப்பாவாணர்பலமொழிகளைப்பழுதறக்கற்றுஆரா
ய்ந்தபேரறிஞர்.

தமிழ்மொழியையும்பண்பாட்டையும்காத்தற்காகஉலகத்தமிழ்க்கழகம்எனும்அ
மைப்பினைநிறுவியவர்.

அவர்தமிழின்செவ்வியல்தரத்தைஉலகினருக்குப்பறைசாற்றும்நோக்கில் The
Primary Classical Language of the world

(உலகின்முதன்மைஉயர்தனிச்செம்மொழி) எனும்நூலினைஆங்கிலத்தில் 1966-

ஆம்ஆண்டுஎழுதிவெளியிட்டார்.

அந்நூலில்,

'தமிழ்மிகவும்மேம்பட்டுச்செழிப்புற்றுவளர்ச்சிபெற்றுள்ளலெழுரியாகண்டத்து

செம்மொழி'

என்றுபுகழ்மாலைசூட்டினார்.

மேலும்,

தமிழ்மொழியின்முதன்மையானசெவ்வியல்தன்மைகளுக்குரியசான்றுகள்பலவற்

றையும்பட்டியலிட்டுள்ளார். அவைகீழேகுறிக்கப்படுகின்றன.

1. தமிழ்லெழுரியாமக்கள்வாழ்வுடன்தொடர்புடையது.

2. தமிழ்மொழியின்ஒலிப்புஎளிமையானது.

3. உலகளாவியஉணர்வுப்பெருமிதம்கொண்டது.

4. ஆரியமொழிகளுக்குநடுவில்தமிழ்தனித்துவழங்கும்பெருமைஉடையது.

5. தமிழ்ச்சொற்கள்அமைப்பில்ஒலிச்சுருக்கமும்தொன்மையும்உடையன.

6.

அம்மா,

அப்பாஎனும்தமிழ்ச்சொற்கள்அதேவடிவங்களிலோஅல்லதுதிரிந்தவடிவங்களி

லோஏறக்குறையபெருமைக்குரியஎல்லாமொழிகளிலும்இடம்பெற்றிருக்கின்றன.

7. தமிழில்எழுவாய்வேற்றுமைக்குஉருபுஇல்லை.

8. தமிழிலுள்ளஎல்லாஒட்டுச்சொற்களும்பிரிக்கத்தகுந்தவையாகவும்பொருட்குறி

ப்புள்ளவையாகவும்உள்ளன.

9. தமிழில்சொற்களுக்குப்பாலினம்இல்லை.

10. தமிழில்ஒழுங்குமுறையற்றசொற்கள்இல்லை.

11.தமிழ்ச்சொற்கள்பொருளுடன்காரணகாரியத்தொடர்புடையனவாகவும்இயற்கையானவையாகவும்உள்ளன.

12. தமிழில்இருமைஎனும்எண்இல்லை. ஒருமை,

பன்மைஎண்கள்மட்டுமேஉள்ளன.

13.தமிழ்மொழிபிறமொழிகளின்உதவியின்றி.

இயற்கையாகவேவளர்ச்சிபெற்றுவருகிறது.

14.

தமிழில்மிகவும்உயர்ந்தசெவ்வியல்பண்புகள்காலந்தோறும்ஆற்றொழுக்காகத்

தொடர்ந்துஇடம்பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன.

பாவாணர்தமிழ்மொழியின்கண்அமைந்துகிடக்கின்றசெம்மொழிக்கானத

குதிகளாகஇவற்றைநுணுகிஆராய்ந்துதேடிக்கண்டறிந்துபட்டியலிட்டுள்ளார்.

இத்தகுதிகள்உயர்தனிச்செம்மொழியைக்கண்டுஇனம்காட்டுதற்குஅவர்கூறுகிற

வரைவிலக்கணங்களாகும்.

ஆம்ஆண்டுஐந்தாம்உலகத்தமிழ்மாநாடுநடைபெற்றது.

அச்சமயம்வளர்தமிழ்ச்செல்வர்மணவைமுஸ்தபாமுதலியஅறிஞர்கள்தமிழைச்செம்மொழியாக்குதற்காகஎடுக்கப்பெற்றமுயற்சிகள்வெற்றிபெறவில்லை.

அவ்வாறே

1995-

ஆம்ஆண்டுதஞ்சாவூரில்நடத்தப்பெற்றஎட்டாம்உலகத்தமிழ்மாநாட்டில்மேற்கொள்ளப்பெற்றமுயற்சியும்ஆனது.

தமிழகஅரசின்செம்மொழிஅறிக்கை

தமிழ்ஆட்சிமொழிக்காகவும்தமிழ்ப்பண்பாட்டிற்காகவும்தனிஅமைச்சகம்ஒன்றுதமிழகஅரசில் 1996-இல்உருவாக்கப்பெற்றது.

அதற்குமாண்புமிகுதமிழ்க்குடிமகன்அமைச்சராகப்பொறுப்பேற்றார்.

மாண்புமிகுஅமைச்சர்தமிழ்க்குடிமகன்தலைமையில்அண்ணாபல்கலைக்கழகத்தில்அறிஞர்களின்குழு 1996-ஆம்ஆண்டுஜூன்மீதிங்கள் 20-இல்கூடியது.

செம்மொழிகோரிக்கைபற்றிஆராய்ந்தது. தமிழ்அறிஞர்கள்வா.செ.

குழந்தைசாமி,சி.பாலசுப்பிரமணியம், ஓளவைநடராசன், மணவைமுஸ்தபா,

பண்பாட்டுத்துறைச்செயலாளர்உள்ளிட்டபலரும்அதில்கலந்துகொண்டனர்.

ஆசியவியல்நிறுவனத்தின்இயக்குநர்ஜி.

ஜான்சாமுவேல்தமிழைச்செம்மொழியாகஅறிவிக்கவேண்டும்என்றுமத்தியஅரசுக்குப்பரிந்துரைக்கும்பொருட்டுவரைவுஅறிக்கைஒன்றைத்தயாரித்திருந்தார்.

அதுசிலமாற்றங்களுடன்அறிஞர்களால்ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

அதுதமிழ்மொழிசெம்மொழிஎனஅறிவிக்கப்படுதற்குரியஅனைத்துத்தகுதிகளையும்விரிவாகவும்தெளிவாகவும்ஆணித்தரமாகவும்எடுத்துரைத்தஅறிக்கையாகும்.

முனைவர்ஜான்சாமுவேல்தயாரித்தஅறிக்கையில்இடம்பெற்றிருந்ததமிழுக்கானசெம்மொழித்தகுதிகளுள்சிலவற்றைஇங்குக்குறிப்பிடலாம்.

1.தமிழ்ஈராயிரம்ஆண்டுப்பழைமைவாய்ந்தசெவ்விலக்கியங்களின்களஞ்சியமாகும்.

2.நூற்றாண்டுகள்பலகடந்தாலும்இன்றும்அதன்சீரிளமைகுன்றாமல்நிலைத்துக்காணப்படுகிறது.

3.திராவிடமொழிகளுள்உயர்வானது.தமிழ்இலக்கியங்கள்பழந்திராவிடஇலக்கியமரபுக்குக்கவசமாகஉள்ளன.

4.இந்தியப்பண்பாட்டுமாறுதல்களுக்குஇசைவாகப்பிறமொழிகளுடன்உறவி

னைவளர்த்துக்கொண்டிருக்கிறது.

எனினும்தனதுதனித்தன்மைகளைஅழியாதுபேணிவருகிறது.

5. தமிழின்மொழிக்கூறுகள்பலஜெர்மன், இலத்தீன், கிரேக்கம்,

ஈரானியமொழிக்குடும்பத்துடனும்பின்லாந்தியமொழிகள், அங்கேரிமொழிகள்,

ஜப்பான்,கொரியமொழிகள்பலவற்றுடனும்ஒத்துக்காணப்படுகின்றன.

இதனைஅறிஞர்பலர்ஆய்ந்துகூறியுள்ளனர்.

6.தமிழ்தமிழ்நாடு, இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர், இந்தோனேசியா,

தாய்லாந்து, மியான்மர், மொரீசியஸ், டிரினிடாட்,

பிஜித்தீவுகளில்பேச்சுமொழியாகவும்எழுத்துமொழியாகவும்உள்ளது.

இலங்கையிலும்சிங்கப்பூரிலும்ஆட்சிமொழியாகஉள்ளது.

7.எகிப்திய, சுமேரிய,

சிந்துவெளிப்பண்பாட்டுடன்தொடர்புடையதொன்மைக்குத்தொன்மையாகஇன்

றும்வாழ்கிறஒரேமொழிதடழ்மொழியே.

8.தமிழ்இலக்கியங்கள்ஈராயிரம்ஆண்டுகட்குமுன்னரேசெவ்வியல்தரம்பெற்ற

வை.

தொல்காப்பியம்கூறும்இலக்கியக்கோட்பாட்டுவிதிகள்இதற்குச்சான்றாகும்.

9.

வங்கநாட்டுமொழியியல்அறிஞர்பேராசிரியர்சுனிதிசுமார்சட்டர்ஜிதமிழார்வத்தி

னால்தம்பெயரை 'நன்னெறிமுருகன்' என்றுமாற்றிக்கொண்டவர்.

அவர்இந்தியப்பண்பாட்டுச்செல்வத்திற்குத்திராவிடர்கள்ஆற்றியபங்குஐம்பதுவி

ழுக்காட்டிற்குக்குறையாதுஎன்கிறார்.

மொகஞ்சதாரோஎனும்தொல்நாகரிகத்தைக்கண்டுபிடித்தஅறிஞர்ஆர்.டி.

பானர்ஜிசிந்துவெளிநாகரிகம்ஆரியநாகரிகத்திற்குமுந்தையது.அதுதிராவிடர்க

ளுடையதுஎன்றுவிவரிக்கிறார்.

10.கில்பர்ட்சிலேட்டர், வின்ஸ்லோ, எல்லீஸ், கால்டுவெல், ஜி.யு. போப்,

கமில்சுவலபில்முதலியமேலைநாட்டுஅறிஞர்பலர்தமிழ்மிகப்பழைமையான,

வளமான,

செழிப்புடையஇலக்கணஇலக்கியத்திற்குச்சொந்தமானஉயர்ந்தசெவ்வியல்மொ

ழிஎன்றுகுறிப்பிட்டுள்ளனர்.

11. செனகல்நாட்டுடாக்டர்பல்கலைக்கழகத்தின்செம்மொழித்துறையில்தமிழ்,

சமஸ்கிருதம்,

அராபி,

பாரசீகம்என்பனசெம்மொழிகளாகப்பயிற்றுவிக்கப்பட்டுவருகின்றன.

ஆனால்இந்தியப்பல்கலைக்கழகங்களில்தமிழ்நீக்கப்பட்டு, அராபி, பாரசீகம்,

சமஸ்கிருதம்எனும்கற்பிக்கப்படுகின்றன. மூன்றாமட்டுமே

12.

சமூகம்மற்றும்இலக்கியம்சார்ந்தசூழலுக்குரியகுறிப்பிட்டகாலத்தைசெம்மொழிக்

காலமாகக்குறிப்பிடுகின்றனர். அறிஞர்சிலரின்கருத்துப்படி, கி.மு. 500இலிருந்து

300 வரையுள்ளகாலம்கிரேக்கர்களின்செம்மொழிக்காலம்ஆகும். கி.மு. 500

முதல்கி.பி.

1110

வரையிலானகாலம்சமஸ்கிருதத்தின்செம்மொழிக்காலம்எனப்படுகிறது.

சங்ககாலம்முதல்கி.பி.

ஆறாம்நூற்றாண்டுவரையுள்ளகாலத்தைத்தமிழ்ச்செம்மொழிக்குஉரியதாகக்குறி

ப்பிடலாம்.

13.

திராவிடர்களின் சிறந்த பண்பாட்டுச் சாதனைகள் இந்திய பண்பாட்டில் பெருமை
க்குரியவை.

அவற்றைக் கருத்தில் கொள்ளத்தவறினால் இந்திய பண்பாட்டு மரபுகுறித்த எந்த
வொரு ஆராய்ச்சியும் முழுமையற்றதாகக் குறைவு உடையதாகவே அமையும்.

14. உலகளாவிய மரபிலக்கிய நற்கூறுகள், தொன்மை, வளமை,

எளிமை முதலிய சிறப்பியல்புகளைப் பெற்றிருந்தும்,

இந்நாள்வரையில் தமிழ் வட்டார மொழியாகவே கருதப்பட்டுப் புதிய இந்திய மொழி
களின் வரிசையில் தான் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இந்திய மொழிகளில் சமஸ்கிருதம் தவிர்த்தமிழ் மொழி போன்ற தொல் மரபுகொண்ட
மொழிவேறெதுவும் இல்லை.

ஒருமைவாய்ந்த நம்பண்பாட்டின் உயர்ந்த மரபு மாட்சியைப் பேணுவதும்,

காப்பதும் இந்தியக்குடிமகனின் அடிப்படைக்கடமை என்பதை இந்திய அரசியல் அ
மைப்புச் சட்டம் வரையறை செய்துள்ளது.

இந்நிலையில் தமிழ் மொழியைச் செம்மொழியாக ஏற்பது நமது கடமையாகும்.

இத்தகையசிறப்புவாய்ந்தஅறிக்கையைத்தமிழகஅரசுமத்தியஅரசின்கல்வி
த்துறைக்குஅனுப்பியது.

அதுஅங்கிருந்துமைசூர்நகரில்அமைக்கப்பெற்றிருக்கிறஇந்தியமொழிகளின்நடு
வண்நிறுவனத்திற்குப்பரிசீலனைச்செய்து,
கருத்துரைவழங்குமாறுஅனுப்பிவைக்கப்பெற்றது.

பல்கலைக்கழகங்களின்பெரும்பங்கு

தமிழைச்செம்மொழியாக்கஇந்தியஅரசின்அங்கீகாரத்தைப்பெறுவதற்குத்
தமிழகப்பல்கலைக்கழகங்களின்முயற்சிகளும்மிகப்பெரிது.

தமிழறிஞர்முனைவர்வா.செ.குழந்தைசாமிதுணைவேந்தராகப்பணியாற்றியகால
த்தில்அண்ணாபல்கலைக்கழகத்தின்வளர்தமிழ்மன்றம்எனும்அமைப்புதமிழ்மொ
ழியின்வளர்ச்சியில்பெரும்பங்குஆற்றியது.

வளர்தமிழ்இதழ்கள்வழியாகவும்கருத்தரங்குகள்வாயிலாகவும்அரியபடைப்புக்க
ள்பலவெளிவந்தன.

வளர்ந்துவருகிறபுதியஅறிவியல்கண்டுபிடிப்புக்களுக்குஈடுகொடுக்கும்வகையில்
தமிழைஓர்அறிவியல்மொழியாகவளர்க்கும்முயற்சிகள்பலமேற்கொள்ளப்பட்டன

வளர்தமிழ்மன்றத்தின்சார்பில்அறக்கட்டளையில்

'அறிவியல்யுகத்திற்குத்தமிழ்'

எனும்பொருளில்

1988-

ஆம்ஆண்டுஆகஸ்டுத்திங்கள் 6,7-ஆம்நாட்களில்கருத்தரங்கம்நடத்தப்பட்டது.

தமிழறிஞர்கள், பேராசிரியர்கள், தமிழ்வளர்ச்சித்துறைஅலுவலர்கள்,

இதழியலாளர்கள்எனப்பலதிறத்துச்சான்றோர்கள்இக்கருத்தரங்கில்கலந்துகொ

ண்டனர்.

முன்னாள்அமைச்சர்சி.

சுப்பிரமணியம்கருத்தரங்கைத்தொடக்கிவைத்துப்பேசினார்.

குன்றக்குடிஅடிகளார்பேசிக்கருத்தரங்கைநிறைவுசெய்தார்.

பாரதிகருத்தரங்கில்தீர்மானங்கள்பலநிறைவேற்றப்பட்டன.

தமிழின்வளர்ச்சிக்குமேற்கொள்ளத்தகுந்தபணிகள்குறித்தபரிந்துரைகள்ப

லவும்செய்யப்பெற்றன.

முனைவர்குழந்தைசாமிஅவற்றைத்தொகுத்துப்பேசினார்.

"உலகஅளவில்செம்மொழிஎனஏற்கப்பட்டிருக்கும்தமிழுக்குச்சமஸ்கிருதத்திற்கு

வழங்கப்பட்டிருப்பதுபோன்றசெம்மொழித்தகுதியைமத்தியஅரசுஅதிகாரப்பூர்வ

மாகவழங்கவேண்டும்" என்றுஅத்தீர்மானம்மத்தியஅரசைக்கேட்டுக்கொண்டது.

தொடர்ந்துதமிழகத்தின்பல்கலைக்கழகங்கள்பலவும்இம்மாதிரியானதீர்மா

னங்களைஅவ்வப்போதுநிறைவேற்றிஅரசுக்குஅனுப்பிவைத்தன.

ஆம்ஆண்டுமேதிங்கள்

30-

இல்தீர்மானம்ஒன்றைநிறைவேற்றிஅதனைமத்தியஅரசுக்குஅனுப்பிவைத்தது.

அத்தீர்மானத்தில்,

"இரண்டாயிரம்ஆண்டுப்பாரம்பரியம்மிக்கநம்தமிழ்மொழியைச்செவ்வியல்மொ

ழிவரிசையில்சேர்த்து,

அதன்வளர்ச்சிக்குநிதியுதவிஅளிக்கவேண்டுமெனமத்தியஅரசைஇந்தப்பேரவை

கேட்டுக்கொள்கிறது" என்பதுகுறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

இவ்வாறுதமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம்,

சென்னைப்பல்கலைக்கழகம்,

பாரதிதாசன்பல்கலைக்கழகம்உள்ளிட்டதமிழ்நாட்டுப்பல்கலைக்கழகங்கள்பலவு

ம்தீர்மானங்களைஇயற்றிமத்தியஅரசுக்குவேண்டுகோள்விடுத்தன.

அத்தீர்மானங்கள்தமிழின்தொன்மை,

பலமொழிகளுக்குத்தாயாகவிளங்கும்தன்மை,

இலக்கியஇலக்கணச்செழுமை,

அழியாஇளமைபோன்றசிறப்புக்களைச்சுட்டிக்காட்டி,

மத்தியஅரசினர்க்குத்தமிழின்உயர்தனிச்செவ்வியல்தகுதிகளைஎடுத்துரைத்தன.

சென்னைப்பல்கலைக்கழகம்தமிழைச்செம்மொழிஎனஏற்றதோடுஅமையாது,

2001-

2002ஆம் கல்வியாண்டு முதல் செம்மொழித்தமிழைக்கல்வியில் நடைமுறைக்குக்

கொண்டுவந்து பெருமைசேர்த்தது.

உண்ணாநோன்புப்போராட்டம்

2003-ஆம் ஆண்டுமே

3,

4-

ஆம்நாள்களில் மீண்டும் தலைநகர்த்தமிழ்ச்சங்கம்திருவனந்தபுரம்தமிழ்ச்சங்கத்

தைத்தன்னுடன் இணைத்துக் கொண்டு மாநாடு கூட்டியது.

அம்மாநாட்டில்தமிழுக்குச் செம்மொழித்தகுதியும் திருக்குறளுக்குத் தேசியநூல்தகு

தியும் வலியுறுத்தப்பட்டன.

திருவனந்தபுரத்தில் நடத்தப்பெற்ற இம்மாநாட்டில்கலந்துகொண்டவர்களு

க்குப்பலவர். கு.பச்சைமால்மே

6-

ஆம்நாளில்தமது தமிழாலயம் சார்பில் பாராட்டுக்கூட்டம் நடத்தினார்.

நாடாளுமன்றத்தின் அருகில் உண்ணாநோன்புப்போராட்டத்தை நடத்துவது என

ம்தீர்மானத்தையும் அச்சமயம்புலவரே கொண்டுவந்தார்.

மாநாடுகள்,

தெருக்கள்தோறும் கூட்டங்கள் என்று அறிஞர்களையும் மக்களையும் ஒருங்கிணை

த்துச் செம்மொழிக்கோரிக்கையை விளக்கிய தலைநகர்த்தமிழ்ச்சங்கம்,

ஏனையதமிழ் அமைப்புக்கள் பலவற்றையும் தன்னுடன் இணைத்துக் கொண்டு,

வேறுவிதமான போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு அரசினரின் கவனத்தையும் மக்களின் க

வனத்தையும் ஈர்த்திடத்திட்டமிட்டது.

தில்லியில் நாடாளுமன்றத்தின் அருகில் ஒரு மாபெரும் உண்ணாநோன்பு போராட்

டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்தது.

இப்போராட்டம் 2003-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 18-ஆம் நாளில் நடைபெற்றது.

தில்லித்தமிழ்ச்சங்கமும் இணைந்து போராட்ட ஏற்பாடுகளில் தன்னை ஈடுபடுத்திக்

கொண்டது.

இப்போராட்டத்தில் பெங்களூர்த்தமிழ்ச்சங்கம்,

மொழிப்போர்த்தியாகிகள் சங்கம்,

உலகத்திருக்குறள் பேரவை,

பன்னாட்டுத்தமிழுணர்வுமையம் முதலிய மன்றங்கள் பலவும் கலந்து கொண்டன.

தி.மு.க.,

காங்கிரஸ்,

பாரதீய ஜனதா எனத்தமிழகத்தினபல்வேறு கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களும் இலக்கிய

ச்செல்வர்குமாரி அனந்தன்,

பெருங்கவிக் கோவா.மு.

சேதுராமன்,

பேராசிரியர் ஆறு.

அழகப்பன்போன்ற தமிழ்ப்பெருமக்களும் திரளாக உண்ணாநோன்பு மேற்கொண்

டனர்.

தமிழகமுதலமைச்சர்கலைஞர் மு.கருணாநிதி,

பழ.நெடுமாறன்முதலியோர் வாழ்த்துச் செய்திகள் வழியாகத்தம் ஆதரவினை நல்கினார்.

இப்போராட்டம் தமிழகமக்கள் அனைவரின் ஒற்றுமைக்கு அடையாளமாகத்தோற்றமளித்தது.

உண்ணாநோன்புப்போராட்டத்திற்குமறுநாள் போராட்டக்குழுவினர் இந்தியப்பிரதம அமைச்சர் மாண்புமிகு வாஜ்பயி அவர்களிடமும் குடியரசுத்தலைவர் மேதகு அப்துல்கலாம் அவர்களிடமும் கோரிக்கை மனுவை அளித்து விளக்கி வலியுறுத்திப்பேசினார்.

பிரதம அமைச்சர் இக்கோரிக்கை ஏற்கனவே மத்திய அரசின் பரிசீலனையில் இருப்பதாகக்கூறினார்.

கையெழுத்து இயக்கம்

செம்மொழிவரலாற்றில் இடம்பெற்றுள்ள அமைப்புக்களுள் தஞ்சாவூரிலுள்ள கரந்தைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் உழைப்புமிகப்பெரிது.

அச்சங்கம்பல ஆண்டுகளாகத்தமிழைச் செம்மொழியாக அறிவிக்கவேண்டும் என

ம்கோரிக்கையினைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்திவந்தது.

2004-ஆம் ஆண்டு,

சனவரித்திங்கள்

10-

ஆம்நாளில்தமிழறிஞர்களின்கூட்டம்ஒன்றற்குஏற்பாடுசெய்தது.

அக்கூட்டத்தில்செம்மொழிக்கோரிக்கையினைஅறிஞர்களுக்குமட்டுமன்றி,
சாதாரணமக்களுக்கும்தெரியப்படுத்திஅவர்களின்ஆதரவினையும்பெறவேண்டு
ம்.அதற்காகஒருகோடிமக்களிடம்கையெழுத்துக்களைப்பெறுகிறகையெழுத்துஇ
யக்கம்ஒன்றினைநடத்திடவேண்டும்என்றுதீர்மானம்செய்யப்பெற்றது.

அவ்வாறேகோடிக்கையெழுத்துக்கள்பெறப்பட்டுமத்தியஅரசுக்குஅனுப்பிவைக்
கப்பெற்றது.

செம்மொழிப்போராட்டம்வெற்றி

இந்தியநாடாளுமன்றத்தேர்தலுக்கானஅறிவிப்புவெளிவந்தது.

திராவிடமுன்னேற்றக்கழகமும்காங்கிரசும்பங்குபெற்றிருந்தஜனநாயகமுற்போக்
குக்கூட்டணிவெற்றிபெற்றது.

அரசின்செயல்திட்டத்தின்பட்டியலில்தமிழ்ச்செம்மொழிக்கோரிக்கையும்சேர்க்க
ப்பெற்றது.

நூறாண்டுகளுக்கும்மேலாகநடைபெற்றதமிழ்ச்செம்மொழிப்போராட்டம்
வெற்றியையளந்தியது. இந்தியஅரசு 2004-ஆம்ஆண்டுசெப்டம்பர்த்திங்கள் 17-
ஆம்நாளில்தமிழுக்குச்செம்மொழிஎனும்தகுதியைவழங்குவதாகஅறிவித்தது.

தொடர்ந்துஇந்தியஅரசின்மனிதவளமேம்பாட்டுத்துறை

2004-

ஆம்நாளன்று வெளியிட்ட அரசின்குறிப்பின்வழித்தமிழ்க்குச்செம்மொழி ஏற்பளிப்பு (அங்கீகாரம்) அதிகாரப்பூர்வமாக அறிவிக்கப்பெற்றது.

இயற்கையாகவே செம்மொழியாக இருந்த ஓர் உயர்தனிச்செம்மொழி அரசிடம் ஆணையாகச் செம்மொழி என ஏற்கப்பெறுதற்கு இத்துணைப்போராட்டங்கள் நடத்தவேண்டியதாயிற்று.

இப்போராட்ட நிகழ்வுகள் யாவும் தமிழ்ச்செம்மொழி வரலாற்றுக்கு அழியாத நிலைத்த ஆவணங்களாகும்.

செம்மொழிப்பயன்கள்

ஒரு மொழி செம்மொழியாக ஏற்கப்பெற்றால் பயன்கள் பல அம்மொழிக்கும் அதைவழங்குவோருக்கும் உண்டாகும்.

அம்மொழியைத்தாய்மொழியாக உடையோர் மட்டுமன்றி,

ஏனைய மொழிகளைப்பேசுவோரும் அதனால் பெரும் பயன் எய்துவர்.

செம்மொழித்தகுதி பெற்ற மொழி உலக அளவில் அறிமுகமாகிப் புகழ்பெறும்.

அதன்மக்கள் பண்பாடு,

நாகரிகம்,

இலக்கியம் என யாவும் பரவுதற்கு வாய்ப்பு அமையும்.

தமிழ்ச்செம்மொழியாக ஏற்கப்பெற்றுள்ளது.

அதனால்பல்கலைக்கழகமானியக்குழுமிகுதியானநிதியைஒதுக்கீடுசெய்து,

தமிழ்வளர்ச்சிக்குஊக்கம்அளிக்கும்.

இந்தியப்பல்கலைக்கழகம்தோறும்சிறப்புஇருக்கைகளும்தமிழியற்புலங்களும்உ

ருவாக்கப்பெற்று,

தமிழ்மொழிஇலக்கிய,

பண்பாட்டுப்படிப்பிற்கும்ஆய்வுக்கும்ஆவனசெய்யப்பெறும்.

அயல்நாடுகளில்உள்ளபல்கலைக்கழகங்களிலும்இத்தகையவளர்ச்சிப்பணிகள்உ

ருவாக்கப்படும்.

வெவ்வேறுஇடங்களில்தமிழ்த்தொடர்பானவளர்ச்சிமன்றங்களும்ஆய்வுக்

கூடங்களும்உருவாக்குதற்கானசூழல்அமையும்.

இந்தியப்பண்பாடு,

நாகரிகம்வரலாற்றிற்குஅடித்தளமாகத்தமிழ்,

சமஸ்கிருதம்எனும்இருமொழிகளும்விளங்குகின்றனஎன்பதுவரலாற்றறிஞர்கள்

ண்டஉண்மை.

எனினும்சமஸ்கிருதம்உலகஅளவிலும்இந்தியஅரசுஅளவிலும்செம்மொழியாகஅ

திகார அளவில்ஏற்கப்பெற்றுள்ளமையால்,

அம்மொழியேஉலகஅளவில்ஆய்விற்கானமுதன்மைத்தளமாகக்கருதப்பட்டுவந்த

து.

இந்நிலைஇனிமாறும்.

தமிழ்மொழிவடஇந்தியஆரியமொழிகளிலும்தொன்மையானது,

முதன்மையானதுஎன்பதுவெளிப்படையாகும்.

இந்தியஅரசினால்செம்மொழியாகஏற்கபெற்றிருக்கிறமொழியில்புலமைப் பெற்றுள்ளஅறிஞர்கள்ஒவ்வோர்ஆண்டும்குடியரசுத்தலைவரால்சான்றிதழ்களும் ரூபாய்மூன்றுஇலட்சம்ஊக்கப்பரிசுத்தொகையும்வழங்கப்பெற்றுமரியாதைசெய்யப்படுகிறார்கள், சமஸ்கிருதம், பாரசீகம்,பிராகிருதம், பாலி, அராபிஆகியமொழிகளில்புலமைபெற்றஅறிஞர்கள்இந்தச்சிறப்புமரியாதையைப்பெற்றுவந்தனர்.

தமிழ்செம்மொழியாகஏற்கப்பெற்றமையால்,

தமிழறிஞர்கள்சிலரும்இப்போதுபயனடைந்திருக்கின்றனர்.

இச்சிறப்பினைப்பெற்றுத்தமிழ்ஒருசெம்மொழியாகஅறிவிக்கப்பெற்றிருப்பதுஉலகம்முழுவதும்வாழ்கிறதமிழர்கள்யாவருக்கும்பெருமைதரும்செயலாகும்.

இதுதமிழையும்தமிழ்ப்பண்பாட்டையும்ஆராய்கிறஅனைத்துநாட்டுஅறிஞர்களுக்கும்பெருமை.திராவிடமொழிக்குடும்பத்தின்தாய்மொழிக்குக்கிடைத்திருக்கிறஇச்சிறப்புஅனைத்துத்திராவிடஇனத்தவருக்கும்மகிழ்ச்சியானஒன்றாகும்.

இந்தியப்பண்பாட்டின்கண்களுள்ஒன்றானதமிழ்சிறப்புச்செய்யப்பெற்றதால்இந்தியர்யாவரும்பெருமைகொள்ளவேண்டும்.

செம்மொழியின்பல்வேறுவளர்ச்சிப்பணிகளுக்கெனச்சிறப்புநிறுவனங்கள்
அமைக்கப்பெறும்.

தமிழுக்காகச்செம்மொழித்தமிழாய்வுமத்தியநிறுவனம்தொழில்நுட்பநிறுவனம்
ஆம்ஆண்டுசெம்மொழித்தமிழாய்வுமத்தியநிறுவனத்தைநிறுவியது. கி.பி. 600-
க்குமுந்தையகாலத்தைச்செவ்வியல்காலமாகக்கொண்டுபண்டைத்தமிழ்ச்சமூகம்
பற்றியஆய்வைநிகழ்த்தும்வகையில்இதுநிறுவப்பட்டது.

செம்மொழித்தமிழாய்வுமத்தியநிறுவனம்

இந்திய அரசின்மனிதவளமேம்பாட்டுஅமைச்சகம்செம்மொழித்தமிழாய்வு

வைவளர்க்கும்நோக்குடன்

2007-

ஆம்ஆண்டுசெம்மொழித்தமிழாய்வுமத்தியநிறுவனத்தைநிறுவியது. கி.பி. 600-

க்குமுந்தையகாலத்தைச்செவ்வியல்காலமாகக்கொண்டுபண்டைத்தமிழ்ச்சமூகம்

பற்றியஆய்வைநிகழ்த்தும்வகையில்இதுநிறுவப்பட்டது.

பண்டைத்தமிழ்ச்சமூகத்தின் அனைத்துக்கூறுகளையும்வெளிப்படுத்தும்வகையி

ல்ஆவணப்படுத்துவதையும்பாதுகாப்பதையும்இந்நிறுவனம்தன்நோக்கமாகக்

கொண்டுள்ளது.

செம்மொழித்தமிழாய்வுமத்தியநிறுவனம்

21.1.2009-

ஆம்நாள்தமிழ்நாடுசங்கப்பதிவுச்சட்டம்உட்பிரிவு

10-இன்கீழ்

(1975-

ஆம்ஆண்டுதமிழ்நாடுசட்டம்

27)

பதிவுசெய்யப்பட்டது.

ஆட்சிக்குழு,

கல்விக்குழு,

நிதிக்குழு,

உயர்நிலைக்குழு ஆகியவற்றை அமைக்கத்திட்டமிடப்பட்டது.

மனிதவளமேம்பாட்டு அமைச்சகம் நிறுவனத்தின்திட்டங்களையும் செயல்

பாடுகளையும் நடைமுறைப்படுத்த ஐம்பெருங்குழு,

எண்பேராயம் அடங்கிய உயர்நிலைக்குழுவை அமைத்துள்ளது.

இவற்றின்தலைவராக முதலமைச்சர் இருப்பார்.

திட்டங்களும் செயற்பாடுகளும்

தமிழின்தொன்மை,

தனித்தன்மை,

தமிழர்களின் நாகரிகம்,

பண்பாடு ஆகியவற்றின் சிறப்புக்களைக் கவனத்தில் கொண்டு,

பல திட்டங்களைத் தீட்டி இந்நிறுவனம் செயற்பட்டு வருகிறது.

❖ பல்துறை சார்ந்த அறிஞர்களை ஒருங்கிணைத்துத் தமிழின்தொன்மை குறித்

து ஆய்வு செய்தல்.

❖ தமிழ்பிறதிராவிட மொழிகள் மீது ஏற்படுத்தியுள்ள தாக்கம் குறித்து விரிவாக

ஆராய்தல்.

❖ பண்டைத்தமிழ்இலக்கணம்,

இலக்கியம்,

தொல்லியல்சார்ந்தசெய்திகளைக்குறும்படங்களாகஉருவாக்குதல்.

❖ இணையவழிச்செம்மொழித்தமிழ்கற்பித்தல்.

❖ திராவிடமொழிகளின்வரலாற்றுஒப்பாய்வும்தமிழ்வழக்காறுகள்குறித்தஆய்வும்மேற்கொள்ளல்.

❖ உலகஆளவில்ஆய்வுக்களங்களைஉருவாக்கிப்பன்னாட்டுஅறிஞர்களைஆய்வில்ஈடுபடுத்தல்.

❖ பழந்தமிழ்நூற்களைவெளியிடவும்அவற்றைமுறையேஆங்கிலத்திலும்பிறஇந்தியமொழிகளிலும்மொழிபெயர்த்துவெளியிடவும்நிதிவழங்குதல்.

❖ தமிழாய்வில்நிலைத்தபணிபுரியும்நிறுவனங்களுக்குஆய்வுத்திட்டங்களைவழங்குதல்.

❖ செம்மொழித்தொடர்பானமுனைவர்பட்டஆய்வாளர்களுக்கும்முனைவர்பட்டமேலாய்வாளர்களுக்கும்உதவித்தொகைவழங்குதல்.

❖ செம்மொழித்தமிழாய்வில்குறிப்பிடத்தக்கபங்களிப்புநல்கியோர்க்குவிருதுகள்வழங்கிச்சிறப்புச்செய்தல்.

இவைபோன்றுஇன்னும்பலசெம்மொழித்தமிழ்வளர்ச்சித்திட்டங்களைநடைமுறைப்படுத்தமுயற்சிகள்மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

பத்துமுதன்மைத்திட்டப்பணிகள்

செம்மொழித்தமிழின்தொன்மையும்தனித்தன்மையும்துலப்படுத்து
ம்பத்துமுதன்மைத்திட்டப்பணிகள்வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

1. பழந்தமிழ்நூல்களின்செம்பதிப்பு

தொன்மைக்காலம்முதல்கி.பி.6-

ஆம்நூற்றாண்டுவரையிலானநூல்களைமரபுவழிசெம்பதிப்புகளாகச்சுலப்பாடச்
சுவடிகள், பழம்பதிப்புக்கள்,

உரைமேற்கோள்கள்கொண்டுஒப்பிட்டுஉருவாக்குதல்.

2.

பழந்தமிழ்நூல்களைமொழிபெயர்த்தல்41நூல்களுக்கும்மொழிபெயர்ப்புக்கள்

தொகுக்கப்பட்டுவெளியிடப்படும்.

புதிதாகஇவற்றைஆங்கிலத்தில்மொழிபெயர்க்கும்பணிகளும்மேற்கொள்ளப்பெ
றும்.

3. வரலாற்றுஅடிப்படையில்தமிழ்இலக்கணம்

தொன்மைக்காலம்தொடங்கிஇக்காலம்வரையிலானதமிழ்இலக்கணஆய்வு
முேற்கொள்ளப்படும். இதற்கெனஇலக்கியங்கள், உரைநடைகள்,
கல்வெட்டுக்கள்ஆகியவற்றின்மொழிநடைகருத்தில்கொள்ளப்படும்.

4. தமிழின்தொன்மை - ஒருபன்முகஆய்வு

பண்டைத்தமிழரின்சமூகம், பண்பாடு,
மொழிஆகியவற்றின்இயல்புகளைவெளிக்கொணரும்வகையில்தமிழின்தொன்மைபற்றியபன்முகஆய்வுநிகழ்த்தப்பெறும்.

5.தமிழ்வழக்காறுகள்ஆய்வுத்திட்டம்

வட்டாரம், தொழில்சார்ந்ததமிழ்வழக்காறுகள்தொகுக்கப்படும்.
அகராதிகளில்பதிவுசெய்யப்படாதஇலட்சத்திற்கும்மேற்பட்டவழக்குச்சொற்கள்
திரட்டப்படும்.

6. தமிழும்பிறமொழிகளும்

தமிழைஇந்தியமொழிகளோடும்ஒப்பிட்டுஆராய்தல்

7. பழந்தமிழ்ஆய்விற்கானமின்நூலகம்

அரியசுவடிகள், கையெழுத்துச்சுவடிகள்,
நூல்கள்ஆகியவற்றைத்தேடித்தொகுத்துமின்பதிப்புஆக்குவதோடு,

தமிழ்ஆய்வாளர்ஆய்வுத்தரவுகளைஎளிதில்பெற்றுக்கொள்ளமின்நூலகம்வடிவ
மைக்கப்படுகிறது.

8. இணையவழிச்செம்மொழியைக்கற்பித்தல்

உலகெங்கும்உள்ளோர்பழந்தமிழ்நூல்களைஎளியமுறையில்இணையம்வ
ழியேகற்றுப்பயன்பெறப்பாடத்திட்டம்வகுக்கப்பெற்றுள்ளது.

9. பழந்தமிழ்நூல்களுக்கானதரவகம்

41 பழந்தமிழ்ச்செவ்வியல்நூல்களும்அவற்றிற்கானஎழுத்துப்பெயர்ப்பு,
மொழிபெயர்ப்பு, உரைகள், அருஞ்சொற்பொருள்கள்,
இலக்கணக்குறிப்புக்கள்முதலியனவும்கணினியில்உள்ளீடுசெய்யப்படும்.
இந்நூல்களைப்பற்றியஅனைத்துக்குறிப்புக்களையும்அறியதொழில்நுட்பஏந்துக
ள்உருவாக்கப்படும்.

10. பழந்தமிழ்க்காட்சிக்குறும்படங்கள்

தமிழின்அரியவரலாற்றுக்கருவூலங்களானஇலக்கணம்இலக்கியம்,
கல்வெட்டு, நாணயம், கலை, பண்பாடு,
அயலகத்தமிழ்உறவுகுறித்தகாட்சிக்குறும்படங்கள்உருவாக்கப்படுகின்றன.

நூலகம்

செம்மொழிநூலகத்தில்

20,000

அரியநூல்களும்பழந்தமிழ்ஆய்விற்குஉதவும்மின்படியாக்கப்பட்டநூல்களும்ஓலைச்சுவடிகளும்இதழ்களும்தொகுத்துவைக்கப்பட்டுள்ளன.

இணையத்தளம்

இணையத்தளத்தில்இந்நிறுவனத்தின்விரிவானநோக்கங்களும்செயற்பாடுகளும்தொகுத்தளிக்கப்பட்டுள்ளன.

முனைவர்பட்டஆய்வுஉதவித்தொகை

செம்மொழித்தமிழாய்வில்ஈடுபட்டுள்ளஇளம்ஆய்வாளர்களைஊக்குவிக்கும்நோக்கில்இந்நிறுவனம்முனைவர்பட்டஆய்வாளர்களுக்குத்திங்கள்ஒன்றுக்குஉதவித்தொகைரூ.12,000 இரண்டாண்டுகளுக்குவழங்குகிறது.

ஆய்வுத்தொடர்பானபிறசெலவுகளுக்குஆண்டுக்குரூ.12,000/- வழங்குகிறது.

முனைவர்பட்டமேலாய்வுஉதவித்தொகை

முனைவர்பட்டம்பெற்றபின்பழந்தமிழாய்வில்ஈடுபடவிரும்பும்முனைவர்பட்டமேலாய்வாளர்களுக்குநிறுவனம்திங்கள்ஒன்றுக்குஉதவித்தொகையாகரூ.18,000/- வழங்குகிறது.

ஒவ்வோராண்டும்பிறசெலவினங்களுக்காகரூ.30,000/- வழங்குகிறது.

குறுகியகாலத்திட்டப்பணிகள்

பழந்தமிழ்ச்சமுதாயத்தின்தொன்மையையும்,தனித்தன்மையையும்,தமிழ்மொழியி
ன்செவ்வியல்தன்மையையும்வெளிப்படுத்தும்வகையில்ஆய்வுமேற்கொள்ளும்ஆ
ய்வறிஞர்களுக்கும்ஆய்வுநிறுவனங்களுக்கும்இந்நிறுவனம்நிதியுதவிஅளிக்கிறது

செம்மொழித்தமிழ்விருதுகள்

தமிழியல்ஆய்வில்ஈடுபட்டுஒப்பிலாப்பங்களிப்பைவழங்கியுள்ளஇந்தியத்

தமிழறிஞருக்குஒவ்வோராண்டும்சான்றிதழும்நினைவுப்பரிசும்ரூ . 5

இலட்சம்பரிசுத்தொகையும்அடங்கியதொல்காப்பியர்விருதுகள்வழங்கப்படுகின்
றன.

தமிழியல்ஆய்வில்ஈடுபட்டுஒப்பிலாப்பங்களிப்பைவழங்கியுள்ளஇந்தியத்

தமிழறிஞர்ஒருவருக்கும்பிறநாட்டுத்தமிழறிஞர்ஒருவருக்கும்ஒவ்வோராண்டும்சா

ன்றிதழும்நினைவுப்பரிசும்ரூ. 5

இலட்சம்பரிசுத்தொகையும்அடங்கியகுறள்பீடம்விருதுகள்வழங்கப்படுகின்றன.

தமிழியல்ஆய்வில்ஈடுபட்டுள்ள 30-40

வயதுக்குட்பட்டஇளம்அறிஞர்களைஊக்குவிக்கும்வகையில்மதிப்புச்சான்றிதழ்

ம்நினைவுப்பரிசுமூ.1

இலட்சம்பரிசுத்தொகையும் அடங்கிய இளம் அறிஞருக்கான விருதுகள் ஒவ்வொரு
ண்டும் ஐவர்க்கு வழங்கப்படுகின்றன.

கலைஞர் மு. கருணாநிதி செம்மொழித்தமிழ் விருது

கலைஞர் மு. கருணாநிதி தம் சொந்த நிதியிலிருந்து ஒரு கோடி ரூபாய் வழங்கி,

கலைஞர் மு.

கருணாநிதி செம்மொழித்தமிழ் அறக்கட்டளையை நிறுவனத்தில் நிறுவியுள்ளார்.

அறக்கட்டளை ஆண்டுதோறும் தகுதிவாய்ந்த தமிழறிஞருக்கு இந்தியாவிலேயே மி

கமதிப்பு யர்ந்த மூ.10

இலட்சம்பரிசுத்தொகையும் பாராட்டி தமும் ஐம் பொன்னாலான நினைவுப்பரிசு

அடங்கிய கலைஞர் மு. கருணாநிதி செம்மொழி விருதை வழங்கிச் சிறப்பிக்கிறது.

வினாக்கள்

வ.எண்	ஐந்து மதிப்பெண் வினா	LOCF Mapping		
1	இணையப் பல்கலைக்கழகம் குறித்து எழுதுக?	K2	CO2	PO4

2	தமிழக அரசின் செம்மொழி அறிக்கையை விளக்குக.	K4	CO3	PO5
3	பாவாணரின் தமிழ்ச்செம்மொழி தகுதிகள் யாவை?	K1	CO4	PO1
4	செம்மொழி தமிழ் விருதுகளைக் குறிப்பிட்டு விளக்குக.	K5	CO5	PO2
5	செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனத்தின் திட்டங்களும், செயற்பாடுகளும் குறித்து விளக்குக.	K3	CO4	PO3

வ.எண்	எட்டு மதிபெண் வினா	LOCF Mapping		
1	தமிழ்செம்மொழியாக்கத்திற்குப் பல்கலைக்கழகங்களில் பங்கை விவரி.	K3	CO4	PO4
2	செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனத்தின் பணிகளை விவரி.	K4	CO2	PO6
3	தமிழ்செம்மொழியாக ஏற்கப்படுவதற்கு அறிஞர்களின் பங்களிப்புகுறித்து விவரிக்க.	K1	CO1	PO5
4	செம்மொழி தமிழின் தொன்மையையும், தனித்தன்மையையும் புலப்படுத்தும் முதன்மை திட்டப்பணிகளைத் தொகுத்துரைக்க.	K5	CO5	PO6

5	செம்மொழிபயன்களைதொகுத்துரைக்க.	K6	CO3	PO3
---	-------------------------------	----	-----	-----

1. .

அலகு - 3

இந்தியச்செம்மொழிகள்-அறிமுகம்

இந்திய அரசின்மனிதவளமேம்பாட்டுத்துறையில்செவ்வியல்மொழிகள்எ
னும்பட்டியல்உள்ளது. அப்பட்டியலில்சமஸ்கிருதம், பாரசீகம், பிராகிருதம்,
பாலி, அராபி, தமிழ்எனும்ஆறுமொழிகளும்சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன.

சமஸ்கிருதமொழி

உலகின்மிகப்பழமையானஇலக்கியங்களாகியவேதங்களுக்கும்உலகின்மி
கப்பெரியஇலக்கியமானமகாபாரதத்திற்கும்சொந்தமானமொழிஇது.இந்தோ -
ஐரோப்பியமொழிக்குடும்பத்தின்முதியமொழி.

ஆரியத்தாய்மொழி

பாலி, அர்த்தமாகதி, பிராகிருதம்முதலியபண்டையமொழிகளுக்கும்இந்தி,
பஞ்சாபி, வங்காளி,
குஜராத்திபோன்றஇந்நாளையவடஇந்தியமொழிகளுக்கும்பிறப்பிடமாகச்சமஸ்
கிருதம்திகழ்கிறது.

உலகிலுள்ளசெம்மொழிகளுள்ஒன்றுஎனும்பெருமைபெற்றஇம்மொழிஇந்
நாளில்பேச்சுவழக்குஅற்று, எழுத்துமொழிஎனும்அளவிலேயேவாழ்கிறது.
இதனைப்பேச்சுமொழியாகவளர்க்கும்முயற்சியும்நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிற
து.

இந்துக்களின்புனிதமொழி

இந்துசமயத்தின்வேதங்கள், இதிகாசங்கள், இம்மொழியில்உள்ளன.

இந்துக்களின்திருக்கோவில்களில்புராணங்கள், உபநிடதங்கள்,

சாஸ்திரங்கள்யாவும்வழிபாட்டிற்குரியமந்திரங்கள்இம்மொழியைச்சேர்ந்தவை.

இதனால்இம்மொழிஇந்துக்களின்புனிதமொழியாகக்கருதப்படுகிறது.

ஆசியவியல்நிறுவனம்

மேலைநாட்டுஅறிஞர்களின்மொழிஆய்வின்போதுசமஸ்கிருதத்தின்பெருமைவெளிப்படுத்தப்பட்டது.

அறிஞர்கள்தங்கள்ஐரோப்பியமொழிகளுக்கும்சமஸ்கிருதத்திற்கும்இடையேஆனஉறவுகளைக்கண்டறிந்தனர்.

இம்மொழியிலுள்ளஇலக்கியச்செழுமையும்விழுமியமும்அவர்களைக்கவர்ந்தன.

கிரேக்கமும்இலத்தீனும்மட்டுமேசெம்மொழிகள்எனக்கருதிக்கொண்டிருந்தஅவர்

கள்சமஸ்கிருதத்திலும்செவ்வியல்பண்புகள்தேங்கிஇருத்தலைஉணர்ந்தனர்.

கி.பி.18-ஆம்நூற்றாண்டில்டேனியல்ஜோன்ஸ்,

மாக்ஸ்முல்லர்ஆகியஇருவரும்சமஸ்கிருதத்தின்புகழைப்பரப்பியவர்களுள்முதன்

மையானவர்கள். மாக்ஸ்முல்லர்பழையசமஸ்கிருதநூல்களைநன்குகற்றவர்.

உபநிடதங்கள் பலவற்றைத் தொகுத்து உலகுக்கு அளித்த பெருமை அவருக்கு உண்
டு.

கல்கத்தாவில் டேனியல் ஜோன்ஸால் நிறுவப்பட்ட ஆசியவியல் நிறுவனம்
(Asiatic Society) சமஸ்கிருத இலக்கிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டது.

சமஸ்கிருதம் செம்மொழியாக ஏற்கப்பெற்றதில் இந்நிறுவனத்தின்பங்கு பெரிய தா
கும்.

இலக்கியவளம்

சமஸ்கிருத இலக்கியங்களில் வேதங்களே மிகத்தொன்மையானவை. ரிக்,
யசூர், சாமம்,
அதர்வனம் எனும் நான்கனுள்ளும் ரிக்வேதமே மிகப்பழமையானது. இதன்காலம்கி.
மு. பத்தாம் நூற்றாண்டிற்கும் முற்பட்டது என்பர்.

வாய்மொழியாக வழங்கப்பெற்ற மந்திரங்களால் ஆன வேதங்களை வியாசமுனிவ
ரே முதன்முதலில் தொகுத்தார் என்பர்.

வியாசம் என்பதற்குத் தொகுப்பு என்பது பொருள்.

வேதங்களைத் தொகுத்ததால் அவருக்கு வியாசர் எனும் பெயர் காரணப் பெயராயிற்
று.

சமஸ்கிருதஇலக்கியங்களில்உபநிடதங்கள்மிகவும்போற்றுதற்குஉரியன.

இவைஞானகாண்டம்தனும்ஆன்மீகஆராய்ச்சிபற்றியவை. பகவத்கீதை,

பிரம்மசூத்திரம்போன்றவையும்ஆன்மீகஆராய்ச்சிநூல்களுள்முதன்மைஆனவை.

சமஸ்கிருதமொழியில்எழுதப்பெற்றஇராமாயணமேஉலகின்ஆதிகாவியம்'

எனக்கருதப்படுகிறது. இதனைவால்மீகிஎழுதினார்.

இதற்குப்பின்னர்எழுதப்பட்டதுமகாபாரதம்.

இதனைஎழுதியவர்வியாசமுனிவர்ஆவார்.

இராமாயணமும்மகாபாரதமும்இதிகாசங்கள்எனப்படுகின்றன.

இவைஇரண்டும்கி.மு. பத்தாம்நூற்றாண்டுக்குமுந்தியவைஎன்பர்.

சமஸ்கிருதம்ஆன்மீகம், வானியல்,

கணிதம்எனப்பலதுறைகளிலும்ஏராளமானஎழுத்துச்செல்வங்களைப்பெற்றுள்ள

து.

இக்காலத்தில்எல்லாநாட்டுஅறிஞர்களும்ஆங்கிலத்தில்தங்கள்படைப்புக்களைஎ

ழுதிவருதல்போன்று,

பண்டைக்காலத்தில்இந்தியஅறிஞர்கள்பலரும்சமஸ்கிருதமொழியில்தங்கள்ப

டைப்புக்களைஎழுதிக்குவித்தனர்.

சமஸ்கிருதமகாகவிகளுள்காளிதாசனும்பாரவியும்குறிக்கத்தக்கவர்கள்.

காளிதாசன்இரகுவம்சம்,

குமாரசம்பவம்எனும்பெருங்காப்பியங்களையும்மேகசந்தேசம்,

ருதுசம்மாரம்எனும்சிறுகாப்பியங்களையும்படைத்துள்ளார்.

சாகுந்தலம்இவர்எழுதியசிறந்தநாடகமாகும்.

மகாகவிபாரவியின்கிராதார்ஜனகாவியமும்பெருங்காப்பியங்களுள்சிறப்புடையது.

சமஸ்கிருதஅறநூல்களுள்மனுசாஸ்திரம், சுக்கிரநீதி, வியாக்ருவல்கியம்,

விதுரநீதிஎன்பனபழையானவை.

சாணாக்கியன்னப்படும்கௌடில்யரின்அர்த்தசாஸ்திரம்அரசியல்,

பொருளியல்நூல்களுள்முதன்மையானது.

உரைநடைநூல்கள்,

கவிதையும்உரையும்கலந்தநூல்களும்ஏராளமாகஇம்மொழியில்எழுதப்பெற்றன.

காதம்பரி,

தசகுமாரசரிதம்,ஹர்ஷசரித்திரம்,

இராமாயணசம்பு,

பஞ்சதந்திரம்போல்வனஇத்தகையவற்றுள்சிறப்பானவை.

சமஸ்கிருதஇலக்கணநூல்களுள்அஷ்டாத்யாயீபாணினிஎனும்புலவரால்எ

ழுதப்பெற்றது.

இதற்குப்பாணினியம்எனும்பெயரும்உண்டு.

இக்காலத்தில் கிடைக்கப்பெற்றுள்ள மிகத்தொன்மையான மொழி இலக்கணநூல்கள் இரண்டனுள் இதுவும் ஒன்று. மற்றொன்று தமிழிலுள்ள தொல்காப்பியமாகும்.

அஷ்டாத்யாயீகி.மு.

ஐந்தாம்நூற்றாண்டுக்கு முந்தையது என்பர்.

இதற்கு முன்னரும் இலக்கணநூல்கள் பல இருந்தன.

என்பதற்கு இந்நூலில் பல இடங்களில் ஆசிரியர்காட்டியுள்ள மேற்கோள்கள் சான்றுகளாகும்.

செம்மைப்படுத்தப்பட்ட மொழி

பாலி,

அர்த்தமாகதி,

சௌரசேனி,

மஹாராஷ்டிரி,

பைசாசினப்பேச்சு மொழிகள் பலவாக,

இந்தியாவின் வடக்குப் பகுதியில் தொன்மைக்காலத்தில் சமஸ்கிருதம்பரவியிருந்தது.

பின்னாளில் செம்மைப்படுத்தப்பட்ட மொழியாகச் சமஸ்கிருத மொழி உருவாக்கப்பட்டது.

சமஸ்கிருதம் இந்திய அரசினால் செம்மொழியாக ஏற்கப்பெற்ற மொழிகளுள் ஒன்று.

பாரசீக மொழி

பாரசீகமொழிபார்சி,

பெர்சியன்என்றும்கூறப்படுகிறது.

இதுபழையபண்பாட்டுச்செழுமைநிறைந்தமக்களால்பேசப்பட்டமொழி.

செம்மொழிகளுள்இதுவும்ஒன்று.

பார்சிசமயப்புனிதமொழி

பாரசீகமொழிஈரான்,

ஆப்கானிஸ்தான்,

தாஜிகிஸ்தான்,

சைரஸ்முதலியநாடுகளில்பண்டைக்காலத்தில்வழக்கில்இருந்தது.

இதன்பழையஎழுத்துச்சான்றுகளாகக்கி.மு.

546-

இல்வெட்டப்பெற்றகல்வெட்டுக்கள்கிடைத்துள்ளன.

இவைஆபுவடிவஎழுத்துக்களால்ஆனவை.

கி.மு.

ஆறாம்நூற்றாண்டுமுதல்கி.பி.

பத்தாம்நூற்றாண்டுவரையிலானநூல்கள்பலகிடைக்கப்பெற்றுள்ளன.

இவற்றுள்பெரும்பாலனபார்சிசமயம்எனப்படுகிறசாரதுஷ்டிரமகாமுனிவரின்சம

யக்கருத்துக்களைக்கொண்டவைஆகும்.

பழையபாரசீகமொழியும்சமஸ்கிருதமும்பலகூறுகளில்ஒப்புமையுடன்கா

ணப்படுகின்றன.

சாரதுஷ்டிரரின்புனிதமறையாகியசென்ட்அவெஸ்தாவில்இதனைக்காணலாம்.

அராபிமொழிக்கலப்பு

பாரசீகமொழியில்சிலபடிமலர்ச்சிகள்இடம்பெற்றுள்ளன.

பழையபாரசீகத்திலிருந்துஇடைக்காலப்பாரசீகமொழிதோன்றியது.

இடைக்காலப்பாரசீகத்திற்குப்பார்த்தியபஹ்லவிஎனும்பெயரும்உண்டு.

இதிலிருந்துசசானியபஹ்லவிமொழிஉருவானது.

கி.பி.

ஏழாம்நூற்றாண்டில்அரேபியர்கள்பாரசீகநாடுகளைக்கைப்பற்றினர்.

அதனால்அம்மொழியின்தனித்தன்மைசிதைந்தது.

அராபிமொழிச்சொற்கள்மிகப்பேரளவில்கலக்கப்பெற்றன.

பாரசீகஇலக்கியவரலாறு

பாரசீகக்கவிதைகளைஐந்துவகையாகத்தொகுப்பர். முதலாவதுகஜல்.

இவ்வகைப்பாடல்கள்உணர்ச்சிகளைவெளிப்படுத்தவல்லவை.

இரண்டாவதுகசீதாளன்பன.சிறியகதைகளைஉள்ளடக்கியவை.

மூன்றாம்வகைரூபாயத்திவற்றில்நாலடிச்செய்யுட்கள்உள்ளன.

நான்காம்வகையானமர்சியாளன்பனஇரங்கற்பாக்களாகும்.

ஐந்தாம்வகையில்நீண்டகவிதைகள்அடங்கியுள்ளன.

இவைமஸ்னவிஎனப்படுகின்றன.

உமர்கய்யாம்எழுதியரூபாயத்கவிதைகள்பலமொழிகளில்பெயர்க்கப்பெற்றுள்ளன.

பாரசீகக்கவிஞர்களுள்பிர்தௌசீ,

ஹாபிஜ்,

ஒளஹத்உத்தீன்அன்வரிமுதலியோர்குறிப்பிடத்தக்கோர்.

இந்தியாவில்முகலாயமன்னர்கள்பலர்பாரசீகமொழியில்புலமைபெற்றவர்களாவர். அவர்களதுஆட்சியின்போதுஇம்மொழிஆதரிக்கப்பெற்றது.

பேரரசர்அக்பர்பாரசீகப்புலவர்களைக்கொண்டுஇராமாயணம்மகாபாரதம்,

பகவத்கீதை, உபநிடதங்கள், புராணங்கள்போன்றவற்றைமொழிபெயர்த்தார்.

இளவரசர்தாராஷ-கோஐம்பதுஉபநிடதங்களைமொழிபெயர்த்தார்.

பிராகிருதமொழி

சமஸ்கிருதம்எனும்செம்மையாக்கப்பெற்றமொழிதோன்றுதற்குமுன்னர்ப் பேச்சுவழக்காகஇருந்தமொழிபிராகிருதம்ஆகும்.

தெக்காணப்பீடபூமிக்குவடக்கில்இந்தியாவின்பலபகுதிகளில்பேசப்பட்டமொழி

இது. இதன்கிளைகளாகச்சௌரசேனி, சௌராஷ்டிரி, அர்த்தமாகதி, பாலி,

பைசாசிமுதலியமொழிகள்வழங்கின.

இம்மொழியைஇந்தியஅரசுஒருசெம்மொழியாகஏற்றுள்ளது.

இந்தியாவில்இந்நாளில்பேசப்படுகிறகாஷ்மீரி,சிந்தி, பஞ்சாபி, நேப்பாளி,

இராஜஸ்தானி,

மராத்தி,குஜராத்தி,

வங்காளிபோன்றஆரியமொழிகள்யாவற்றுக்கும்பிராகிருதமொழியேபிறப்பிடமாகும்.

சமஸ்கிருதமொழிக்குஇலக்கணம்எழுதியபாணிபிராகிருதத்திற்கும்இலக்கணம்ஒன்றுஎழுதினார்என்பர்.

இம்மொழியில்எழுதப்பெற்றபழங்காலக்கல்வெட்டுக்களும்இலக்கியங்களும்கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன.

பாலிமொழி

பாலிமொழிபௌத்தசமயத்தவருக்குப்புனிதமொழியாகும்.

கவுதமபுத்தர்பாலிஎனும்பேச்சுமொழியிலேயேமக்களுக்குத்தம்கருத்துக்களைஎடுத்துரைத்தார்.

எனவேஅவரதுகருத்துக்களும்அவற்றிற்கானவிரிவுரைகள்பலவும்பாலிமொழியிலேயேஉள்ளன.

புத்தரின் கருத்துக்களைப் பாதுகாக்கிற மொழி எனும் பொருளில் பாலி எனும் சொல்
இம் மொழிக்கு அமைந்திற்று.

பாலி மொழியின் தொன்மையான எழுத்துச்சான்றுகள்கிடைக்கப்பெற்றுள்
ளன. அவை இலக்கியம், இலக்கணம், கல்வெட்டுவடிவங்களால் ஆனவை.

புத்தபிரானின் கருத்துக்கள் அடங்கிய திரிபிடகம் எனும் புனித நூல் பாலி மொ
ழியிலேயே உள்ளது. இம் மொழி இந்நாளில் பேச்சுவழக்கில் இல்லை.

எனினும் இதன்பழமை,

இலக்கியச் செழுமை கருதி இந்திய அரசு இதனை ஒரு செம்மொழியாக ஏற்று,

இதன் வளர்ச்சிக்கு உதவுகிறது.

அராபி மொழி

இசுலாமியப் புனித மொழி

அராபி மொழி செமிட்டிக்குடும்பத்தைச் சார்ந்த ஒரு செம்மொழி.

இது இசுலாமியர்களின் புனித மொழி. அவர்களின் புனித மறையான திருக்குர் -

ஆன் இதிலேயே எழுதப்பெற்றுள்ளது.

திருக்குர் -

ஆன் அராபி மொழியின் செவ்விலக்கியமாகக் கருதப்படுகிறது.

இசுலாமியர்கள்தாங்கள்பேசுகிறதாய்மொழியோடு,

அராபிமொழியையும்கற்றுக்கொள்ளுதலைஇசுலாமியசமயத்தின்ஒருகடமையாக
க்கருதுகின்றனர்.

பழமைவிரும்பிமொழி

அராபிமொழிசுவதிஅரேபியா, ஈராக், எகிப்து, லிபியா,

அல்ஜீரியாஎனப்பலநாடுகளில்பேசப்படுகிறது. ஆட்சிமொழியாகவும்உள்ளது.

இசுலாமியர்கள்உலகெங்கும்பரவியுள்ளனர்.

எனவேஇம்மொழிஇடத்திற்கேற்பச்சிறுசிறுவேறுபாட்டுடன்பலகிளைமொழிக
ளாகக்காணப்படுகிறது.

அதுபேசப்படுகிறபகுதிகளிலுள்ளபிறமொழிகளின்கலப்பும்பேச்சும்அராபியில்ப
ரவலாகஇடம்பெற்றுள்ளது.

ஆனால்எழுத்துஅராபிமொழியில்கலப்புமிகவும்குறைவு.

பண்டையஅராபியில்கிரேக்கம்,

பாரசீகம்,

ஈப்ருமொழிகளின்சொற்கள்ஓரளவுகலந்துள்ளன.

எழுத்துமொழியில்பிறமொழிச்சொற்களைக்கலந்துஎழுதுதலைஅராபியப்புலவர்
கள்கடுமையாகஎதிர்க்கின்றனர். இதனால்இம்மொழியைஒரு

'பழமைவிரும்பிமொழி' என்றுகூறுவர்.

செமிட்டிக்குடும்பமொழிகளுள்மிகக்குறைவாகப்பிறமொழிக்கலப்புடைய
துஅராபிமொழி.ஏனையமொழிகளில்தாராளமாகவேற்றுமொழிச்சொற்கள்கலந்
துவழங்குகின்றன.

அராபிமொழியில்தொடக்கக்காலத்தில்வாய்மொழிக்கவிதைகள்மட்டுமே
இருந்தன. கவிஞனுக்குமக்களிடம்பெருஞ்செல்வாக்குஇருந்தது.

அவன்ஒருதீர்க்கதரிசியாகவும்வழிகாட்டியாகவும்மதிக்கப்பெற்றான்.

அரசர்களும்செல்வந்தர்களும்கவிஞர்களைப்போற்றினர்

அராபிமொழியின்பழையஎழுத்துச்சான்றுகளாகக்கி.மு 328-

இல்வெட்டப்பெற்றஅரசகுடும்பத்தவர்களின்ஈமச்சடங்குபற்றியகல்வெட்டுக்கள்
கிடைத்துள்ளன.

பழையஇலக்கியம்எதுவும்கிடைக்கப்பெறவில்லைஆனால்இம்மொழிமுகமதுநபி

தோன்றுதற்குமுன்பேமெசபடோமியா,எகிப்து,

சிரியாமுதலியநாடுகளில்ஆட்சிமொழியாகஇருந்ததுஎன்பதுகுறிக்கத்தது.

கி.பி.

எட்டாம்நூற்றாண்டில்முகம்மதுநபிதோன்றி,

இசுலாமியநெறிகள்பரவச்செய்தார்.

அவர்மொழிந்ததிருக்குர்-

ஆன்னும்இசுலாமியமறையேஇன்றுகிடைக்கப்பெறும் 'ஆதிஅராபிலக்கியம்'

ஆகும்.

அவரால்கூறப்பெற்றஇசுலாமியர்களின்சட்டத்திற்குஆதாரமாகக்கருதப்படுகிற

அல்ஹதீசும்பழையஇலக்கியவகையைச்சாரும்.

இசுலாமியசமயத்தின்வளர்ச்சிஅராபிமொழிதழைக்கத்துணைசெய்தது.சம

யம்பரவியஇடங்களிலெல்லாம்அராபிமொழியும்வேரூன்றியது.

இசுலாமியக்கலிபாக்கள்இலக்கியவளர்ச்சிக்குஆதரவுக்கரம்நீட்டினர். கிரேக்கம்,

பாரசீகம், இந்தியமொழிகளிலுள்ளநூல்கள்அராபியில்பெயர்க்கப்பட்டன.

பாத்தாத்தநகரில்அல்மாமுன்னும்கலிபா 'தாருல்ஹிக்கம்அறிவியல்நிலையத்தை'

நிறுவிமொழிவளர்ச்சிக்குஅடிகோலினார்.

யூத,

கிறிஸ்தவ,

இந்தியப்புலவர்களையும்அங்குவரவழைத்துஇலக்கியவளத்தைப்பெருக்கினார்.

இப்புலவர்கள்மருத்துவம்,

வானியல்,

கணிதம்,

வேதியியல்எனப்பல்வேறுதுறைகளிலும்நூல்களைஇயற்றினர்.

அராபிமொழியில்மொழிபெயர்ப்புஇலக்கியங்களுக்குப்பின்னர்ச்சொந்த

மாகப்படைக்கப்பட்டநூல்கள்பேரளவில்பெருகின.

கி.பி.

பத்தாம்நூற்றாண்டுஅராபிஇலக்கியவரலாற்றில்மிகஉயர்ந்தநிலையைஎய்தியகாலமாகும்.

அராபிஎழுத்துக்கள்வலமிருந்துஇடமாகஎழுதப்படுகின்றன.

ஈராக்அராபி, சிரியாஅராபி, எகிப்தியஅராபி, வடஆப்பிரிக்கஅராபி,

மால்டிஸ்அராபி, தென்அராபிஎனஅராபிமொழிவெவ்வேறாகவழங்கப்படுகிறது.

இம்மொழிகள்வழங்கப்படுகிறஇடங்களில்பேசப்படுகிறபிறமொழிகளின்கலப்பி

ற்குஉட்பட்டமையேஇவ்வேறுபாட்டிற்குக்காரணமாகும்.

மால்டிஸ்அராபிஉரோமன்எழுத்துக்களால்எழுதப்படுகிறது.

தென்அராபிமொழியிலேயேமிகப்பழங்காலத்தைச்சார்ந்தகல்வெட்டுக்கள்எழுதப்

பட்டுள்ளன. இம்மொழியில்சோமாலிமொழியின்செல்வாக்கினைக்காணலாம்.

பின்வரும்வினாக்களுக்குவிளக்கமாகவிடைதருக.

1. இந்தியசெம்மொழிகளைஅறிமுகப்படுத்துக?
2. பிராகிருதமொழிகுறித்துஎழுதுக.

3. சமஸ்கிருதமொழி – விளக்குக.
4. பாலிமொழிஇலக்கியங்கள்குறித்துவிளக்குக.
5. பழமைவிரும்பிமொழியாது? விளக்குக.

பின்வரும்வினாக்களுக்குகட்டுரைவடிவில்விடைதருக.

1. “வாழும்செம்மொழிதமிழ்” என்பதைநிறுவுக.
2. இந்தியசெம்மொழிகள்குறித்துகட்டுரைஎழுதுக.
3. பாரசீகமொழிஇலக்கியவரலாறுகுறித்துதொகுத்துரைக்க.
4. இசுலாமியபுனிதமொழிஅராபிஎன்பதைநிறுவுக.
5. செம்மொழிஇலக்கியமானபாரசீகம்குறித்துவிரிவாகவிளக்குக.

வினாக்கள்

வ.எண்	ஐந்து மதிப்பெண் வினா	LOCF Mapping		
1	இந்தியசெம்மொழிகளை அறிமுகப்படுத்துக?	K2	CO2	PO4
2	பிராகிருதமொழிகுறித்து எழுதுக.	K4	CO3	PO5
3	சமஸ்கிருதமொழி – விளக்குக.	K1	CO4	PO1
4	பாலிமொழி இலக்கியங்கள் குறித்து விளக்குக.	K5	CO5	PO2
5	பழமைவிரும்பி மொழியாது? விளக்குக.	K3	CO4	PO3

வ.எண்	எட்டு மதிப்பெண் வினா	LOCF Mapping		
1	“வாழும்செம்மொழிதமிழ்” என்பதை நிறுவுக.	K1	CO4	PO4
2	இந்தியசெம்மொழிகள் குறித்து கட்டுரை எழுதுக.	K4	CO2	PO6
3	பாரசீகமொழி இலக்கியவரலாறு குறித்து தொகுத்துரைக்க.	K3	CO1	PO5
4	இசுலாமிய புனிதமொழி அராபி என்பதை நிறுவுக.	K2	CO5	PO6
5	செம்மொழி இலக்கியமான பாரசீகம் குறித்து விரிவாக	K4	CO3	PO3

விளக்குக.			
-----------	--	--	--

அலகு - 4

தமிழின்தொன்மை

உலகில்தொன்மையானமொழிகள்சில. அவற்றுக்கெல்லாந்தமிழ்முதிய

மொழியாகும்.

தமிழின்தொன்மைத்தன்மையினைஇலக்கியப்புலவர்கள், வரலாற்றாசிரியர்கள்,

மொழிவல்லுநர்கள்எனப்பலதிறத்தாரும்விவரித்து,

தங்கள்கருத்துக்களைவலுப்படுத்துதற்கானஉறுதியானசான்றுகளைப்பதிவுசெய்

துள்ளனர்.

இலக்கியச்சான்றுகள்

தமிழ்மொழிமக்கள்இனம்பேசத்தலைப்பட்டகாலத்தேமுதன்முதலில்தோன்

றியது.

இதனைப்புலப்படுத்தஎண்ணியகவிஞர்கள்இம்மொழியைத்தெய்வத்தன்மைபொ

ருந்தியதுஎனவும்இறைவனால்படைக்கப்பட்டதுஎனவும்பாடினர்.

தழற்புரைநிறக்கடவுள்தந்ததமிழ்

ஆதியில்தமிழ்நூல் அகத்தியற்குணர்த்தியமாதொருபாகன்

என்றுபக்திச்சுவைசொட்டச்சொட்டப்பாடினர்.

இறையனார் அகப்பொருளுக்குநக்கீரர் எழுதியகளவியலுரைசிவபெருமான்

, முருகக்கடவுள் போன்றகடவுள்கள் முதற்சங்கத்தில் வீற்றிருந்து,

தமிழை ஆராய்ந்தனர் என்று விவரிக்கிறது.

மனோன்மணியம் எழுதிய பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை தமிழே கல்விக்கடவுள்க

லைமகளுக்கு வலக்கண்ணாகத்திகழ்தலைக்குறிப்பிடுகிறார்.

இத்தகைய கவிக்கூற்றுக்கள் புனைவுத்திறன்கொண்டவை. எனினும் உலகங்களி

ன்தோற்றுவாய்க்கு எல்லாம்பழைமையான இறைவனோடு சார்த்திக்கூறுதலின்

நோக்கம் -

தமிழ்மொழிமிகத்தொன்மையான பெருமைமிகு மொழி என்பதனை உறுதிப்படுத்து

தலே ஆகும்.

கல்தோன்றிமண்தோன்றாக்காலத்தே - வாளொடு

முன்தோன்றிமூத்தகுடி

என்கிறார்புறப்பொருள் வெண்பாமாலை தந்த சேரர் ஐயனாரிதனார்.

தமிழினம் இம்மண்ணுலம் தோன்றுதற்கு முன்னரே தோன்றியது என்பது அவர்கருத்

து,

திங்களோடும்செழும்பரிதிதன்னோடும்

விண்ணோடும்உடுக்களோடும்

மங்குகடல்இவற்றோடும்பிறந்ததமிழ்

உலகங்கள்,

உடுக்கள்,

கோள்கள்யாவற்றிற்கும்முந்தித்தோன்றியதுதமிழ்என்றுபாரதிதாசன்பாடுகின்றார்.

வடமொழியில்எழுதப்பெற்றுள்ளரிக்வேதமும்இராமாயணம்,

மகாபாரதம்எனும்இதிகாசங்களும்உலகிலுள்ளபழமையானஇலக்கியங்களாகும்.

ரிக்வேதத்தில்தமிழ்ச்சொற்கள்சிலஇடம்பெற்றுள்ளன.

வால்மீகிஇராமாயணத்திலும்,

வேதவியாசர்மகாபாரதத்திலும்தமிழ்மொழி,தமிழ்நாடு,

தமிழ்மன்னர்கள்பற்றிவிவரித்துள்ளனர்.

வரலாற்றுக்குறிப்புக்கள்

வரலாற்றுஅறிஞர்ஸ்காட்எலியட்மது 'இழந்தலெழரியா' எனும்நூலில்

'மனிதநாகரிகத்தின்தொட்டில்லெழரியா'

என்றுகுறிப்பிடுகிறார்.

இந்தலெழரியாக்கண்டம்ஆசியா,

ஆப்பிரிக்கா,

ஆஸ்திரேலியாதென்னமெரிக்காபோன்றபெருநிலப்பரப்புக்களைஉள்ளடக்கிஇ
ருந்ததுஎன்பர்.

இப்பகுதிதமிழ்இலக்கியச்சான்றோர்குறிப்பிடுகிறகுமரிக்கண்டத்தோடுதொடர்பு
டையது.இதுஆழிப்பேரலையால்கவரப்பெற்றது. என்பதுவரலாற்றுமுடிவு.

சிலப்பதிகாரத்துள்ளும்மணிமேகலையுள்ளும்தமிழகத்தின்ஒருபகுதிகடலால்கொ
ள்ளப்பட்டதற்கானசான்றுகள்உள்ளன.

பஹுளியாற்றுடன்பன்மலையடுக்கத்துக்

குமரிக்கோடும்கொடுங்கடல்கொள்ள -சிலப்பதிகாரம்

அறவணாடிகள்,

மாதவி,

சுதமதிமூவரும்கடற்கோளிலிருந்துதப்பிப்பிழைத்துவஞ்சிமாநகர்சென்றடைந்தன
ர்.

அறவணாடிகளும்தாயரும்ஆங்குவிட்

டிறவாதிப்பதிப்புக்குந்ததுகேட்டதும்

என்றுமணிமேகலைகூறுகிறது.

இலக்கியங்களும்வரலாற்றாளர்களும்குறிப்பிடுகிறலெழுவியா,

குமரிக்கண்டம்என்பனபழந்தமிழகத்தின்நிலப்பரப்பேஎன்பர்.

களவியலுரைஆசிரியரும்முதற்சங்கம்இருந்ததென்மதுரைகடலுள்அமிழ்ந்ததைசு
ட்டிக்காட்டுகிறார்.

குமரிக்கண்டத்தில்வாழ்ந்தஇனம்தமிழர்கள்என்பதும்அவர்களால்பேசப்ப
ட்டமொழிதமிழேஎன்பதும்வரலாற்றறிஞர்களின்கொள்கை.

சிந்துவெளிநாகரிகம்உலகநாகரிகங்களுள்மிகப்பழையதுஎன்பபுகிறது.

சிந்துவெளிப்பகுதிகளில்அகழ்வாய்வுசெய்ததொல்லியல்அறிஞர்கள்அப்பகுதியி
ல்திராவிடர்கள்வாழ்ந்திருந்தனர்என்கின்றனர்.

அப்பகுதியில்நகரநாகரிகம்நிலவியதும்அங்குக்கிடைக்கப்பெற்றதொல்பொருள்க
ளானமுத்திரைகள், உருவச்சிலைகள்,

எழுத்துருக்கள்போல்வனவும்இந்தஅறிஞர்களுக்குஉறுதியானசான்றுகளாகும்.

திராவிடர்களின்தெய்வங்களானசிவன், உமாஉருவங்கள்கிடைத்துள்ளன.

மண்ஓடுகளிலும்முத்திரைகளிலும்கிடைக்கப்பெற்றுள்ளஎழுத்துருக்கள்தமிழ்எழு
த்துக்களைஓத்துக்காணப்படுகின்றன.

தொல்தமிழர்களையேவடநாட்டுஇலக்கியச்சான்றோர்திராவிடர்என்றனர்
என்பதுகுறிக்கத்தக்கது.

தமிழ்மிகத்தொல்காலத்திலேயேஇலக்கியஇலக்கணவளம்மிக்கமொழி.

தொன்மையும்வளமையும்நாகரிகச்செழுமையும்மிக்கமாந்தர்களுக்கேஇத்தகைய

மொழிஅமையும்.

ஒருமொழியின்பெருமைஅந்தமொழியைப்பேசுகிறமக்களைச்சார்ந்துள்ளது.

தமிழர்களின்நாகரிகமும்பண்பாடும்மிகத்தொன்மையானது,வளமையானதுஎன்

பதைவரலாற்றுக்குறிப்புக்கள்தெரிவிக்கின்றன.

நாகரிகச்செழுமைஉடையபழந்தமிழர்கள்உலகின்பலஇடங்களிலும்வாணிகம்செய்தனர்.

வடஇந்தியமக்களுக்குஇல்லாததனிப்பெருமைஇவ்வகையில்தமிழர்களுக்குஉண்

டு. வடஇந்தியப்பகுதிகளில்மட்டுமன்றிக்கிரேக்கம், ரோமாபுரி, எகிப்து,

பாபிலோனியா,

சீனாஎனப்பழையநாகரிகமுடையமக்களோடும்தமிழர்களின்கடல்வாணிகம்செழி

த்தது.

சாலமோன்எனும்புகழ்மிகுமன்னன்பற்றிப்புனிதவிவிலியப்பழையஏற்பாட்

டில்விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இம்மன்னன்கி.மு.

10-

ஆம்நூற்றாண்டைச்சார்ந்தவன். இவனுக்குமயில்தோகை, யானைத்தந்தம்,

சந்தனம்,

அகில்முதலானவாசனைப்பொருள்கள்தமிழகத்திலிருந்துஏற்றுமதிசெய்யப்பட்ட

னஎன்பதற்குக்குறிப்புக்கள்உள்ளன.

கிரேக்க,

ரோமநாடுகளுக்கும் தமிழகத்துக்கும் இடையே கடல்வாணிகம் மட்டுமன்றி,

கலாச்சாரம் மற்றும் அரசியல் உறவுப்பரிமாற்றங்களும் இருந்தன.

இஞ்சி, மிளகு, திப்பிலி,

சந்தனம் போல்வன.

இந்நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன.

அங்கிருந்து பொன்னாலான பொருள்களும் புழங்கு பொருள்கள்,

கலைப்பொருள்கள் போல்வனவும் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன.

பாண்டியர்களின் முத்துவாணிகம் புகழ்பெற்றது.

எகிப்துப்பேரரசிகளியோ பாட்ராகொற்கை முத்துக்களை அணிந்தும்,

உரசி உண்டும் மகிழ்ந்தார் என்பர்.

ரோமாபுரிப்பேரரசு முத்து,

யானைத்தந்தம்,

மிளகு, சந்தனம்,

மென்மையான மஸ்லின்துணிகளைப்பேரளவில் இறக்குமதி செய்தது.

லோலானும் பேரரசிகாலத்தில் இந்த இறக்குமதி மிகுதியாக இருந்தது.

பாண்டிநாட்டு முத்துக்களைப்பேரளவில் வாங்கிக்குவித்ததனால் அந்நாட்டுப்பொ

ருளியல் மிகவும் பாதிப்புக்குள்ளானது.

ஆண்டொன்றுக்கு

4,86,979

பவுன்கள் செலவானது என்று வரலாற்று ஆசிரியர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

அகஸ்டஸ்சீசரின்தூதர்மெகஸ்தனிஸ்பாண்டியநாடுவந்துசென்றதைஅறி
ஞர்கள்குறிப்பிடுகின்றனர்.

பாண்டியர்களின்அரண்மனையில்ரோமநாட்டுவீரர்கள்மெய்க்காப்பாளராகவும்
அந்தப்புரக்காவலராகவும்பணிசெய்தனர்.

இதனைத்தமிழிலக்கியங்களும்பதிவுசெய்துள்ளன.

மத்திகைவளைஇயமறிந்துவீங்குசெறிவுடை

மெய்ப்பைபுக்கவெருவரும்தோற்றத்து

வலிபுணர்யாக்கைவன்கண்யவனர்

(முல்லைப்பாட்டு)

சங்கநூல்கள்கிரேக்கர்களையும்ரோமர்களையும்யவனர்என்றுகுறிப்பிடுகி
ன்றன.

யவனர்களின்கலைநுட்பம்நிறைந்தபாவைவிளக்குகள்தமிழகத்திற்குக்கொண்டு
வரப்பட்டன. அவைஅரண்மனைகளில்ஏற்றப்பட்டிருந்தன.

யவனர்இயற்றியவினைமாண்பாவை

கையேந்துஐயகல்நிறையநெய்சொரிந்து

(நெடுநல்வாடை)

நெடுநல்வாடைஇவ்வாறுபாவைவிளக்கின்அரியவேலைப்பாட்டினைவிவரிக்கி
றது.

தமிழகஅரண்மனைக்கோட்டைகளில்யவனப்பொறிகள்பாதுகாப்பிற்காக

ப்பொருத்தப்பட்டிருந்தன.

பண்டைக்காலரோமாபுரியின்நாணயங்கள்,

புழங்குபொருள்கள்முதலியனபுதைபொருள்களாகஅரிக்கமேடு,

புதுச்சேரிபோன்றஇடங்களில்கிடைத்துள்ளன.

கி.மு.

5ஆம்நூற்றாண்டில்பாபிலோனியாவுக்குஅரிசி,

மயில்,

சந்தனம்ஏற்றுமதிஆயின.

கி.மு.

7ஆம்நூற்றாண்டில்அசரியநாட்டுமன்னனுக்குயானைஅன்பளிப்பாகஅனுப்பி

வைக்கப்பட்டது.

நீலிச்சாயம்தோய்க்கப்பெற்றதுணிகளைத்தமிழகவாணிகர்கள்பாரசீகம்,

எகிப்துநாடுகளுக்குஏற்றுமதிசெய்தனர்.கி.மு.

9ஆம்நூற்றாண்டில்பிலிப்பைன்ஸ்நாட்டுடன்தமிழர்களுக்குவாணிகத்தொடர்பு

இருந்ததைஅங்குக்கிடைத்திருக்கிறபுதைபொருள்கள்புலப்படுத்துகின்றன.

சீனமக்களுடன்தமிழர்கள்கொண்டிருந்ததொடர்பும்பழையமையானது.

அந்நாட்டுவாணிகர்கள்சர்க்கரை,

மெல்லியபட்டுத்துணிகளைத்தமிழகத்திற்குக்கொண்டுவந்துஇறக்கினர்.

சர்க்கரையைச்சீனிஎன்றுதமிழில்குறிப்பிடுதல்இந்தத்தொடர்பினால்உருவான
தே.

சாணக்கியரின்அர்த்தசாஸ்திரம்,

தாலமியின்நிலநூல்விவரம்,

பெரிப்ளுஸ்ஆகியபழங்காலநூல்கள்தமிழகத்தில்கொற்கை,

புகார்,

முசிறித்துறைமுகங்களில்வாணிகம்சிறந்துவிளங்கியதையும்எகிப்து,

சிரியா,

பாபிலோனியாபோன்றநாடுகளுடன்தொடர்புஇருந்ததையும்விவரிக்கின்றன.

மொழியியற்செய்திகள்

சுமேரியநாகரிகம்மிகத்தொன்மையானது.

ஆயிலும்அம்மக்களின்மொழியைவிடவும்தமிழ்மொழிமிகத்தொன்மையும்சீர்மை
யும்உடையதுஎன்றுஹீராஸ்பாதிரியார்,

கான்ஈவான்ஸ்முதலியஅறிஞர்கள்விவரிக்கின்றனர்.

ரைஸ்டேவிட்எனும்மொழியறிஞர்சமஸ்கிருதம்,

ஈப்ரு,

கிரேக்கம்ஆகியசெம்மொழிகளில்தமிழ்ச்சொற்கள்கலந்துஇருத்தலைச்சுட்டிக்கா
ட்டுகிறார்.

மலையாளம்,

கன்னடம்,

தெலுங்குபோன்றஇருபத்தைந்துக்குமேற்பட்டமொழிகள்பிறத்தற்குஆதாரமாக -
தாயாகத்தமிழ்விளங்குகிறது.

தொல்பழங்காலத்தில்பிளக்கப்படாதஇந்தியத்துணைக்கண்டம்முழுவதும்
வாழ்ந்தமக்களின்மொழியாகத்தமிழேஇருந்தது.

ஆரியர்கள்வந்துவடக்குப்பகுதிகளில்குடியேறிநிலைத்ததும்,
தமிழ்தெற்குப்பகுதிமக்களின்மொழியாகிவிட்டது.

சிந்துநாகரிகம்தமிழர்களுடையதுஎன்பதும்,

திராவிடமொழிகளுள்ஒன்றாகியபிராகுயிபாக்கிஸ்தான்நாட்டின்பலுச்சிஸ்தான்
பகுதிகளில்பேசப்படுதலும், பெங்கோ, மண்டா, குரூக், மால்டோ,
குயினத்திராவிடப்பழங்குடிமக்களின்மொழிகள்பலஇந்தியாமுழுவதிலுமாகப்ப
ரவிப்பேசப்படுதலும்,

தமிழ்இந்தியாமுழுவதிலும்முன்னாட்களில்பேசப்பட்டதுஎன்றகருத்துக்கானசான்
றுகளாகும்.

பாலஸ்தீனநாட்டின்தாய்மொழியானபழையஈப்ருமொழியில்துகிம்,

அஹலத்முதலியசொற்கள்காணப்படுகின்றன. இச்சொற்கள்தமிழின்தோகை,
அகில்என்பவற்றின்திரிபுகளாகும்.

கிரேக்கமொழியில்உள்ளசிக்கிபெரோஸ், ஒருசா,

பெப்பரிஎன்பனதமிழ்ச்சொல்லிலிருந்துகடன்வாங்கப்பெற்றவைஆகும்.

இஞ்சிவேர்சிக்கிபெரோஸ்ஆகியுள்ளது. அரிசிஒருசாஎனத்திரிந்துள்ளது.

திப்பிலிபெப்பரிஆகியுள்ளது.

தமிழ்மொழியின்தனிச்சிறப்புகள்

பால்வாய்ப்பசுந்தமிழினைப்பரம்பொருளுக்குஇணையாகக்காட்டிஉவகை

அடைவார்பேராசிரியர்சுந்தரம்பிள்ளைஅவர்கள்,

பல்லுயிரும்பலஉலகும்படைத்தளித்துத்

துடைக்கினும்ஓர்

எல்லையறுபரம்பொருள்முன்இருந்தபடி

இருப்பதுபோல்

இருக்கின்றஇன்பத்தமிழேஇவ்வுலகமொழிகளிலேயேஇனிமையுடைத்துஎன்பத

னை,

யாமறிந்தமொழிகளிலேதமிழ்மொழிபோல்

இனிதாவதுஎங்கும்காணோம்

எனப்பாரதிஎடுத்துக்காட்டித்

தெள்ளுற்றதமிழ்முதின்கவைகண்டார்

இங்கமரர்சிறப்புக்கண்டார்

எனத்தெய்வத்தமிழின்சிறப்பினைச்செப்புவதன்வழிதமிழின்தனிச்சிறப்பைநன்க
றியலாம்.

வாழ்க்கைக்குஇலக்கணம்

வாழ்க்கைக்குஇலக்கணம்வகுத்தபெருமைநம்மொழிக்கேஉண்டு.

உலகத்திலுள்ளஅனைத்துமொழிகளிலும்இல்லாததனிச்சிறப்புஇதுவாகும்.

எழுத்து, சொல், பொருள்,யாப்பு,

அணிஎனஐந்துஇலக்கணஅழகுகளுடன்அணிபெறத்திகழ்வதுஅன்னைத்தமிழா
கும்.

உலகநீதிநூல்

எண்ணரியஇலக்கணஇலக்கியப்பனுவல்கள்நிறைந்துவிளங்கும்ஏற்றமுள
என்றுமுளதென்றமிழில்இருப்பதுபோல்அறநூல்கள்அயல்மொழிகளில்இல்லாத
தும்தனிச்சிறப்பே.

எடுத்துக்காட்டாகப்பதினெண்கீழ்க்கணக்குநூல்களுள்மட்டும்பதினொன்றுநூல்

கள் அறக்கருத்துகளையேவலியுறுத்திநிற்கின்றன.

உலகநீதி இலக்கியங்களுள் தலைசிறந்ததாகப் போற்றப்பெறுவதும் நந்தமிழ்மொ

ழியிலுள்ளதிருக்குறளே ஆகும்.

வடமொழியினும் சிறந்தது

வடமொழியினும் சிறந்தது நந்தமிழ்மொழி.

திருவாசகத்தேனில் ஊறித்திளைத்த இராமலிங்க அடிகளாரும் சுவைகண்டார்.

அதனை,

வான்கலந்த மாணிக்கவாசகநின் வாசகத்தை

நான்கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ்சாற்றினிலே

தேன்கலந்து பால்கலந்து செழுங்கனித்தீஞ்சுவைகலந்தென்

ஊன்கலந்து உயிர்கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பதுவே (3263)

என்பதன் வழி தமிழின்தனிச்சுவைகண்டதைக்கூறுவார்.

சிவப்பிரகாச அடிகளாரும் வடமொழியை விட வண்டமிழின்திருவாசகமே உள்ளத்

தை உருக்கும் தன்மைபடைத்தது என்கின்றார். அதனை,

விளங்கிழமைபகிர்ந்தமெய்யுடை முக்கட்

காரணன் உரையெனும் ஆரணமொழியோ

ஆதிசீர்பரவும்வாதவூர் அண்ணல்

மலர்வாய்ப்பிறந்தவாசகத்தேனோ

யாதோசிறந்ததென்குவீராயின்

வேதம்ஓதின்விழிநீர்பெருக்கி

நெஞ்சம்நெக்குருகிநிற்பவர்க்காண்கிலேம்

திருவாசகம்இங்கொருகால்ஓதின்

கருங்கல்மனமும்கரைந்துகக்கண்கள்

தொடுமணற்கேணியின்சுரந்துநீர்பாய

மெய்ம்மயிர்பொடிப்பவிதிர்விதிர்ப்பெய்தி

அன்பராகுநரன்றி

மன்பதைஉலகில்மற்றையர்இலரே

எனநால்வர்நான்மணிமாலையில் அழகுற எடுத்துக்காட்டித்தமிழிலக்கியத்தின்த

னித்தன்மையைத்தரணிக்குக்காட்டுகின்றார்.

உயர்ந்தநாகரிகமும்,

பழம்பெருமையும்உடையமொழியில்தான்இத்தகையஇலக்கியங்கள்தோன்றமுடி

யும்.

பிறமொழிக்குத்தாய்மொழி

பல்லாழிக்காலம்பண்பாட்டுப்பெருமையில்இலக்கணஇலக்கியச்செழுமை

யால்வளர்ந்துவாழும்வண்டமிழின்சேய்மொழிகளாகச்சிலபிறந்துள்ளன.

கன்னடம்,

தெலுங்கு,

மலையாளம்,

துளு,

குடகுபோன்றதிருந்தியசெம்மைமொழிகளும்துதம். கோதம், கோர்ணட், கூ,

ஓரியன்போன்றதிருந்தாமொழிகளும் தமிழ்த்தாய்பெற்றெடுத்தகுழவிமொழிகளாகும். இதனையே,

கன்னடமும் கனிதெலுங்கும் கவின்மலையாளமும் துளுவும் உன் உதரத்துதித்தெழுந்தே ஒன்று பல ஆயிடினும்

(தமிழ்த்தெய்வவணக்கம்)

எனமனோன்மணீயம் ஆசிரியர்பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளையுள் எடுத்துக்காட்டுவதன்வழி அறியலாம்.

"தமிழ்,

தெலுங்கு,

கன்னடம் ஆகிய மூன்று மொழிகளுள்ளும் தமிழ் மொழி ஒன்றே தாய்மைகொடாது தனித்தியங்கவல்லது.

மேலும் தமிழையே மற்றிரண்டின்தாய் மொழியாகப் பலகாலம் கருதுகின்றனர் ஆராய்ச்சிவல்லுநர்" என்கின்றார் சேவியர் ரேய்மாண்ட் (Xaviour Raymond) அவர்கள்.

கிரேக்க இலத்தீன் மொழியினும் உயர்வு

கவிதைவடிவமைப்பில் தமிழ் மிகவும் பண்பட்டதென்றும் கிரேக்க மொழியினும் உயரிய தன்மை உடையதென்றும் இலத்தீன் மொழியை விட மிக்க சொல்வளம் படைத்ததென்றும்,

வாழும்பிற மொழிகளைக்காட்டிலும் நிறைவிலும் ஆற்றலிலும் ஜெர்மன் மற்றும் ஆ

ங்கிலமொழியைப்பெரிதும்ஒத்துச்செல்வதும்செந்தமிழ்மொழியேஎன்கின்றார்அ
றிஞர்டாக்டர்வின்ஸ்லோ (Dr. Winslow) அவர்கள்.

உலகம்மொழியொருமொழி

உலகெலாம்நிறைந்துநிற்கும்இறைவன்போல்உயரியதமிழ்மொழியும்நி
லைபெற்றுநிலவுகின்றதுஎன்பதைச்சந்தரம்பிள்ளைகாட்டுவார்.

தமிழ்மொழிவழங்காதஇடமேவையத்துள்இல்லைஎன்பதைக்காட்டவிழைந்தவர்,

சதுமறையாரியம்வருமுன்சகமுழுதுநினதாயின்முதுமொழிநியநாதியென

மொழிகுவதும்வியப்பாமே

எனக்கூறிவியக்கின்றார். தமிழேஉலகத்திருந்தஒருமொழிஎன்பதை,

அம்புவிதனக்குள்வளர்செந்தமிழ்வழுத்தியுனைஅன்பொடுதுதிக்கமனம்அ

ருள்வாயே

(திருப்புகழ் 364)

எனஅருணகிரிநாதர் அறிவுறுத்துவதின்றும்அறியலாம்.

உயர்தனிச்செம்மொழி

"தான்வழங்கும்நாட்டின்கண்உள்ளபலமொழிகட்குத்தலைமையும்,

அவற்றிலும்மிகவேதகவுடைமையும்உள்ளஉயர்ந்தமொழி;

தான்வழங்கும்நாட்டிற்பயிலும்மற்றையமொழிகளின்உதவியின்றித்தனித்துஇய

ங்கவல்லஆற்றல்சான்றதனிமொழி!

திருந்தியபண்பும்சீர்த்தநாகரிகமும்பொருந்தியதூயமொழிஎனப்புகலும்படியான

செம்மொழி"

எனஉயர்மொழி,

தனிமொழி,

செம்மொழிக்குவிளக்கம்தந்துதமிழைஉயர்தனிச்செம்மொழிஎன்கின்றார்பரிதிமா

ற்கலைஞர்.

கவரிவீசவைத்தகன்னித்தமிழ்

தமிழ்மொழியின்தனிச்சிறப்பும்தரணிபுகழ்உயர்வும்தோக்கியேமுடியுடை

மூவேந்தரும்குறுநிலமன்னர்களும்,

வள்ளல்பெருமக்களும்வரையாதுவாரிவாரிவழங்கிப்புலவரிடத்தேமண்டிக்கிடந்

தவறுமைத்துயரைவிரட்டியுள்ளனர்.

இங்ஙனம்கொடைநல்கிஇன்பத்தமிழ்ப்பாக்களைப்பெற்றமைநந்தமிழ்மொழியி

ன்நனிமிகுசிறப்பினாலன்றோ?

சேரமான்தகடுரெறிந்தபெருஞ்சேரலிரும்பொறையின்முரசுக்கட்டிலில்அறி

யாதேறித்துயின்றமோசிகீரனாரைக்கொன்றிடாதுதுயிலெழுந்துணையும்கவரி

கொண்டுவிசவைத்ததுவளமார்தமிழின்சிறப்பாகும். அந்நிகழ்ச்சியை.

"மென்பூஞ்சேக்கை

அறியாதேறியவென்னைத்தெறுவர

இருபாற்படுக்குநின்வாள்வாயொழிந்ததை

அதூஉஞ்சாலுநற்றமிழ்முழுதறிதல்

அதனொடுமமையாதனுகவந்துநின்

மதனுடைமுழுத்தோளோச்சித்தண்ணெனவீசியோயே"

(புறம்.50:7-13)

எனமோசிகீரனாரேஎடுத்துக்காட்டுவதன்வழிஅறியலாம்.

நெல்லிக்கனிக்கீடாகவாழ்த்து

அதியமான்நெடுமானஞ்சிஅரிதின்முயன்றுபெற்றஅருநெல்லிக்கனியை

ஒளவைக்களித்ததும்ஒண்டமிழின்உயர்சிறப்பன்றோ?

உண்டாரைநெடிதுவாழச்செய்யும்நெல்லிக்கனியைத்தானுண்ணாதுஒளவைக்கு

அளித்தான்.

தான்வாழ்வதைக்காட்டிலும்ஒளவைநீண்டநாள்கள்வாழ்ந்தால்நீள்தமிழ்நிலை

த்துநிற்கும்எனும்நப்பாசைதான்வாழ்நினையாதுஅருநெல்லிக்கனியைஒளவைக்

களித்தான்என்றால்அங்கே - அவன்நெஞ்சகத்தில்நிலைத்துநின்றது .

நற்றமிழ்உணர்வே! அந்தத்தமிழ்த்தெய்வத்திடமிருந்துநெல்லிக்களிக்குடாக,

பால்புரைபிறைநுதற்பொலிந்தசென்னி

நீலமணிமிடற்றொருவன்போல

மன்னுகபெருமநீயேதொன்னிலைப்

பெருமலைவிடரகத்தருமிசைக்கொண்ட

சிறியிலைநெல்லித்தீங்கனிகுறியா

தாதனனின்னகத்தடக்கிச்

சாதனீங்கவெமக்கீத்தனையே

(புறம். 91: 5-11)

என்னும்வாழ்த்தினைப்பெற்றானேஅஃதொன்றேபோதும்!

பகைமைமாற்றியபைந்தமிழ்

தமிழ்வாழ்,

தான்வாழ்ந்ததண்டமிழ்வள்ளல்குமணனுக்கும்அவன்இளவல்இளங்குமணனுக்கு

ம்பகைமையேற்பட்டுஇளவல்நாடுகொள, குமணன்வாழ்ந்துவருங்காலை,

புலவர்பெருந்தலைச்சாத்தனார்கண்ணுற்றுவருந்தகுமணன்தன்தலையைத்தருத

ற்பொருட்டுப்புலவரிடம்வாள்தர அதனைஎடுத்துக்கொண்டுஇளங்குமணனைக்க

ண்டுகுமணனின்குணமெல்லாம்எடுத்துரைத்துயான்வாழ -

தமிழ்வாழ்தலைநல்கமுன்வந்தானே!

அவனின்தம்பியல்லவாநீ!

எனக்கூறிஇருவர்மாட்டும்இருந்தபகைமையுணர்ச்சியைமாற்றியபெருமைமாண்

புறுதமிழ்க்கன்றிவேறுஎம்மொழிக்குண்டு?

இனியஉயிர்கள்காத்தஇன்றமிழ்

சோழன்நலங்கிள்ளியிடமிருந்துநெடுங்கிள்ளியிடம்இளந்தத்தன்என்னும்பு

லவர்வரஅவரைஒற்றரெனக்கருதிநெடுங்கிள்ளிகொல்லப்புக்குழிஅச்செயல்கண்

டுகோவூர்கிழார்இளந்தத்தனின்தூதுவராகமாறிப்புலவரைக்காத்ததும்,

சோழன்குளமுற்றத்துஞ்சியகிள்ளிவளவன்மலையமான்,

மைந்தர்களையானைக்கிடுவுழிஅக்காட்சியினைக்காணப்பொறாதுஅம்மைந்தர்
கள்சார்பில்தூதுசென்றுஅவர்களைவிடுவித்ததும்,

கோப்பெருஞ்சோழனும்அவரின்இருமைந்தர்களும்தந்தையுடன்போரிடமுற்பட்ட
பொழுதுசெய்தியறிந்துபுல்லாற்றூர்எயிற்றியனார்மக்களின்மடமையினையும்
ன்னவனின்மனநிலையினையும்அறிந்துபோர்நிகழாவண்ணம்தடுத்ததும்,

அதியமான்நெடுமானஞ்சிக்கும்தொண்டைமான்இளந்திரையனுக்கும்நிகழவிருந்
தபெரும்போரைஒளவையார்நிறுத்தியதும்தமிழின்சொல்லாற்றலும்இனிமையும்
சிறப்பும்அன்றோகாரணம்!

நற்றமிழ்ச்சுவைவிரும்பியநமசிவாயம்

தெய்வங்களையும்கவர்ந்திழுக்கும்ஆற்றல் -

திறமைகன்னித்தமிழுக்குண்டென்றனர். தமிழ்மொழிதெய்வமொழிஎன்பதனை,

கொன்றைச்சடையார்க்கொன்றைத்தெரியக்

கொஞ்சித்தமிழாற்பகர்வோனே (திருப்புகழ் 137)

எனஅருணகிரிநாதர்எடுத்துச்சொன்னதற்கியையசிவபெருமான்தமிழ்ச்சுவைக்கா
கஅரியசெயல்களைச்செய்துநின்றமையினைஇலக்கியங்கள்இயம்பிநிற்கின்றன.

திருவாரூரிலேபரவைநாச்சியாரின் ஊடலைத்தீர்க்கத்தெருவில்சிவனையே

அலையவைத்துநம்பி ஆரூரின்நற்றமிழ்.

முதலையுண்டபாலகனைக்கழிந்தபருவத்தோடுவருவித்ததும்,

மயிலாப்பூரில்குடத்திலுள்ளஎலும்பைமீண்டும்பெண்ணாக்கியதும்மறைக்கதவி

னைத்திறந்ததும்நரிகளைப்பரிகளாக்கியதும்,

நமசிவாயம்நற்றமிழ்ச்சுவையிடத்துவைத்துமாளாதக்காதலேகாரணங்களாகும்.

பைந்தமிழ்ப்பின்சென்றபசுங்கொண்டல்

பச்சைமாமலைபோல்மேனி,

பவளவாய்க்கமலச்செங்கனாய்விளங்கும்திருமாலும்நீந்தமிழினிடத்துவிருப்பமு

டையார்என்பதனை.

பழமறைகண்முறையிடப்பைந்தமிழ்ப்பின்சென்றபச்சைப்பசுங்கொண்ட

லே (காப்புப்பருவம் -1)

எனக்குமரகுருபரர்தமதுமீனாட்சியம்மைபிள்ளைத்தமிழில்எடுத்துக்காட்டுவார்.

பைந்தமிழ்ப்பின்சென்றவன்என்பதனை,

கணிகண்ணன்போகின்றான்காமருபூங்கச்சிமணிவண்ணா!

நீகிடக்கவேண்டாம்

-

துணிவொன்றிச்செந்நாப்புலவன்யான்செல்கின்றேன்நீயுமுன்றன்பைந்நா

கம்பாய்ச்சுருட்டிக்கொள்

எனதிருமழிசையாழ்வார்பாடலும்,

ஆடரவத்

தாழ்பாயலாளரைநீதானேதொடர்ந்தாயோசூழ்பாயோடுன்னைத்

தொடர்ந்தாரோ(91-93)

எனத்தமிழ்விடுதூதின்பாடலும்விளக்கிக்காட்டும்.

இங்ஙனம்கொடுத்தெடுத்துத்தெள்ளித்தெளிக்குந்தமிழ்மொழிதெய்வங்க

ளையும்தம்பால்ஈர்த்துத்தமதாக்கிக்கொண்டபெருமையினையுடைத்ததாகப்புலவ

ர்கள்பாடியிருப்பதினின்றும்,

தமிழம்மே! நின்சீர்முழுதும்அறைதல்

யார்க்கெளிதே

எனஅரங்கவேங்கடாசலம்பிள்ளை அவர்கள் அறைந்துள்ளதினின்றும்புத்தமுதம்வ

ழிந்தொழுகும்தீந்தமிழ்நினைக்கநினைக்கச்சுவையூறிநெஞ்சமெலாம்நிலைத்துநி

ற்பதில்வியப்பொன்றுமில்லை.

சிவனால்தோற்றுவித்ததமிழ்

கம்பராமாயணத்துள்,

தழற்புரைசுடர்க்கடவுள்தந்ததமிழ்

எனக்கம்பரும்,

மறைமுதற்கிளந்தவாயான்மதிமுகிழ்முடித்தவேணிஇறைவர்தம்பெயரைநாட்டிஇலக்க

ணம்செய்யப்பெற்றே

அறைகடல்வரைப்பில்பாடைஅனைத்தும்வென்றாரியத்தோடு

உறழ்தருதமிழ்த்தெய்வத்தைஉள்நினைந்தேத்தல்செய்வாம்.

(காளத்திப்புராணம்)

எனக்கருணைப்பிரகாசரும்கூறுவதன்வழிஅறியலாம்.

தமிழ், சிவன்என்னும்சொற்கள்ஒரேபொருளஎன்பதை,

தமிழ்சிவமினிமையெனுந்தனிப்பொருளாம்

அமிழ்தெனும்அநாதியியற்கையாயப்பன்னிருகலையினையுடையக

திரவென்னத்

தலைமையாயமைந்ததனியியற்பிதாமொழி

எனப்பேரிகைச்சூத்திரம்பேசுவதன்வழிஅறியலாம்.

சிவபெருமான் அகத்தியமுனிவருக்குத்தமிழ்இலக்கணத்தைத்தந்தருளினார்

என்பதை,

விடையுகைத்தவன்பாணினிக்கிலக்கணமேனாள்

வடமொழிக்குரைத்தாங்கியன்மலயமாமுனிக்குக்கிடமுறுத்தியம்மொழிக்

கெதிராக்கியதென்சொல் (87)

எனப்பரஞ்சோதிமுனிவரும்,

வடமொழியைப்பாணினிக்குவகுத்தருளியதற்கிணையாத்தொடர்புடையதென்
மொழியையுலகமெலாந்தொழுதேத்துங்
குடமுனிக்குவலியுறுத்தார்கொல்லேற்றுப்பாகரெனிர்
கடல்வரைப்பினிதன்பெருமையாவரேகணித்தறிவார்இருமொழிக்குங்கண்ணுத
லார்முற்குரவரியல்வாய்ப்புஇருமொழியும்வழிப்படுத்தார்முனிவேந்தரிசைப்பரப்பு
ம்இருமொழியுமான்றவரேதழீஇயினாரென்றாலிவ்
விருமொழியுநிகரென்றுமிதற்கையமுளதேயோ

(காஞ்சிப்புராணம் - தழுவக்குழந்தைபடலம்)

எனச்சிவஞானமுனிவரும்,

கோயிற்சிறந்துசிறற்றம்பலத்தாடும்எங்கூத்தப்பிரான்வாயிற்சிறந்தமதியிற்
சிறந்தமதுநுதலே (214)

எனமணிவாசகப்பெருந்தகையும்,

ஆதிசிவன்பெற்றுவிட்டான் - என்னை

ஆரியமைந்தன் அகத்தியன்என்றோர்

வேதியன்கண்டுமகிழ்ந்ததேநிறை

மேவும்இலக்கணஞ்செய்துகொடுத்தான்

எனத்தமிழ்த்தாயின்கூற்றாகப்புரட்சிக்கவிஞர்பாரதியாரும்மொழிந்துள்ளதினின்
றும்நன்கறியலாம்.

அகத்தியருக்கும்முன்பிருந்ததமிழ்

அகத்தியமுனிவன்பொதிகைமலையில்தங்கித்தமிழைத்தோற்றுவித்தார்எ
னும்கதைக்குச்சிலஇலக்கியங்கள்சான்றுபகருகின்றன.

பொருப்பிலேபிறந்துதென்னன்புகழிலேகிடந்துசங்கக்திருப்பிலேயிருந்து
வைகையேட்டிலேதவழ்ந்தபேதைநெருப்பிலேகிடந்துகற்றோர்நினைவி
லேநடந்தோரேனமருப்பிலேபயின்றபாவைமருங்கிலேவளருகின்றாள்
எனத்திருவிளையாடற்புராணமும்,

ஓங்கலிடைவந்துயர்ந்தோர்தொழவிளங்கி

ஏங்கொலிநீர்ஞாலத்திருளகற்றும்- ஆங்கவற்றுள்

மின்னேர்தனியொழிவெங்கதிரொன்றேனையதுதன்னேரிலாததமிழ்

எனத்தண்டியலங்காரம்மேற்கோள்பாடலும்தெளிவுறுத்தும்.

ஆனால்அகத்தியமுனிவன்தென்னகம்வருவதற்குமுன்னரேஅழகுதமிழ்தமிழ்
முகத்துவீதிகளில்உலவிவந்தசெய்திகளைச்சிலபாக்கள்செப்புகின்றன.

அகத்தியன்அருந்தமிழ்நாடடைந்துஆங்கிருந்தபால்வாய்ப்பசுந்தமிழினைக்கற்று

அதன்வழிஅழியாப்புகழினைஅவனிமேற்கொண்டான்எனும்செய்தியினை,

நின்றவனைவந்தநெடியோனடிபணிந்தான்

அன்றவனும்அன்பொடுதழீஇயமுதகண்ணான்

நன்றுவரவென்றுபலநல்லுரைபகர்ந்தான்

என்றுமுளதென்றமிழ்இயம்பிசைகொண்டான்

எனக்கம்பர்எழிலுறக்காட்டுவார்.

இக்கருத்தினைவலியுறுத்துவான்போல்பரஞ்சோதிமுனிவரும்வழிமொழிகின்றார்

.

அகத்தியன்தென்னகம்வருவதற்குப்பன்னெடுங்காலத்திற்குமுன்பேதமிழகம்கல்

வி - கேள்விகளில்சிறந்துவிளங்கியதாகக்குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வடகிழக்கெல்லையினின்றுதென்மேற்கெல்லைக்குஅகத்தியன்செல்லுதற்

குமுன்பாகவெள்ளெருக்கஞ்சடைமுடியானிடத்துவிடைபெறவருகின்றார்.

அப்போதுஅம்முனிவன்உலகெலாமுணர்ந்துஓதுதற்கரியவனிடத்துஒன்றைவே

ண்டுகின்றார்.

"அடியேன்செல்லஇருக்கின்றஊர்,

சீர்சால்செந்தமிழ்நாடெனக்கூறுவர்.

அந்தத்தமிழ்நாட்டிடத்துவாழும்மாந்தர்கள்அனைவரும்இனியதமிழ்நூலைநன்கா

ராய்ந்துநூல்கேள்வியால்அறிவுநிரம்பப்பெற்றவர்களென்று.

கூறுவார்கள்.

ஆதலினால்அத்தமிழ்நூலில்வினாவினார்க்குஏற்றாற்போல்விடையளிக்கவேண்

டும்.

எமதுஇறைவனேஎனவேநற்றமிழ்நாட்டில்நடமிடும்இன்றமிழ்க்குரியஇலக்கண
நூலினைஅருளுகஎனஇறைஞ்சிநின்றதாக,

விடைகொடுபோவானொன்றைவேண்டினானேகுந்தேயந்தொடைபெறுதமிழ்
நாடென்றுசொல்லுபஅந்தநாட்டின்இடைபயில்மனத்தரெல்லாமின்றமிழாய்ந்து
கேள்விஉடையவரென்பகேட்டார்க்குத்தரமுரைத்தல்வேண்டும்

(2577)

சித்தமாசகலவந்தச்செந்தமிழியினூறன்னை
அத்தனையருளிச்செய்தியென்றன்

(2578)

என்னும்திருவிளையாடற்புராணப்பாக்கள்வழிபரஞ்சோதிமுனிவர்புலப்படுத்திக்
காட்டுவார்.

தமிழ்நூலைநன்காராய்ந்துநூல்கேள்வியால்அறிவுநிரம்பப்பெற்றவர்கள்எ
னத்தாம்கூறக்கேட்டதாசகஅகத்தியர்கூற்றேகாணக்கிடப்பதால்அம்முனிவன்தெ
ன்னகம்வருவதற்குமுன்னரேதென்றமிழ்தீதுதீர்தமிழ்நாட்டின்கண்இருந்ததென்ப
தைஇனிதறியமுடிகின்றது.

தமிழ்கமாந்தர்கள்நூல்கேள்வியால்அறிவுநிரம்பப்பெற்றவர்கள்என்பதனால்அவ
ர்கட்குத்தமிழ்அறிவுறுத்தியஆசான்கள்இருந்தனர்என்பதும்தமிழ்மொழியில்நூல்
கள்பலநிறைந்திருந்தனஎன்பதும்பெறப்பெறுகின்றது.

கடவுளரும்முனிவர்களும்

அயன், மால், சிவன்முதலோரும்தமிழ்பேசுவர். இந்திரன்,
குபேரன்முதலோரும், தாருகன், இரணியன்முதலோரும், அன்னர், அகத்தியர்,
மார்க்கண்டேயர். வான்மீகர், கவுதமர், சுகர், வசிட்டர்,
காசிபர்முதலியமுனிவர்களும், தமிழ்நூல்செய்தவராவர். சனகர்,
சனக்குமாரர்முதலோரும்தமிழ்நூலாராய்ந்தவர்.

வசிட்டர்காசிபர்தவத்தானயோகியர்

அகத்யமாமுனியிடைக்காடர்கீரனும்

வகுத்தபாவினிற் பொருட்கோலமாய்வருமுருகோனே

(திருப்புகழ்)

என்பதனால் அவ்வுண்மை தெளிந்து கொள்களனமாகறல்கார்த்திகேயமுதலியார்
அவர்கள்குறிப்பிடுவதன்வழி நன்கறியலாம்.

தமிழினிடத்துள்ளவேட்கை

சிவபெருமான்சுந்தரேசராகவும், உமாதேவிதடாதகைப்பிராட்டியராகவும்,
முருகக்கடவுள்உக்கிரகுமாரராகவும்அவதரித்ததற்குத்தேன்தமிழினிடத்துள்ளத
ணியாவேட்கையேகாரணமாகும்என்பதை,

தமரநீர்புவனமுழுதொருங்கீன்றாள்

தடாதகாதேவியென்றொருபேர்

தரிக்கவந்ததுவுந்தனிமுதலொருநீ

சவுந்தரமாறனானதுவும்

குமரவேள்வமுதியுக்கிரனெனப்பேர்

கொண்டதுந்தண்டமிழ்மதுரம்

கூட்டுணவெழுந்தவேட்கையாலெனிலிக்

கொழிதமிழ்ப்பெருமையாரறிவார்"

(மதுரைக்கலம்பகம் -93)

என்னும்பாடல்வழிஎழிற்றமிழ்உலகிற்குளடுத்துக்காட்டுவார்.

தமிழ்ச்சுவையேகாரணம்

மதுரைமாநகர்க்குத்தெய்வங்கள்வந்ததும்தீஞ்சுவைக்கனியுந்தண்டேன
றையும்வடித்தெடுத்தசாரங்கனிந்தூற்றிருந்தபசுந்தமிழின்சுவையினைஅள்ளிப்ப
ருகிடவேஎன்பதனை,

கடுக்கவிற்பெறுகண்டனுந்தென்றிசைநோக்கி

அடுக்கவந்துவந்தாடுவானாடலினினைப்பு

விடுக்கவாராமென்கால்திருமுகத்திடைவீசி

மடுக்கவந்தமிழ்திருச்செவிமாந்தவுமன்றோ

(காஞ்சிப்புராணம்)

எனசிவஞானமுனிவரும்.

அண்ணலார்

தென்பால்உகந்தாடுஞ்செய்தியெலாம்உன்னிடத்தில்அன்பாவென்றப்பா

லும்ஆரறியார்

எனத்தமிழ்விடுதூதுஆசிரியரும்எடுத்துக்கூறுவதினின்றும்அறியலாம்.

அடைமொழிகள்பலபெற்றஅன்னைத்தமிழ்

செந்தமிழின்சிறப்புக்கருதியேபற்பலஅடைமொழிகளால்சிறப்பளித்துள்ளன
ர்செந்தமிழ்ப்புலவர்கள். இனிமையும்நோமையும்தமிழ், பாலேய்பசுந்தமிழ்,
செந்தமிழ், ஒண்டமிழ். மூவுலகும்புகழ்முந்துதமிழ், தெரிமாண்தமிழ்,
தமிழெனும்தீஞ்சொல், தமிழ்தழுவிசாயல்,
தேனிலேஊறியசெந்தமிழ்என்றெல்லாம்பலவாறுஅடையும்சிறப்பும்கொடுத்துஏ
ற்றமளித்துள்ளனர்.

செந்தமிழ்மொழியின்சிறப்பினைஎடுத்துக்காட்டகுமரகுருபரசுவாமிகள்
கையாண்டதொடர்கள்பலவாம்.

இவ்வளவிற்குவேறுவண்டமிழ்ப்புலவர்கள்செந்தமிழ்த்தேன்துளிகளைத்தங்கள்
செய்யுட்களில்சிந்தியுள்ளார்களாஎன்பதுஐயப்பாட்டிற்குரியதாகும்.இனி.

குமரகுருபரசுவாமிகள்தம்பாடல்களில்பரவிக்கிடக்கும்பைந்தமிழ்த்தேன்துளிக

ளைநாமும்தும்பிகளாய்மாறிச்சுவைப்போம்.

அருந்தமிழ்	344
இசைமுத்தமிழ்	163
கலைத்தமிழ்த்தீம்பாலமுதம்	706
கொத்துமுத்தமிழ்	350
கொழித்தெடுத்துத்தெள்ளித்தெளிக்குந்தமிழ்	10
கொழிதமிழ்	196, 349, 385
கொழுத்ததமிழ்	620
சங்கத்தமிழ்	157, 174, 375, 377
செழுந்தமிழ்ச்செல்வம்	703
செழுந்தமிழ்த்தெள்ளமுது	702
சொற்சுவைபழுத்ததொகைத்தமிழ்	584
தண்டமிழ்	196, 634
தருசுவையமுதெழமதுரமதொழுகுபசுந்தமிழ்	115
தலைச்சங்கம்பொங்கும்பண்முத்தமிழ்	149

தீஞ்சுவைக்கனியுந்தண்டேனறையும்வடித்தெடுத்தசாரங்களிந்தூற்றிருந்தபசுந்த

மிழ்	393
துறைத்தமிழ்	88
தெள்ளுதமிழ்	448
தெளிதமிழ்	22, 196
தென்னந்தமிழ்	24
தேக்கமழ்மதுரமொழுகியதமிழ்	4
பண்ணுலாம்வடிதமிழ்	15
புத்தமுதம்வழிந்தொழுகும்தீந்தமிழ்	105
பைந்தமிழ்	158, 472
மதிரித்துவட்டெழுமுத்தமிழ்	5
முத்தமிழ்	176, 378, 435
முதுசெற்புலவர்தெளித்தபசுந்தமிழ்	32
முதுதமிழுததி	53
மும்மைத்தமிழ்	69, 127, 140, 390, 394
வண்டமிழ்	212

விரைத்தேன்பில்குந்தேத்தமிழ்

699

முத்தமிழ்ப்பாகுபாடு

நற்றமிழ்மொழியினைஇயற்றமிழ்,

இசைத்தமிழ்,

நாடகத்தமிழ்எனமுக்கூறுகளாகப்பாகுபாடுசெய்துமுன்னோர்கள்முழுவளர்ச்சி

பெறச்செய்ததும்தமிழ்மொழிக்கேஉரியதனிச்சிறப்பாகும்.

இப்பாகுபாடுஇன்றுநேற்றுவந்ததன்று.

ஒல்காப்பெரும்புகழ்தொல்காப்பியருக்குமுன்பிருந்தேஇத்தொன்மைமொழியில்

தொடர்ந்துவருகின்றது.

தொல்காப்பியத்துள்உரை,

இசை,

நாடகம்என்னும்சொற்களைப்பலவிடங்களில்பயன்படுத்தியுள்ளார்.

ஆனால்முத்தமிழ்எனக்கூறிப்போந்தாரில்லை.

பாட்டுரைநூலேவாய்மொழிபிசியே

(பொருள் 391)

பாட்டிடைவைத்தகுறிப்பினானும்

பாவின்றெழுந்தகிளவியானும்

பொருளொடுபுணரம்பொய்ம்மொழியானும்

பொருளொடுபுணர்ந்தநகைமொழியானுமென்

றுரைவகைநடையேநான்கெனமொழிப

(பொருள். 458)

இசைதிரிந்திசைப்பினும்இயைபுமன்பொருளேஅசைந்திரிந்தியலாஎன்ம
னார்புலவர்

(பொருள் 195)

இசைத்தலுமுரியவேறிடத்தான

(சொல் 59)

நாடகவழக்கினும்உலகியல்வழக்கினும்
பாடல்சான்றபுலனெறிவழக்கம்

(பொருள் 53)

இங்ஙனம்தொல்காப்பியத்திலேபலஇடங்களில்வந்துள்ளமையான்முத்தமி
ழ்எனும்அமைப்புஇருந்திருப்பதுதெரியவருகின்றது.

முத்தமிழ்ப்பாகுபாட்டை,

இயற்றமிழ்இசைத்தமிழ்நாடகத்தமிழென

வகைப்படசாற்றினர்மதியுணர்ந்தோரே

எனப்பிங்கலநிகண்டும்.

ஏழுலகும்புகழ்முத்துமுத்தமிழ்

எனக்கம்பரும்,

சங்கத்தமிழ்மூன்றும்தா

எனஒளவையாரும்.

திட்பமுனுமுத்தமிழஞ்செவ்விபெறவுளத்திற்

பெட்பினொடுகற்றறிந்தபேரிளம்பெண்

(தஞ்சைப்பெருவுடையாருலா 281)

மன்னூரமுத்தமிழ்க்கோடிச்சுரநம்பர்மால்வரைமேல்

(கோடிச்சுரக்கோலை 241, 2)

நின்னாட்டியலிசைநாடகமாடுதிநீயெனக்கு

(கோடிச்சுரக்கோவை 175, 24)

எனக்கொட்டையூர்சிவக்கொழுத்துதேசிகர்கூற்றாலும்முத்தமிழ்ப்பாகுபாடுஇருந்

துவருவதுதெரியவருகின்றது.

புலவர்களின்புகழாரம்

தமிழின்சிறப்பை,

இனிமையைஇலக்கியங்களில்புலவர்பெருமக்கள்புகழ்ந்துள்ளனர்.

இருந்தமிழேஉன்னாலிருந்தேன்இமையோர்விருந்தமிழ்தம்என்றாலும்வே

ண்டேன்

தித்திக்கும்தெள்ளமுதாய்த்தெள்ளமுதின்மேலானமுத்திக்கணியேயென்முத்

தமிழே-

புத்திக்குள் உண்ணப்படுந்தேனேயுன்னோடுவந்துரைக்கும்விண்ணப்பமு
ண்டுவிளம்பக்கேள்.

எனத்தமிழ்விடுதூதும்,

கண்ணுதற்பெருங்கடவுளும் கழகமொடு அமர்ந்து பண்ணுறத்தெரிந்து ஆய்ந்த இப்
பசுந்தமிழ்

எனத்திருவிளையாடற்புராணமும்,

சீர்கொண்ட தமிழினாலே திகழ்குறவஞ்சிகூற நன்னயத்தமிழினாலே நவில்
குறவஞ்சிகூற

(ஸ்ரீசரபேந்திரபூபாலகுறவஞ்சிநாடகம் - காப்பு)

எனக்கொட்டையூர்ஸ்ரீசிவக்கொழுந்து தேசிகரும்,

செந்தமிழ்நாடெனும் போதினிலே - இன்பத்

தேன்வந்துபாயுதுகாதினிலே

வள்ளுவன்தன்னை உலகினுக்கே - தந்து

வான்புகழ்கொண்டதமிழ்நாடு -

நெஞ்சை அள்ளும் சிலப்பதிகாரமென்றோர் - மணி

யாரம்படைத்ததமிழ்நாடு

கல்விசிறந்ததமிழ்நாடு - புகழ்க்

கம்பன்பிறந்ததமிழ்நாடு - நல்ல

பலவிதமாயினசாத்திரங்கள்-மணம்

பாரெங்கும்வீசும்தமிழ்நாடு.

எனமுண்டாசுப்புலவன்பாரதியாரும்,

தேனினும்இனியநற்செந்தமிழ்மொழியே!

தென்னாடுவிளங்குறத்திகழுந்தென்மொழியே!

ஊனினும்ஒளிர்வுறும்ஒண்டமிழ்மொழியே!

உணர்வினுக்குணர்வதாய்ஒளிர்மொழியே!

வானினும்ஒங்கியவண்டமிழ்மொழியே!

மாந்தருக்கிருகணாய்வயங்குநன்மொழியே!

தானியல்சிறப்புறுந்தனித்தமிழ்மொழியே!

தழைத்தினிதேங்குவாய்தண்டமிழ்மொழியே!

எனப்பேராசிரியர்கா. நமச்சிவாயமுதலியாரும்,

கனியிடைஏறியசுளையும் - முற்றல்

கழையிடைஏறியசாறும்

பனிமலர்ஏறியதேனும் - காய்ச்சிப்

பாகிடைஏறியசுவையும்

நனிபசுபொழியும்பாலும் - தென்னை

நல்கியகுளிரிளநீரும்

இனியனஎன்பேன்னினும் - தமிழை

என்னுயிர்என்பேன்கண்டர்.

உயிரைஉணர்வைவளர்ப்பதுதமிழே!

தமிழுக்கும்அழுதென்றுபேர்! - அந்தத்

தமிழ்இன்பத்தமிழ்எங்கள்உயிருக்குநேர்

ஊரில்தமிழன்மார்பைத்தட்டிப்

பாரில்தமிழன்நானேஎன்னும்

சீரைத்தந்ததமிழேவாழ்க!

ஓராஉலகின்ஒளியேவாழ்க!

எனப்பாவேந்தர்பாரதிதாசனும்,

தொன்மொழிதமிழைநன்கு

தொட்டகைமணக்கும்தம்பி!

சொன்னாலும்நாமணக்கும்!

சொல்பவர்வாயினிக்கும்!

மன்னர்தம்மடிவளர்ந்த

மாத்தமிழ்ப்பாலே! பாகே !

கன்னலே! கனியின்சாரே!

கற்கண்டே! அமுதே! தேனே!

(தமிழுணர்வு, பக். 32)

சூயிலிசைக்கேளாவிட்டால்

சூழிசெவியழிவதில்லை!

மயில்நடம்காணாவிட்டால்

மலர்விழிதுடிப்பதில்லை!

துயிலின்றித்துவண்டபோதும்

தளிருடல்தளர்வதில்லை!

உயிர்தமிழ்நினைவேஇன்றேல்

உலகிலேவாழ்வேஇல்லை!

(பக்கம் 36)

மிடுக்கானதமிழே! நெஞ்சில்

மிதக்கின்றாய்நாளும்வாழ்வேன்!

(தமிழுணர்வு: பக்கம் 37)

கம்பரொடுவள்ளுவரும் காப்பியரும் நல்லிளங்கோநம்தேவர்

உள்ளிட்டநற்புலவோர் - அம்புவியில்

நற்றமிழின்நற்கடலைநன்றாய்க்கடைந்ததனால் சொற்பஞ்சம் உண்டோதமிழ்க்கு.

(தமிழுணர்வு, பக். 40)

எனக்கவிஞர்மு.

கோவிந்தராசனும் ஏற்றிப்போற்றிப்புகழ்ந்துள்ளதினின்றும் செந்தமிழின்சிறப்பி

னை - மாண்பினைநன்கறியலாம்.

சொற்சிறப்பு

பிறமொழிகளைவிட

உலகத்துமொழிகளைவிட தமிழ்மொழியில் சொல்வளம் உயர்ந்து காணப்பெறுகி

ன்றது. சொற்சிறப்புதமிழுக்கே உரியதனிச்சிறப்பாகும்.

பிறமொழிச்சொற்களோ உருவத்தை மட்டுமே காட்டக்கூடியன.

தமிழ்மொழிச்சொற்களோ உருவம்பருவம் இரண்டையும் ஒருசேரக்காட்டும் தன்

மையன. எடுத்துக்காட்டாகப் பெண்ணை எடுத்துக்கொள்வோம்.

ஆங்கிலத்தில் Woman என்பர். வடமொழியில் ஸ்திரீ; இந்தியில் லட்கி என்பர்.

இவை உருவத்தை மட்டுமே அம்மொழிகளில் காட்டிநிற்கின்றன.

அங்கெல்லாம்பருவத்தைக்காணமுடிவதில்லை.

அங்ஙனம்காட்டவேண்டுமாயின்யங்

(Young)

ஒட்டு

(Old)

என்பதைஉடன்சேர்க்கவேண்டும்.

பற்பலநிலைகளைக்காட்டஅம்மொழிகளில்சொல்வளம்இல்லை.

ஆனால்அருமைத்தமிழ்மொழியின்சொற்சிறப்போஉருவம்,

பருவம்இரண்டினையும்காட்டும்சிறப்புடையன.

சொல்வளம்

உருவம்

பருவம்

பேதை

பெண்

5 வயதிற்கும்கீழ்

பெதும்பை

பெண்

10 வயதிற்கும்கீழ்

மங்கை

பெண்

16 வயதிற்கும்கீழ்

மடந்தை

பெண்

25 வயதிற்கும்கீழ்

அரிவை

பெண்

30 வயதிற்கும்கீழ்

தெரிவை

பெண்

35 வயதிற்கும்கீழ்

பேரிளம்பெண்

பெண்

45 வயதிற்கும்கீழ்

மூதாட்டி

பெண்

60 வயதிற்கும்கீழ்

கிழவி

பெண்

60 வயதிற்கும்கீழ்

ஆடவரைக்குறிக்கஆங்கிலத்தில்Male,

Ladஎனவும்,

வடமொழியில்புருஷன்எனவும்,

இந்தியில்லட்காஎனவும்சொற்களைப்பயன்படுத்துகின்றோம்.

அழகுதமிழ்மொழியில்,

பிள்ளை	ஆண்	குழந்தைப்பருவம்
சிறுவன்	ஆண்	விளையாட்டுப்பருவம்
பையன்	ஆண்	பள்ளிப்பருவம்
காளை	ஆண்	காதற்பருவம்
தலைவன்	ஆண்	குடும்பப்பருவம்
முதியோன்	ஆண்	தளர்ச்சிப்பருவம்
கிழவன்	ஆண்	இறுதிப்பருவம்

எனஅருமைப்பாகுபாடுகள்உள்ளன.

பூக்களைக்குறிக்கஆங்கிலத்தில்Flower

எனவும்,

வடமொழியில்புஷ்பம்எனவும்,

இந்தியில்பூல்எனவும்கூறுகின்றோம்.

பூவினும்மென்மைபால்வாய்ப்பசுந்தமிழ்மொழியிலோ,

அரும்பு	பூ	அரும்புப்பருவம்
மொட்டு	பூ	மொக்குதோன்றும்பருவம்
முகை	பூ	முகிழ்க்கும்பருவம்

மலர்	பூ	மலரும்பருவம்
அலர்	பூ	மலர்ந்தபருவம்
வீ	பூ	வாடும்பருவம்
செம்மல்	பூ	வதங்கும்பருவம்

எனப்பலசொற்கள்உள்ளன.

தமிழைப்போல்பிறமொழிகளில்இவ்வாறில்லை.

அம்மொழிகளின்சொற்பஞ்சத்தையேஇவைகாட்டுகின்றன.

மேலும்தமிழில்ஓர்எழுத்தின்பொருள்உணர்த்தும்சொற்களுக்கும்பஞ்சமேஇல்லை

.

ஆ	-	பசு
ஈ	-	ஈதல்
ஊ	-	இறைச்சி
ஏ	-	அம்பு
ஐ	-	அழகு
ஓ	-	மதகுநீர்தாங்கும்பலகை
கா	-	சோலை
கூ	-	நீலம், ஓர்எழுத்து

கை	-	மாந்தனின்உறுப்புக்களுள்ஒன்று
கோ	-	அரசன்
சா	-	சாதல்
சீ	-	இகழ்ச்சிக்குறிப்பு
சே	-	எருது
சோ	-	மதில்
தா	-	கொடு
தீ	-	நெருப்பு
து	-	உண்
தூ	-	தூய்மை, வலிமை, தசை
தே	-	இனிமை, சுவை
தை	-	ஒருமாதம்
நா	-	நாக்கு
நீ	-	ஒருவரைச்சுட்டுவது
நே	-	அன்பு

நை	-	இகழ்ச்சிக்குறிப்பு
நோ	-	நோவு
பா	-	செய்யுள்
பூ	-	மலர்
பே	-	நுரை, அச்சம்
பை	-	பொருள்வைக்கும்உறை
போ	-	செல்லுதல்
மா	-	பெரிய
மீ	-	உயர்ச்சி
மூ	-	முதுமை
மே	-	மேல்
மை	-	கருமை, முகில்
மோ	-	முகர்தல்
வா	-	வருதல்
வீ	-	மலர்

வை - வைத்தல்

வெள - கவர்தல்

யா - கட்டுதல், ஒருவகைமரம், அகலம்

அரியசொற்கள்

தமிழ்மொழிமேலும்பல அரியசொற்களையும் தன்னகத்தே பெற்று விளங்குகி

ன்றது.

அங்காடி (Market)

வலவன் (Pilot)

வானவூர்தி (Aeroplane)

உழைச்செல்வார் (Nurse)

காலதர் (Window)

கோட்டம் (Temple)

புறனடை (Exception)

மேலும் சங்ககாலநூல்களில் கணக்கிலடங்காப் பைந்தமிழ்ச்சொற்கள்காண

க்கிடக்கின்றன. தமிழ்மொழியிலே வேறு எம்மொழிகளைக்காட்டிலும் தன்வினை -

பிறவினைச்சொற்கள் நிறைந்துள்ளன. வேர்ச்சொற்களும் (Root) ஏராளம்.

வேர்ச்சொற்கள்நிறையப்பெற்றிருக்கும்ஒருமொழியில்புத்தம்புதியசொற்களைப்
புனைந்துகொள்வதில்எத்தகையதொல்லைகளும்இருந்திடஇயலாது.

இத்தகையவளமிக்க, தமிழ்மொழியின்சீரும்சிறப்பையும்,

பெயரையும்புகழையும்உணர்ந்தமேனாட்டார்பல்லாயிரக்கணக்கானகிலோமீட்

டர்கள்கடல்கடந்துவந்து, தமிழகத்தில்உறைந்து, தமிழைக்கற்று,

நூல்களும்இயற்றித்தமிழ்மாணாக்கராகவேமறைந்தவரலாறும்உண்டு.

அறிஞர்காலடுவெல், ஜி.யு. போப், டாக்டர்வின்ஸ்லோ, பெர்ஸிவல்ஐயர்,

வீரமாமுனிவர், கமில்சுவலபில், எமனோ,

பர்ரோபோன்றோரின்இதயங்களில்குடிகொண்டதமிழுகுஎன்றுமேஏற்றமும்நல்

லதொருசிறப்பும்உண்டுஎன்பதில்எள்ளளவும்' ஐயமின்று.

தமிழர்கள்தம்உயிரினும்மேலாகப்போற்றிவளர்த்தமங்காப்புகழ்படைத்தமு

த்தமிழ்த்தாயினைச்சங்கங்கள்நிறுவி அதன்வழிதமிழ்ஆய்ந்துதொன்மைமொழியி

ன்மாண்பினைமன்பதைஅறியச்செய்தனர்.

அவனிபுகழ்அன்னைத்தமிழ்அந்நாளில்சங்கத்தில்வளர்ந்தசரிதையினைஇனிதுற

நாம்காண்போம்.

தமிழின்செம்மொழிதகுதிசிறப்புகள்

என்பது ஒரு மொழியின் இலக்கியப் பழமை அடிப்படையிலும் பிறப்பண்புத்தகு
திகளின் அடிப்படையிலும் செய்யப்படும் வகைப்பாடு ஆகும்.

செம்மொழியாக ஒரு மொழியைத் தெரிவு செய்ய அதன் இலக்கியப் படைப்புக
ள் வளம் மிகுந்ததாகவும் பழமையானதாகவும்,

அதன்தோன்றல் ஏனைய மொழிகளில் சாராதிருத்தலும் வேண்டும்.

ஒரு மொழிக்கு செம்மொழி என்ற தகுதி அம்மொழியில் இடம்பெற்றிருக்
கும் இலக்கியத்தரத்தின் அடிப்படையில்தான் முடிவு செய்யப்படுகிறது.

இருப்பினும் செம்மொழி என்பதற்கு அம்மொழியில் இடம்பெற்றிருக்கும் முக்
கியமான இரண்டு சிறப்புகள் தேவையாய் இருக்கிறது.

1. இலக்கியப் படைப்புகள்

2. கலைப் படைப்புகள்

இந்த இரு படைப்புகளைக் கொண்டே அந்த மொழி செம்மொழிகளாக
அறிவிக்கப்படுகின்றன.

இலக்கியப் படைப்புகள்

ஒருமொழியின்சிறப்பிற்கும்செம்மைக்கும்முதல்அடையாளமாகத்திகழ்வதுஅம்மொழியின்பழமைவாய்ந்தஇலக்கியங்கள்தான்.

இந்தஇலக்கியங்களில்இருக்கும்பழமையுடன்அதில்கருத்துச்செறிவுகளும்இருக்கவேண்டும்.

ஒருமொழியின்சிறப்புஅந்தமொழியில்படைக்கப்பட்டஇலக்கியப்படைப்புகள்வழியாகத்தான்அறியமுடிகிறது.

கலைப்படைப்புகள்

ஒருமொழியின்பழமைக்குஇலக்கியம்சான்றாகஇருந்ததுஎன்பதுடன்அந்தமொழிசார்ந்தபகுதிகளில்உருவாக்கப்பட்டகலைப்படைப்புகள்அந்தமொழியின்பழமையைஉணர்த்தும்அடுத்தசான்றாகஇருக்கவேண்டும்.

கலைப்படைப்புகள்என்பதுகட்டிடக்கலை,

சிற்பக்கலைபோன்றபழமைவாய்ந்தகலைச்சான்றுகளாகஇருக்கவேண்டும்

உலகச்செம்மொழிகள்

இன்றுஉலகில்செம்மொழிகளாகக்கருதப்படும்மொழிகள்

8

ஆகஇருக்கின்றன.

கிரேக்கமொழி,சமஸ்கிருதம்,இலத்தீன்,பாரசீகமொழி,அரபுமொழி,எ

பிரேயம்,தமிழ்,சீனமொழி.

தமிழின்செம்மொழித்தகுதிகள்

செம்மொழிஎன்றநிலையில்ஒருமொழிஏற்கப்படவேண்டுமானால்அதற்கென்றுசிலதகுதிப்பாடுகள் தேவைப்படுகின்றன.

செம்மொழிஎன்றுஒருமொழிஅழைக்கப்படவேண்டுமானால்அம்மொழி

தொன்மைச்சிறப்புவாய்ந்ததாகஅதற்கெனஒருதனித்தபண்பாடுஉடையதாக,

க, அந்தப்பண்பாடுஎதனோடும்தொடர்பற்றதாக,

வளமையானஇலக்கியச்செழுமைவாய்ந்ததாகஇருக்கவேண்டும்என்றுகரு

துகிறார்ஜார்ஜஹர்ட்.

இவ்வளவில்சிறப்புபெற்றஉலகச்செம்மொழிகளாககிரேக்கம்,

இலத்தீன்,

அரபி,

சமஸ்கிருதம்,

சீனம்போன்றபலமொழிகள்திகழ்ந்துவருகின்றன.

இவற்றோடுதற்போதுதமிழும்செம்மொழியாகஏற்கப்பெற்றுள்ளது.

தமிழ்தொன்மையானதாக,

தனித்தபண்பாடுஉடையதாக,

இலக்கியவளம்மிக்கதாகஇருப்பதோடுவாழும்மொழியாகவும்அதுதிகழ்ந்து

வருகின்றது.

பெரும்பாலானசெம்மொழிகள்வழக்கில்இருந்துநீங்கிவிட்டன.

மக்களிடம்அவைபேச்சுமொழியாகக்கூடஇல்லை. குறிப்பாகசமஸ்கிருதம்,

பாலி, எகிப்துபோன்றனஇவ்வகைப்பட்டனவேஆகும்.

ஆனால்தமிழின்தொன்மைச்சிறப்பு,மரபுபண்பாடுபோன்றனமாறாம

ல், சிதறாமல்இன்னமும்காக்கப்பெற்றுவருகின்றன.

இதற்குமிகமுக்கியகாரணம்தமிழ்என்றமொழியின்கட்டமைப்புமட்டுமேஆ

கும். தமிழ்என்பதைமன்னர்கள், புலவர்கள்,

மக்கள்வளர்த்தாலும்அவர்கள்மறைந்தபோதும்மறையாமல்தமிழ்காப்பற்ற

ப்பட்டுக்கொண்டேவந்துள்ளதுஎன்பதுசிறப்பிற்குஉரியதாகும்.

பொதுவாக,

செம்மொழிக்குஉரியதகுதிகளாகப்பதினோருகூறுகளைஎடுத்துரைக்கலாம்

.1. தொன்மை 2. தனித்தன்மை 3. பொதுமைப்பண்பு 4. நடுவுநிலைமை 5.

தாய்மைப்பண்பு 6. பண்பாட்டுக்கலைஅறிவுபட்டறிவுவெளிப்பாடு 7.

பிறமொழித்தாக்கமில்லாதன்மை 8. இலக்கியவளம் 9. உயர்சிந்தனை 10.

இப்பதினொன்றும் தமிழுக்கு உண்டு.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் பழமைவாய்ந்தது என்று திருக்குறளுக்குக் காலம் வகுக்கப்பெற்றுள்ளது.

இதன்காரணமாக தொன்மைச்சிறப்பு வாய்ந்தது தமிழ் என்பது தெளிவு. செம்மொழித்தன்மைகள் பதினொன்றுக்கும் உரியதாகத் தமிழின் சங்கஇலக்கியங்கள் விளங்குகின்றன.

இதன்காரணமாக தமிழின் செம்மொழித்தன்மை உடைய இலக்கியங்களாகச் சங்கஇலக்கியங்கள் அமைந்துள்ளன என்பது உறுதியாகின்றனது.

தமிழின் செம்மொழித்தன்மையை அறிந்து உணர்த்திய தமிழறிஞர்களுள் குறிக்கத்தக்கவர்கள் பரிதிமார்கலைஞர், பாவாணர், கால்டுவெல் போன்ற பலர் ஆவர். இவர்களின் செம்மொழிப்பற்றிய கருத்துக்கள் பல திறத்தன.

இவர்கள்தரும் அனைத்து வரையறைகளும் தமிழுக்கு உள்ளன என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை.

பாவாணர் பதினாறு தன்மைகளால் தமிழ் செம்மொழித்தன்மை பெற்றுள்ளது என்று கருதுகின்றார்.

1.தொன்மை 2.முன்மை 3.எண்மை (எளிமை)4.ஒண்மை

(ஒளிமை)5.இளமை

6.வளமை7.தாய்மை8.தூய்மை9.செம்மை10.மும்மை11.இனிமை12.தனி

மை13.பெருமை14.திருமை15.இயன்மை16.வியன்மைஎன்றபதினாறுதன்

மையும்தமிழுக்குஇருப்பதாகப்பாவாணர்கருதுகின்றார்.இதன்காரணமாக

வும்தமிழ்செம்மொழித்தகுதியைப்பெற்றிருக்கிறதுஎன்பதுஅறியத்தக்கதாகு

ம்.

காட்டுவெல்தமிழின்தனித்தியங்கும்தன்மைபற்றிப்பேசுகின்றார்.

"திராவிடம்சமஸ்கிருதத்தில்இருந்துப்பிறந்ததுஎன்றகருத்துமுந்தியதலைமு

றையினராயமொழிநூல்வல்லுநர்க்குஏற்புடைத்தாய்விளங்கினும்இக்கா

லைஅறவேஅடிப்படையற்றுப்போனகட்டுக்கதையாகிவிட்டது"என்பதுஇ

வரின்கருத்தாகும்.

இவ்வகையில்பலஅறிஞர்கள்தமிழின்செம்மொழித்தன்மையைத்தகு

தியைஉலகம்உணரும்அளவிற்குஎடுத்துரைத்துள்ளனர்.

தொடர்ந்தஇந்தச்செயல்பாட்டின்வழியாகத்தமிழ்தற்போதுசெம்மொழித்த
குதியைப்பெற்றுவிளங்குகிறது.

தமிழின்செம்மொழித்தன்மையைத்தற்போதுஉலகிற்குஉணர்த்தியவ
ர்உணர்த்திவருபவர்கலிபோர்னியாவில்வாழும்பேராசிரியர்முனைவர்ஜார்
ஜஹார்ட்ஆவார்.

தமிழ்செம்மொழித்தகுதியைப்பெற்றிருப்பதற்கானகாரணங்களாகநான்கி
னைஅவர்முன்னிறுத்துகிறார்.

தமிழ்மொழிபழமைச்சிறப்புவாய்ந்தது.

தமிழ்தனக்கானதனித்தஇலக்கியமரபினைஉடையது.

தமிழ்மொழியின்செவ்விலக்கியங்களானசங்கஇலக்கியங்கள்மற்றசெம்
மொழிகளின்இலக்கியங்களுடன்ஒப்புநோக்கத்தக்கவை.

இந்தியப்பண்பாடுமரபுகளின்தனித்துவம்உடையதாகதமிழ்ச்செவ்விலக்கி
யங்கள்விளங்குகின்றன.இந்தநான்குருத்துக்களைஅவர்எடுத்துக்கூறிய
தோடுமட்டுமில்லாமல்அதற்கானசான்றுகளையும்எடுத்துக்கூறிதமிழின்செ
ம்மொழித்தன்மையைஉலகிற்குஎடுத்துக்காட்டினார்.

செவ்வியல்நூல்கள்

செவ்வியல்நூல்கள்எனவரையறுக்கப்பட்டவைஅனைத்தும்கி.பி. 6

ஆம்நூற்றாண்டிற்குமுந்தியவை. தனித்தன்மைகொண்டவை. 41

செவ்வியல்நூல்கள்கீழேகுறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

1. தொல்காப்பியம்

எட்டுத்தொகை

2. நற்றிணை

3. குறுந்தொகை

4. ஐங்குறுநூறு

5. பதிற்றுப்பத்து

6. பரிபாடல்

7. கலித்தொகை

8. அகநானூறு

9. புறநானூறு

பத்துப்பாட்டு

10. திருமுருகாற்றுப்படை

11. பொருநராற்றுப்படை

12. சிறுபாணாற்றுப்படை

13. பெரும்பாணாற்றுப்படை
14. முல்லைப்பாட்டு
15. மதுரைக்காஞ்சி
16. நெடுநல்வாடை
17. குறிஞ்சிப்பாட்டு
18. பட்டினப்பாலை
19. மலைபடுகடாம்

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு

20. நாலடியார்
21. நான்மணிக்கடிகை
22. இன்னாநாற்பது
23. இனியவைநாற்பது
24. கார்நாற்பது
25. களவழிநாற்பது
26. ஐந்திணைஐம்பது
27. ஐந்திணைஎழுபது
28. திணைமொழிஐம்பது

29. திணைமாலைநூற்றைம்பது
30. பழமொழி
31. சிறுபஞ்சமூலம்
32. திருக்குறள்
33. திரிகடுகம்
34. ஆசாரக்கோவை
35. முதுமொழிக்காஞ்சி
36. ஏலாதி
37. கைந்நிலை
38. சிலப்பதிகாரம்
39. மணிமேகலை
40. முத்தொள்ளாயிரம்
41. இறையனார்களவியல்

இந்தியக்குடியரசுதலைவரின் ஆணைப்படி இந்தச் செம்மொழித்தகுதித்தமிழுக்குக்கிடைத்துள்ளது.

பழமையான இலக்கியமரபுகளை இன்னும் தொடர்ந்து உணர்த்திவரும் உலகமொழிகள் ஒன்று தமிழ் என்பதால் அதற்கு இந்நேரத்தில் செம்மொழித்தகுதிவ

முங்கப்படுகிறதுஎன்றுஇந்தியக்குடியரசுதலைவரின்அறிக்கைகுறிப்பிடுகிற
து.

தமிழ்ச்செம்மொழியின்பண்புகள்

தொன்மை

தமிழ்இலக்கணநூல்களில்மிகத்தொன்மையாகஅமைந்திருப்பதுதொல்கா
ப்பியமாகும். ஏறத்தாழ 3000 ஆண்டுகளுக்குமுன்புஇந்நூல்இயற்றப்பட்டது.

வேதகாலவேதங்களுக்கும், இலக்கியங்களுக்கும்முற்பட்டது.

தமிழ்மொழிக்குஇலக்கணம்வகுத்ததோடுமனிதவாழ்வுக்கும்இலக்கணம்வகுத்த
வாழ்வியல்நூல்என்றசிறப்பினையும்இந்நூல்பெறுகிறது.

ஒருமொழியில்இலக்கணநூல்இருக்கிறதெனில்அதுதோன்றுவதற்குஆதார
மானஇலக்கியங்கள்அம்மொழியில்இருந்திருத்தல்வேண்டும். எனவே,
தொல்காப்பியத்திற்குப்பலநூறுஆண்டுகளுக்குமுன்பேதமிழில்பலவகையானஇ
லக்கியப்படைப்புகள்இருந்திருத்தல்வேண்டும்.

இலக்கியவளம்மிக்கமொழிக்குஇலக்கணம்வகுத்ததொல்காப்பியபழமையிலிருந்
துதமிழின்தொன்மையைஉணரலாம்.

தனித்தன்மை

சங்ககாலத்தமிழ்ப்புலவர்கள்,

ஒட்டுமொத்தமனிதவாழ்வை அகம்-

புறம்என இரண்டாகப்பிரித்து இலக்கியம்படைத்தனர்.

உள்ளம்சார்ந்தவாழ்வை அகவாழ்க்கைகளன்றும் வீரம்சார்ந்தபோர்,

கொடைவாழ்க்கையைப்புறவாழ்க்கைகளன்றும் பிரித்தனர் காதல்வாழ்வாகிய அக

வாழ்வையும் களவியல்கற்பியல் என்ற பாகுபடுத்திக்கண்ட தனித்தன்மை தமிழுக்கு

உண்டு.

தமிழரின் வாழ்வியல் நெறி,

இலக்கியத்தில் மட்டுமல்லது சமுதாய அமைப்பு முறையிலும் தனித்துவம் உடைய

தாக விளங்குகிறது.

இவ்வுலகமானது நிலம்,

நீர்,

நெருப்பு,

காற்று, ஆகாயம் ஐம்பூதங்களால் ஆனது என்பது அறிவியல் உலகம் கண்டறிந்த உ-

ண்மை.

இதே அறிவியல் உண்மையை

2000

ஆண்டுகளுக்கு முன்பே புறநானூற்றுப்பாடல் தெரிவித்துள்ளது.

"மண்திணிந்தநிலனும்

நிலம் ஏந்திய விசும்பும்

விசும்புதை வருவளியும்

வளித்தலை இயதீயும் தீ

முரணிய நீரும், என்றாங்கு

ஐம்பெரும்பூதத்துஇயற்கைபோலப்"

(புறநானூறு, பா. 6 . 2)

இவ்வுலகம்ஐம்பூதங்களால்ஆனதுஎன்றுகூறுவதோடுஎதிலிருந்துஎதுஉரு
வானதுஎன்றநிலையையும்விளக்குகிறது. நிலமும், நிலத்திலிருந்துவானம்,
வானிலிருந்துகாற்றும். காற்றிலிருந்துதீயும்,
தீயிலிருந்துநீரும்உருவாயினஎன்றுஉலகபரிணாமஅறிவியலைஉணர்த்துகிறது.
இவ்வாறுஅறிவியல்நுட்பச்செய்திகளைப்பன்னெடுங்காலத்துக்குமுன்பேபதிவு
செய்திருப்பதுதமிழின் - தமிழ்இனத்தின்தனித்தன்மையாகும்.

பொதுமைப்பண்பு

சங்கத்தமிழ்இலக்கியங்களின்சிறப்பியல்புகளிள்ஒன்றுதனிமனிதவாழ்விய
ல்பிரச்சினைகளைக்கூடச்சமுதாயக்கண்ணோட்டத்தில்அலசிஆராய்வதாகும்.
அனைத்துத்தரபினரும்தங்களைச்சார்ந்தஇலக்கியப்படைப்பாகஏற்றுக்கொள்வத
ற்குஏற்பஇலக்கியங்கள்அமைவதன்வழியாகஅனைவரும்ஏற்கும்பொதுமைப்ப
ண்புடையபடைப்புகளாகவிளங்குகின்றன. இதற்குச்சிறந்ததொருசான்றாகத்
'திருக்குறள் ' எனும்அறநூலைக்கூறலாம். திருக்குறளுக்குஉலகப்பொதுமறை'

எனும்பெயரும்உண்டு.

நாடு.

மொழி,

இனம்,

சமயம்அனைத்தும்கடந்தநிலையில்மானுடஇனத்தின்நலன்களைமட்டும்கருத்தி

ல்கொண்டுவள்ளுவரால்இந்நூல்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

நடுவுநிலைமை

சங்கஇலக்கியப்படைப்புகள்சமயச்சார்பற்றவைகளாகக்காணப்படுகின்ற

ன.

ஆனால்,

களப்பிரர்காலத்திலும்,

சங்கம்மருவியகாலத்திலும்அதற்குப்பின்னரும்பல்வேறுசமயங்கள்தமிழகத்தில்பு

குந்ததன்காரணமாகப்பலசமயஇலக்கியங்கள்தமிழில்தோன்றின.

எனினும்தமிழ்மொழியில்மிகப்பழமையானஇலக்கியங்களாகவிளங்குகின்றசங்க

இலக்கியங்கள்நடுவுநிலைமையோடுமக்களின்சமுதாயவாழ்வைப்பறைசாற்றுவ

தன்மூலம்தமிழ்மொழியின்நடுவுநிலைமையைஅறியமுடிகின்றது.

தாய்மைத்தன்மை

ஒருமொழிசெம்மொழியாகஇருக்கவேண்டுமென்றால்அதுபலமொழிகளில்

உருவாக்கத்திற்குத்தாயாகஇருந்திருக்கவேண்டும்என்பதுசெவ்வியல்வரையை

றைகளில்ஒருஅடிப்படைத்தகுதியாகும்.

தமிழில்இருந்துபல்வேறுமொழிகள்தோன்றியுள்ளன.

தோடா,

கோத்தா,

பணியா,

பெட்டக்குறும்ப,

இருளமொழிகள்யாவும்மலைவாழ்மக்களால்பேசப்படுபவை.

இவை,

தமிழில்இருந்துதான்தோன்றினன்றாலும்தனிமொழிகள்போல்கருதப்படுகின்ற

ன. மூலத்திராவிடதமிழில்இருந்துதெலுங்கு,

கன்னடம்,

மலையாளம்ஆகியதென்திராவிடமொழிகள்தோன்றியுள்ளன.

பண்பாடு, கலை, பட்டறிவுவெளிப்பாடு

சிறந்தமொழிஇலக்கியம்என்பதுகாலக்கண்ணாடியாகவிளங்கவேண்டும்.

அதாவதுஎழுதப்பட்டகாலம்எதுவோஅக்காலத்தின்போக்கைமுழுமையாகஉணர்

த்துவதாகஅமையவேண்டும்.

சங்கஇலக்கியங்கள்வாயிலாகஅன்றையசமுதாயநிலைஎவ்வகைப்போக்குடைய

தாகஅமைந்திருந்தது,

மக்கள்மனம்எந்நிலையில்இருந்தது,

கலையுணர்வுஎவ்வகையில்சிறப்புற்றுஅமைந்தது.

பண்பாட்டுஉணர்வுகள்எத்தகையநிலையில்இருந்தனஎன்பதைஉணரமுடிகிறது.

எனவே,

தமிழ்மொழிபண்பாடுகலைபட்டறிவுவெளிப்பாட்டிற்குச்சிறந்ததாகவிளங்குவது

புலனாகின்றது.

பிறமொழித்தாக்கமிலாத்தனித்தன்மை

ஒருசமுதாயஅமைப்பில்ஒருமொழிபேசும்மக்களால்பிறமொழிபேசும்மக்க

ளோடுகலந்துஉறவாடுவதுதவிர்க்கஇயலாது.

அக்காலகட்டங்களில்மொழிக்கடன்என்பதுஇயல்பாகஅமைந்துவிடுகிறது.

தமிழானதுமொழியைக்கடனாகவழங்குமேயன்றிகடன்வாங்குவதுஇல்லை.

தற்காலத்தில்தமிழில்பிறமொழிக்கலப்புக்காணப்படுகிறது.

எனினும்தமிழால்தனித்துஇயங்கஇயலும்.

இதற்குக்காரணம்தமிழில்இடம்பெற்றுள்ளசொற்பெருக்கமேயாகும்.

வேறுஎந்தமொழியிலும்காணமுடியாதஅளவுக்குவேர்ச்சொற்களஞ்சியமாகத்தமிழ்

மொழிஅமைந்திருக்கின்றது.

இலக்கியவளம்

உலகத்துமொழிகளில்எந்தமொழியில்மிகஅதிகஎண்ணிக்கையில்இலக்கிய

ப்படைப்புகள்உருவாக்கப்பட்டுள்ளதோ,

அந்தமொழி,

செம்மொழியாகக்கருதப்படுவதற்கு,

அதுவொருஅடிப்படைத்தகுதியாகக்கருதப்படும்.

சங்ககாலஇலக்கியப்படைப்புகளின்செழுமையைப்பிறமொழிஇலக்கியங்களோ

டுஒப்பீட்டுஅடிப்படையில்ஆய்ந்தவர்கமில்சுவலபில்ஆவார்.

அவர்சங்கஇலக்கியங்கள்

26,350

வரிகளில் அமைந்திருப்பதாகக்கணக்கிட்டுள்ளார்.

பொதுவாக இலக்கியப்படைப்புகள் அரசர்முதலான மேன்மக்களைப்பற்றிப்பேசும் போது சங்க இலக்கியங்கள் சாதாரண குடிமக்களின் சமுதாய வாழ்க்கைப்பற்றி எடுத்துரைத்துள்ளன.

தொடர்ந்து இலக்கியப்படைப்புக்களை உருவாக்கிவரும் இயங்கியல் மொழியாகத் தமிழ் மொழி திகழ்கின்றது.

உயர்சிந்தனை

உயர்சிந்தனை என்பது தனிமனிதனை மட்டுமின்றி ஒட்டுமொத்த மனித சமுதாயத்தையே வழிநடத்துவதாக இருத்தல் வேண்டும். தமிழர்தம் வாழ்வில் வழிகாட்டும் ஒளிவிளக்குகளாகச் சங்க இலக்கியங்கள் அமைந்துள்ளன. 'யாதும் ஊரே' யாவரும் கேளிர்!" ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்' என்பன போன்ற வாழ்வியல் நெறிகள் தமிழ் இலக்கியங்களில் காணலாகின்றன. 'ஒருபானை சோற்றுக்கு ஒரு சோறுபதம்' என்பது போல இவை சில சான்றுகளாக அமைகின்றன.

தமிழ்செம்மொழி இலக்கியத்தின்பாடு பொருள்சிறப்புகள்

இலக்கியப்பாடுபொருள்விழுமியங்களைஅவ்இலக்கியங்கள்படைக்கப்பட்ட
 டஇலக்கியக்கொள்கைகள் அடிப்படையில் அறிவதுஎளிது. சங்கஇலக்கியங்களை
 அகம்,
 புறம்என்னும்அவைகளைப்பலதுறைகளாகவும்பிரித்துப்பாடுவதுஎன்னும்கோட்
 பாடு, உவமை, உருவகம், உள்ளுறை,
 இறைச்சிஅமையப்பாடுவதிலும்சங்கப்புலவர்களுக்குத்தெளிவானகொள்கைஇரு
 ந்தது. இவற்றைஇலக்கியக்கொள்கைகள்எனலாம்.
 தொல்காப்பியர்காலத்தில்கிரேக்கநாட்டில்வாழ்ந்தஅரிஸ்டாட்டில்கூறும்இலக்கி
 யக்கொள்கைகளைக்காண்போம்.

பிளாட்டோவின்சீடரானஅரிஸ்டாட்டில் (Aristotle, 384-322

BC)கிரேக்கநாட்டுப்பேரறிஞர்களில்ஒருவராகவும்,

மிகப்பெரியஎழுத்தாளராகவும்முதல்திறனாய்வாளராகவும்கருதப்படுகிறார்.

அரிஸ்டாட்டில்ஆராய்ந்துஎழுதாததுறையேஇல்லைஎன்னும்அளவுக்குஅரசியல்,

வரலாறு,தர்க்கம் (Logic) கல்வி, நீதி,

பௌதீகம்,கவிதையியல்என்றுபலதலைப்புக்களில்எழுதியுள்ளார்.

ஆசிரியராகவும்ஆராய்ச்சிஅறிஞராகவும்இருந்தவர்அரிஸ்டாட்டில்.அவரின்கவி

இலக்கியக்கொள்கைகள் பலவற்றைக் கொண்ட சிறந்த நூலாகக் கருதப்படுகிறது.

கிரேக்க மொழியில் எழுதப்பட்ட அரிஸ்டாட்டிலினுடைய கருத்துக்களைத் தெரிந்து கொள்வதற்குத்திறனாய்வாளர்களின் உதவியைத்தான் நாடவேண்டியுள்ளது.

திறனாய்வாளர்களுக்குள் அரிஸ்டாட்டில் கொள்கைகளைப்பற்றி மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருந்தாலும் பெரும்பாலோர் உடன்படுகிற சில முக்கியமான கொள்கைகளும்கூட உண்டு. அவை; 1. கவிதை, 2. துன்பியல், 3. கதைப்பாடல் என்பனவாகும்.

இலக்கியங்கள் அனைத்தும் தொடக்க காலத்தில் கவிதையில் அமைந்திருந்தன. கிரேக்க இலக்கியங்களும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. அகவே,

அரிஸ்டாட்டிலும் கவிதைக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கிறார்.

கவிதையின்தோற்றம் வளர்ச்சிபற்றி ஆராய்ந்த அரிஸ்டாட்டில் அதை இருவகையாகப்பகுக்கிறார்.

1. குறில்நெடிலான ஈரசைச்சீர்கொண்ட யாப்பு (Iambus) அல்லது

வசைமொழி (Invectives) என்பது ஒருவகை.

2. கடவுள்மேல் பாடுகின்ற பக்திப்பாக்கள் (Hymus) அல்லது புகழுரை எனப்படும்

'Panegyries' மற்றொருவகை.

இவ்விருவகைக்கவிதைகளுள்ஈரசைச்சீர்யாப்பு, அல்லதுவசைமொழி,

அங்கதமாகவளர்ச்சியடைந்தது.

பக்திப்பாடல்அல்லதுபுகழ்மொழிகாப்பியமாகஅல்லதுவீரப்பாடலாகமலர்ந்தன.

மேலும்வீரப்பாடல்களிலிருந்துதுன்பியலும்அங்கதத்திலிருந்துஇன்பியலும்வளர்

ந்தனஎன்பதுஅரிஸ்ட்டாட்டில்கண்டமுடிவு.

கவிதையைப்பெருமைக்குரியஇலக்கியவகையாகக்கருதுகிறார்அரிஸ்ட்ட

டாட்டில்.

அவர்கொள்கையின்படிகவிதையும்ஏனையகலைகளைப்

'போலச்செய்தல்' தான்என்றாலும்கவிதைஎன்பதுஒலிப்பொலியோ (Mimicry)

புறத்தோற்றத்தைமட்டும்காட்டுவதோஅன்று.

அதுகற்பனையோடுபோலச்செய்வதன்மூலம்ஏனையகலைவகைகளைக்காட்டி

லும்ஒருமேலானஉண்மையைஉணர்த்துகிறது.

கவிதையின்போலச்செய்தல்முறையானதுலட்சியப்படுத்தும்செயற்பாங்காகும்.

இந்தவிதத்தில்கவிதைஇயற்கையைக்காட்டிலும்மேலானஉண்மையையும்எதார்

த்தத்தையும்கொண்டுள்ளதுஎன்பார்அரிஸ்ட்டாட்டில்.

அரிஸ்ட்டாட்டிலின்குருவானபிளாட்டோகவிஞர்களைப்பொய்யர்கள்என்

கிறார்.

கவிதையைப்பொய்மையின்தாய்என்றுகுற்றஞ்சாட்டித்தம்முடையலட்சியப்பொ

துவுடைமை

(ideal

Commonwealth)நாட்டிலிருந்துகவிஞர்களைநாடுகடத்திவிடுகிறார்.

கவிஞர்கள்எதார்த்தஉணர்வுஇல்லாதவர்கள்,

நிழலின்நிழலைஅவர்கள்போலச்செய்கின்றனர்.

ஆகவே,

கவிதைஎன்பதுமூன்றுஅடுக்குஎதார்த்தத்திற்குப்புறம்பானதுஎன்பதுபிளாட்டோ

வின்கொள்கை.

அவருக்குமறுப்புக்கூறும்முறையில்அரிஸ்ட்டாட்டில்கவிதைஉண்மையானது,

வரலாற்றைக்காட்டிலும்மிகமேலானது,

உண்மையானஅகிலத்துவமுடையதுஎன்றும்கவிதைத்துவத்தைக்காட்டிலும்புரி

ந்துகொள்வதற்குஎளிதானதுஎன்றும்கூறுகிறார்.

துன்பியல் - இன்பியல்பாடுபொருள்கள்

அரிஸ்ட்டாட்டில்துன்பியல்பற்றிக்கூறும்கொள்கைகள்அவருடையபடைப்

பானகவிதைஇயல்நூலில் (Poetics) இடம்பெறுகின்றன. கவிதையியல்நூல்,

கவிதைகளைப்பற்றியவிளக்கத்தோடுமுடிகிறது.

துன்பியல்கவிதைவடிவங்களில்மிகவும்மேலானதுஎன்பதுஅரிஸ்ட்டாட்டி

லின்கொள்கை.

துன்பியல்என்பதுகருத்தாழம்மிக்கதும்,

நிறைவானதுமானஒருசெயலை "போலச்செய்துகாட்டுதல்" (Imitation)

என்கிறார்.

போலச்செய்வதென்பதுகதைகூறும்முறையிலன்றுநடிப்பின்மூலம்காட்டுவது.

அவ்வாறுநடித்துக்காட்டுவதில்நிகழ்ச்சிகளையும்சம்பவங்களையும்அழகாகவிள

க்கிக்காட்டும்முறையிலும்மொழிநடையிலும்ஒருபரிமாணத்தைஅல்லதுமுழுமை

யானவடிவத்தைப்படைத்துக்காட்டல்வேண்டும்என்கிறார்.

அனுதாபம்மற்றும்மேடைகளில்நடித்துக்காட்டத்தகுதிவாய்ந்தஉயர்ந்தஉணர்ச்சி

களை "நாடகத்தாய்மையின்" (Catharsis)

மூலமேவெளிப்படுத்தவேண்டும்என்பதுஅரிஸ்ட்டாட்டில்கூறும்துன்பியல்பற்றி

யகொள்கையாகும்.

இனித்துன்பியல்நாடகத்தலைவன்பற்றியஅரிஸ்ட்டாட்டிலின்கொள்கையைக்கா

ண்போம்.

துன்பியல்என்பதுதலைவன்ஒருவன்நல்லொழுக்கவிதிமுறைகளையும்நீதி

யையும்நிலைநாட்டுவதற்குப்போராடுவதும்,

அப்போராட்டத்தில்வெற்றிபெற்றுஅல்லதுதோல்வியுற்றுஅவன்இறப்பதும்ஆகி

யநிகழ்ச்சிகளைவிளக்கும்நாடகமாகும்.

இந்தநாடகத்தலைவன்தன்னேரில்லாதவனாகவும்பலராலும்பாராட்டப்பெறும்சிறப்பியல்புகளைஉடையவனாகவும்இருக்கவேண்டும்.

அவன்,

நீதியைநிலைநாட்டுவதில்பணிந்துபோகிறவனாகஇல்லாமல்எதிர்த்துப்போராடிவீழ்ச்சிஅடைவதன்மூலம்பலரின்அனுதாபத்தைப்பெறுகிறவனாகவும்இருக்கவேண்டும்.

நாடகத்தில்கதைத்தலைவன்பெரும்பங்கும்,அவன்முடிவைஏற்றுக்கொள்ளும்முறையும்நாடகத்தின்துன்பியல்உச்சநிலைக்குக்காரணமாகஅமைகிறது.

கதைத்தலைவன்சாதாரணமனிதஇயல்புகளையும்குறைபாடுகளையும்உடையவனாகஇருக்கவேண்டுமேயன்றிகுறைபாடற்றமுழுநிறைவுப்பாத்திரமாகஇருக்கக்கூடாது. கதைத்தலைவனின்மிகப்புனிதமானமுயற்சிகளும்,

அரியசெயல்களும்அவனைக்குற்றம்புரிவதற்கும்துன்பத்திற்கும்ஆளாக்குகிறது.

என்பதைமறைமுகமாகவிளங்கவைக்கவேண்டும்என்பது -

துன்பியல்பற்றியஅரிஸ்டாட்டில்கொள்கையாகும்.

1.மனிதவாழ்க்கையில்நிகழும்செயல்களைப்பற்றியது.

2.அச்செயல்கள்பலருக்குப்பொதுவானதும்முழுமையானதும்,

கருத்தாழம்மிக்கதுமாகஇருத்தல்வேண்டும்.

3.நாடகத்தின்பல்வேறுபகுதிகளுக்கும்பொருந்துமாறுபலவகைக்கவிதைஉத்திக

ளைக்கொண்டவளமானமொழிநடையில்இயற்றப்படல்வேண்டும்.

4.கதைகூறும்முறையில்அமையாமல்நடித்துக்காட்டத்தக்கநாடகமுறையில்அமை

வது,

அச்சம்,

இரக்கம்என்னும்மாட்சிகளைப்படைத்துக்காட்டிசெம்மைப்படுத்துவதுதுன்பியல்

என்பதுஅரிஸ்டாட்டிலின்கொள்கை.

கொடியமரணம்,

சித்திரவதைபோன்றஅழிவுஅல்லதுதுன்பநிகழ்ச்சி,

நல்லவனின்வீழ்ச்சிஇவைகளெல்லாந்துன்பியல்நாடகத்தின்சிறப்புக்கூறுகாளகு

ம். இந்தஅடிப்படையில்லைலா- மஜ்னு, ரோமியோ -ஜூலியட், அம்பிகாபதி -

அமராவதிபோன்றதுன்பியல்நாடகங்கள்குறிப்பிடத்தக்கவைஆகும்.

அரிஸ்டாட்டில்கூறும்இன்பியல்பற்றிக்காண்போம்.

இன்பியல்என்பதுபிறரைத்துன்புறுத்தாத,

அழிவுசம்பந்தமில்லாத,

சிலமனிதக்குறைபாடுகளையும்,

விகாரங்களையும் சாதாரண மனிதனிடத்தில் இருப்பதைக்காட்டிலும் மிகைப்படுத்திக்காட்டுவது.

இன்பியலின் முக்கிய நோக்கம் குறைகளை நையாண்டி செய்வதன் மூலம் நகைச்சுவையூட்டுவதாகும்.

அரிஸ்ட்டாட்டில்லட்சியமானது இன்பியல்கதைத்திட்டத்தின் இயல்பு,

அமைப்பு, கூறுகள் அகியவற்றில் மிகுந்த கவனம் செலுத்துகிறார்.

அரிஸ்ட்டாட்டில் கொள்கையின்படி கதைத்திட்டம் என்பது சம்பவங்கள்,

நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவற்றின் அமைப்பு ஆகும்.

கதைத்திட்டம் என்பது துன்பியலின் பொருள் நிறைந்த ஒன்று.

"கதைத்திட்டம் என்பது முதன்மையான முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

துன்பியலுக்கு உயிர்போன்றது. கதைத்திட்டம் இல்லாமல் துன்பியல் இல்லை"

என்கிறார்.

அரிஸ்ட்டாட்டில் துன்பியல் உருவாக்கத்திற்கான ஆறு உறுப்புகளைக் கூறுகிறார்.

அவை; 1 கதைத்திட்டம். 2. பாத்திரங்கள், 3. சிந்தனை, 4. இனிமை,

5. சொந்தேர்வு,

6. காட்சி என்பனவாகும்.

இந்த ஆறு உறுப்புகளுக்கை கதைத்திட்டத்திற்கே முதன்மை அளிக்கிறார்.

கிரேக்கமொழியில் 'poet' என்பதற்குப்படைப்பாளன் (maker)

என்றுபொருள்.

கவிஞன்ஒருபடைப்பாளன்.

அவன்படைப்பாளன்என்றுபெயர்பெறுவதுகவிதைகளைப்படைப்பதால்அன்று.

கதைத்திட்டத்தைப்படைப்பதனால்தான்என்றுகூறுவதிலிருந்துஅரிஸ்ட்டாட்டில்

கதைக்கும்கதைத்திட்டத்திற்கும்வேறுபாடுஉண்டுஎன்கிறார்.

அவர்கொள்கையின்படி,

கவிஞன்கதையைப்புதிதாகக்கண்டுபிடிக்கவேண்டுவதில்லை.

அவன்ஒருமரபுக்கதையைத்தேர்ந்தெடுத்துஅதைவைத்துக்கொண்டுதன்கதைத்தி

ட்டத்தைஉருவாக்கலாம்.

இந்தஅடிப்படையில்வரலாறு,

புராணம்வாய்மொழிக்கதைமுதலியவற்றிலிருந்துகதையைத்தேர்ந்தெடுப்பதுசிற

ந்தது.

காரணம்அப்படிப்பட்டகதைகள்பழக்கமானதும்எளிதில்புரிந்துகொள்ளக்கூடிய

தும்ஆகும்.

பாத்திரப்படைப்புக்குஉதவியாகவும்இருக்கும்.

கதைகளைத்தேர்ந்தெடுத்துமுறைப்படுத்துவதுகவிஞனின்திறமையைப்பொறுத்

தது.

அவ்வாறுதேர்ந்தெடுப்பதில்பொருத்தமானநிகழ்ச்சிகளையும்சந்தர்ப்பங்க

ளையும்மனத்தில்கொண்டுதேர்ந்தெடுக்கப்படும்சம்பவங்கள்கருத்தாழம்மிக்கவை

யாகவும்கனமானசெய்திகளையும்கொண்டுஅமையவேண்டும்.

கருத்தாழமுள்ளசெயலின்போலச்செய்தலானதுன்பியல்பார்வையாளர்களமனத்

தில்அவலஉணர்வுகளையும்அனுதாப,

அச்சஉணர்வுகளையும்எழுப்பவேண்டுமானால்அதில்அற்பமானசம்பவங்களுக்கு

இடமிருக்கக்கூடாதுஎன்பதுஅரிஸ்ட்டாட்டிலின்துன்பியல்பற்றியகொள்கையா

கும்.

அரிஸ்ட்டாட்டில்கொள்கையின்படிதுன்பியல்கதைத்திட்டம்தொடக்கம்,இ

டைநிலை, முடிவுஆகியமுன்றுகூறுகளும்கொண்டதாகஅமையவேண்டும்.

அதாவதுமுழுமையானதாக (Complete) இருக்கவேண்டும்என்கிறார்.

அதுபோதுமானஅளவுக்குநிகழ்ச்சிகளைக்கொண்டதாகஇருக்கவேண்டும்என்கி

றார். இதைஅளவுஎனப்பொருள்படும் 'Magnitude' என்பர்.

மேலும்கதைத்திட்டத்தின்வகைகளைப்பற்றிப்பேசுகிறார்.

துன்பியலின்பாத்திரப்படைப்புபற்றியஅரிஸ்ட்டாட்டிலின்கொள்கைக்கூர்

ந்துகவனிக்கத்தக்கது.

அவர்கொள்கையின்படிதுன்பியல்என்பதுஉயர்ந்தஅல்லதுசிறந்தமனிதனைக்கா

ட்டுவது. லட்சியநோக்குடையது. இன்பியல் (comedy)

என்பதுஇயல்பானமனிதனைக்கேலிக்குரியவனாகஅல்லதுதாழ்ந்தவனாகக்காட்டுவதுஆகும்.

துன்பியல்மனிதனைஅவனுள்மறைந்துகிடக்கும்ஆற்றல்களோடுகாட்டுவது.

துன்பியலில்இடம்பெறும்பாத்திரங்கள்நடைமுறைவாழ்க்கையில்காணக்கூடியவர்கள்அவர்களுள்சிறந்தவர்களைத்தேர்ந்தெடுத்து,

அவர்களிடமுள்ளசிறப்புஅம்சங்களைக்காண்பவர்மனத்தில்பதியுமளவுக்குச்சிறப்பித்துக்காட்டப்படல்வேண்டும். இதுஎப்படிப்பட்டதென்றால்,

ஒருபிச்சைக்காரரைப்பார்த்துவரையப்பட்டபடம்உண்மையானபிச்சைக்காரரைவிடக்கவர்ச்சியாகஇருப்பதைப்போன்றது.

அதைப்போல்பாத்திரப்படைப்பும்எதார்த்தமானமனிதனைப்போன்றதுஎன்றாலுமலட்சியப்படுத்தப்பட்டஎதார்த்தமாகஅமையவேண்டும்என்பதுஅரிஸ்ட்டாட்டிலின்கொள்கை.

இந்தஅடிப்படையில்துன்பியலில்இடம்பெறும்பாத்திரங்கள்வாழ்க்கையில்காணப்படும்ஆண்,பெண்களைப்போலஇருந்தாலுமலட்சியப்படுத்தப்பட்டஎதார்த்தமனிதர்களாக,

நடைமுறையில் உள்ளவர்களைவிட உயர்ந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்கிறார் அரிஸ்ட்டாட்டில்.

சுருக்கமாகச் சொன்னால்துன்பியல்பாத்திரங்கள் நல்லவர்களாக இருக்கவேண்டும். பழங்காலக்கிரேக்கநாட்டில் பெண்கள்தாழ்ந்தவர்களாகவும்,

அடிமைகள் பயனில்லாதவர்களாகவும் கருதப்பட்டனர். ஆனால்,

துன்பியலில் இடம்பெறும் பெண்கள் அடிமைகள் ஆகியோரிடமும் சில சிறப்புக்கள் உண்டு என்று காட்டல் வேண்டும்.

முழுக்கெட்டவன் இல்லாத காரணத்தால் முழுக்கெட்டவனைக் காட்டக்கூடாது என்பது துன்பியல்பாத்திரம்பற்றிய அரிஸ்ட்டாட்டில் கொள்கையாகும்.

மேலும், பாத்திரப்படைப்பில் பொருத்தம் (Appropriateness)

இருக்கவேண்டும் என்கிறார்.

ஒரு பெண்ணுக்கு ஆண் இயல்புகளையோ அடிமைக்குப் பிரபுத்துவமோ பெருந்தன்மையோ இருப்பதாகக் காட்டுவது பொருத்தமற்றது.

அவரவர்க்குரிய இயல்போடு காட்டப்படவேண்டும் என்பது அரிஸ்ட்டாட்டில் கொள்கை

அரிஸ்ட்டாட்டிலின் இக்கொள்கை தொல்காப்பியம் மரபியலில்கூறும் அந்த

ணர்,

அரசர்,

வணிகர்,

வேளாளர்இலக்கணத்தோடுஒப்புநோக்கத்தக்கது.சான்றாக,

"ஓதலும்தூதும்உயர்ந்தோர்மேன"என்பதைப்போன்றது.

துன்பியலைவிளக்கும்போதுஅதுஇரக்கஉணர்வினையும்அச்சஉணர்வினையும்தூண்டவல்லதாகஇருக்கவேண்டும்என்கிறார்.அதுகேதார்சிஸ்மூலம்அமையவேண்டும்என்கிறார். "கேதார்சிஸ்"

என்றசொல்லின்பொருள்பற்றித்திறனாய்வாளர்கள்வெவ்வேறுவிளக்கங்களைத்தருகின்றனர். அரிஸ்டாட்டிலும்அதற்குப்பொருள்சொல்லவில்லை.

கதைத்திட்டத்திற்குத்தேர்ந்தெடுக்கும்நிகழ்ச்சிவாழ்க்கையிலிருந்துலட்சியப்படுத்தவேண்டும்.

வாழ்க்கையிலிருந்துஎடுக்கப்படுவதாயினும்அவைஅற்பமானநிகழ்ச்சிகளாகஇல்லாமல்கனமானபெரியநிகழ்ச்சியாகஇருக்கவேண்டும்.

அதையும்லட்சியப்படுத்திநடிக்கவேண்டும்.

பாத்திரங்களைலட்சியப்படுத்துவதற்குகுறைகளைக்கழித்து,

நிறைகளைமட்டும்பெரிதுபடுத்திக்காட்டல்வேண்டும்.

எதையும்மிகைப்படுத்திக்காட்டும்முறையை "கேதார்சிஸ்"

என்பர்சிலதிறனாய்வாளர்கள்.

ஹம்ஃபிரேஹவுஸ் (Humphery House) என்பவர் “கேதார்சிஸ்”

என்பதுதூய்மைக்கொள்கை (Purification Theory) என்கிறார்.

அதாவதுமக்கள்கற்றுக்கொள்ளும்படிநீதியைப்போதிப்பதாகத்துன்பியலின்கதையும், நிகழ்ச்சிகளும், பாத்திரப்படைப்பும்அமையவேண்டும்என்றுகொள்கிறார்.

மேலும், அரிஸ்ட்டாட்டில்கற்பனை (Imagination), ஒருமைப்பாடு (Unity)

போன்றஇலக்கியக்கூறுகளைப்பற்றியதெளிவானகொள்கைஉடையவராகக்காணப்படுகிறார். அவற்றைவிரித்தெழுதுவதுபெரிதாகும்.

அரிஸ்ட்டாட்டிலும்தொல்காப்பியரும்காலத்தால்ஓரளவுஒத்தவர்கள்.

இடத்தால்நீண்டதொலைவுக்குஅப்பாலிருப்பவர்கள்என்றாலும்இருவரும்உலகநாகரிகத்தின்முன்னோடிகளானஇருமாபெரும்நாகரிகஇனத்தாரின்கலைப்படைப்புக்களுக்குஇலக்கணம்வகுத்தவர்கள்.

அரிஸ்ட்டாட்டிலின்இலக்கியக்கொள்கைகவிதை, நாடகம், துன்பியல்.

இன்பியல்போன்றஇலக்கியவகைகளுக்கும்அவைபடைக்கும்பாங்கானகற்பனை, போலச்செய்தல், கதைத்திட்டம், பாத்திரப்படைப்பு,

கதைபொதிபாடல்போன்றபரந்துபட்டஇலக்கியப்பார்வைகளும்உடையது.

அரிஸ்ட்டாட்டில்துன்பியலில்பெண்களையும்அடிமைகளையும்மிகஉயர்ந்த

வர்களாகச்சித்திரிக்கப்படல்கூடாதுஎன்கிறார்.

தொல்காப்பியரும்பெண்கள்நாணமுடையவர்களாகப்படைக்கப்படல்வேண்டும்,
அடிமைகளும்குற்றேவலாளர்களும்அகனைந்திணைக்குஉரியவர்களாகச்சித்தரி
க்கப்படக்கூடாதுஎன்கிறார்.

அடிமைகளுக்குப்பிரபுத்துவஇயல்புகள்இருப்பதாகவோபெருந்தன்மை

(Nohility)

உள்ளதாகவோபடைக்கப்படக்கூடாதுஎன்றுஅரிஸ்ட்டாட்டில்கூறுவதுபோல
வேதொல்காப்பியரும்

"நான்காம்நிலையிலுள்ளவேளாளரைப்பற்றிப்பாடுங்கால்அவர்களுக்குரியதொ
ழிலாகக்குறிப்பிடப்படவேண்டியதுஉழுதொழில்தவிரபிறசிறப்புக்கள்கூறப்படக்
கூடாது" என்றுகூறியுள்ளதோடுஒப்பிடத்தக்கது.

சுருங்கச்சொன்னால்இருவரும்தங்கள்மொழியிலுள்ளஇலக்கியங்களுக்கு
இலக்கணம்கண்டமுதல்திறனாய்வாளர்களாகஇருப்பதால்பலஇலக்கியக்கொள்
கைகளைஉருவாக்குகின்றனர்.

அரிஸ்ட்டாட்டில்கூறுவதுபோலஅடிமைச்சமுதாயஅமைப்பில்தோன்றியஇலக்கியங்களுக்குஇல
க்கணம்வகுக்கின்றார்.

தொல்காப்பியர்அடிமைச்சமுதாயஅமைப்புசிதைந்துகொண்டிருந்தநிலைஉடைமை
ச்சமுதாயத்தில்தோன்றியஇலக்கியங்களுக்குஇலக்கணம்வகுக்கிறார்.

டாக்டர்பொற்கோஅரிஸ்ட்டாட்டிலோ,

தொல்காப்பியரோவாழ்க்கைக்குஇலக்கணம்கூறவில்லைஇலக்கியங்களுக்கேஇ
லக்கணம்கூறுகின்றனர்என்கிறார்.

தொல்காப்பியர்பொருளதிகாரத்தில்கூறும்பலகருத்துக்கள்இலக்கியம்பிரதிபலிக்
கும்வாழ்க்கைமுறையாகும்.

தொல்காப்பியரும்அரிஸ்ட்டாட்டிலும்சிலவகைகளில்மாறுபட்டகொள்கை
உடையவர்கள்என்றாலும்,

இலக்கியம்மக்களுக்குநல்லொழுக்கத்தைப்போதிப்பதாக,

லட்சியநோக்கம்உடையதாகஅமையவேண்டும்என்னும்பயன்பாட்டுக்கொள்கை
உடையவர்களாகக்காணப்படுகின்றனர்.

இதிகாசம்- காவியம்- காப்பியம்- கதைபொதிப்பாட்டு - பாடுபொருள்கள்

மேல்நாட்டுப்பழம்பெரும்காப்பியங்களைத்தொன்மைக்காப்பியம்எனலாம்

,

தீரச்செயல்கள்செய்யவல்லவீரர்களைப்பாத்திரங்களாகக்கொண்டநீண்டகதை

பொதிபாடல்கள்காப்பியங்கள் (Epics) எனப்படும்.

ஹோமர்எழுதியஇலியட்,ஒடிசி,

வெர்ஜில்எழுதியஏன்சிட்போன்றகாப்பியங்களையும்நம்முடையநாட்டில்தோன்

றியமகாபாரதம்,

இராமாயணம்சிலப்பதிகாரம்போன்றவற்றையும்தொன்மைக்காப்பியங்கள்என
லாம்.

தொன்மைக்காப்பியக்கொள்கைகளைவகுத்தளித்தவர்அரிஸ்டாட்டில்என்
னும்கிரேக்கத்தத்துவஞானியாவார்.அவரைப்பின்பற்றிஅறிஞர்கள்கூறும்காப்பி
யஇலக்கியக்கொள்கைகள்சிலவற்றைக்காண்போம்.

கதையமைப்பில்எளிமையும்,

தெளிவும்நிரம்பியிருத்தல்,

கிளைக்கதைகள்பலவற்றைக்கொண்டிருப்பினும்மூலக்கதையின்வளர்ச்சிக்குவி
ளக்கமாகஅமைதல்.

கதைமாந்தர்

:வீரம்,

கொடை,

தியாகம்முதலியபண்புகள்காரணமாகமக்களால்மதிக்கப்பெற்றுத்தலைவர்களாக
ஏற்றுக்கொள்ளப்பெற்றஇனக்குழுத்தலைவர்களின்இயல்புகளைக்கொண்டவர்க
ளாயிருப்பர்.

உள்ளடக்கம்

:உள்ளடக்கத்தைப்பொறுத்தவரைதொன்றுதொட்டுப்புறஉலகத்தைப்பற்றியும்இ

யற்கைநிகழ்ச்சிகளைப்பற்றியும்வாழ்க்கையைப்பற்றியும்,

தாங்களேகற்பித்துக்கொண்டநம்பிக்கைகளின்தொகுப்பாகஅமைவதுஎனலாம்.

மேற்குறிப்பிட்டவீரம்,

கொடை,

தியாகம்முதலியநற்பண்புகளைஉடையதலைவனையும்,

தொல்பழங்காலமக்கள்பாடலானநாட்டுப்பாடற்கூறுகளையும்நம்பிக்கைகளையு

ம்இயற்கைமுதலியவற்றைப்பற்றியகற்பனைக்கொள்கைகளும்நிறைந்தகாப்பிய

ங்களைநம்பிக்கைக்குரியஇலக்கணங்களைஉடையகாப்பியங்கள் (Authentic

Epics) என்பர். இவற்றைஇயற்கைக்காப்பியங்கள்என்றும்சொல்லலாம்.

மகாபாரதம்,ஹோமரின்இலியட்,ஒடிசி,

இராமாயணம்போன்றவைஇக்கூறுகளைக்கொண்டுள்ளதால்அவற்றைநம்பகமா

னகாப்பியங்கள்எனலாம்.

பன்னூறுஆண்டுகளாகப்பாமரமக்களின்வாய்மொழிப்பாடலாகவழங்கிவ

ந்தநாட்டுப்பாடல்கள்பிற்காலத்தில்கி.மு.5

ஆம்நூற்றாண்டுகற்றறிந்தசான்றோர்களால்திருத்தமுறஅமைக்கப்பட்டஎழுத்துவ

டிவமேஇன்றையசங்கஇலக்கியங்களாகும்என்றுசிலர்கருதுகின்றனர்.

இக்கொள்கையின்படிசங்ககாலம்என்றுநாம்கருதுகின்றகாலத்திற்குப்பன்னூறு

ஆண்டுகளுக்குமுன்னதாகத்தோன்றியநாட்டுப்புறப்பாடல்கள்,

சங்கப்பாக்களுக்கும்தொல்காப்பியத்திற்கும்மூலமானவைஎன்பதுஉறுதியாகிறது

இதன்அடிப்படையில்தொல்காப்பியர்கூறும்இலக்கியவடிவம்உள்ளடக்கம், படைப்பாளன், இலக்கியத்தின்பயன்,யாருக்காகப்படைக்கப்படுவது, உத்தி, அணிஆகியகொள்கைகளைஅறிந்துகொள்ளுதல்தமிழிலக்கியக்கொள்கையின்அடிப்படையைஅறிந்துகொள்வதற்குஉதவுவதாகும்.

இலக்கியம்என்றசொல்தொல்காப்பியத்தில்எங்கும்பயன்படுத்தப்படவில்லை. ஆனால்நூல், சூத்திரம், செய்யுள், என்றமூன்றுசொற்களும்பலஇடங்களில்ஆளப்படுகின்றன.

இதன்அடிப்படையில்நோக்கினால்சங்ககாலத்தில்இன்றுநாங்கருதுவதுபோன்றஇலக்கியவகைவழக்கத்தில்இல்லையோஎன்றஎண்ணத்தோன்றுகிறது.

தொல்காப்பியர்குறிப்பிடும்சூத்திரம்என்பதுஇலக்கணத்தைச்சொல்லும்பாட்டுஅல்லதுநூற்பாவாகியதனிச்செய்யுளையேகுறிப்பதாகும்.

நூல்என்பதும்இலக்கணத்தைக்கூறும்தனிச்சூத்திரத்தைக்குறிப்பதேஆகும்.

செய்யுள்என்பதுஅகநானூறுபுறநானூறுபரிபாடல்போன்றநூல்களில்காணப்படும்தனிப்பாக்களைக்குறிப்பதாகும்.

பழங்காலத்தில் உலக இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் செய்யுள் வடிவிலேயே அமைந்திருந்தன என்பது முன்பே சுட்டப்பட்டதாகும்.

அதுபோலவே பழங்காலத்தமிழ் இலக்கியங்கள் அனைத்தும் செய்யுள் வடிவிலேயே அமைந்திருந்தனால்தொல்காப்பியரும் செய்யுள் வடிவத்தில் அமைந்த இலக்கியத்துக்கே இலக்கணம் கூறிச் செல்கிறார். செய்யுளுக்கு இன்றியமையாத உறுப்புக்கள் 34 என்று கருதுகிறார். அதில் மாதிரை முதல் அளவியல் ஈறாகச் சொல்லப்படும் 11 உறுப்புகளும் யாப்புப்பற்றியவையாகும்.

திணை முதல் வண்ணம் வரை கூறப்படும் பதினைந்து உறுப்புகளும் பெரும்பாலும் செய்யுளில் கூறப்படும் பொருள்பற்றியவையே. அவற்றோடு அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு என்பன உருவமும் உள்ளடக்கமும் உத்தியும்பற்றிய எட்டு உறுப்புக்களையும் கூட்டிச் செய்யுளுறுப்பு 34 என்பர்.

இதைக் கூர்ந்து நோக்கினால் பொருள், வடிவம் என்னும் வேறுபாடின்றி இரண்டின் கூட்டாகக் கவிதைபிறக்கிறது என்னும் அவயவிக் கொள்கை (Organic theory) உடையவர்தொல்காப்பியர் என்பது பெறப்படுகிறது. மயக்கமில்லாத, புகழ்பொருந்திய இயல்புகளை எடுத்துக் கூறுவது 'இயன்மொழி வாழ்த்துத்துறை' யாகும்.

புறப்பொருள்திணைஏழனுள்ஒன்றுவாகை.

அதுபேறு,

வெற்றிஎன்றுபொருள்படும்.

அதுகெடுதல்இல்லாதகோட்பாட்டினைஉடையதத்தமக்குரியஇயல்பைவெவ்வே
றாகமிகுதிப்படுத்திக்கூறுவதாகும்.

அதாவதுமற்றவர்களைக்காட்டிலும்ஒருவர்பெற்றிருக்கிறசிறப்பைப்பற்றிஎடுத்து
ரைப்பதாகும். அரசன்பெற்றுள்ளசிறப்புக்கள்ஐந்துஎன்கிறார்தொல்காப்பியர்.

அந்தஐந்தாவனஓதுதல், வேள்விசெய்தல், ஈதல், படைவழங்கல்,
குடிஓம்புதல்என்பர்உரையாசிரியர்இளம்பூரணர்.

கல்விகற்றலால்ஏற்படுகின்றவெற்றிஒன்று.

வேள்விசெய்வதாகியவெற்றிஅரசன்பெறுகிறஇரண்டாவதுசிறப்பாகும்.

பல்யாகசாலைமுதுகுடுமிப்பெருவழுதிபலவேள்விகள்செய்தான்என்பதுமனங்
கொளத்தக்கது.

கொடைத்தன்மையில்சிறந்தஅரசர்கள்பலரைச்சங்கப்பாக்களில்காணமுடியும்.

மிகுந்தபடையைப்பெறுவதாகியநாலாவதுசிறப்பைப்பலமன்னர்களும்பெற்றிருந்
தனர். குடிமக்களைக்காப்பாற்றியஅரசன்புகழப்படுகிறான்.

இங்குதொல்காப்பியர்வாகைஎன்றுசொல்வதுபோர்க்களத்தில்பெறுகின்றவெற்

றியைமட்டும்குறிப்பிடுவதில்லைஎன்பதும்பொதுவாகஅரசன்பெறுகின்றசிறப்பு
களைக்குறிப்பிடுவதுஎன்பதும்அறியத்தக்கது.

சங்கஇலக்கியங்களில்காணப்படும்பாடல்களில்அகப்பாக்கள்பெரும்பாலு
ம்நாடகப்போக்கில்அமைந்தவைஎனலாம்.

பெரும்பாலானபாடல்களுக்குமுறைவாழ்க்கைச்சிந்தனைகளையேபிரதிபலிக்கி
ன்றன.

புலவர்கள்கற்பனையாகச்சிலபாத்திரங்களைப்படைத்துஅவர்களின்உணர்ச்சிக
ளைஅவர்கள்வாயிலாகவேவெளிப்படச்செய்கிறார்கள்.

இதையேநன்றாகச்சொன்னால்அவற்றில்புலவர்களின்கூற்றுக்கள்இல்லை.

அவர்களால்படைக்கப்பெற்றபாத்திரங்களின்கூற்றுக்களேஇடம்பெறுகின்றன.

கலித்தொகைப்பாக்களில்அமைந்தநாடகப்போக்குமிகச்சிறந்தஎடுத்துக்காட்டுஎ
னலாம்.

கலித்தொகைப்பாடல்கள்ஒவ்வொன்றும்ஒவ்வொருஓரங்கநாடகம்போல்அமைந்

திருப்பதுஅறியத்தக்கது. ஒவ்வொருபாடலும்தலைவி, தோழி,

செவிலிபோன்றபலபாத்திரங்கள்உரையாடிக்கொள்வதுபோல்அமைந்துள்ளது.

இதையேநாடகப்பாடல் (Dramatic Poetry) என்றுசொல்லலாம்.

இதுபோன்றநாடகப்பாக்களை,நாடகத்தன்னுணர்ச்சிப்பாடல் (Dramatic lyric) நாடகக்கதைப்பாடல் (Dramatic Story), நாடகத்தனிமொழிப்பாடல் (Dramatic Manologue) எனமூன்றுவகையாகப்பிரிக்கிறார்வின்செஸ்டர். கதைமாந்தர்கள்பேசுவதைப்போன்றபாணியில்அமையும்நாடகப்பாக்கள்இன்று ம்எழுகின்றன.

'நாடகத்தனிமொழி'

என்பதுமேற்குறிப்பிட்டநாடகப்பாடல்களிலிருந்துசிறிதுவேறுபடுவது.

நாடகப்பாக்களில்பாத்திரங்கள்உரையாடுவதுபோல்கருத்துக்கள்அமையும்.

நாடகத்தனிமொழிப்பாடலில்ஒருபாத்திரம்தன்உணர்ச்சிகளையோஎண்ணங்க ளையோதனியேகூறிக்கொள்வதாகஅமையும்.நெஞ்சொடுகிளத்தல்என்னும்து

றையில்அமைந்தபாக்கள்இதற்குத்தக்கசான்றாகும்.

"நீங்கின்தெறுஉங்குறுகுங்கால்தண்ணென்னுந்

தீயாண்டுப்பெற்றாள்இவள்" (குறள் -1104)

தலைவியிடம்உள்ளஇந்தஇயல்புகளைஎண்ணிப்பார்த்தலைவன்தானே

கூறிக்கொள்வதாகஅமைகின்றது.

இக்குறளைநாடகத்தனிமொழிப்பாடல்எனலாம்.

பாடல்கள் அகநிலைப்பாடல் (Subjective Poetry), புறநிலைப்பாடல் (objective Poetry) என்று இருவகையாகப்பிரிக்கப்படும்.

புறநிலைப்பாடல்களின் அடிப்படை இயல்பு,

கவிஞனுடைய எண்ணங்களையும் உணர்ச்சிகளையும் பற்றியதாய் இல்லாமல் சமு

தாயத்தின் கோபம் துன்பதுயரங்கள், காதல், வீரம்,

போர்போன்ற உணர்ச்சிகளையும் செயல்களையும் பற்றியதாய் அமையும்.

அகநிலைப்பாடல்களில் கவிஞன் சமுதாய உணர்வுகளைத் தன் உணர்ச்சியுடன் கூட்டித்தருகிறான்.

புறநிலைப்பாடல்களில் கவிஞன் தன் சொந்த விருப்பங்களையும் உணர்ச்சிகளையும் சமுதாய உணர்ச்சிகளுடன் கரைத்துக்கொண்டு, தன் ஆளுமையை மறைத்துக்கொண்டு சமுதாய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துகிறான். அப்படிப்பட்ட (Narrative) Poetry புறநிலைப்பாடல்களைக் கதைப்பாடல்.

நாடகப்பாடல் (Dramatic Poetry) என இருவகையாகப்பிரிக்கிறார் ஹட்சன்.

அகப்பொருளும் புறப்பொருளும் விரவிய சங்கப்பாக்கள் பல்வேறு காலங்களில் உருவானவை.

நாட்டுப்பாடல்களாகப்பிறந்து பாணர்களாலும் விறலியர்களாலும் பாராட்டிப்பாடி வளர்க்கப்பெற்ற பைந்தமிழ்ப்பனுவல்கள் பல.

அகப்பாக்கள்மிகப்பெரும்பாலும்காதல்உறவுகள்பற்றியும்,

உணர்வுகள்பற்றியும்அமைவதால்அவற்றின்இலக்கியக்கொள்கைஇன்பியல்

(Heddonism)

எனலாம்.

அதாவதுசுகபோகங்களைஅனுபவிப்பதேவாழ்க்கையின்குறிக்கோளாகக்கொண்

டவையாகும்.

வீரயுகப்பாக்களானநம்புறப்பொருள்பாக்கள்போர்.

வீரசெயல்கள்,

பகிர்ந்துண்டுபல்லுயிரோம்பும்கொடைச்சிறப்புபோன்றவற்றைப்பாடுவதால்அ

வற்றின்இலக்கியக்கொள்கையைவீரம்எனலாம்.

இந்தஅடிப்படையிலேயேசங்கப்பாக்களின்இலக்கியக்கொள்கைகாதலும்வீரமும்

எனலாம்.

கதைகூறும்பாக்களின்குறிப்பிடப்படவேண்டியது

'பாலட்'(Ballad)

எனப்படும்.

கதைபொதிபாடல்என்பதுஒருதனிநிகழ்ச்சியைப்பற்றியகதைத்திட்டத்துடன்ஓ

சைநயத்துடன்கதைகூறும்போக்கில்அமைந்தஇசைப்பாடல்,

இலக்கியவகைகளுள்மிகப்பழமையானது

வாய்மொழியாகப்பாடப்பட்டுவந்ததால்பாடியவர்களின்கற்பனைகளையு
ம்பெற்றுவளர்ந்தது.

இதுபொதுமக்களின்சுவைக்கேற்பஅமைந்தவருணனைமுறையில்அமைவது.

இதன்நுவல்பொருள்வாழ்க்கையின்அடிப்படைப்பிரச்சினைகளானவீரதீர
ச்செயல்கள், காதல், வெறுப்பு, அன்பு,

இரக்கம்,குடும்பவாழ்க்கைப்பிரச்சினைபோன்றவையாகும்.

இயற்கைஇறந்தஆற்றல்களில்அல்லதுமீஇயற்கைச்செயல்களில்அவர்கள்கொ
ண்டநம்பிக்கைகளும்ஒருகணிசமானஇடத்தைப்பெற்றுள்ளன.

இதில்இடம்பெறும்காதல், அன்பு, இரக்கம், வீரம்,

அக்காலமக்களுக்குச்சுவையூட்டிமகிழ்விப்பன.

இதனுடையஅமைப்பும்நடையும்நேரடியானதும்விறுவிறுப்பானதும்விரைந்துக
தைசொல்லும்இயல்புகளோடும்சிறுபிள்ளைத்தனமானமுதிர்ச்சியடையாததும்ஆ
கும். அதேநேரத்தில்ஆற்றல்வாய்ந்ததுமாகும்என்பர்ஹட்சன்.

அல்லிஅரசாணிகதை, மதனகாமராசன்கதை,விக்கிரமாதித்தன்கதை,
நல்லதங்காள்கதை, இராசாதேசிங்குகதை. கட்டபொம்முகதை,
அண்ணன்மார்சுவாமிகதை,

கான்சாகிபுகதைபோன்றவைகள்பிற்காலத்தியநிலஉடைமைச்சமுதாயச்சிந்தனைகளைப்பிரதிபலிக்கின்றகதைபொதிபாடல்களாகும்.

இவ்வகைக்கதைபொதிபாடல்களிலிருந்தேபுராணங்களும்உலகமகாகாப்பியங்களும்வளர்ந்தனஎன்பதுஅறியத்தக்கது.

தெய்வவணக்கப்பாடல்களும்,

இயற்கையைத்தம்வசப்படுத்தமந்திரங்களும்,

இனக்குழுக்களின்மக்களிடையில்வாய்மொழியாகவழங்கிவந்தன.

தொடக்கக்காலத்தில்சமுதாயஉணர்வுகளைப்பிரதிபலித்தகதைகள்காலப்போக்கில்குழுத்தலைவர்களைப்பற்றியகதைகளாகவளர்ந்தன.

பிற்காலத்தில்குழுக்களில்வேலைப்பிரிவினைகள்ஏற்பட்டுச்செல்வங்காரணமாகமக்களுக்கிடையில்ஏற்றத்தாழ்வுகள்தோன்றின.

இந்தநிலையில்,

"குலங்கள்ஒன்றுசேரும்பொழுதுவென்றடக்கப்பட்டுஅரசர்களோடுஇணையும்

பொழுதும்பழங்காலம்பற்றியபுராணங்கள்தோன்றின.

தெய்வங்களைப்பற்றியும்வம்சங்களைப்பற்றியும்பலகதைகளைக்குழுத்தலைவர்களுக்காகவும்,

அரசர்களுக்காகவும்பெளராணிகர்கள்படைத்தார்கள்” என்றுபுராணங்கள்தோன்

றியவரலாற்றுநிலையைவிளக்குகிறார்பேராசிரியர்நா. வானமாமலை.

காப்பியம்என்றசொல்சங்கஇலக்கியங்களில்காணப்படவில்லை.

கவிஎன்னும்வடமொழிச்சொல்கவிதையையும்கவிஞனையும்குறிக்கும்.

கவியால்செய்யப்படுவதுகாவியம்.

காவியம்தமிழில்காப்பியமாயிற்று.

வடமொழியில்காவியம்,

மகாகாவியம்என்றுஇருசொற்கள்உள்ளன.

தமிழில்பெருங்காப்பியம்,

சிறுகாப்பியம்என்பர்.

பெருங்காப்பியம்என்றுநம்மால்அழைக்கப்படும்மகாபாரதமும்,

இராமாயணமும்வடமொழியில்இதிகாசங்கள்எனப்படும்.

காப்பியம்என்றசொல்முதன்முதலாகஇடம்பெறுவதுமணிமேகலையில்தான்.

அடுத்துப்பெருங்கதை, சிந்தாமணிஆகியநூல்களில்இச்சொல்இடம்பெறுகிறது.

அடியார்க்குநல்லார்இதைத்தொடர்நிலைச்செய்யுள்என்பர்.

காப்பியங்கள்வளர்ச்சிக்காப்பியம் (Epic of growth) என்றும்,

கலைக்காப்பியம் (Epic of Art) என்றும்இருவகைப்படும்.

நாட்டில்வழங்கிவரும்கதைகளையும்,

கதைபொதிபாடல்களையும்அடிப்படையாகக்கொண்டுவளர்வதுவளர்ச்சிக்காப்

பியம்எனப்படும். இராமாயணம், மகாபாரதம், சிலம்பு,

மேகலைபோன்றவைஇவ்வகையுள்அடங்கும்.

புலவன்ஒருவன்முற்றிலும்தன்கற்பனையாற்றலால்படைக்கும்கதைப்போக்கில்

அமைந்தஇலக்கியமேகலைக்காப்பியம்எனப்படும். சிந்தாமணி,

பெருங்கதைபோன்றவற்றைஇதற்குச்சான்றுகளாகக்கூறலாம்.

அறம்,

பொருள்,

இன்பம்,வீடுஎன்னும்உறுதிப்பொருள்நான்கினுள்ஒன்றுகுறையினும்அதுபெருங்

காப்பியம்ஆகாதுகாப்பியமாகும்.

"அறமுதல்நான்கினும்குறைபாடுஉடையது

காப்பியம்என்றுகருதப்படுமே" (தண்டியலங்காரம் - 10)

சிலம்பும்மேகலையும்தமிழ்க்காப்பியங்களுள்காலத்தால்முந்தியவை.

இவற்றைஇரட்டைக்காப்பியம்என்றும்வழங்குவர்.

சிலப்பதிகாரம்சமணமுனிவராகியஇளங்கோவடிகளால்இயற்றப்பெற்றது.

மணிமேகலைபௌத்தசமயத்தவரானசாத்தனாரால்எழுதப்பட்டது.

அரசாட்சியில்தவறுசெய்தவர்களைஅறக்கடவுள்தண்டிக்கும்என்பதும்,

பத்தினிப்பெண்ணைச்சான்றோரும்போற்றுவர்என்பதும்,

ஊழ்வினைதவறாமல்தண்டனைகொடுக்கும்என்பதும்சிலம்பின்அடிக்கருத்துக்

கொள்கைகள்

(Theme).

அரசன்குடிதழுலிக்கோலோச்சவேண்டும்.இல்லையென்றால்அவனுக்கும்தண்ட

னைஉண்டுஎன்றகுரலைச்சிலப்பதிகாரத்தில்முதன்முதலாகக்கேட்கமுடிகிறது.

ஊழ்வினைசங்ககாலம்முதல்பேசப்பட்டுவந்ததுஎன்றாலும்,

நீதிநூல்களில்அதுமிகுதியாகவலியுறுத்தப்படுகிறது.

சிலம்பு,

மேகலைக்காப்பியங்களில்அதுகதைவடிவத்தில்,

நிகழ்ச்சிகளின்மூலம்வலியுறுத்தப்படுகிறது.

சிலம்பும்மேகலையும்வெவ்வேறுமதத்தைச்சார்ந்தவர்களால்எழுதப்பட்டிரு

ந்தாலும்கற்புடைமையைப்போற்றுவதிலும்ஊழ்வினையைவலியுறுத்துவதிலும்

இயற்கைஇறந்தநிகழ்ச்சிகள்இடம்பெறுவதிலும்ஒன்றாகவேஇருக்கின்றன.

இரண்டுகாப்பியங்களிலும்கற்புடைமகளிராகச்சிறப்பிக்கப்படுபவர்கண்

ணகி,

ஆதிரைஆகியஇருவரும்வணிகர்குலப்பெண்கள்என்பதுஓர்ஓப்புமைஆகும்.

நிலமானியகலாச்சாரத்திற்கும்,

வணிகக்கலாச்சாரத்திற்கும்இடையில்ஏற்பட்டமோதலைச்சிலம்பில்நன்குகாண
முடிகிறதுஎன்றாலும்கதைபொதிபாடல்களைப்போல்நம்பமுங்காப்பியங்கள்சமு
தாயநலநாட்டத்தின்அடிப்படையில்ஆளுவோரைத்திருத்துவதாகவும்நல்லொழுக்
கவிதிமுறைகளைவலியுறுத்துவதாகவும்அமைந்திருப்பதுஅறியத்தக்கது.

எனவே, காப்பியங்கள்சமுதாயஉணர்வுகளின்வெளிப்பாடுஎனலாம்.

இவ்வாறுசொல்லுவதால்அவைகள்பொதுமக்களின்இலக்கியமாகஇருந்தனஎன்
றுகொள்ளமுடியாது.

அவைகள்சாராம்சத்தில்பெருங்குடிமக்களானநிலவுடைமையாளர்களின்பொழுது
போக்குக்காகஅமைந்தவை.

'Epas'என்னும்கிரேக்கச்சொல்லின்பொருள் 'சொல்' என்பதாகும்.

பின்னர்பேச்சு, அல்லதுகதை, ஒருபாட்டு, வீரப்பாட்டு (A Heroic Poem)

என்றுஅதன்பொருள்விரிவடைந்தது. எனவேஅவைவீரர்களைப்பற்றியும்,

அவர்களின்தீர்ச்செயல்களைப்பற்றியும்பாடப்பெற்றஎளியகதைகளிலிருந்துவள

ர்ந்திருக்கமுடியும்என்பதுஅறிஞர்களின்முடிவு.

காவியங்களில்ஹோமரால்கிரேக்கமொழியில்இயற்றப்பெற்றஇலியட்டும் (Iliad),

ஒடிசியும் (Odyssey) பழமைவாய்ந்தகாப்பியங்களாகக்கருதப்படுகின்றன.

காவியஇலக்கியத்தின்பெருமைஉணர்ந்தவர்கள் அவற்றைமனிதனுடையஆன்ம
இயக்கத்தின்மாபெரும்செயல்என்பர்.

காவியம்என்பதுமனிதநாகரிகவளர்ச்சியில்தோன்றியதுஆகும். மேலும்,
அளப்பரும்ஆற்றல்வாய்ந்ததனிமனிதனைமையமாகக்கொண்டுஅவனுடையவெ
ற்றிகளையும்,

மக்கட்பிரச்சினைகளையும்பற்றியநீண்டகதைப்பாடல்என்றும்கூறலாம்.பாட்டுவ
டிவிலமைந்தஇலக்கியங்களில்முதலில்தோன்றியதுகாவியமாகவேஇருக்கமுடியு
ம்என்பர்வின்செஸ்டர்.

காவியத்திற்குஉணர்ச்சியோடுபுறவுலகநிகழ்ச்சிகளைக்காணும்பார்வைஇ
ன்றியமையாதது.

தன்னுணர்ச்சிப்பாக்கள்கவிஞனின்சொந்தஅனுபவங்களையேமுதன்மைப்படுத்
துவன. ஆனால்,

காவியத்திற்குத்தன்னையும்கடந்துபுறவுலகநிகழ்ச்சிகளைக்காணும்விரிந்தபார்
வைதேவைப்படுகிறது.

இத்தகையமனநிலைமனிதனுக்குத்தொடக்கத்திலேயேவளர்ந்திருத்தல்அரிது.

காப்பியம்இயற்றுபவனின்தன்னுணர்ச்சியைஅடிப்படையாகக்கொள்ளாம
ல்ஓர்இனத்தின்உணர்வுப்பிரதிபலிப்பாகவோ,

ஒருகாலத்தின்பிரதிபலிப்பாகவோ அமைகிறது. நாட்டில்வழங்கும்கதைகள்,

பழங்காலம்முதல்வழங்கிவரும்நாட்டுப்பாடல்கள்ஆகியவற்றின்தொகுப்பாகவும்,

வளர்ச்சியாகவும்மலர்வது. எனவே,

காவியம்தனிஒருஆசிரியரின்உணர்ச்சிப்புலப்பாட்டுப்பாடலாகஅமையாமல்பல

ர்கருத்துக்களின்தொகுப்பாகஅமைகிறதுஎன்கிறார்ஹட்சன்.

வடமொழிக்காப்பியங்கள்

வடமொழிக்காப்பியங்களில்காலத்தால்முந்தியவைமகாபாரதமும்,

இராமாயணமுமாகும்.

இவைஇதிகாசங்கள்எனப்படும்.

இவற்றுள்மகாபாரதத்தைவியாசரும்இராமாயணத்தைவால்மீகியும்இயற்றினர்.

இவைஇரண்டும்வெகுகாலமாகமக்களிடையேவழங்கிவந்தஇந்தியமக்கள்அனை

வருக்கும்பொதுவாகஅமைந்துவிட்டஇலக்கியச்செல்வங்களாகும்.

மகாபாரதம்உலகமகாஇலக்கியங்களைஎல்லாம்விடஅளவில்பெரியது.

நமதுதேசத்தில்பூர்வகாலத்துவழங்கியபல்வேறுஅறிவுத்துறைகளும்இதில்காணப்

படும். பாரதசமுதாயத்தாருடையகனவுகளும்,விருப்பங்களும், நோக்கங்களும்,

மனத்திற்குஉவகையூட்டும்கதைகளும்இதில்விளங்குகின்றன.

இதனைஒற்றுமையுள்ளஓர்இதிகாசம்என்றுகூறுவதெல்லாம்உபசாரந்தான்.

பலஇதிகாசங்கள்ஒன்றுசேர்ந்தமைந்தஒருபெரும்பேரிலக்கியம்என்றேஇதனைக் கூறுதல்வேண்டும்' என்பார்பேராசிரியர்வையாபுரிப்பிள்ளை.

பரதவமிசத்துஅரசன்குருஎன்பவனின்வழியில்வந்தகௌரவர்கள்குருசேஷ த்திரம்என்றநாட்டைஆண்டுகொண்டிருந்தார்கள்.

இந்தக்கௌரவஅரசவம்சத்தாரிடையில்நிலஉடைமைகாரணமாகஏற்பட்டகூடும் பவிவகாரம்பெரியபோராகமுடிகின்றது.

இந்தயுத்தம்உண்மையில்நடந்திருக்கமுடியும்.

இவற்றைப்பற்றியநாட்டுப்பாடல்கள்வழங்கிவந்தன.

இன்னாரென்றுஅறியமுடியாதயாரோஒருகவிஞர்இந்தநாட்டுப்பாடல்செய்திக ளைத்தொகுத்துஒருவீரசரிதமாகஅமைத்தார். அவரைவியாசர்என்கிறோம்.

இச்சரிதகதையேமகாபாரதத்தின்உட்கருவாகஅமைந்தது.

காலம்செல்லச்செல்லமேற்குறிப்பிட்டகுருசேஷத்திரநிகழ்ச்சிக்குநூற்றுக்க ணக்கானஆண்டுகளுக்குமுந்தியவீரர்களைப்பற்றியகதைகள்வாய்மொழிப்பாட ல்கள்புராணக்கூறுகள்எல்லாம்கலந்துமகாபாரதமாகஉருவாகிவிட்டது.

பாரதக்கதையைக்கூர்ந்துநோக்கினால்அதுதோன்றியகாலத்தைநம்மால்க ணித்துவிடமுடியும். பாரதக்கதைபதினெட்டுநாட்கள்நடந்தபோரைப்பற்றியது.

போர்ஏன்நடந்தது?

சொத்துடைமைகாரணமாக,

அதாவது பாண்டவர்களின் சொத்துக்களை துரியோதனனும் அவன்தம்பிமார்களு
ம்கவர்ந்து கொண்டனர்.

பெரிய குழுசிறிய குழுவானதம்பங்காளிகள் சொத்தைக்கவர்ந்து கொண்டது.

இழந்த சொத்தைத்திரும்பப்பெறுவதற்கு பாண்டவர் போர் செய்கின்றனர்.

ஆகவே,

பாரதக்கதை சொத்துடைமைதோன்றி விட்ட ஒரு சமுதாய அமைப்பில் தோன்றியது

என்பது உண்மை.

இந்தியமண்ணில்,

குருசேஷத்திரப்பகுதியில் சொத்துடைமை எப்பொழுது தோன்றியது என்பது மானி

டவியலார்கணிக்கவேண்டிய ஒன்று.

பேராசிரியர் வானமாமலை கூறுவது போல்,

குருசேஷத்திரயுத்தத்திற்கு முன்பே வாய்மொழியாகத்தெய்வவணக்கப்பாடல்களு

ம்,

இயற்கையைத்தம்வசப்படுத்தமந்திரங்களும் குழுக்களின் வரலாறுகளும் மக்களி

டையேவழங்கிவந்தன.

பின்னால் சமுதாயத்தில் சொத்துடைமை ஏற்பட்டு அதன்பயனாய்வேலைப்பிரிவி

னை உருவாகி,

செல்வத்தால் மக்களுக்கிடையே வர்க்க ஏற்றத்தாழ்வுகள் தோன்றிய நிலையில் வீரர்களான தனிமனிதர்களின் செயல்களைப் பற்றிய கதைகள் தோன்றின.

இந்த அடிப்படையில்,

போரில் வெற்றி பெற்ற பாண்டவர்களின் வீரத்தைப் பாராட்டும் கதைகள் தோன்ற

லாயின. மேலும், பல கதைகளும் அவற்றோடு சேர்ந்து கொண்டன.

ஆகவே தான்பழங்கால வீரக்கதைகள்,

நீதிக்கதைகள்,

கடவுள்களைப் பற்றிய கற்பனைக்கதைகள்,

யுத்தவருணைகள்,

புரோகிதர்களுக்குரிய செய்யுள்கள் தத்துவம் சட்டம் போன்ற பல செய்திகள் மகாபா

ரதத்தின் உள்ளடக்கமாக அமைந்தன.

பாரதத்தில் பதினெட்டுப் பருவங்கள் உள்ளன.

அவை வருமாறு:

1. ஆதிபருவம், 2. சபாபருவம், 3. வனபருவம், 4. விராடபருவம்.
5. உத்தியோகப்பருவம், 6. பீஷ்மபருவம், 7. துரோணபருவம், 8. கர்ணபருவம்,
9. சல்லியபருவம், 10. சௌப்திகபருவம், 11. ஸ்திரீபருவம், 12. சாந்திபருவம்,
13. அனுசாஸனபருவம், 14. அசுவமேதபருவம், 15. ஆசிரமவாசிகபருவம்,
16. மௌஸலபருவம், 17. மகாபிஸ்தானிகபருவம்,
18. ஸ்வர்க்காரோஹணப்பருவம்.

மகாபாரதத்தின்பாதி அளவுபாரதக்கதைபற்றியது. மறுபாதிகதைகள்,

உபாக்கியானங்களும், நீதிவாக்கியங்களும் நிரம்பி உள்ளன என்பர் பேராசிரியர்

வையாபுரிப்பிள்ளை.

மகாபாரதக்கதைகளும் புராதனவரலாறுகளும் வசனநடையில் சிலவும்,

வசனமும் செய்யுளும் கலந்த சம்புநடையில் சிலவும் அமைந்துள்ளன.

இப்போது அதில் ஒரு இலட்சம் சுலோகங்கள் உள்ளன என்பர். வியாசர்கூறியவை

20,000

சுலோகங்கள்.

இதைப்போன்ற பல செய்திகள் காலப்போக்கில் இடம்பெற்றவை.

மகாபாரதத்தின் உருவம்,

உள்ளடக்கம்,

உத்திபற்றிய இலக்கியக்கொள்கைகள் அனைத்தும் அதற்கே உரியவை.

காரணம் அதற்கு ஒப்பான நூல் உலகத்தில் இல்லை.

அதன்கொள்கைகளைப்பிறநூல்கொள்கைகளுடன் ஒப்பிட்டுப்பேசமுடியாது.

குமரிமுதல் இமயம் வரை வாழ்ந்த மக்களின்கற்பனைவளமெல்லாம் பெற்ற ஒரே நூல்

பாரதம்.

ஆகையினால் அதனுடைய இலக்கியக்கொள்கைகளைச் சிலவிதிமுறைகளுக்குள்

அடக்குவதென்பது இயலாத ஒன்று.

இந்தியமண்ணில்தோன்றியஎல்லாவகையானஇலக்கியங்களும்ஒவ்வொருவகையில்பாரதக்கருத்துக்களைத்தாங்கியுள்ளன.

பாரதத்தில்பழங்காலத்துமுதிராதகுழுமுறைச்சமுதாயநாகரிகம்முதல்அரசின்தோற்றமானவீரயுகநாகரிகம்வரைகாணமுடியும்.

இத்தன்மையானசிறப்பைக்கண்டுவியந்தபேராசிரியர்வையாபுரிப்பிள்ளை, இது

"ஒரேஆசிரியர்இயற்றியதுமன்று,

இதனைத்தொகுத்தவர்ஒருசிறந்தஆசிரியருமன்று.

இவ்விதிகாசத்தைக்கவிதைக்காட்டுஎன்றுதான்சொல்லுதல்வேண்டும்.

சிறுசிறுசெடிகளுக்கும்புதர்களுக்கும்இடையேதோன்றும்அழகியபுஷ்பங்கள்போ

ல, அங்கங்கேகவிதைநயமும்காணப்படுகிறது.

உருவமற்றுமயங்கிக்கிடக்கும்கொடிப்பிணங்களுக்கிடையேஎன்றும்நிலவதற்கு

இலக்கியச்சுவையும்மிகவும்ஆழ்ந்தஞானக்கருத்துக்களும்மலர்ந்துதிகழ்கின்றன"

என்கிறார்.

இராமாயணம்,

பாரதத்தைநோக்கஇலக்கியக்கொள்கையில்மாறுபட்டதாகத்தெரிகிறது.

பாரதத்தைவிடஅளவில்சிறியது, அமைப்பில்ஒழுங்கும்முறையும்உள்ளது.

இராமாயணம் ஒரு தன்னேரில்லாத வீரத்தலைவனுடைய வரலாற்றைக் கூறும் காப்பியம், பாரதத்தைத் தொகுத்தவர் வேதங்களைத் தொகுத்த வேதவியாசர், ஒருரிஷி.

இராமாயணத்தைத் தொகுத்தவர் வான்மீகி முனிவர் என்ற கவிஞர்.

இவர் மக்களிடையே வழங்கிய ஒரு மாவீரனைப் பற்றிய செய்திகளை முறையாகத்

தொகுத்த ஆதிகவியாவார். வான்மீகிராமாயணம் 'ஆதிகாவியம்'

என்று அழைக்கப்படுகிறது.

காரணம் பாரதத்திற்கு முந்தியது என்ற பொருளில் அன்று.

காவிய நெறிகளைப் பின்பற்றிப் பாடியவர்களில் இவரே முற்பட்டவர் என்ற காரண

த்தால் அவரை ஆதிகவி என்றும்,

அவரால் செய்யப்பட்ட காவியத்தை ஆதிகாவியம் என்றும் அழைப்பர்.

பிற்காலக் காவியக் கவிஞர்களுக்கெல்லாம் வரிச்சட்டமாய் வான்மீகியின்ப

டைப்பு அமைந்தது.

இராமாயணம் காவிய அமைப்பு முறையில் செய்யுளின் பொருளைக் காட்டிலும் உரு

வத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பது ஒன்று. உவமை,

உருவகம் முதலிய அலங்காரங்களுடன் செய்யுள் அமைந்திருப்பது இதன் மற்றொரு

சிறப்பாகும்.

இச்சிறப்புக்களோடுதோன்றியகாவியங்களில்இராமாயணம்முதலாவதாகையால்
அதுஆதிகாவியம்எனப்பட்டது.

அதில்ஏழுகாண்டங்கள்உள்ளன.

முதலும்,

ஏழும்ஆகியகாண்டங்கள்பிற்காலத்தில்சேர்க்கப்பெற்றவைஎன்பதுஅறிஞர்கள்

ன்முடிவு. அவ்விருகாண்டங்களில்சிலமுரண்பாடானசெய்திகளும், மொழி.

செய்யுள்நடையில்வேறுபாடுகளும்காணப்படுகின்றன.

மேலும்.

பாலகாண்டமானமுதல்காண்டத்திலும்,உத்தரகாண்டத்திலும்இராமன்திருமாலி

ன்அவதாரம்என்றசெய்திகள்உள்ளன.

இடையில்காணப்படும்இக்கருத்துக்கள்இடைச்செருகலாகும்என்பதுஆராய்ச்சி

யாளர்முடிவு. ஆதிகாவியத்தில்இராமன்ஒருமாவீரனாகவேபேசப்படுகிறான்.

இராமாயணத்தின்மூலக்கதையும்ஏனையகாப்பியங்களைப்போல,

மக்களின்வாய்மொழிக்கதைகளிலிருந்துஉருவானஒன்றுதான்.

குசன்,

லவன்என்பவர்களைப்போன்றபாணர்கள்இக்கதையைப்பாடியதாகவும்அதைக்

கேட்டுப்பிறர்பாடியதாகவும்ஒருகாலத்தில்அதைக்கேட்டவால்மீகிஎன்னும்கவிஞ

ன்ஒருகாவியமாகச்செப்பமுறஅமைத்திருக்கலாம்என்றும்கருதுகின்றனர்.

இராமாயணத்தின்பாவிகத்தை

"அறம்வெல்லும்பாவம்தோற்கும்"

என்றுசுருக்கிச்சொன்னாலும்மாற்றான்மனைவியைக்கவர்வதுபாவம்,

ஒருவனுக்கு ஒருத்தி,

நன்மைவாழும் தீமை அழியும் என்பன இதன்பிற அடிக்கருத்துக்கள் எனலாம்.

சமூகவரலாற்று அடிப்படையில் பார்த்தால்,

ஆரியர்கள் தெய்வீகத்தன்மைபடைத்தவர்கள்.

அவர்களின் அதிகாரத்தை எதிர்த்த மண்ணின்மைந்தர்கள், அடிமைகள், அசுரர்கள்,

அரக்கர்கள், இராட்சதர்கள் என்று வருணிக்கப்பட்டு காலந்தோறும் சில அவதாரபுரு

ஷர்கள் தோன்றி அவர்களை அழித்ததாகப் பலகதைகள் தோன்றின.

இராமாயணமும் அப்படிப்பட்ட ஒன்று.

இராமாயணம் வலியுறுத்தும் கருத்துக்களைக் கூர்ந்து நோக்கினால் ஒருத்திக் குஐந்துகணவர் என்ற குழுமுறைச் சமுதாயநாகரிகத்திலிருந்து வளர்ச்சி அடைந்து ஒருத்திக்கு ஒருவன் என்னும் நாகரிககாலமான நில உடைமைக்கலாச்சாரத்தைப்பிரதிபலிப்பது என்பது விளங்கும்.

அதாவது பாரதத்திற்கு வெகு காலம் பிந்தியது என்றாகிறது.

இராமாயணக்கதை இந்திய மக்கள் பெரும்பாலோரிடம் செல்வாக்குப்பெற்ற கதை.

இந்திய மொழிகள் பலவற்றில் வால்மீகியைத்தழுவி எழுந்த இராமாயணங்கள் பல.

தமிழில்தோன்றியகம்பராமாயணம்வால்மீகியைத்தழுவியதுஎன்றாலும்பல்வேறு
கோணங்களில்ஒருமகாகாவியமாகவேவிளங்குகிறது.

சுருங்கச்சொன்னால்தண்டியலங்காரம்கூறுவதுபோல்காப்பியஇலக்கணம்
அனைத்தும்அமைந்தமுதல்காப்பியம்வால்மீகிராமாயணம்.அதன்தலைவன்செய
ற்கரும்செயல்களைச்செய்ததன்னேரில்லாததலைவன், அறத்தின்நாயகன்,
யாராலும்வெல்லப்படமுடியாதவன், ஆண்டவனின்அவதாரம்.
தலைவனைப்போலவேகாப்பியத்தலைவிசீதையும்தன்னேரில்லாத்தனிப்பண்புக
ள்நிறைந்தகற்பின்கொழுந்து, பொற்பின்செல்வியாவாள்.

மக்கள்பாடலாகஅல்லதுவாய்மொழிப்பாடலாகஇருந்துவந்தபழங்கதை
யைவால்மீகிகதையாக்கியுள்ளார்.

இதுஆதிகாவியம்எனப்பட்டாலும்பாரதக்கதைகளின்செல்வாக்குஇராமாயணத்
தில்உண்டுஎன்பதுஆராய்ச்சியாளர்முடிவு.

தண்டியலங்காரமும்தமிழ்க்காப்பியங்களும்

அறம், பொருள், இன்பம்,

வீடுஎன்னும்நான்குஉறுதிப்பொருளைப்பயக்கும்காப்பியத்தில்இடம்பெறும்வரு
ணனைஎத்தகையதுஎனக்காண்போம்.

கதைப்போக்கில்அமைந்தஇலக்கியங்களில்சிறப்பாகக்காப்பியங்களில்வருண

னைஇடம்பெறுதல்இயல்பு.

காப்பியஇலக்கணம்கூறும்தண்டியலங்காரமும்பின்வருமாறுகூறுகின்றது.

"மலைகடல்நாடுவளநகர்பருவம்

இருசுடர்த்தோற்றம்என்றினையனபுனைந்து

நன்மணம்புணர்தல்புனல்விளையாடல்"

(தண்டியலங்காரம் -08)

போன்றவருணனைகள்இடம்பெறல்வேண்டும்என்பர்தண்டியார்.

இந்தவருணனைத்தமிழ்க்காப்பியங்களில்இடம்பெறுவதைக்காண்போம்.

சிலப்பதிகாரத்தில்செங்குட்டுவன்தன் தேவியோடுமலைவளங்காணச்செல்

கிறான்.

அங்குமலையின்வளங்களும்,

அங்குக்கிடைக்கும்பொருள்களும்வருணிக்கப்படுகின்றன.

செங்குட்டுவன்நீலமலைக்குவந்தபோதுகண்ணகிபுட்பகவிமானத்தில்மேலுலகம்

சென்றசெய்தியைக்குறவர்கள் அவனுக்குத்தெரிவிக்கின்றனர்.

செங்குட்டுவனும்கண்ணகிக்குக்கோயில்கட்டவேண்டியகல்லைஇமயத்திலிருந்து

கொண்டுவரத்திட்டமிட்டான்.

மணிமேகலையில்மலைவளம்ஏதும்பேசப்படவில்லை.

பெருங்கதை

'குறிஞ்சிநிலங்கடந்து' என்றபகுதியில்மலைவருணனைஇடம்பெறுகிறது.

தமிழ்முதற்காப்பியமானசிலப்பதிகாரத்தில்கடலாடுகாதையிலும்பிறஇடங்

களிலும்கடல்பற்றியவருணனைமிகுதியாகஉண்டு.

கடல்துறைப்பட்டினமானபூம்புகார்மிகச்சிறப்பாகவருணிக்கப்படுகிறது.

மணிமேகலையில்கடலால்சூழப்பட்டமணிபல்லவத்தைப்பற்றிக்கூறும்போதுகட

ல்வருணனைஇடம்பெறுகிறது.

கம்பராமாயணத்தில்கடல்வருணனைபடலத்தில்கடல்மிகஅழகாகவருணிக்கப்ப

டுகிறது.

சிலப்பதிகாரம்நாடுகாண்காதைஎன்னும்பகுதிஉழவர்பெருமக்களின்அன்

றாடவாழ்க்கையைஅழகுறவிளக்குகிறது.மேலும், அங்குஉள்ளவயலும்,

சோலையும்,தோப்பும், துறவும்பற்றியவருணனைகள்இடம்பெறுகின்றன.

சிந்தாமணியும்கம்பராமாயணமும்நாட்டுவருணனையைநூலின்தொடக்கத்

திலேயேவிரிவாகவருணிக்கின்றன.

கம்பராமாயணத்தில்இடம்பெறும்மருதநிலவருணனைமிகச்சிறந்தகற்பனைநயம்

மிக்கது. சிந்தாமணிஏமாங்கதநாடு, நாட்டுவளம், மழைவளம்,

பயிர்வளம்முதலியவற்றைச்சிறப்பாகவருணிக்கிறது.

மணிமேகலையில்நாட்டுவளம்இடம்பெறவில்லை.

சிலம்பு,

மணிமேகலை,

சிந்தாமணி,

கம்பராமாயணம்ஆகியகாப்பியங்களில்நகரவருணனைமிகுதியாகவேஇடம்பெ

றுகிறது. சிலப்பதிகாரம்புகார், மதுரை, வஞ்சிஆகியசோழபாண்டிய,

சேரர்தலைநகர்களைமிகஅழகாகவருணிக்கிறது.

இந்நகரங்களில்நடைபெற்றதொழில்கள்,

செல்வச்சிறப்பு,

மாடமாளிகைகள்மிகச்சிறப்பாகவருணிக்கப்படுகின்றன.

மணிமேகலையில்புகார்,

மதுரை,வஞ்சி,

காஞ்சிஆகியநகரங்கள்வருணிக்கப்படுகின்றன.

கம்பராமாயணத்தில்நாடும்நகரமும்தனித்தனிப்படலங்களில்வருணிக்கப்படுகின்

றன.

மேலும்அயோத்தி,

மிதிலை,

இலங்கைபோன்றநகர்கள்மிகச்சிறந்தமுறையில்வருணிக்கப்படுகின்றன.

சிந்தாமணியில்ஏமாங்கதநாடு,

நாட்டுவளம்,

மழைவளம்ஊர்களின்சிறப்புக்கள்நாமகள்இலம்பகத்தில்

48

பாக்களில்வருணிக்கப்படுகின்றன. அடுத்து, தலைநகர்இராசமாபுரம், புடைநகர், இடைநகர், அகழ், மதில், அகநகர், பரத்தையர்தெரு. ஆவணவீதிகள், அரசர்வீதிபோன்றநகரச்சிறப்புக்கள் 68 பாக்களில்வருணிக்கப்படுகின்றன.

காப்பியங்களில்பருவம்சிறப்பாகவருணிக்கப்படுகின்றது.

சிலப்பதிகாரத்தில்இளவேனிற்காலம்கற்பனைநயத்தோடுவருணிக்கப்படுகிறது.

வேனிற்காதையில்இடம்பெறும்பருவவருணனைக்கற்றுஇன்புறத்தக்கது.

கம்பராமாயணத்தில்இடத்திற்கேற்பபருவங்கள்வருணிக்கப்படுகின்றன.

மணிமேகலையில்பருவவருணனைஇடம்பெறவில்லை.

காப்பியவருணனைகளில்தவறாமல்இடம்பெறுவதுதிங்களும்,ஞாயிறும்எ

னலாம்,

'மகாபாரதம்,

இராமாயணம்ஆகியவற்றில்சந்திரனும்,சூரியனும்பல்வேறுகோணங்களில்வரு

ணிக்கப்படுகின்றன. சிலப்பதிகாரம்திங்களைப்போற்றுவதில்தொடங்குகிறது.

கண்ணகியிடம்காய்கதிர்ச்செல்வனானகதிரவன்அசரீரியாகக்கோவலன்கள்வன்

அல்லன்என்றும்கூறுகிறான்.

பின்னர்கண்ணகிபார்ப்பார்,

பசு,

பத்தினிப்பெண்டிர்,

போன்றோர் ஒழித்துத் தீத்திறத்தார்பக்கமே சேர்கின்ற போது மதுரையை எரித்து
மாபெரும்பத்தினிசபதத்தை முடிக்கிறான்கதிரவன்.

சங்க அகப்பாக்களில் சிறப்பாகப் பேசப்பட்ட செய்தி ஐந்திணைப்பகுதியாகு
ம்.

தமிழ்க்காப்பியங்களிலும் இந்த ஐந்திணைப்பொருள்கள்தக்கவாறு இடம்பெறுகி
ன்றன.

சிலப்பதிகாரத்தில் ஐந்திணைச் செய்திகள் மிகவும் அழகிய முறையில் இடம்பெற்று
ள்ளன.

அடியார்க்கு நல்லார்தம்பதிக உரையில் சிலப்பதிகாரத்தில் அமைந்துகிடக்கும் ஐந்தி
ணைக்கும் முதல், கரு,

உரி என்ற மூன்று பொருள்களையும் மிகவும் சிறப்பாக நூலிலிருந்தே எடுத்துக்காட்டு
கிறார். முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம்,

நெய்தல் என்று சொல்லிப்பின்பாலையையும் சொல்கிறார்.

பாலைக்கு ஒழுக்கம் கூறிய தொல்காப்பியர் நிலம் கூறவில்லை என்பதை நாம் அறி
வோம். தொல்காப்பியர் கூறாத பாலை நிலத்தின் இயல்பை.

"முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையின்திரிந்து

நல்லியல்பு இழந்து நடுங்குதுயர் உறுத்துப்

பாலைஎன்பதோர்படிவங்கொள்ளும்”

(சிலப்பதிகாரம்காடுகாண்காதை - 64-66)

என்கிறார்இளங்கோவடிகள்.

மேலும்,

காடுகாண்காதை,வேட்டுவவரிமுதலியவற்றில்பாலைவருணிக்கப்படுகிறது.

நாடுகாண்காதையில்மருதமும்,

கடலாடுகாதையில்நெய்தலும்,

ஆய்ச்சியர்குரவையில்முல்லையும்,

குன்றக்குரவையில்குறிஞ்சியும்வருணிக்கப்படுகின்றன.

பெருங்கதைபொருள்செறிந்தநீண்டகதையாதலால்,

எவ்விதக்குறையுமின்றிஐந்திணைச்சிறப்பும்பலஇடங்களில்பேசப்படுகின்றதுஎ

ன்பார்மு.அருணாச்சலம்தொடக்கத்தில்பத்திராபதிஎன்றயானைஉதயணனையும்

வாசவதத்தையையும்சுமந்துகொண்டுசெல்வதைச்சொல்லும்போதுமருதம்,முல்

லை,

குறிஞ்சி,

பாலைஎன்றநிலங்களைவிரிவாகத்தனித்தனிக்காதைகளில்உரைக்கின்றார்.

நெய்தல்சொல்லப்படவில்லை.

காப்பியத்தலைமக்களைப்பற்றிப்பார்ப்பதற்குமுன்னர்நம்முன்னோர்கள்இ

லக்கியத்தில்இடம்பெறும்மாந்தர்

(Character)

பற்றிஎன்னகொள்கைஉடையவராய்இருந்தனர்என்பதைஇலக்கியஇலக்கணநூ
ல்களின்துணைக்கொண்டுஅறிந்துகொள்வதுபயனுடையதாகும்.

சங்கப்பாக்கள்அகம், புறம்என்றுபிரித்துப்பேசப்படுகின்றன.

அவற்றில்அகத்திணைப்பாக்களில்சிலமாந்தர்கள்காணப்படுகின்றனர்.

அவர்களுள்தலைவன், பாங்கன், பாகன்போன்றோர்ஆண்பாற்பாத்திரங்கள்.

தலைவி, தோழி, செவிலித்தாய், நற்றாய்,

பரத்தைபோன்றோர்பெண்பாற்பாத்திரங்கள்.

இவர்களைப்பற்றித்தொல்காப்பியம்,

"மக்கள்நுதலியஅகனைந்திணையும்

சுட்டிஒருவர்பெயர்கொளப்பெறார்"

(தொல்காப்பியம் - 1000)

என்றுகூறுகின்றது.

ஐந்திணைபற்றிவரும்காதற்பாக்களில்இடம்பெறும்பாத்திரங்கள்அவர்இய
ற்பெயரால்சுட்டப்படக்கூடாதுஎன்பதுஇதன்பொருள். அவர்களை 'நாடன்',

'பொருப்பன்' முதலியபெயர்களாலும்குறிக்கலாம். இதுதமிழ்இலக்கியமரபு.

வடமொழியிலுள்ளருதுஸம்ஹாரத்திலும்,

மேகதூதத்திலும்காளிதாசர்பாத்திரங்களைஇயற்பெயரால்குறிக்கவில்லை.

ஷேக்ஸ்பியரின்

'சானட்ஸ்'

(Sonets)

என்னும்காதற்பாடல்களிலும்பாத்திரங்களின்இயற்பெயர்சுட்டப்படவில்லை.

இயற்பெயர்இடம்பெறாதபாடல்களில்தான்தனிப்பட்டகாதற்சுவைதோன்றமுடியும்.

இந்தஅடிப்படையில்தொல்காப்பியர்விதிசெய்திருப்பதுபாராட்டுக்குரியதுஎன்

பார்பேராசிரியர்எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை.

இதுஒருமரபு.

இம்மரபோடுவேறுஇரண்டுமரபுகளையும்தொல்காப்பியர்கூறுகிறார்.

"பெருமையும்உரனும்ஆடுஉமேன"

(தொல்காப்பியம்,களவு 7)

"அச்சமும்நாணும்மடனுமுந்துறுத்த

நிச்சமும்பெண்பார்க்குஉரியஎன்ப"

(தொல்காப்பியம், களவு-8)

இதன்படி, பாடல்களில்இடம்பெறும்ஆண்பாற்பாத்திரங்கள்பெருமை, அறிவு,

வலிமைஉடையவராகப்படைக்கப்படல்வேண்டும்.

பெண்பாற்பாத்திரங்கள்அச்சம்,

நாணம்,

மடம்ஆகியபண்புகள்உள்ளவர்களாகப்படைக்கப்படல்வேண்டும்.

ஆண்கள்உயர்ந்தவர்களாகவும்,

பெண்கள்தாழ்ந்தவர்களாகவும்கருதப்பட்டதுஉடைமைச்சமுதாயச்சிந்தனையாகு
ம். உலகம்முழுதும்இக்கொள்கைஇருந்துவந்தது.

அரிஸ்டாட்டில்தம்துன்பியலில்இவ்வாறுகூறுவதுநினைவுகொள்ளதக்கது.

காப்பியப்பாத்திரங்கள்

புறப்பாடல்களில்பாத்திரங்கள்இயற்பெயரால்அழைக்கப்படுகின்றன.

இப்பாடல்களிலும்கரிகாலன்,

நெடுஞ்செழியன்போன்றவர்களின்கொடைச்சிறப்பு,

வீரம்முதலியசிலபண்புநலன்கள்மட்டுமேகாட்டப்படுகின்றன.

அவர்கூறுவதுமகாபாரதம்,

இராமாயணம்போன்றவடமொழிக்கதைகளையாஅல்லதுதமிழில்இருந்தபழங்க
தைகளையாஎன்பதுதெரியவில்லை.

எதுவாயினும்தொன்மத்தின்பாத்திரஇயல்புபற்றிஅவர்கூறாததுஆய்வுக்குரியது.

அடுத்துகதைமாந்தர்களைப்பற்றிப்பேசுகின்றஒரேபழையஇலக்கணம்தண்

டியலங்காரமாகும்.

அதுவும்வடமொழிஇலக்கணங்களைப்பற்றியேசிலசெய்திகளைச்சொல்கிறது.

வடமொழிஇலக்கணங்களுள்மிகவும்பழமையானதும்மிகச்சாதாரணமாகக்கருதப்

பட்டதுமான,ஆசார்யதண்டிஇயற்றிய

"காவியதர்சம்'

காவியத்தின்இலக்கணத்தைவகுக்குமிடத்தில்காவியநாயகன்பற்றியும்சொல்கிற

து.

"தன்னிகரில்லாத்தலைவனைஉடைத்தாய்"

என்னும்தண்டிகூறும்செய்திகாவியதர்சகுத்திரத்தின்மொழிபெயர்ப்பேஎன்
பர்பேராசிரியர்வையாபுரிப்பிள்ளை.

தன்னிகரில்லாத்தலைவன்என்பதுவடமொழி.

கிரேக்கமொழிஇலக்கியங்கள்கூறுகின்றஉலகப்பொதுவானசெய்தியெனலாம்.

அக்கொள்கையைநடப்பியலுக்குப்புறம்பான,

வெறும்மரபுஎன்றுதான்சொல்லமுடியும்.

தண்டியலங்காரம்பிற்காலத்தைச்சார்ந்ததாயினும்அதுகூறுகின்றதன்னேரி
ல்லாத்தலைவன்பற்றியகொள்கைஎந்தஅளவுக்குத்தமிழ்க்காப்பியங்களுக்குப்
பொருந்திவருகிறதுஎன்பதைக்காண்போம்.

சிலப்பதிகாரக்கதைத்தலைவன்கோவலன்தண்டிஇலக்கணங்களுக்குக்கட்
டுப்படாதவன். கண்ணகியைத்தன்னிகரில்லாத்தலைவிஎன்றுசொல்லலாம்.

அவள்தன்னிகரில்லாத்தலைவியாகஇருப்பதால்தான்மனிதஇயல்புகளைக்கடந்த

தெய்வீகத்தன்மைபொருந்தியவளாய்க்காணப்படுகிறாள்.

என்றாலும்கண்ணகிநடைமுறையில் காணப்படமுடியாதவெறுங்கற்பனைப்படை
ப்புஅன்று.

கதைத்தலைவன்கோவலன்கதையில் அதிகமான இடத்தைப்பெறாவிட்டாலும் ஓர
ளவுக்கு நடைமுறைப்பாத்திரம் எனலாம்.

சிலப்பதிகாரம்தோன்றியகாலத்தில்பிரபுக்களுக்கும் வணிகர்குடிப்பெருமக்களுக்
கும் பரத்தமை என்பது அன்றாடப்பொழுதுபோக்குகளில் ஒன்று.

குடும்பத்தலைவன்பரத்தையர்களோடு தொடர்புகொண்டதன்காரணமாக
க்கதறிக்கண்ணீர்வடித்தலைவியர் சங்க அகப்பாடல்களில் ஏராளம்.

சங்ககாலத்தில் பெருவழக்காக இருந்த ஆண்களின் பரத்தன்மை இந்த நூற்றாண்டி
ன்தொடக்ககாலம் வரை நீடித்திருந்தது.

கோவலன் இதற்கு விதிவிலக்கானவன் அல்லன்.

அந்தவகையில் அவன்பொருளிழந்து மனம்போனவாறு பேசுவதும் மாதவியைப்ப
ழித்துப்பேசுவதும் நடைமுறைக்கு ஏற்றதே என்றாலும் கோவலனின் பாத்திரப்படை
ப்புநிறைவான ஒன்று என்று சொல்லமுடியாது.

கோவலனைப்போல் ஆரியப்படைகடந்தநெடுஞ்செழியனும் ஓரளவுக்கு ந
டைமுறைப்பாத்திரம் எனலாம் என்றாலும் தான்நீதிதவறியது அறிந்தவுடன்,

'பொன்செய்கொல்லந்தன்சொல்கேட்டயானோ அரசன்யானேகள்வன்'

எனக்கூறியிர்விட்டதாகக்கூறுவது அவன்பாத்திரப்படைப்பைலட்சியமாக்குகிறது.

சீவகசிந்தாமணியின்தலைமைப்பாத்திரமானசீவகன்தன்னேரில்லாத்தலைவனாகத்திகழ்கிறான்.

அவன்காமக்கலையில்சிறந்தவனாகவிளங்கிப்பலபெண்களைமணந்துசிறிற்பத்தில்திளைக்கிறான். பலபோர்களில்வெற்றிபெறுகின்றான்.

பலகலைகளில்வல்லவனாகத்திகழ்கிறான்.

தேவதைகளும்இவனுக்குஉதவிசெய்கின்றன.

அடுத்துமணிமேகலையில்கதாநாயகன்சிறப்புறவில்லை.

செயற்கரியசெயல்களைச்செய்யவல்லதன்னேரில்லாத்தலைவியாகஅமுதசுரபிஎந்தியமணிமேகலைவிளங்குகிறாள்.

சிலப்பதிகாரமும்மணிமேகலையும்பெண்களைச்சிறப்பிக்களமுந்தனவாகையால்காப்பியத்தின்மையமாகவும், தலைமைப்பாத்திரமாகவும்,

லட்சியப்பெண்கள்படைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

பெருங்கதையிலும்கதைத்தலைவனானஉதயணன்பெருவீரனாயிருந்தாலும்வாசவதத்தையின்சிறப்புகளேவிஞ்சியிருக்கின்றன.

மணிமேகலை,

பெருங்காதைகளில் இடம்பெறும் தலைமைப்பாத்திரங்கள் ஈ.எம்.ஃபாஸ்டர்கூறுவ

துபோல,

தட்டைப்பாத்திரங்களே. இத்தட்டைப்பாத்திரங்கள் நடைமுறைவாழ்க்கைப்பிரதி

பலிப்பாக இல்லாமல் வெறுங்கற்பனைப்பாத்திரங்களாக உள்ளன. இதிகாசங்களி

லும் இப்படிப்பட்ட பாத்திரங்களைக்காணமுடியும். அவர்களின்காதல் அற்புதக்காத

ல் (Romantic love), உத்தமமான லட்சியக்காதலாக இருக்கும்.

தலைவி தலைவனைத் தெய்வமாக வழிபடுவான்.

தலைவியைப்பத்தினித் தெய்வமென்று தலைவனே புகழ்வான். தலைவன், வீரம்,

ஈகை முதலிய நற்பண்புகள் மிக்கவனாக இருப்பான்.

ஆனால்,

காவியமாந்தராயினும் இதிகாசமாந்தராயினும் எல்லோரும் ஒருவரைப்போலவே

இருப்பர்.

இவர்களின் பெயர்களில் தான் வேறுபாடு. "எனவே ஒருவர்க்குரிய சரிதையைப்பிறி

தொருவருக்கு ஏற்றிக்கூறினாலும் பொருத்தமாகவே இருக்கும்"

என்பர்பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை என்றாலும் கண்ணகியும், மாதவியும் புரா

ணக்கற்பனைமிகுந்தபாத்திரங்களாயினும்தட்டைப்பாத்திரம்என்றுகூறமுடியாது

.

பாத்திரப்படைப்பில்எல்லாஇயல்புகளும்நிறைந்தபலபாத்திரங்களைஉரு

வாக்கியபெருமைகம்பனுக்குஉண்டு.

கம்பனுடையஇராமனும்,

சீதையும்வார்ப்படங்கள்தான்.

இருப்பினும்காப்பியத்தலைமைமாந்தர்என்னும்அளவில்பார்த்தால்இராமன்சீவக

னைப்போல்காப்பியத்தலைமைப்பாத்திரங்களுக்கேற்றபண்புகள்அனைத்தும்நி

றைந்தவன்.

பெண்பாற்பாத்திரங்களில்மணிமேகலை,

சீதைஆகியோரைகாப்பியப்பண்புகள்நிறைந்தவர்எனலாம்.

கண்ணகிகாப்பியப்பண்புகள்நிறைந்தபோர்க்குணம்நிறைந்தகுடும்பப்பெண்.

காப்பியத்தலைமக்கள்நடைமுறைவாழ்க்கையின்பிரதிபலிப்பாகஇல்லாம

ல்சிலகொள்கையின்அடையாளமாகப்படைக்கப்படுவர்.

இதுகாப்பியஇலக்கியத்தில்தலைமைமாந்தர்பற்றியகொள்கைஎனலாம்.

இன்பமும் - வீழ்ச்சியும்

'உடலைவளமாகவும்வனப்பாகவும்பேணிக்காப்பதுஅவர்தம்முதன்மைக்கு

றிக்கோள்.வஞ்சனைஇல்லாப்பொருள்சேர்ப்பதுஅதனைஅடுத்தது.

இளமையும்நட்பும்இணையும்செழிப்புஇறுதியானது'

எனவாழ்விலக்கியநோக்கைமூன்றாகப்பிரிக்கலாம்.

ஒருபுடைஒப்புமைகருதிச்சொன்னால்கிரேக்கர்களும்இன்பமும்,பொருளும்,அற
மும்நாடியவர்தாம்எனலாம்.

இன்பம்என்றால்எத்தகையஇன்பம்என்பதில்தான்வள்ளுவருக்கும்கிரேக்கர்களுக்
கும்கருத்தில்வேறுபாடுகாணப்படுகிறது. 'காதலித்ததைஅடைவதுஇன்பம்" (To
attain what one loves) என்பதுஅவர்சித்தாந்தம்.

இந்நிலைநமக்குவியப்பைஅளிக்கிறது -

உண்டல்இன்பம்என்றால்உண்டுகொண்டேகுடித்தல்என்றால்அதற்குவரைய
றைஇன்றிக்குடித்தல்,

புலனின்பம்துய்த்தல்என்றால்அதற்குஆண்,பெண்வேறுபாடுஇன்றிமகிழ்தல்என

க்கருதியகிரேக்கர்களின்வாழ்வுவள்ளுவரால்எற்றுக்கொள்ளப்படுவில்லை.

பண்பாடுகுலையுமாறுமேற்கொள்ளப்படும்புலனுக்கர்வுவேட்கையினால்இனமே
அழிந்துபோகும்என்பதை.

'பண்புடையார்ப்பட்டுண்டுலகஅதுவின்றேல்

மண்புக்குமாய்வதுமன்'

(குறள் -996)

எனத்தம்குறளில்உலகிற் கேஎச்சரிக்கைவிடுத்தார்.

பழந்தமிழ்ச்சமுதாயம்வள்ளுவர்விடுத்தசிந்தனைக்கருத்துக்களுக்குச்செவிமடுத்தி
ருத்தல்வேண்டும். இல்லையெனில்,

இன்பத்தில்எளியராய்இருந்தசங்ககாலத்துமக்கள்கிரேக்கஇனம்போல்மண்புக்கு
மாய்ந்திருப்பர்.

கிரேக்கஉரோமஎழுத்தாளர்கள்தம்முடையஒழுக்கத்தத்துவங்களைப்பெரு
ம்பாலும்பரந்துவிரிந்தஉரைநடைநூல்களாகவேஎழுதினர். செனெக்கா,
மார்க்குஸ்அறேலியஸ்போன்றதத்துவஞானிகள்தம்நூல்களில்பலஇடங்களில்கா
லத்தைவறிதேகழிக்காமல்அறத்திலும்மெய்யுணர்விலும்ஈடுபடுதல்சாலநன்றுஎன்
பர்.

ஏனென்றால்வாழ்க்கைநிலையமையுடைத்துஎன்றுஅறவுரைபகர்வர்.வள்ளுவர்
இதுகுறித்துத்தம்கருத்தைப்பலபடவிரித்துச்சொல்லாமல்ஒரேஅடியில்அதேகருத்
தை,

"வீழ்நாள்படாஅமைநன்றாற்றின்அஃதொருவன்

வாழ்நாள்வழியடைக்கும்கல்"

(குறள் - 38)

என்றும்,

"அன்றறிவாம்என்னாதுஅறம்செய்கமற்றது

பொன்றுங்கால்பொன்றாத்துணை" (குறள் - 36)

என்றும்கூறுவர்.

மனிதபிறப்பின்உயர்வும் - தாழ்வும்

மனிதஇனத்தின்உயர்வும்தாழ்வும்தாமனிதப்பிறப்பினாலும்உருவினாலும்அமைவனஅல்ல. உடல்வளத்தால்உயர்வினைக்குறிக்கும்கொள்கையும், குறைப்பிறவிகள்வாழத்தக்கனஅல்லஎன்றகருத்தும்வள்ளுவரால்முற்றிலும்ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை.

"பிறப்பொக்கும்எல்லாஉயிர்க்கும்சிறப்பொவ்வா

செய்தொழில்வேற்றுமையான்" (குறள் - 972)

என்பர். வடிவின்சிறுமைநோக்கிஎள்ளாமைவேண்டும்என்பதை,

"உருவுகண்டெள்ளாமைவேண்டுமுரள்பெருந்தேர்க்கு

கச்சாணிஅன்னாருடைத்து" (குறள் - 667)

எனஉருவுநோக்கிமதித்தலைச்சிறுமைஎனவள்ளுவர்சீறுவர்.

கை,கால்ஊனமோஉடல்ஊனமோஉடையார்வாழத்தக்கவர்அல்லர்என்ற

கருத்தைஅறவேவள்ளுவர்வெறுக்கிறார்.

அவர்குறைப்பிறவிகளையும்உடல்ஊனமுற்றோரையும்குறையுடையவர்அல்லர்
என்கிறார்.

முழுப்பிறவிகளாயிருந்துமுயற்சிஅற்றவரேகுறைப்பிறவிகள்பழியுடையோர் -
என்பதை,

"பொறியின்மையார்க்கும்பழியன்றுஅறிவறிந்து

ஆள்வினையின்மைபழி"

(குறள் -618)

என்றுஉலகச்சமுதாயச்சிந்தனைக்குஉரம்ஊட்டுவர்.

ஒழுக்கமும் - பண்பும்

பிளாட்டோவிற்கும்அரிஸ்டாட்டிற்கும்அன்றுஅவர்கள்நாட்டில்அமைத்தந

கரஅரசுகளேஉலகமாய்இருந்தது.

கிரேக்கர்களேபண்புடையவர்கள்.

ஏனையோர்பண்பற்றவர்கள்என்பதும்இவர்களுடையகொள்கையாய்இருந்தது.

சான்றாகஅரசின்தலைநகர்கடலிலிருந்துஐந்துகல்அப்பால்ஒதுங்கியிருக்கவேண்

டும்என்பதுஅரிஸ்டாட்டில்கருத்து

காரணம்துறைமுகத்திற்குவரும்போதுவேற்றுநாட்டார்தம்தொடர்பால்குடிமக்கள்

கெட்டுப்போய்விடுவர்என்றஅச்சமாகும்.

வள்ளுவரோஉலகின்எந்தத்திசையிலும்அமையும்அரசினைஎண்ணுகிறார்.

கல்வியை அத்தகைய உயர் அரசினுக்கு வழி சொல்லும்பா தையாகக்காட்டுகின்றார்

"யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்னொருவன்

சாந்துணையுங்கல்லாதவாறு"

(குறள் - 397)

என்பர்வள்ளுவர். மொழியாலும், பண்பாட்டாலும், இடத்தாலும், பழக்கத்தாலும்,

வழக்கத்தாலும்,

ஒழுக்கத்தாலும் வேறுபடும் உலகமக்களை இணைப்பதே கல்விச்சிந்தனையாய்க்க

ருதினார்.

அரசிற்கு ஏற்ற சூழல் சூழலுக்கு ஏற்ற ஒழுக்கம்.

ஒழுக்கத்திற்கு ஏற்பவாழ்வு என

Relative

Ethics

எனப்படும் ஒப்பீட்டு ஒழுக்கமுறையை அரிஸ்டாட்டில் ஆதரிக்கிறார்.

வள்ளுவர் ஒப்பீட்டு முறையை ஆதரிக்கவில்லை.

சங்ககாலத்து நிலவழி வாழ்க்கை அமைந்தது உண்மைதான் என்றாலும் ஒழுக்கம் எ

ன்னவோ ஒன்றாய் இருந்தது.

சான்றோரும் அவர்தாம் எழுதிய நூல்களும் ஒழுகலாற்றிற்கு அடிப்படையாய் அமைந்தன. அவற்றை ஆராயாது மேற்கொள்ளுதல் பொருந்தாது என்பதனை,

"எப்பொருள் யார் யார் வாய்க்கேட்பினும் அப்பொருள்

மெய்ப்பொருள்காண்பது அறிவு"

(குறள் - 423)

என்று குறிப்பின் வழிச் சூட்டுவர் வள்ளுவர்.

பிளாட்டோ அறிவும் அறமும் ஒரு பொருட் சொற்கள் என்று எண்ணுகிறார்.

அரசியலைப் பொறுத்தவரை வள்ளுவருக்கும் உலகில் அறநூல் படைத்த ஏனைய அறிஞர்களுக்கும் பெரிய தொரு வேறுபாடு உண்டு.

வள்ளுவர் நிலன் ஆள்பவனின் கடமைகளைச் சொன்னார்.

நிலன் ஆள்பவருக்கு உறுதுணையாய் அமையும் அமைச்சர்களின் கடமைகளைச்

சொன்னார்.

குடிமக்களின் கடமைகளைச் சொன்னார்.

இல்வாழ்வானுக்கு இது காண் அறம் எனக் கடமையைச் சூட்டினார்.

நிலன் ஆள்பவனுக்கு உரிமை இது எனக் கூறவில்லை. அமைச்சர் இது இதனை உ

டைமையாக்கலாம் என்று விதிக்கவில்லை.

குடிமக்களுக்கு என்ன என்ன உரிமைகள் உண்டு என்று காட்டவில்லை.

இதுகுறித்துதவத்திருதனிநாயகஅடிகள்குறிப்பிடும்போதுவள்ளுவர்இயங்கஅரசி
ற்கு (Dynamic State) வழிவகுத்ததாகக்கூறுவர்.

கிரேக்கஞானியும் - வள்ளுவரின்சான்றோனும்

'சான்றோன்'

எனப்படுபவன்கிரேக்கநாட்டில்உண்டு.

Agathosஎன்றுஅழைக்கப்படுபவன்வீரன்.

பண்பாட்டின்காப்பாளன்.

வள்ளுவன்காட்டிடும்சான்றோனும்வீரனே.உரோமானியஸ்டாயிக்வாதிகள்காட்
டும்சான்றோனுக்கும்தமிழ்ச்சான்றோனுக்கும்பலஒற்றுமைகள்உண்டு.

இருவரும்புறங்கூறார், பயனிலசொல்லார். வெகுளார், நிலையாமைஉணர்வார்,
உயிர்துறக்கஅஞ்சார், மானம், பெருமை, சான்றாண்மை,
பண்புடைமையைச்சாலநிரம்பப்பெற்றவர்.

ஒரேஒருவேறுபாடுதான்தமிழ்ச்சான்றோனுக்கும்உரோமானியஞானிக்கும்உண்
டு.

உரோமைஞானிநாட்டுவாழ்க்கையிலும்வீட்டுவாழ்க்கையிலும்ஈடுபாடுகொள்
ளாதவன். கிரேக்கஞானிதுறவிபோல்தனியேவாழ்கிறான்.

வள்ளுவர்காட்டும்தமிழ்ச்சான்றோனோதனிமனிதனல்ல.

சான்றாண்மைப்பண்புடையவன்.

"ஊழிபெயரினும் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்

காழிஎனப்படுவார்"

(குறள் - 989)

சால்புஎனும் கடலுக்குக்கரைபோன்று விளங்கும் யாரும் சான்றோராகலாம்,

வள்ளுவர்காட்டும் சான்றோர்க்கு துறவுதேவையில்லை.

இல்லறத்திலிருந்து துறவின்தன்மையைக்கடைப்பிடிக்க முடியும் என்னும் வேறுபா

டுவள்ளுவரிடம் மட்டுமே உண்டு.

'ஒன்றேகுலம்'

என்ற மனப்பான்மைமேல் நாட்டு உலகச்சிந்தனைவரலாற்றில் முதன்முதல் ஸ்டாயி

க்வாதிகளால் போற்றப்படுகிறது.

மார்க்ஸ் ஒளரேலியஸ் இதுகுறித்துக்கூறும்போது

'நான்பகுத்தறிவும்கூட்டுறவும் உடையவன்.

நான் அன்டோலைனஸ் என்பதால் உரோமுக்கு உரியவன்.

நான் மனிதன் என்பதால் உலகிற்கு உரியவன்' என்றார்.

சங்கத்துச்சான்றோர்கவிதைகளில் தம் ஊர்நிகழ்ச்சிகளைப்பார்த்து உலகிற்

குச்சிந்தனைக்கருத்துக்களைக்கூறினர்.

ஆனால் வள்ளுவரோ மன்னுயிர்களைக்கண்டு ஞாலத்துக்கும் அறிவுறுத்துகின்றார்

.'உலகம்' என்ற சொல்லையும் 'ஞாலம்' மற்றும் 'வையம்'

மன்னுயிர்போன்றசொற்கள்உலகைநோக்கிஉரைக்கப்பட்டவை.

வள்ளுவரின்உலகளாவியசிந்தனையினைநெஞ்சத்திலிருத்தியடாக்டர்.ஜி.யூ.

போப்அவர்கள்திருவள்ளுவரை 'மக்கள்அனைவரின்புலவர்' என்றும்

'உலகப்புலவர்' என்றும்போற்றுவதைக்காணலாம்.

'புலால்மறுத்தல்'

மூலம்வள்ளுவர்புலால்உண்ணாமைநோன்பிற்குஉலகமக்களைஅழைத்தவர்.

ஸ்டாயிக்வாதிகள்உயிரைக்காத்தனரே அன்றிப்புலால்உண்ணுதலைக்கைவிடவி

ல்லை. வள்ளுவரோ,

"அறவினையாதெனிற்கொல்லாமை" (குறள் - 321)

என்றும்,

"தன்னுயிர்நீப்பினும்செய்யற்கதான்பிறிது

இன்னுயிர்நீக்கும்வினை"

(குறள் - 327)

என்றும்மார்க்ஸ்அரேலியஸ்சிற்கும்செனக்காவிற்செனக்கம்புலப்படாதபுலால்உண்ணா

மைப்பண்புகளைப்புலப்படுத்துகிறார்.

விர்ஜில்உழவனும் - வள்ளுவரின்உழவனும்

விர்ஜில்

(Virgil)

என்ற உரோமானிய கவிச்சக்கரவர்த்தி வேளாண்மைத் தொழிலைப்பற்றி எழுதிய

நூலுக்கு ஜார்ஜிக்ஸ் என்று பெயர். இதனை 'உழவுத் தொழில்' என்பர்.

விர்ஜிலின் கருத்தும் வள்ளுவர் கருத்தும் உழவைப்பொருத்த மட்டில் வியக்கத்தக்க

அளவில் ஒற்றுமை உடையன. ஓரிருசான்றுகளைக்காண்போம்.

'நிலத்தினை நன்றாய் உழுது காற்றாட விட்டுப்பின்னர் எருவிடுதல் நன்று'

என்பர் விர்ஜில், வள்ளுவரும் இக்கருத்தைக் குறளில் ஏற்கின்றார்.

"தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கின்பிடித்தெருவும்

வேண்டாத சாலப்படும்"

(குறள் -1037)

விர்ஜில் நிலத்தினை உழுவதோடு எருவிடுதல் அவசியம் என்பர்.

வள்ளுவர் இக்கருத்தினை

'ஏரினும் நன்றால் எருவிடுதல் கட்டபின் நீரினும் நன்றதன்காப்பு' என்பர்.

மேலைநாட்டு அறநூல்களுக்கும் திருக்குறளுக்கும் ஏராளமான ஒற்றுமைகள்

உண்டென்றாலும்,

வேறுபடும் கருத்துக்களில் கருத்துமுற்றிலும் மாறுபடக்காண்கின்றோம்.

தம்மபதமும்-வள்ளுவரும்

இந்தியநாட்டு அறநூல்களில் தம்மபதம்காலத்தால் முந்திய துதிருவள்ளுவர்க ண்டிப்பாகப்புத்தருமத்தை அறிந்திருக்கவேண்டும். தம்மபதம் அறம்,

வீடு எனும் இரு அடிப்படையில் தான்தன்கொள்கைகளை வகுக்க, அறம், பொருள்,

இன்பம் என்று மூன்று உறுதிப்பொருள்களின் அடிப்படையில் குறள் வழிகாட்டும்.

புத்தருடைய ஒழுக்கவியல் பெரிதும் துறவிகளுக்கென்றே வகுக்கப்பட்ட ஒழுக்க இய ல் ஆகும். வள்ளுவர் துறவிகளை மதித்தார்.

ஆயின் இல்லறத்தைப் போற்றிப் புகழ்ந்தார்.

வள்ளுவரின் நூல் இல்லறத்தின் சாசனமாக விளங்க,

புத்தரின் நூல் துறவறத்தின் ஆசனமாக விளங்குகிறது.

விதி,

ஊழ்,

வினைப்பயன் ஆகியவற்றில் தம்மபதமும் திருக்குறளும் பல இடங்களில் கருத்தொற்

றுமை உடையன.

தம்மபதம்

‘தீவினை செய்தவன் இங்கும் வருந்துகிறான் இறந்தமறுபிறப்பிலும் வருந்துகிறான்.

இரண்டு உலகங்களிலும் வருந்துகிறான்.

அவன்தன்தீவினைப்பயன்கண்டுவருந்திக்கலங்குகிறான்'

என்கின்றது.தம்மபதம்கூறும்இதேகருத்தைவள்ளுவர்,

"தீயவைதீயபயத்தலால்தீயவை

தீயினும்அஞ்சப்படும்"

(குறள் - 202)

எனத்தீசுட்டஇடத்தைமட்டுமேஅழிக்கும்.

தீயவைஇம்மைமறுமைஎனும்இருமையும்தாக்குவதால்தீயினும்அஞ்சப்படும்என்பர்.

தம்மபதத்திற்கும்திருக்குறளுக்கும்உள்ளவேறுபாடுபெரிது.ஏனெனில்இவ்

வேறுபாடுபுத்தருக்கும்வள்ளுவருக்கும்உள்ளகொள்கைவேறுபாடாகும்.

புத்தர்துறவி, அரசைவெறுத்தவர். தன்மனைவியைவிட்டுநீங்கியவர்.

எனவே, தம்மபதம்இல்லறத்தைப்பற்றிப்பேசவேஇல்லை.

அரசுபோகத்தைவிட்டுநீங்கியபுத்தர்தம்நூலில்அரசியல்பற்றிஎழுதவேஇல்லை.

உலகமக்களைஉலகியல்இன்பசிந்தனையைவிடுத்துநல்வழிச்சிந்தனையைநாட

மக்களிடம்நேரடியாகச்சென்றுபோதனைகள்புரிந்தவர்புத்தர்.

சமயப்பிரச்சாரம்குறளில்இல்லை.

சுருங்கச்சொன்னால்குறளுக்குச்சமயம்என்றுஒன்றுஇல்லை.

தம்மபதத்தில்தக்கார்எனக்கொள்ளப்படுபவர்துறவிகள்.ஏனையோர்தகவிலர்என்

பதாம்.

குறளுக்கோஉலகவாழ்வோடுஇவ்வாழ்க்கையில்இணைந்தவனேதக்கவன்.

அவன்துறவிகளுக்கும்.

உறுதுணையாய்இருப்பவன்.

இங்ஙனம்உலகச்சிந்தனையில்இவ்விருஅறநூல்களும்தம்மில்தாம்வேறுபடுகின்

றன.

வினாக்கள்

வ.எண்	ஐந்து மதிப்பெண் வினா	LOCF Mapping		
1	தமிழ்மொழியின்சிறப்புக்குறித்துவிளக்குக.	K2	CO2	PO4
2	செம்மொழியின்பண்புகள்யாவை?	K4	CO3	PO5
3	முத்தமிழ்பாகுபாடுகுறித்துவிளக்குக.	K1	CO4	PO1
4	அகத்தியருக்குமுன்பிருந்ததமிழ்குறித்துவிளக்குக.	K5	CO5	PO2
5	செவ்வியல்நூல்களின்சிறப்புகளைஎடுத்துரைக்க.	K3	CO4	PO3

வ.எண்	எட்டு மதிபெண் வினா	LOCF Mapping		
1	செம்மொழிஇலக்கியத்தின்பாடுபொருள்குறித்துவிவரி.	K1	CO4	PO4
2	தமிழின்தொன்மைகுறித்துதொகுத்துரைக்க.	K4	CO2	PO6
3	தமிழ்செம்மொழிஎன்பதைநிறுவுக.	K3	CO1	PO5
4	அடைமொழிகள்பலபெற்றஅன்னைத்தமிழின்பண்புகளை புலப்படுத்துக.	K2	CO5	PO6
5	பிறமொழிகளுக்குதாய்மொழிதமிழ்நிறுவுக.	K4	CO3	PO3

அலகு - 5

செம்மொழித்தமிழ்இலக்கியங்கள்

கி.பி.

ஆறாம்நூற்றாண்டிற்குமுன்னர்இயற்றப்பெற்றநாற்பத்தொருநூல்கள்செவ்வியல்
இலக்கியங்களாகஏற்கப்பெற்றுள்ளன.

1. தொல்காப்பியம்

2. நற்றிணை

3. குறுந்தொகை
4. ஐங்குறுநூறு
5. பதிற்றுப்பத்து
6. பரிபாடல்
7. கலித்தொகை
8. அகநானூறு
9. புறநானூறு
10. திருமுருகாற்றுப்படை
11. பொருநராற்றுப்படை
12. சிறுபாணாற்றுப்படை
13. பெரும்பாணாற்றுப்படை
14. முல்லைப்பாட்டு
15. மதுரைக்காஞ்சி
16. நெடுநல்வாடை
17. குறிஞ்சிப்பாட்டு

18. பட்டினப்பாலை
19. மலைபடுகடாம்
20. நாலடியார்
21. நான்மணிக்கடிகை
22. இன்னாநாற்பது
23. இனியவைநாற்பது
24. கார்நாற்பது
25. களவழிநாற்பது
26. ஐந்திணைஐம்பது
27. ஐந்திணைஎழுபது
28. திணைமொழிஐம்பது
29. திணைமாலைநூற்றைம்பது
30. பழமொழி
31. சிறுபஞ்சமூலம்
32. திருக்குறள்

33. திரிகடுகம்
34. ஆசாரக்கோவை
35. முதுமொழிக்காஞ்சி
36. ஏலாதி
37. கைந்நிலை
38. சிலப்பதிகாரம்
39. மணிமேகலை
40. முத்தொள்ளாயிரம்
41. இறையனார்களவியல்

இவையாவும் செவ்வியல் பண்புகள் பெற்றனவாக ஏற்கப்பெற்றுள்ளன.

தொல்காப்பியம்

தொல்காப்பியம்,

இறையனார்களவியல் எனும் இரண்டும் செவ்வியல்தகுதிகளைப் பெற்றுள்ள இலக்

கணநூல்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

தொல்காப்பியம் உலகில் தோன்றியுள்ள மிகப்பழையமான இலக்கணநூல்

கள் இரண்டனுள் ஒன்றாகும். இந்நூல்கி.மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டிற்கும் முந்தையது.

மற்றொன்றுசமஸ்கிருதமொழியிலுள்ள அஷ்டாத்யாவிஆகும்.

தொல்காப்பியம்ஒருமுழுமையானஇலக்கணநூலாகும்.

மொழியின்கட்டமைப்பாகியஎழுத்தொலி,

சொல்,

தொடர்என்பனமட்டுமேஅஷ்டாத்யாயீ முதலியஇலக்கணநூல்களில்விவரிக்கப்ப

டுகின்றன.

இவைமொழியின்புறஅமைப்புக்கூறுகளாகும்.

ஆனால்தொல்காப்பியம்மொழியின்அகஅமைப்பாகியபொருளுக்கும்

(கருத்திற்கும்)

இலக்கணம்கூறுகிறது.

மேலும்,

இந்நூல்தமிழுக்குமட்டுமேஉரியதாகியஅக,

புறஇலக்கியக்கொள்கைகளையும்விவரிக்கிறது.

தொல்காப்பியக்கருத்துக்கள்தொன்மையானதமிழ்இலக்கண,

இலக்கியமரபுகளைப்பின்பற்றியனவாகும்.

தொல்காப்பியனார்ஆங்காங்கேவெளிப்படையாகச்சுட்டிச்செல்கிறார்.

இந்நூலின்இலக்கணக்கருத்துக்கள்பிற்காலத்தில்தோன்றியநன்னூல்,

இலக்கணவிளக்கம்முதலானநூல்களுக்குவிதைகளாகவினங்குகின்றன.

சங்கஇலக்கியப்பாடல்கள்தொல்காப்பியத்தில்விவரிக்கப்படுகிறவிதிகளுக்குள்

அடக்கப்பெற்றவார்ப்புக்களாகக்காட்சிஅளிக்கின்றன.

தொல்காப்பியஇலக்கணச்செய்திகள்இக்காலத்தையமொழியியல்கருத்துக்
களுக்குமுன்னோடிகளாகத்தோற்றமளிக்கின்றன. குறிப்பாக,

தொல்காப்பியத்திலுள்ளபிறப்பியலை.

மொழியியலாரின்ஒலிப்பியலுக்கானதொன்மைக்காலமாதிரிநூல்என்றும்கூறலா
ம்.

தொல்காப்பியனார்கருத்துக்களைச்சிலசொற்களில்அடக்கிச்செறிவாகளளி
யநடையில்விவரிக்கிறார்.

எழுத்தெனப்படுப

அகரமுதல்னகரஇறுவாய்முப்பஃதுஎன்ப,

மெய்யின்இயற்கைபுள்ளியொடுநிலையல்

என்பனபோன்றுநூற்பாக்கள்யாவும்எளியபழகுதமிழ்இயற்சொற்களில்ஆக்கப்ப
ட்டுள்ளன.

தொல்காப்பியம்மொழி,

இலக்கியக்கொள்கைகளைவிவரிக்கிறநூலாகமட்டுமன்றி,

பண்பாட்டுமரபுகளையும்பதிவுசெய்துகாப்பாற்றும்பெட்டகமாகத்திகழ்கிறது.

அச்சமும்நாணும்மடனும்முந்துறுதல்

நிச்சமும்பெண்பாற்குரியஎன்ப,

உயிரினும்சிறந்தன்றுநானேநாணினும்

செயிர்தீர்காட்சிக்கற்புச்சிறந்தன்று.

என்பனபோன்றநூற்பாக்கள்தொல்தமிழகத்தின்பண்பாட்டுவரலாற்றுக்குறிப்புக்
களாகும்.

இறையனார்களவியல்

அகப்பொருள்பற்றியஇலக்கணநூல்இது.

கி.பி.

ஆறாம்நூற்றாண்டில்இறையனார்எனும்புலவரால்எழுதப்பெற்றஅறுபதுநூற்பா
க்கள்இதில்உள்ளன.

இதற்குக்கி.பிஎட்டாம்நூற்றாண்டைச்சேர்ந்தநக்கீரர்எனும்புலவர்கவிதைச்சுவை

நிறைந்தவிளக்கஉரையினைவரைந்துள்ளார்.

அவ்வுரையேமுத்தமிழ்ச்சங்கங்கள்இருந்தமைக்கானமுழுமையானசான்றாகும்.

இறையனார்களவியல்தொல்காப்பியத்தில்விவரிக்கப்பெற்றுள்ளகளவு,

கற்புஎனும்காதல்ஒழுக்கக்கருத்துக்களைஅடியொற்றிஎழுதப்பெற்றுள்ளது.

தொல்காப்பியம்தலைவன்கூற்று,

தலைவிகூற்றுஎனஅகத்திணைமாந்தர்களின்கூற்றுக்களின்அடிப்படையில்விரி

வாகஇலக்கணம்கூறுகிறது.

ஆனால் இறையனார் அகப்பொருள்கருத்துக்களை மையப்படுத்தித் தொகுத்து விவரிக்கிறது.

ஒதல்காவல்பகைதணிவினையே

வேந்தர்க்குற்றுழிபொருட்பிணிபரத்தையென்

றாங்கவ்வாறே அவ்வயின்பிரிவே

என்பது கற்பொழுக்கத்தின்போது தலைவன்பிரிகிற சூழல்களைத் தொகுத்துத் தருகிறது.

இத்தகைய விவரிப்பு முறையே பின்னாளில் எழுதப்பெற்ற நம்பியகப்பொருள்முதலிய அகப்பொருளிலக்கண நூல்களில் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது.

சங்கஇலக்கியங்கள்

திராவிட மொழிகள் பலவற்றைக் கண்டறிந்து, அவற்றைப்பயின்று,

அவற்றிற்கு ஒப்பிலக்கணம் எழுதியவர் பேராயர் இராபர்ட் கால்டுவெல்;

திராவிட மொழியியலின்தந்தை எனும் சிறப்பிற்குரிய மொழியறிஞர். இவர்,

'மிகத்தொன்மையானவளமைமிகுந்த,

மிகவும் உயர்ந்த நிலையில் அமைக்கப்பெற்ற மொழி (the oldest richest and most highly organised)

ஐயத்திற்கு இடமின்றித்தமிழ்மட்டுமே' என்றுபுகழ்மாலைசூட்டுவதற்குக்காரண

மானவைசங்கஇலக்கியங்களேஆகும்.

“சங்கஇலக்கியங்கள்சமயம்சாராதவை,தலையாயசெவ்விலக்கியங்கள்,தன்

னுணர்ச்சிப்பாக்களுக்குஅளவுகோலாகக்கருதப்படுகிறபிண்டரின் (Pinder)

கவிதைகளினும்மேலானவை,பிறஇந்தியமொழிகளில்உள்ளஇலக்கியங்களில்உ

ள்ளசெயற்கைத்தன்மைஇவற்றில்இல்லை.

இவைஇயற்கைத்தன்மைநிறைந்தவை" என்றுபியர்மெயில் (Pierre Meile)

எனும்அறிஞர்கூறுகிறார்:

கேம்பிரிட்ஜ்பல்கலைக்கழகப்பேராசிரியர்ஆர்.ஈ.ஆஷர்,

"சங்கப்பாடல்களைத்தரத்தில்விஞ்சியவைஉலகஇலக்கியத்தில்இல்லை (They

are unsurpassed in world literature)" என்றுகுறிப்பிடுகிறார்.

சங்கஇலக்கியத்திலுள்ள

2358

பாடல்களும்பல்வேறுகாலத்தில்தமிழகத்தின்வெவ்வேறுபகுதிகளில்வாழ்ந்ததொ

ழில்,

இனம்,

சமயம்,

பொருளியல்,

வாழ்க்கைத்தகுதியால்வேறுபட்டபுலவர்களால்பாடப்பெற்றவை.

இப்புலவர்கள்கி.பி.

2ஆம்நூற்றாண்டிற்குமுந்தையகாலங்களில்வாழ்ந்தவர்கள்ஆவர்.

செவ்விலக்கியப்பண்புகள்அனைத்தையும்ஒருசேரஒருங்கேஒழுங்காகப்பெற்றஇலக்கியம்சங்கஇலக்கியங்களாகும்.

இவைதொன்மைக்காலத்திலிருந்துதமிழுக்கேஉரிமைஉடையஇலக்கியமரபைப்பின்பற்றிஎழுதப்பெற்றவை.

குறிப்பிட்டவிதிகளைஎல்லைகளாகநிறுத்திஅவற்றுக்குள்ளே -

அவ்விதிகளைமீறாதுகட்டுப்பாட்டுள்ஒழுங்காகஅமைக்கப்பெற்றபாடல்களைக்கொண்டவை.

தொல்காப்பியவிதிகளும்சங்கப்பாடல்களும்ஒன்றுக்குமற்றொன்றுமாதிரியாகக்காணப்படுகின்றன.

தொல்காப்பியவிதிகளைமாதிரியாகக்கொண்டுசங்கப்பாடல்கள்எழுதப்பெற்றனவா?

சங்கப்பாடல்களைத்தரவுகளாகஏற்றுக்கொண்டுதொல்காப்பியவிதிகள்அமைக்கப்பெற்றனவா?

எனவினாவும்அளவிற்குஇரண்டிற்குமிடையேநெருக்கம்காணப்படுகிறது.

திணைகளை அடித்தளமாகக்கொண்டு அக,

புறஒழுக்கங்களை நாடகமுறையில் விவரிக்கிற சங்கப்பாடல்கள்தமிழர்களுக்குமட்

டுமே உரிமையுடைய இலக்கியமரபாகும்.

இதுவேறு எந்த மொழியிடமிருந்தும் கடனாகப் பெறப்பட்டது இல்லை.

ஆனால் சங்கத்தமிழின் அகஒழுக்கங்கள் சமஸ்கிருதம்,

தெலுங்கு போன்ற மொழிப்பாடல்களில் தழுவப்பட்டுள்ளன.

குறிப்பாக,

பக்திப்பாடல்களில் தமிழின் அக இலக்கியமரபுநாயக-

நாயகிபாவனையாக ஏற்கப்பெற்றுள்ளது.

இவைபிற்காலத்தமிழ் இலக்கியங்களுக்கு விதைகளாகவும் காணப்படுகின்றன.

பக்தி இலக்கியங்கள்,

சிற்றிலக்கியங்கள்,

இக்காலக்கவிதைகள் என எல்லாக்காலத்தும் இதனைக் காணமுடியும்.

யாக்கைக்கு

உயிர் இயைந்தன்னநட்பின் அவ்வுயிர்

வாழ்தல் அன்னகாதல்

சாதல் அன்னபிரிவரியோளே

எனும் அகநானூற்றுப்பாடல்கள் இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையிலாமகாகவி

பாரதியின்,

காதல்காதல்காதல்

காதல்போயின்

சாதல்சாதல்சாதல்

எனும்கவிதைக்குவிதையாக அமைந்துள்ளன.

சங்கப்பாடல்களில் எந்தவொரு சமயச்சார்பும் இடம்பெறவில்லை.

அது உலகமாந்தர் அனைவரையும் ஒருங்கிணைத்து,

உயர்ந்த வாழ்க்கை வாழ்தற்கு வழிகாட்டுகிறது.

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்,

நல்லது செய்தல் ஆற்றீராயினும்

அல்லது செய்தல் ஓம்புமின்,

உண்டிகொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரே

என்பன போன்ற விழுமிய அறக்கருத்துக்கள் பலவற்றால் பொலிந்து சங்க இலக்கிய

ங்கள்திகழ்கின்றன.

சங்கப்பாடல்கள்கருத்து ஆழமிக்க சில தூய தமிழ்ச்சொற்களால் இனிய ஓசை

யுடன் இயற்றப்பட்டுள்ளன.

இவற்றில் வெற்றுக்கற்பனையாகிய செயற்கைத்தனம் இல்லை. இயற்கையாக,

அன்றாட நடப்பியலைப்படம்பிடித்துக்காட்டுவனவாக விவரிப்புக்கள் உள்ளன.

பாலைநிலத்தில் வெப்பமிகுதியால் மரங்கள் வாடி இலை உதிர்ந்து நிழலற்றுக்
காணப்படுகின்றன.

இதனைப் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ எனும் கலித்தொகைப்புலவர்,

வறியவன் இளமைபோல் வாடிய சினையவாய்

சிறியவன் செல்வம் போல் சேர்ந்தார்க்கு நிழலின்றி

என்று பாடுகிறார்.

மனித வாழ்க்கையும் பண்புகளும் இயற்கை நிகழ்வோடு இணைத்து,

கருத்தாழத்துடன் சொற்செறிவுடன் அமைக்கப்பெற்ற நடப்பியல் விவரிப்பை இதி
ல்காணலாம்.

யாயும் ஞாயும் யாராகிய ரோ

எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக்கேளிர்

யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதும்

செம்புலப்பெயல் நீர்போல

அன்புடைநெஞ்சம் தாங்கலந்தனவே

காதல் மனித இனம் முழுமைக்கும் பொதுவான உலகளாவிய உணர்வாகும்.

இக்காதலில் இருவர் மனங்கள் பிரித்தறிதற்கு இயலாதவாறு பிணைதலைக்குறுந்

தொகைப்புலவர் இத்துணைச் சிறப்பான உவமையின் வழிப்புலப்படுத்துகிறார்.

கருத்தாழம்,

சொற்செறிவு,

எளியசொல்லாட்சிஎனச்சிறந்தசெவ்வியகவிதையின்இலக்கணம்யாவும்செறிந்த
பாடல்இது.

இதைப்போன்றகவிதைச்சுரங்கமாகச்சங்கஇலக்கியங்கள்திகழ்கின்றமையாலே
யே, அவைஉலகஅரங்கில்ஒப்புயர்வற்றவனவாகப்போற்றப்படுகின்றன.

இரட்டைக்காப்பியங்கள்

சிலப்பதிகாரமும்மணிமேகலையும்இரட்டைக்காப்பியங்கள்ஆகும்.

இவைஇரண்டும்கோவலனின்குடும்பத்தைச்சார்ந்தகண்ணகி,

மணிமேகலைஎனும்இருபுரட்சிப்பெண்மணிகளைப்பற்றிஎழுதப்பெற்றவை.

சிலப்பதிகாரத்தின்ஆசிரியர்சேரஇளவரசர்இளங்கோவடிகள்.

மணிமேகலைஆசிரியர்சீத்தலைச்சாத்தனார்.

இருபெரும்புலவர்களும்ஒரேகாலத்தில்நட்புடன்வாழ்ந்தவர்கள்என்பதுகூறப்படு
கிறது.

சிலப்பதிகாரம்

சிலப்பதிகாரம்தமிழில்இந்நாளில்கிடைக்கப்பெற்றுள்ளகவிதைவடிவிலா

ன, கதைஇலக்கியங்களானகாப்பியங்களுள்காலத்தால்முந்தையது.

படிக்குந்தோறும்படிக்குந்தோறும்புதியசிந்தனைகளும்உட்பொருள்களும்எண்ண

த்தில்வரவழைக்கிறஇனியமுருகியல்வாய்ந்தசெவ்விலக்கியம்இது.

சிலப்பதிகாரம்தமிழகத்தில்தமிழர்களிடையே இருந்தகண்ணகி,

கோவலனைமையமாகக்கொண்டதமிழ்ப்பண்பாட்டைக்கருவாகக்கொண்டஇலக்கியமாகும்.

இதன்கருத்துக்களும்செய்யுள்வடிவமும்தமிழ்மொழிக்குமட்டுமேதனிஉரிமைஉடையசொத்தாகும்.

இவ்விலக்கியம்வேறுஎந்தமொழியிலிருந்தும்கடனாகத்தழுவப்பெற்றதோமொழிபெயர்க்கப்பெற்றதோஅன்று.

கிரேக்கம்,

இலத்தீன்,

சமஸ்கிருதம்எனஉலகமொழிகளிலுள்ளஇலக்கியங்களுள்தொடக்கக்காலத்தவைகடவுளர்களைப்பாடுவனவாகவோமன்னர்களைப்பாடுவனவாகவோகாணப்படுகின்றன.

ஆனால்முதன்முதலில்குடிமக்களுள்இருவரதுவாழ்க்கையைப்பாடுபொருளாகக்கொண்டுபாடப்பெற்றகுடிமக்கள்காப்பியம்சிலப்பதிகாரம்மட்டுமே.இதனாலேயேமுதறிஞர்.தெ.பொ.

மீனாட்சிசுந்தரனார்இவ்விலக்கியத்தைஉலகின்முதல்குடிமக்கள்காப்பியம்என்றுகூறுகிறார்.

உலகம்முழுவதும்பெண்கள்ஆண்களுக்குஅடிமைப்பட்டுஅல்லல்பட்டுக்
கொண்டிருந்தகாலத்தில்அப்பெண்களுள்ஒருத்தியானகண்ணகியைத்தனிப்பெரு
ங்காப்பியத்தலைவியாகக்கொண்டுஎழுதப்பெற்றமுதல்பெண்ணூரிமைக்காப்பிய
ம்என்றசிறப்பும்கிலப்பதிகாரத்திற்கேஉண்டு.

சிலப்பதிகாரக்கருத்துக்கள்மனிதர்களின்வாழ்க்கையைநன்னெறியில்நல்
லொழுக்கத்தில்நிலைப்படுத்துவனவாகும்.

"ஒழுக்கம்விழுப்பம்தரும்,ஒழுக்கமின்மைஇழக்கைத்தரும்"

எனும்உயரியகொள்கையேஇந்தஇலக்கியம்

உலகமாந்தர்கள்யாவருக்கும்தந்துள்ளசெய்தியாகும்.

ஒழுக்கநடைமுறைகளுக்குஎல்லாம்மையமாகஆணிவேராகஇருக்கிறபாலியலை
அடிப்படையாகஇதில்காணலாம்.ஒருவனைமட்டுமேதனதுவாழ்க்கைத்துணை
யாகஏற்றவர்கள்தெய்வமாகமதிக்கப்பெறுவர்.

கண்ணகிமனிதர்களுள்தாழ்ந்தவர்கள்எனக்கருதப்பட்டமகளிருள்ஒருத்தி
யாகஇருந்தும்,

இந்தியப்பண்பாட்டுத்தடத்திலிருந்துவழுவாதஇல்லத்தரசியாகவாழ்ந்தவள்.கோ
வலன்ஒருவனைமட்டுமேகணவனாகமனத்திலும்புறத்திலும்வரித்துக்கொண்டு
வாழ்ந்தவள்.

இத்தகைய உயரிய ஒழுக்கமே அவளைப் பல நாடுகளைச் சேர்ந்த மன்னர்களும் மக்களும் வழிபடுகிற தெய்வநிலைக்கு உயர்த்தியது.

இத்தகைய வாழ்க்கையினையே வள்ளுவப் பெருந்தகையும்,

வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்.

என்று பாடுகிறார்.

ஆனால் கோவலனோ சமூகத்திலுள்ள பலராலும் மதிக்கப்பெற்ற வாணிகக்குடும்பத்தினன். ஏழைகளுக்கும் அல்லற்பட்டோருக்கும் தானே முன்வந்து உதவி செய்யும்

அறவுணர்வினன்.

ஆயினும் மாதவி என்னும் இரண்டாம் பெண் ஒருத்தியை விரும்பி அவளோடு வாழ்ந்தமையால் வீழ்ச்சியை அடைகிறான்.

இந்தியச் சமூகம் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மனைவியரோடு வாழ்கிறவர்களை உயர்ந்த நிலையில் ஏற்றி வைத்துப் பாராட்டுதல் இல்லை.

சிலப்பதிகாரத்தின் இந்தப் பாடு பொருள் உலகமாந்தர்களுக்கு,

குறிப்பாக அறிவியலால் நெருங்கியும் குழம்பியும் காணப்படும் இந்நாளைய சூழலில் மிக இன்றியமையாத அறவுரை அல்லது அறிவுரையாகும்.

சிலப்பதிகாரச் சொல்லாட்சி,

கற்பனை,

மொழிநடையாவும் எளிமையும் இனிமையும் ததும்புகின்றவை.

இதில்இயற்கைஇறந்தகற்பனைஇல்லை.

இதில்விவரிக்கப்பெற்றகதைகள்யாவும்இயற்கையானவை.சமூகநடைமுறையில் உள்ளவை.

மங்களஅணியின்பிறிதணிமகிழாள்

.....

பவளவாணுதல்திலகம்இழப்பத்

தவளவாணகைகோவலன்இழப்ப

மையிருங்கூந்தல்நெய்யணிமறப்பக்

கையறுநெஞ்சத்துக்கண்ணகிஅன்றியும்

காதலர்ப்பிரிந்தமாதர்நோதக

ஊதுலைக்குருகின்உயிர்த்தனர்ஒடுங்கி

கண்ணகிஉள்ளிட்டமகளிர்தம்காதலரைப்பிரிந்தமையால்எய்தியதுயரத்தைப்ப

ண்பாட்டுக்குறிப்புகளோடுஇளங்கோவிவரிக்கிறார்.

சிலப்பதிகாரம்ஒருகுறிப்பிட்டசமயத்தின்கருத்துக்களைப்பிரச்சாரம்செய்கிறசமயக்காப்பியம்அன்று. இதில்சைவம், கௌமாரம் (முருகவழிபாடு), செளரம்

(சூரியவழிபாடு), வைணவம், சாக்தம் (சக்திவழிபாடு)

எனப்பல்வேறுதெய்வங்களைவழிபடுகிறசெய்திகளும்,சடங்குகளும்விவரிக்கப்

பெற்றுள்ளன.

இவையாவும்அந்நாளையதமிழகத்தின்நடைமுறைவாழ்க்கையைவிவரிக்கிறசெய்திகளாகும்.

காப்பியத்தில்நடப்பியல்முழுமையாகஇடம்பெற்றிருப்பதற்குஇவைபோல்வன தேவைப்படுகின்றன.

தவிர,கோவலனையும்கண்ணகியையும்மதுரைக்குவழிநடத்திச்சென்று,

மாதரியிடம்அவ்விருவரையும்அடைக்கலப்படுத்துகிறகவுந்தியடிகள்எனும்கதை

மாந்தர்பற்றிஇக்காப்பியத்தைஒருசமணக்காப்பியம்ஒன்றுகூறுதல்தகாது.

சமணக்கொள்கைகளோஅச்சமயம்சார்ந்தமாகதிமொழிச்சொற்களோஇதில்இடம்பெறவில்லைஎன்பதுகுறிக்கத்தக்கது.

இதில்காணப்படுகிறஊழ்வினைஎனும்கருத்துகொல்லாமையின்மையப்பகுதியாகும். இக்கருத்துசிலப்பதிகாரம்எழுதப்பெற்றகாலத்தில்சைவம்,

வைணவம்எனப்பலசமயங்களுக்கும்உரியதானஒன்றாகும்.

சிலப்பதிகாரத்தின்கதைஏற்கனவேதமிழகத்தில்வாய்மொழியாகப்பேசப்பட்டும்கேட்கப்பட்டும்வந்ததுஎன்பர்.

அவ்வகையிலும் இக்காப்பியம்தமிழ்மொழிக்கே உரிய சொந்தமான பாடுபொருளை உடையது எனலாம்.

சிலப்பதிகாரத்தின்காலம் கி.பி.

இரண்டாம்நூற்றாண்டு எனவரையறுக்கப்பெற்றுள்ளது.

சிலப்பதிகாரம் அதன்பாடுபொருளால் நடையால்,

விவரிக்கிற போக்கினால் கற்போரின் -

கேட்போரின் நெஞ்சைக்கொள்ளை கொள்ளும் இனிய காப்பியமாகும்.

இச்சிறப்பே 'நெஞ்சை அள்ளும் சிலப்பதிகாரம் என்றோர் மணியாரம்'

என்று மகாகவி பாரதியைப்பாடிடத்தூண்டியுள்ளது.

மணிமேகலை

இரட்டைக்காப்பியத்தில் இரண்டாம் இலக்கியம் இது. இதன்கதை கோவல

ன்குடும்பத்தின்தொடர்ச்சியாகும்.

கோவலனுக்கு மாதவியிடம்பிறந்த ஒரே மகள் மணிமேகலை பற்றிய கதை.

இக்காப்பியக்கதை முழுவதும் மணிமேகலையின் வாழ்க்கை,

அவளது கருத்துக்களைச் சூழ்ந்தே பின்னப்பட்டுள்ளது.

கி.பி.

இரண்டாம்நூற்றாண்டளவில் எழுதப்பெற்ற இக்காப்பியம்,

பெளத்தசமயப்பிரச்சாரத்தைநோக்கமாகக்கொண்டுள்ளதுஎன்பதுஇதன்கண்கா
ணப்படுகிறஒருகுறையாகும்.

எனினும்இதில்கூறப்பெற்றுள்ள அறக்கருத்துக்கள்மனிதசமூகத்தின்மேல்
பாட்டிற்குமிகவும்இன்றியமையாதனவாகும்.

இந்நாளில்அரசினராலும்சான்றோர்களாலும்மேற்கொள்ளப்படுகிறசீர்திருத்தப்ப
ணிகள்,

சமூகமேம்பாட்டுப்பணிகள்பலவற்றுக்குமணிமேகலைமுன்னோடியாகக்காணப்
படுகிறது.

மணிமேகலையில்பெண்கல்வியின்தேவைகுறிப்பாகஉணர்த்தப்படுகிறது.

இக்கருத்துமணிமேகலைஎனும்காப்பியத்தலைவியின்வாழ்க்கையின்வழிவெளி
யாகிறது.

மணிமேகலைகல்வியின்சிறப்புக்காரணமாகஇல்லத்தில்அடைபட்டுமுடங்கிவி

டாமல்தெருவிற்குவந்து,

ஊர்களைக்கடந்துசென்று,

அறிஞர்கள்பலரிடம்பல்வேறுசமயக்கருத்துக்களையும்கற்றுத்தெளிகிறாள்.

சமூகப்பணிகள்பலவற்றில்ஈடுபடுகிறாள்.

இவ்வகையில்இக்காப்பியம்ஆணுக்குப்பெண்சமம்எனும்கொள்கையைநிலைநா
ட்டுகிறது.

மணிமேகலையில்சாதிஒழிப்பு, பரத்தமைஒழிப்பு, மதுஒழிப்பு,

சிறைச்சாலைஒழிப்புபோன்றசீர்திருத்தச்செய்திகள்வலியுறுத்தப்படுகின்றன.இ

னவேறுபாடின்றிமுதியோர், ஊனமுற்றோர்,

வறியோர்க்குஆதரவுபோன்றசீர்திருத்தத்திட்டங்களுக்குமுன்மாதிரியாகமணிமே

கலைதிகழ்கிறாள்.

மொய்த்தமூவறுபாடைமாக்களில்

காணார்கேளார்கால்முடம்ஆனோர்

பேணாமாக்கள்பேசார்பிணித்தோர்

படிவநோன்பியர்பசிநோய்உற்றோர்

மடிநல்கூர்ந்தமாக்கள்யாவரும்

பன்னூறாயிரம்விலங்கினதொகுதியும்

என்றுமாந்தர்களிடம்மட்டுமன்றிவிலங்கு,

பறவைபோன்றஏனையஉயிரினங்களிடமும்அன்புகாட்டி,

ஆதரவுநல்கவேண்டும்எனும்உலகளாவியசீர்திருத்தக்குறிக்கோளைஇக்காப்பிய

ம்முதன்மையாகக்கொண்டுபறைசாற்றுகிறது.

உலகஉயிரினங்களின்பசிப்பிணியைஎவ்வாற்றானும்நீக்கியேதீரவேண்டும்எனும்

ம்தண்டமிழாசான்சீத்தலைச்சாத்தனாரின்தணியாதவேட்கையேஇவ்விலக்கியத்

தில்அமுதசுரபியாகஉருப்பெற்றுள்ளது.

சிலப்பதிகாரத்தை அடுத்துக்காலம், பொருண்மை, நடை,

சொல்லாட்சி முதலிய தகுதிகளால் மணிமேகலை செவ்விலக்கியத்தகுதியைப் பெற்றுள்ளது.

பதினெண்கீழ்க்கணக்குநூல்கள்

பதினோர் அற (நீதி) நூல்கள், ஆறு அகநூல்கள்,

ஒரு போர்குறித்த புறநூல் எனப் பதினெட்டு நூல்களின் தொகுப்பே பதினெண்கீழ்க்கணக்கு ஆகும்.

இவை பல்வேறு காலத்தில் வாழ்ந்த புலவர்களின் படைப்புக்களாகும்.

இவற்றில் கி.மு. காலத்தைச் சேர்ந்த திருக்குறளும் கி.பி.

காலத்தது எனக் கருதப்படுகிற ஆசாரக்கோவையும் அடக்கம்.

தமிழ் மொழிக்குப் பெருமை சேர்த்த நூல்களுள் தலையாய துதிருக்குறள்.

இந்நூல் ஜி.யு. போப்,

வீரமாமுனிவர் போன்ற அயல்நாட்டு அறிஞர்கள் பலரின்போற்றுதலுக்கு உரியது.

அயல் மொழிகளுள் பலவற்றில் இது மொழி பெயர்க்கப்பெற்றுள்ளது.

இக்காலச் சான்றோர் மட்டுமன்றி முற்காலத்தவர்களும் இதன் சீர்மையைப் புகழ்ந்து

பாராட்டியுள்ளனர்.

சங்ககாலத்துப்புலவர்கள்திருக்குறள்மேன்மையைத்திறனாய்ந்துபாடியதுதிருவள்ளுவமாலைஆகியுள்ளது.

நாலடியார்திருக்குறளுக்குஅடுத்துப்பெருமைக்குரியதமிழ்அறநூலாகும்.

'நாலும்இரண்டும்சொல்லுக்குறுதி'எனும்பழமொழிநாலடியாரைத்திருக்குறளுக்குஇணையாகக்கருதிஉருவானதாகும்.

இந்நூலும்அயல்நாட்டுமொழிகளில்பெயர்க்கப்பெற்றுள்ளது.

அறநூல்களுள்திருக்குறள்,நாலடியார்இரண்டிலும்இன்பத்துப்பால்செய்தி

கற்பழையஅகிலக்கியமரபைஒட்டிக்களவு,

கற்புஎனும்இல்லறக்காதல்ஒழுக்கங்களைப்பேசுகின்றன.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கின்அறநூற்செய்திகள்உயர்ந்தகுறிக்கோளைமாந்த

ருக்குக்கற்பிப்பனவாகும். மாந்தரிடையேவேற்றுமைபாராட்டாதுஅன்பு, அருள்,

கொல்லாமைபோன்றஇனியஒற்றுமையைஉருவாக்குகிறபண்புகளைஇவைவலி

யுறுத்துகின்றன.

இக்கருத்துக்கள்யாவும்இனம்,

சமயம்,

நாடுஎனஎவ்விதச்சார்பும்இல்லாதன.மாந்தர்யாவருக்கும்பொதுவானநல்வாழ்க்

கைநெறிகளாகும்.

பிறப்பொக்கும்எவ்வுயிர்க்கும்.

அறத்தான்வருவதேஇனபம்.

நன்றிமறப்பதுநன்றன்று.

(திருக்குறள்)

செல்வம்சகடக்கால்போலவரும்.

உரனுடையாளன்பொறுக்கும்பொறையேபொறை.

கல்விஅழகேஅழகு.

ஒருவர்பொறைஇருவர்நட்பு.

(நாலடியார்)

யார்மாட்டும்பொல்லாங்குஉரையாமைநன்று.

யார்க்கும்அன்புடையர்ஆதல்இனிது.

ஆராய்ந்துஅறிந்துஉரைத்தல்ஆற்றஇனிது.

(இனியவைநாற்பது)

தீமைஉடையார்அயல்இருத்தல்நற்குஇன்னா.

இன்னாகள்ளமனத்தார்தொடர்பு.

(இன்னாநாற்பது)

இவைபோன்றமனிதஇனத்தைஉலகளாவியஅளவில்ஒருங்கிணைத்துமேம்படுத்துகிறவிழுமியகருத்துக்களைவலியுறுத்தற்காகஇவ்வறநூல்கள்எழுதப்பெற்றுள்ளன.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கிலுள்ளபிறநூல்கள்யாவும்தொல்காப்பிய,

சங்கஇலக்கியமரபுகளைப்பின்பற்றிஅக, புறஒழுக்கங்களைவிவரிப்பனவாகும்.

இவைவெண்பாயாப்பில்எழுதப்பெற்றமையால்,சொற்செறிவும்பொருளாழமும்நி

றைந்துகாணப்படுகின்றன.

இவற்றில்சங்கஇலக்கியச்சாயலையும்தழுவலையும்ஆங்காங்கேகாணமுடிகிறது.

சுனைவாய்ச்சீறுநீரைஎய்தாதுஎன்றெண்ணிப்பிணைமான்இனிதுண்ண

வேண்டிக்கலைமாதன்கள்ளத்தின்ஊச்சம்சுரமென்பர்காதலர்

உள்ளம்படர்ந்தநெறி.

ஐந்திணைஐம்பதிலுள்ளஇப்பாடல்பாலைக்கலியின்

துடியடிக்கயந்தலைகலக்கியசின்னீரைப்

பிடியூட்டிப்பின்னுண்ணும்களிறு

எனும்பாடலடிகளைத்தழுவியது.

பதினெண்கீழ்க்கணக்குநூல்களில்பழையஇலக்கியமரபு,

சமயச்சார்பின்மை,

உலகப்பொதுமை,

எளிமை,

செறிவு,

பண்பாட்டுப்பதிவுகள் போன்ற சிறந்த இலக்கியத்திற்கான தகுதிகள் இடம்பெற்று
ள்ளன.

முத்தொள்ளாயிரம்

மூன்று தொள்ளாயிரம் (3×900 = முத்தொள்ளாயிரம்)

எனும் பொருள்படும் இவ்விலக்கியம்பாடல்களின் எண்ணிக்கை அளவினால் பெயர்
பெற்றுள்ளது. இது முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை.

நூற்று ஒன்பது பாடல்கள் மட்டுமே கிடைத்துள்ளன.

மூவேந்தர்களை மையமாக்கி அக,

புறத்துறைகளில் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.

சேரனைப்பற்றியவை இருபத்து மூன்று, சோழனைப்பற்றியவை இருபத்தொன்பது
, பாண்டியனைப்பற்றியவை ஐம்பத்தாறு, கடவுள் வாழ்த்து ஒன்று எனப் பாடல்கள்
கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன.

வீரச்சுவையும் காதற் சுவையும் முத்தொள்ளாயிரப்பாடல்களில் விளங்குகின்றன.
மன்னர்கள் பற்றிய வரலாற்று,

பண்பாட்டுக்குறிப்புக்கள் சிலவும் ஆங்காங்கே விரவப்பெற்றுள்ளன.

அயிற்கதவம்பாய்ந்து முக்கி ஆற்றல் சால்மன்னர் எயிற்கதவம் கோத்தெடுத்த

கோட்டாற்

-

பனிக்கடலுள்பாய்தோய்ந்தநாவாய்போல்தோன்றுமேளங்கோமான்காய்சி
னவேல்கோதைகளிறு.

தாயர்அடைப்பமகளிர் திறந்திடத்

தேயத்திரிந்தகுடுமியவே -ஆய்மலர்

வண்டுலா அங்கண்ணிவயமான் தேர்க்கோதையைக்கண்டுலா அம்வீதிக்கத

வு

இவைபோன்றகற்பனைகள் கலிங்கத்துப்பரணி முதலியபிற்காலஇலக்கியங்களுக்
குவழித்தடங்களாக அமைந்துள்ளன.

அள்ளற்பழனத்தரக்காம்பல்வாயவிழ

வெள்ளந்தீப்பட்டதெனவெரீஇப் - புள்ளினம்தம்

கைச்சிறகால்பார்ப்பொடுக்கும்கவ்வைஉடைத்தரோ

நச்சிலைவேல்கோக்கோதைநாடு.

மிகச்சிறந்தகற்பனைநிறைந்தஇனியஇலக்கியம்முத்தொள்ளாயிரம்என்பதற்குஇ
துபோன்றபாடல்கள்சான்றுகளாகும்.

தமிழில்செவ்விலக்கியங்களாகஏற்கப்பெற்றவைகாலத்தால்பழைமையான

வை.உயர்ந்தகுறிக்கோளைஎடுத்துரைப்பவை.ஒத்திசைவும்கண்ணியமும்உடை

யவிவரிப்பும்பொருண்மையும்கொண்டவை.சார்பற்றவை.

ஒருகட்டுக்கோப்புக்குள்முந்தையமரபைப்பின்பற்றிஎழுதப்பெற்றவை.கருத்துஆ

ழமும்செறிவானநடையும்கொண்டவை.

இவ்வாறுசெவ்வியல்பண்புகள்பலவற்றையும்கொண்டுகற்றோர்க்குஇன்பம்தரு

வனவாகஉள்ளன.

செவ்விலக்கியகூறுகள்

தமிழ்இனச்சார்பு,

நாட்டுச்சார்புமுதலியஎல்லைகளைக்கடந்து,

மக்கள்வாழ்வைச்செம்மைப்படுத்துகிறஇனியவிழுமியகருத்துக்களைவிவரிக்கிற

சங்கஇலக்கியம்,

திருக்குறள்போன்றசெவ்விலக்கியங்கள்பலவற்றைக்கொண்டுள்ளது.

இவ்விலக்கியங்கள்உயர்ந்தமுருகியல்செழுமைநிறைந்தவை.முந்தைய,

இன்றையஎனக்காலந்தோறும்உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறபண்பாடுகளுக்கும்மர

புகளுக்கும்இலக்கியங்களுக்கும்சிறந்தவாயில்களாகவும்பதிவேடுகளாகவும்விள

ங்குகின்றன.

வினாக்கள்

வ.எ ண்	ஐந்து மதிப்பெண் வினா	LOCF Mapping
-----------	----------------------	--------------

1	செம்மொழிஇலக்கியங்களைப்பட்டியலிடுக.	K2	CO2	PO4
2	தொல்காப்பியம்,இறையனார்களவியல்இலக்கணநூல்களி ன்செவ்வியல்தன்மையைஎடுத்துரைக்க.	K3	CO3	PO5
3	சங்கஇலக்கியம்குறிப்புவுரைக.	K4	CO4	PO1
4	இரட்டைகாப்பியங்களைவிளக்குக.	K5	CO5	PO2
5	1. பதினெண்கீழ்கணக்குநூல்கள்குறித்துவிளக்குக.	K1	CO4	PO3

வ.எண்	எட்டு மதிபெண் வினா	LOCF Mapping		
1	இந்தியசெவ்விலக்கியங்கள்குறித்துவிவரி.	K2	CO1	PO4
2	இறையனார்களவியல்உரையின்செவ்வியல்தன்மையை ஆய்க.	K1	CO2	PO6
3	செவ்விலக்கியகூறுகளைவிவரிக்க.	K4	CO2	PO5
4	செம்மொழிதமிழின்சிறப்புகளைத்தொகுத்துரைக்க.	K3	CO4	PO6
5	சிலப்பதிகாரத்தின்தனித்தன்மையைவிவரி.	K5	CO1	PO3

Text books

மீனாட்சி சுந்தரம்.கா,2012 தமிழின் செம்மொழித் தன்மையும் உலக இலக்கியங்களும், நியூசெஞ்சூரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
Reference Books
1சுயம்புபெ, 2012, செம்மொழித் தமிழ் சிறப்பும் வரலாறும், பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை,
மணவை முஸ்தபா. 2010, செம்மொழி உள்ளும் புறமும், சீதை பதிப்பகம், சென்னை. 3
ஜான் சாமுவேல்.ஜி.2007, செம்மொழிகளின் வரிசையில் தமிழ், ஹோம்லாண்ட் பதிப்பகம், சென்னை

Related Online Contents [MOOC, SWAYAM, NPTEL, Websites etc.]
Web Sources
<ul style="list-style-type: none"> • Tamil Heritage Foundation- www.tamilheritage.org <http://www.tamilheritage.org> • Tamil virtual University Library- www.tamilvu.org/ library http://www.virtualvu.org/library • Project Madurai - www.projectmadurai.org. • Chennai Library- www.chennailibrary.com <http://www.chennailibrary.com>. • Tamil Universal Digital Library- www.ulib.prg <http://www.ulib.prg>. • Tamil E-Books Downloads- tamilebooksdownloads. blogspot.com • Tamil Books on line- books.tamil cube.com • Catalogue of the Tamil books in the Library of British Congress archive.org • Tamil novels on line - books.tamilcube.com

Expected Course Outcomes		
On the Successful completion of the Course, Students will be able to		
இப்பாடத்தைக் கற்பதால் பின்வரும் பயன்களை மாணவர் அடைவர்		
CO 1	செம்மொழிகளின் வரலாற்றினை அறிந்து கொள்ளல்	K4
CO 2	உலக, இந்தியச் செம்மொழிகளை அடையாளம் காணல்	K5, K6

CO 3	செம்மொழித்தமிழ் இலக்கிய, இலக்கணங்களை அறிவதன் வழிமொழி ஆளுமை பெறல்	K3
CO 4	தமிழ்ச் செம்மொழியினைப் பிற செம்மொழிகளுடன் ஒப்பிட்டு அறியும் ஆற்றல் பெறல்	K3
CO 5	பயன்பாட்டில் தமிழ் மொழிக்கான தனியிடத்தை உருவாக்குதல்	K2
K1 - Remember; K2 - Understand; K3 - Apply; K4 - Analyze; K5 - Evaluate; K6 - Create		

	PO 1	PO 2	PO 3	PO 4	PO 5	PO 6	PO 7	PO 8	PO 9	PO 10	PSO 1	PSO 2
CLO1	3	2	3	3	3	2		2	3	2	3	3
CLO2	2	3	2	3	3	3	2	1	3	3	2	2
CLO3	2	2	3	3	3	3	2	3	3	3	2	3
CLO4	3	1	3	2	3	2	3	2	1	3	3	2
CLO5	3	3	2	3	3	1	3	2	2	3	3	3